

۲۰۰

فهرست شد
کتابخانه معانی

بزرگ و بلند بود

مکتوبه

۱۳۸۷ / ۱۰ / ۲

کتابخانه آستان قدس

فارسی

اسم کتاب تفهیمات المبحرین

مصنف ملا مظفر گنابادی
مؤلف

خطی نسخ ۱۹ سطری
چاپی

سال چاپ یا تحریر عدد اوراق ۲۴۵

جزء کتاب مراضی شماره

شماره عمومی ۱۰۵۴ شماره قبض

واقف خریداری آستان قدس تاریخ وقف مورد ارماد ۱۳۴۹

طول ۲۲ عرض ۱۷

۴۹

فازین شه
۱۳۵۳ خ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سپاس و ستایش مالک الملکی را که بنظر شفق و رحمت
 مسلمانان عالم خاک را بتیلاخان محیط افلاک آشنا و مربوط
 ساخت و از آفات اجرام علوی را باعث امتزاجات اجرام
 سفلی گردانید و بوجود نوع انسان را قباله ادراک حقایق و تقوی
 ضایع خود گردانید انصاری را ساقطه بمراتبه عالی
 و تحویل فرمود و از اینان اهل سعادت را از ظلمت غوایب
 و فرموده بنور هدایت رسانید و اکمل و افضل را که محمد
 مصطفی درجه اعلی نبوت و مرتبه قصوی رسالت و کرامت
 فرموده بیغیر الزمان تقداده و باب مدینه علم و خازن
 سیر او را که مظهر عجایب و مظهر غرائب بخلافت و تعیین
 کرد و اولاد و اخبار او را که از غایت شهرت و ظهور از
 تعریف و توصیف مستغنی اند تاج کرامت بر سر نهاد مخلص
 پوشانید بحکم صحیحه مثل اهل بیتی که مثل سفینه نوح رهبر
 اهل نجات گردید و صلوات الله و سلامه علیه و علیهم
 چنین گوید دزه احقر و بند کمترین ابن محمد و اسم من محمد
 که چون همیشه خواطر فیض ما اثر و هموار ضمیر من در یاد شما

۲
و اما غرض از این کتاب
اینست که در این کتاب
احسانه

بجاء ستاره سیاه مظهر لطف الهی دین مبین بنی الملق
کتابستان علی ابوالطاهر شاه عباسی الحنفی النعمانی الصوفی
تحقیق و تنقیح احکام نجوم راغب و مایل بود بخاطر این
بند داعی خطور میکرد که بقدر راستی عدد و توانش خود
بعضی رسائل در این فن تالیف و ترقیم نموده در بار کمال
اشتباه معروض دارد لیکن در این مدت بلیت و بیجا
که ملازم رکائب ظفر اقتساب بود از کثرت اسفار که بسبب
دفع اهل خلاف بر ذمت همت و لایمیت شاهی لازم شد
این مطلب در عقد تعویق و این مقصد در پیرویه توقیف
و مستور ماند تا آنکه درین و لامعاندان مکرر مطالب
مصالحه شدند و الاخر الامر بمعنی بوسیله صلح
ان خیر اندیشی بحصول رسیدن الحجه انتهائیه
روی نمود که شرع در مقصود نماید و ادب خاطر شکسته
این رسوخ یافت که چون احکامی که منجمان در صفای
شهر و تقاویم ترقیم مینماید جزویت زیرا که مدت
تاثير این قلم احکام قصیر است و فایده و معطی ان لا یعد
ولا یحصى و کتب و رسائل که درین باب بنظر رسید اکثر
انت که بشرايط ان کما هو خفیه نرسیده اند و تا منقح کذا
هر فی زمین نوع در قلم ان رده و کتب احکام گردیده آنچه

مکون و اغواست تحقیق دهد و از آنچه لابد بود درنگد و
شرایط این بنوعی استناد آن فرمود اند و خود نیز تجربه واستنباط
نموده لازم دارد تا آنکه در قانع بیکهزار و سی و یک هجری
شروع نموده امید که پسندیده مجلس بهشت آید این شده و
نظر اکیمیا اثر بود دینه و کومه و این کتاب تنیهای التمجید
موسوم گردانید مشتمل بر مقدمه و شش باب و خاتمه
در شرایط این نوع احکام عمده درین باب است که
در نوشتن احکام عمومیه و استناد در نوع شتاب نکند و
کار در یک روز و شبش نکند و از روی فراغت خاطر و از ذهن
این کتاب این امر نماید هرگاه از کثرت فکر مندرج و مختل
گردد ترک بکند و بعد از آن ترقیب دماغ و جمعیت حواس بر آن
رجوع نماید و استعداد زمان و مکان که از ارکان احکام
نیگوملاحظه کند که در هر فصل و هر ولایت چه حکم باید
کرد و مقتضای هر وقت چه چیز است و چو در نظر بایشان
را در امری مؤید و موافق بینند مؤکد دانند و اگر متعارض
یابند مرا کنند و نظر علوی را اقوی دانند از سفلی و نظر در
برای غالب شناسد بر جید چه فساد بر کون سبب سهولت
حصول مقدم است مگر اگر قوت نظر جید زیاده باشد و
طالع احتمالات و استقبالات هر ماه را سیما اجتماع بسیار

د

معتبر دانند که در وقت آن طالع واقع شود شیء مقارنه و توج
 و مقابله آنرا در تاثیر قوی دانند و خواه جید باشد و خواه
 روی و نظر قبول در دو غیره مثل دفع قوت وقوع طبیعت و
 و اعتراض و انتکات و امثال آن که در مدخل اول و کتاب احکام
 مفصل و مشروح است و مقتضی هر کدا آمد که در مدخل اول
 داشته یا مقتضی نظر بخشد و انرا بااعتنا تا یکدیگر بجای
 داند و اگر خصوصیت دیگری داشته باشد و متناهی بود انرا
 نماید و احکام سهم الحوات و انیز منصوص دارد و متناهی
 در شرح بلیت باب تحقق بوچندی مفصل و تقریب انرا
 نموده ای و اینچنان نیز در آخر کتاب بیان خواهد شد و
 هر نظر از نظر ات مشهور که میثاق کوکب باشد که
 در آنوقت یا قریب بان تناظر نیز بین آنها تحقق شود انرا
 داشته هر کدا ان نظر داند لیکن تناظر تریعی را چون
 بزرگان و اگر مقام مثلث گرفته اند از ان شافل نباید بود
 و انرا از دلایل جیده باید دانست و ایضا تحویلات و مجامع
 و رجعت و استقامت و شراف و هیوط و خانه و بال و شرف
 و تقرب و انچه بدین معانی از اوضاع در اوقات نظر
 نیکو تأمل کند و مقتضی هر یک را با مقتضی آنها نیکو مقابله
 و محالطه نماید و تحویل عطا رود و کثرت مکتب او در

بر پنج در وقت هرات هرات خیل است سیماد وقت اجتماع
 وقوع فتح الباب و وقت اجتماع و استقبال و تبریع قمر با افتتاح
 و ایضا بر طبق محترقه و قدر در عقرب راد وقت فتح الباب
 و نظایار و معتبر داند و بعد از رعایت این شروط
 به هر چه ظن او غالب گردد علی حد متود نماید پی مقتضی
 طالع سال و فصل را در هر باب که نسبت باین مد کورا
 کمیت منظور داشته یا آنها مقابل و مخالف کند و هر
 شایع باشد معتبر داند و آنچه مخالف باشد طالع سال
 و فصل را اگر جزئیات متعدد نباشد غالب شناسد
 به در هیچ وقت جزو یا کلی و فرع یا اصل معارضه نتواند
 کردن هیچ مقتضی طالع سال یا فصل باشد هر وضع از
 اوضاع جزو در هر وقت که با آن موافقت کند در آن ایام متبر
 تاثیرات مقتضی باشد و از سیر و چرخ طالع سال و رسیدن
 او در هر وقت بدلائل و صلی که در صورت طالع است غافل
 نباید بود و بعد از جمیع این ملاحظاتها قوام احکام داده
 بر وی صفحه تقویم بود و هر نظر از این نظرات و دیلو
 اوضاع که دیرتر دست دهد مخصوص نماید بلکه در
 احکام کلی نیز داختار دارند چنانکه اشارت بهر کدام خواهد
 شد چون یکی از آثار علوی بحادث شود مثل قوس و

مقتضی

قح و هاله و شهب و نیاز و دیگر چیزها که در کتب احکام مذکور
 است و در ملجمات تقصیر آنها را بسیار و موثر دانند و هر
 داند گاهی یکی از این امور دست دهد در احکام انماء و
 طوفین آن نظر کند اگر موافق احکام تقوی و خود بداند
 البته در آن مدت حکم بوقوع آن حادثه کند چنانچه
 بطلمیوس که پیشوای اهل این ضاعت در کتاب قمر
 الفلک در کلمه یا تو درم اشار و باین معنی کرده میفرماید
 که **اذا فعدت القوة الفلکیه بلیتی فاستشهدت بشوالی الخمر**
 و اگر نعوذ بالله در وجه اید یا ذ و غیب یا دیگر علامات آتشی
 که ذیقا بود پیدا شود قاتلیران را با آنکه ثبت با وضاع
 فلکی از فروع شمراده اند بسیار قوی دانند چه استادان
 در آن باب مبالغه بسیار نمودند و مدت تهای میدید
 قاتلیران در کتاب ابراد کرده و تحریبه نیز مصدق است
 و جمعی از علامات دیگر را در مصنفات و رسائل خود قاتلیر
 نوشته اند مثل آنکه جمع شدن کنخ شک را بر درختان
 و بانگ کردن ایشان و آتشی گرفتن زیورید و بانگ کردن
 مرغان خانگی و خود را بسیار خواریدن و طوف کردن
 خطاف در حق اب و بانگ کردن ایشان و استادان گاه
 روی بمغرب و مکشاند با تمام بوزن منتهاد و کوه

با یاد آور آمدن و موش و موز خیره و از وقت خود را از سگها
 بیرون انداختن علامت باران دانسته اند و همچنین با
 کردن مگس بسیار در خانه و برجستن کوسفند در چراگاه
 و نمودن روی شش چراغ متابه ظلمت علامت سرما و
 همچنین زبر آمدن موغان را از درخت و در آب و
 خرقیدن علامت سرما و بارندگی اگر اینها را نیز علاقه
 اوضاع سماری دانند و در وقت آنچه متغیرا کابرد
 بی اثر نباید دانست مع هذا که اهل هند مدراج حکام
 بر این نهادند و در دلایات دارالمنصفین غول در در
 باران بسیار است لال نمایند اگر در میان ولایت
 باشد آنها را طایفه اوضاع فلکی دانسته اند منظور از
 و متابه انیت آنچه شرط است در احکام و در هر مقام
 که لایق و مناسب باشد بعضی بکنهات خواهد شد
 انشاء الله تعالی و بیشتر احکام کنی راست و درست آید
 که عاقل و سلیم و امین و صالح و متدین و راست فکر
 فارغ در علایق و عوایق و اسباب معاش و متوجه
 بمسئله و معاد و کم از او دانسته علم طبیعی و مستحضر
 دلایل و متابع آثار بود و اکثری کات بمطالعه کتب
 احکام مشغول بود باشد **باب اقل در احکام**

فتاویات کوکب

وان مشمل است بر شش فصل اول باید دانست
 که هر قرآن که در وقت طاق شود تا ثانی او قوی تر است از آنکه
 در مایل الوقت حادث گردد و مایل الوقت از زایل الوقت خوا
 جید باشد خواه روی و اگر کوکب بین دو آن برج خوشحال
 باشند تا ثانی جید او قوی روی او ضعیف باشند و اگر
 بد حال باشند بعکس آن کوکب بین هر کدام قوی و متعی
 باشند تا ثانی او را در قرآن عظیمه قیام داد است و انفس
 او غالب باشد توان دیگران حد و دین غافل نباید بود
 چه اثر چند در حد شیعی و اثر روی در حد نحس مؤید
 باشد و از باب مثلثات وجود نیز اشرفیت است و
 نیز بیاید دانت که مقارنه مشقوی و رحل مخصوص احکا
 ماه نیت بلکه سالها وقتها مؤثر باشد و انرا اعتبار
 بیاراست که ایراد آن اینجا لایق مناسب نیست
 و مطلب ما احکام جوفیت که در صفای تقوی و محی
 انشاء الله الراجل امان دهد و عمر و فاکند در آن
 باب و سایر احکام کلی کتابی علی حد نه نوشته مشروح
فصل اول در سقا کواکب در مثلثات اربع و بی و پنج
 اثنی عشر قرآن مشقوی و رحل در مثلثه نادر دال کند
 بر خروج جمعی که در دین و شریعت سخن کنند و انتقا

ممالك و بلاد و خصوصاً در طرف مشرق و حرکت لشکرها و دینار
 و حقوق شهرها و طرف و فاشی کشتن دودیه و هلاک ممالک
 لنگ در دیاب سم شکافته و فرود رفتن سفکات و قشون
 اکابر و مشرف و حکام و بید کشتن هوا و قنایات و رخها و وقوع
 امراض و تحلی سلاک سیمای که زحل مستعلی باشد و فساد و نفوذ
 غیر عادات و رسوم خلائیق و ظهور و سلاطین و حکام
 عادل و معوی و بی مایه و مد ارس و قوت علمها
 و فضلاء و قضاة سیمای که مشتری مستعلی باشد و اکثر این ممالک
 در جهت مشرق و اقلیم اقل و بعضی از اقلیم روم باشد هم
 اگر در شمال باشد قوت اشرف و صدور بود و ظهور و باد
 بزرگ و باده و بعضی از ملوک مقتول شدن و قتل بعضی
 فرماندها و حدود و شواهد جدید و نقصان جوهر و ستم
 و بید آمدن دولتها و رواج صوامع و معایید و افکندن
 بناها و عمارات عالیه علی الخصوص در مشرق سیمای که مشتری
 مستعلی و قوی حال بود و قله نزع و جور حکام بر رعایا
 و کثرت حروب و سفاک دما و اخبار ارجیف و هوی یکی
 از ملوک عرب سیمای که زحل مستعلی باشد و اگر در اسد
 باشد دلالت کند که پادشاه عراق و فارس را خوشا
 روی نماید و هلاک بعضی از اکابر و عظمای باشد و

تمامه مشتری و زحل
 در برج حمل و لاگت کند

و ظهو و عداوت و حقد و حمله در میان و درم و صلاح و نفع
و خوشگامشایخ و مزارغان و مرک پللی از فقها و از باب
غایم و قضاء علی الخصوص که مشتری بر حالت مدینه
باشد و ظهو و یاد شاهي از طرف مشرق و اقلیم حیار و
انتقال ملک و وضع رسوم غریبه و بسیاری تاخت و
غارت و احتراق مواضع و غلبه کردن سیاه و بسیاری
جید و شکار و تفاوت زخمها و ملالت بزرگان و ذر
و ظلمت هوا و خسارت اهل علم و ضیق معاش طلبه و وقوع
موت در میان مردم و کثرت وبا و شداید و ارتفاع بخارا
و ادخنة مظلمه خاصه که زحل بر حالت مدینه و سر ابر
زحل مستعلی باشد دلالت کند بر مرگ ملک بابل و وقوع
در خلافت و آفت سیاه و کمی باران و نقصان زرع در اکثر
بلدان و اگر مشتری مستعلی باشد دلالت کند بر سرور ملک
بابل و موت بعضی از عظام و هلال کثیری از آدمیان و حی
هوا و صلاح حال از هروع **و البقیه** دلالت کند
بر فتنه و امراض و سوء حال و نهرها و حرب میان دیو شاه
و سوختن مواضع و غارت نمودن و جلای مردم از مسکن
و اوطان و هبوب برباج و ظهو شخصی که دعوی کرامات

کند و در این علم گفته و حدیث علی الخصوص که محمود
الاعلی و مستغنی باشد و قلت نمونہ زرع و اشجار و نکت اصحاب
دیوان و تجار و بسیاری را جیف و قلب و غش نفوذ و سستی
باز آرد و بدکشتن هوا و سرما در وقت حضوصا که عطا
متصل باشد ~~و در این وقت~~ و لالت کند
بر بزرگ تشنگی و خدایند ان ضیاع و عقار و قوه جال
مشایخ و سعادت خاندانهای قلیم و فراخی طعام و بر
خلاق بزرب و حورث و سعادت و رسا و صحه آتش
و قوت اهل طایف و حجاز و انتقال ملک و دلت سیم
در طراف جنوب و وقوع زلزله سیم که در حل در وقت
رابع بود و نظر عدوت عطار در وقت با و در این باب
مؤقت و مؤکد باشد و بودن از اجیف و فساد بعضی
از نباتات و اختلاف هوا و سیهادر وقت سیم که حل
در عاشر باشد و عطار در با و متصل و بیماردها در
و ظهور رسوم محمد ده و معظم این تاثیرات در
میانہ مشرق و جنوب و اقلیم اول ~~و در این وقت~~
حرب و قتال افتد و بیاخ شدیدی و حواد را غنی
و فارس و موت یکی از فرماندهان و سلاطین

رسیدن

الشیان و مضرت بیمزد و کثرت امطار و سیول و آب
ز رخ و تغییر باغها و بستانها و بناهای و قدیم و کثرت
نرخها و بیم زلزله خاصه که زحل در بدیت رابع بود
و نظر عداوت و عطار دبا و درین باب شاهد شد
باشد و فراخی نعمت و کساد برده و بیماری در کا و کوسفت
دامن و صلح در جانب جنوب خاصه که مشتری محو
الاحوال باشد و اگر در نظر باشد دلالت کند
برافت موزعها و خرابی جاینها و بیم زلزله علی الخصوص
که زحل در بدیت رابع بود و سیاره که نظر عداوت و قسطا
باشد و حوب و آشوب و تاز شدن و دواتی و تغییر
در امور ممالک و سرحدات و وقت و خرابی و لایستاری
و کثرت امراض و موت در عالم و قلت بارندگی و در
بادها و قحط در ولایت خورستان و هوا و هیئت و ذرا
و عظماء و اشراف و حو حال اهل جبال و کراچی و بخت
مردم در دین و مذهب و گفتگوی علما اگر زحل مستعلی
بود دلالت کند بر خرابی ارض ارضیه و دوام آن قافیه
سأل و قلت امطار و قحط و عزارت میاه و کثرت
مستعلی بود در ولایت روم و خور و اکثر نواحی باشد

وخرابی بلاد انولایت و کثرت خرابی ارمینیه و ملک هب
ریاح و مصالح حال زرع و قحط در احوال و حوالی ان شای
لرود و ~~در این سبب~~ دلالت کند بر مروت اغنا
و تلف شدن اسب و استر و دراز لوش و قتل
نم و نقصان ایهام در دودها و چاهها و موت بعضی
از ملوک عراق و هلاک دزدان و جانوران درنده
و کثرت شیر در میان دهاقین و اهل زرع و رانها
دهاقین اگر زحل مستعلی باشد دلالت کند بر تلف
شدن چهار پایان و کمی نم و نقصان ایهام و الکوشتری
مستعلی باشد موت بعضی از ملوک دست دهد
سیمادرجبال و هلاک دزدان و شدت سبب و
حرارت فو زکاء و زرع ~~در این سبب~~
دلالت کند بر قوت اهل ادمان و فتن
سخنان در دین و مذهب و مناقشه و مباحثه
در علوم ظاهر ~~و کثرت~~ ظهور علما و حکما
باشد و ساختن کتابها و نهادن ایهام و بحثها
در دین و مذهب ظهور کسانی که دعوت و
کشد سعی خلافتی در طلب فضل و ادب و

علم طب و نجوم و دید آمدن مردم فصیح و جلیل باها
سخت و قناد و امثال آن و عمارات عالیه و خروج و
و اسیر و غارت و علت خلایق و هول و هراس آن
امراض مهلكه خاصه در مغرب و موت یا دیشاهی
عظیم و کثرت دزدان و قاطعان طرق و قوت کفر
طایفه عرب و اخذ نمودن اموال مردم و هتک قلوب
و تجارت و قلت املا و سیاه و کثرت داب الماء و فرج مشا
و موت یکی از فقها و از باب یافت و ذهاب و شد
ریاح و حد و ثن و ابع و البر و حرام مستعلی باشد
موت ملک ارمنیه باشد و کثرت دزدان و ق
طریق میان عرب و غارت اموال تجارت و یکی اب و بار
و کثرت جانوران آنی میان رخ و شبه آن و الک و مشا
مستعلی باشد و ترکان در جبال شاد کنند و کثرت
قحط باشد در ازمنه و خوالی آن و صلاح حال
نوع خاصه باید و خوبی میوه ها
دلالت کند بر قوت حال دهافتن و لیا
غلات و رونق بیوتات قدیر و متحد بد ملتی
باید و اتی و تغیر در اوضاع و اخلاق خلایق و ظهور

مردم فصیح زیباورد اندک الحان و اصوات و بسیار
باد و یارانها باید از ظهور یاد شاهان عادل
و اغلب این تاثیر در جانب مغرب بود و خصوص
اهل روم و کثرت اهل طغیان داشتند ^{خط}
در انوار لایت بالکثرت امراض و با البرز خل
مستعلی باشد بسیار علی و امراض باشد
اکثر از سعال و کثرت نوب و غارت خاصه
در بلاد عرب و قلت امطار و الکثرتی مستعلی
باشد اختلاف در میان کثرت و کم بهم رسید
و اراقه دما باشد و میدان اعدا و احراق النار
بلاد داشتند از قحط اما احوال زراعت نیکو
و اگر شود ^{دور} دلالت کند بر شدت و
نحمت خلایق و قحط در اکثر بلاد و خلف مینا
ملوک و فقها و قضاة و فوت و فناء عظیم و کثرت
امطار و تلج و مدد دانهار و حسن حال اهل
صلاح و الراد اهل جبال و افکندت بناها بلند
و تردد کار و انها و قصد غمزد و میان نور کان
و فرد و قوی و بر آمدن طایفه و بزرگ شدن

و اسب بادشاهان و هلاک برکان و تعمیر در سرها
مردم و کثرت بحث و منار و در علوم دقیقه و تقویت
نرخها و اگر زحل مستعلی بود خوبی و خوشی اهل
بود و از زانی در انولایت بلکه در اکثر بلاد کثرت
امطار و تلوج و میاه و طغیان و در خانها **قانون**
مشتری و **زحل** در **دالات** کند بر قوت و رفعت
مردم سفله و نقل دولت از طبقه **علیا** بطبقه **سفلا**
و خلاف کردن قومی یا یاد شده و اکابر و ظهور سلطان
عادل و بیاری ابها و تقویت نرخها و افراد و افراد
در بنا و خوف سفایین و بودن شهرها و بارندگی و بخر
از کثرت میاه و امطار و بیاری **یشه** و **کیا** و **دو**
و اکثر این تا ثنرات در جانب شمال بود و **دو**
سلطان اگر در سلطان بود **دالات** کند بر
مخالفت ملوک و سلطانین و خوف رفتن قومی
و غلبه کردن اشراف و **ملاکات** دهاقین و **پیش**
وافت کشتهای شدت سرما در وقت و خور
جانبها از آب خاصه در سواحل شمالیه و در
بلاد بارندگی در حد وسط بود کثرت قتال
میان ملوک و موت یکی از ایشان و خرابی در اکثر

بلاد و ارزانی در بهار فیض خاطر پادشاه و
کثرت دزدان و قاطعان طریقی و آهلی فرساد و
کد و رت فقها و قضاة و ارباب عمایه و نیکی است
و رنج و اگر زحل مستعلی بود ملک بابل مغرب باشد
غیبت ملک و قلت امطار و نقصان آبها و کثرت
عقارب و اگر مشتری مستعلی بود کثرت قتال و نزاع
و جدال باشد در میان ملوک و موت پادشاه
عراق و عرب و بیماری و مرگ در اهل جبال و حرا
بلاد و کثرت قتل و قلت امطار بود و بسیار
زنج و اگر زحل مستعلی بود دلالت بر کثرت امطار
مملکت و حد و ثقیف و خسارت قضاة و فقها
و ارباب دین و ذبح اهل قلاع و اهل جبال و اگر
و بالارفتن کار مردم فرماید و ظلم و پادشاهی
بزرگ و انتقال دولت از خاندان بخاندانی و شد
و رسوم خلافت و غریب و قاتل بسیاری از قلمداران
و برخاستن فتنه و حرب در اطراف و انباشتن
و خرابی جایها از آب و غرق کشتیها و خروج
لشکرها و مرگها و قتل و غارت و قتل حاکمان
در جانب شمال و اقلیم چهارم و اگر زحل مستعلی

باشد و چون بعضی از ملوک جبال بود و خرابی بلاد
 آنها و هلاک متوطنان آنها حذف و هلاک کردند تا
 خصله حقیقت و ماز و کی باران و کثرت و کثرت
 و یاج و اگر مشتری مستعملی باشد بعضی از
 یا بعضی دیگر محاربه کنند و در میان ایشان
 حذف و قتل و قمع باشد و میان اعدا و اعدا
 اکثر بلاد و قرآن و کثرت باران **و اگر در کثرت**
 دلائل کند بر کثرت و در اقلیم و میان اعدا
 بر ملوک و قلت مرغ و ماهی و کثرت امطار و برف
 و طغیان میاه و هلاک و شفق و برف از میان
 پادشاه در عراق و عالی شدن و اندک و چون
 اهل مشایخ و اهل علاقه و موت و ملک و غریب و قحط
 در بلاجم و بیاری و ابها و افت حیوانات آبی و تغییر
 در ادیان و جدل و خروج سلاطین و خرابی جاها از
 اند و تفوق جستن سفلیگان و خطر سفایین و فتنه و هلاک
 میان ملوک اگر نرحل مستعملی باشد حد و ثروت باشد
 و اگر اقلیم و میان اعدا بیابان و جبال و وقوع محاربه
 میان ایشان و قلت مرغ و ماهی و بیاری ملک و کثرت
 باران و برف باشد و و فو را بجا و اگر مشتری مستعملی

باشد خلاصه اگر عرق عرق باشد و والی شدن
وارثان و حسن حال اهل اقالیم باشد که بعضی
بلا اخطا شود و کثرت مرغ و ماهی باشد و بیجا
باران و رعد و برق **معاذ الله** **معاذ الله** **معاذ الله**
معاذ الله قرآن نحسین مطلقا دلیل شرعی
است و محقق طوسی قدس سره در سفینه
الاحکام آورده که اگر در همین قرآن زحل
مستعلی باشد و قوی باشد بود احوال طغیانات و
نجونی مایل باشد و استیلا یابند بر سایر النبا
تفوق کنند و غارات نمایند و در قتل
و راعی تمام تمام نمایند اما اگر قوی مستعلی
باشد و قوی حال دلیل بود بر حرکت لشکر باین
و حد و ثفتها و خرابی اطراف و حروب و مکار
میان ملوک و بالجملة امتزاج این دو ملک
دلیل بود بر ضعف حال پیر و ن و حد و ث
فتها و آسیب خاندانها و قتلیم و برخواستن
دزدان و زدن کار و ثفتها و تعویق در اسباب
معاش و حد و ثفت و زلزله سیما که زحل در رابع
بود و کثرت رعد و برق و صاعقه خسته که

و قومی نوح در عاشر بود و نظیر عطار در قمر باین دو کوکب
بعد از آن تا کید امیرین مذکورین و اگرستیم و نهتم
باشد دلالت کند بر خرابی مساجد و صوامع و بی
روفتی اهل ادیان **عاشور** در دوازدهم
دلالت کند بر جمیع لشکرها و افتادن حزب
و بزرگ شدن مردم سفله و فرومائه و ساختن
سلاحها و خرابی و سوختن مواضع و مثل دلالت خرابی
دشمنان و غارت و شیخو و خاصه در بحال و قلاع
و صوت بزرگی و زدن در اعم و خروش و قلب و
قصان و بارندگی و سگر و سلاطین و عارف
و ظلم حکام و تار یکی هوا و بدگشتن مزاجها و فساد
و غلبه خوان درویدان و خوف و هراس در خلایق
خاصه رؤسا و دهاقین و بیمار نهادرین و قتلها
و اکثر این تاثیرات در دلالت مشرق و اقلیم سیم
بود **الدوازدهم** دلالت کند بر کثرت اعراس
و تاد و اطفال و کد و زت هوا و موت اهل حال
و هلاک یکی از سلاطین در دلالت بشام و غرق
و فتنه و اضطراب و فتنه عظم در بلاد و م و حوب
و قتال میان ایشان و غروب و بیاری کرد و غبار

و چون در بابل و کوه پاپها و هلاک یکی از حکام شام و
شکی طغیام و نفوذ رفتن قومی و تکمیل آلات
حرب و اسباب طعن و ضرب و افت سزای
سیاه و احتراق مواضع و قتل شدن اغنم و
مشد و د شدن طراق و شوارع و خوف خلاایق
و ظلم و ستم و ظلمت هوا و هیوب ریا ح عاصفه
و بعد و برق در وقت اتمام نقصان بارندگی با
و عفونت هوا و رفتن در زمین خراسان و طرا
مشرق و اطلال مخالفت میان دو پادشاه و احتراق مواضع
خصوصاً در سراسر محل و در درویشی و علامتها در هوا
خاضه در اوایل و اوایل و شب و اگر زحل مستعلی باشد
کوچکان بسیار باشد و مردم و تاریکی باشد و اگر مریخ مستعلی
باشد اندوه پادشاه بابل بود و ممکن ملک از یکی بدیگری منتقل
شود **و اینها دلائل است که در رفتن میان ترک و عرب**
و تقویش در مملکت ترک و بعضی از خراسان و صدور جور
و ظلم از سلاطین و اجتماع عسا که در طرف مشرق و جنوب
و قرع در میان خلاایق و ظهور علامات آفتی و امکا
رلزله و افت صیوها و قوت کرما در وقت و زرد و خرد مسانه
اتراک و اهل جبال و شدت صند و خط و غلا و کثرت

سُموم در فیا فی و فلو اة و اتقلع کرد و غبار و ذهب
 و غارت و ظلم و ستم و مضرت از سباع و حیوت
 و حشی و انبی و اگر عطار د یا مشتری نشهد آتیهند
 دلالت کند بر تلف شدن اموال سلطانی و
 خیانت در خراین و اگر زهر شاهد باشد دلالت
 کند بر سفر یا دشمنی بزرگ و استیلا ی حدیث
 بر مزاجها اگر زحل مستعلی باشد باد های سُموم
 بسیار و کمی طعام و گشت باشد اگر مریخ مستعلی باشد
 هلاک یکی از سلاطین یا اهل وارضیه بود و فحط درین
 دو ولایت و حقیق باد عا **الایضا** دلالت
 کند بر قیام فتنه و حرب و استیلا ی الایضا ضرب و
 طعن و اندوه و معارف و تاراج و قتل و غارت و افست
 لشکر یان و افست حیوانات سیماسب و استرو نقصان
 ابدان و مع حرب میان ملوک و حدیث امراض و
 و کثرت موت در اکثر اقالیم و هیوب و ریاح و خونریزی
 در ولایت ترکستان و بخارستان و شهرهای
 نجم در بند و هند و عربین و کاشغر و ولایت
 چین و سرده کردن زبان و غلبه کردن کوفه کان
 و اگر شهادت مشتری و عطار بود یا ماه دلالت

فکر و توبه و عبادت

کند بر کثرت زنان وفق و فجور و شکسته شدن بویها
و ظهور خیانت در مردم امین و بعضی گویند از
زانی نرخیها بود و اگر شهادت افتاب بود دلالت میکند
بر سفر اشرف و مستکی کار ایشان و هر کوب که در
و قد قوس بود منویات او را افت رسد و مضرت
رسیدن بجمعی بجهت دین و مذهب و رغبت مردم
بافسون و نیز نجات و عزایم و طلسمات و اگر زحل متعل
بود حروب افتاد و شدت سهرم و اگر مریخ متعل بود
در بعضی اقایم یاران بسیار آید و جستن با دها مترو
و از زانی طعام بود ~~و در وقت سیاحت~~ ~~و در وقت سیاحت~~
دلالت کند بر بدی حال اولشکریان و بر خواستن
فتنه و قوت فرومایگان و بدی حال دزدان و راهزنان
و قتلها در مردم و پیاپیهای مهلاک و سیاستهای سلطانی
و قطع عضوها و حیلت و مثله کردن اهل جرایم و خیانت
و حروب و شیخون و قتل و مصادره اکابر و هول و هراس
در مردم و نقصان بارندگی و قتل ابها و فساد اشجار
و غزوهها و بدی حال اهل قلاع و جبال و عفونت هوا
و بیم زلزله و خفاسیما که دلایل طالع اجتماع و استقبال
با ان منضم گردد و بدید آمدن مور و ملح علی الخصوص

با وجودش خواهد و بسیاری اراجیف و قصد مردم و انبیا
این تاثیر در اقلیم سیم و زمین روم بود **و اگر در تون**
بوج دلالت کند بر فتنه در جبال و غلج و محکمها
و آشوب و اضطراب و تاراج در همدان و همدان
و ماورالنهر و کاکاو و کوسفند و فساد سقاین و غزارع
و سفر ملوک و اشراف و بیماری در میان خاص و عا
و مومنان و غلبه کردن دزدان و سفر پادشاهان
و اگر قهر و مشتری و زهر باشد دلالت
کند بر بیماری اراجیف و ز یاد شدن آنها و عا
اشراف و ذلت فرومایگان و قوت سفاکان و بیرون
آمدن شخصی از کوهستان بر پادشاه وقت و غلبه
وی امداد را خوب اطل کرد و خیر کی زنان فاحشه و سکر
سفاک دما و نقصان اشجار و آفتاب و بادهای
مضر و هر کوکب در حال در وقت بود دلالت کند
بر فساد و گرفتار منویات آن کوکب و انخانه و ضعف
حال اهل سیاه و امرا و خسارت اموال ایشان
و آفت بدکاران و قطع عضوها و تباهی غلات
و ارتفاعات و بیماری کرم و ملخ و رعد و برق
خاسته که مریخ در عاشر متصل بعد از است

عطار دوهائس در مردم و سرآمد در وقت اکثر در ا
ستیم و قحط و جوع و بادهای سرد و موت ملکی یا یکی از
عظما و امکان زلزله خاصه که شواهد موجود
باشد و اگر نه حل مستعلی دلالت کند موت بزرگ
از خونستان و افتادن حریق و بیماری و بیم زلزله
و اگر در مسکن دلالت کند برافت زراعات و اشجار
و کثرت خلاف خلقت در بلاد قبط و نوبه و فساد
در میان خلایق و حدوث حوب و وقوع حركات
مفاجاة و آمدن بلع میابا و جود شواهد و قحط
و کرائی در ولایت مصر و کثرت منارعت در آن
ولایت و فساد نباتات و اشجار و وقوع زلزله باطل
شروط و خرابی بقلع و کوفتن عمارات بالخراب
و انقاع اشوب و فتن و خشکی هوا و فتنه در ولا
عرب و قهستان و فارس و نیمروز و بیاری
امراض مهلکه و کلی ایهای نزاع در میان عشایر
و انکار و دعویها باطل و وقوع مضایب و اگر
قرا شهادت دهد غم و اندوه اطنائ و عتال بود
و افت میوهها و غلات و بشهادت عطار و افت
کشتهای و در اگر بمشدد نوبین بود دلالت کند

برومکابره کردن ملوک درخواست و طلب از رعایا
 و متولیان و بسیاری منظره و آشکارا شدن فساد
 سیما در میان زنان و هر کوی که در وقت سنبله
 بود منویات او آن وقت را بزنند و مضرت بود
 کثرت تشویش بود در نواحی جنوب و اگر زحل مستعلا
 باشد دلالت کند بر خرابی اکثر نواحی و وقوع سها
 و فساد اشجار و اثمار و اگر مریخ مستعلا باشد دلالت
 کند بر جوع و قحط و سرما در وقت و فساد هوا و ^{طهور}
 حشرات الارض و نقصان کشت و زرع ^{شدیدی}
 دلالت کند بر حرب و خونریزی در زمین جسته
 و زینک و بروهند و یمن و فساد اغنام و موریات
 یافت چرگاهها و اگر شهاب در آفتاب و عطارد بود
 کند بر قوت سرما و جد و ث امراض مؤمنه و بیماری
 یکی از شاهان عظیم الشأن و مرک یکی از فرماندها
 و کثرت دزدی و جد و ث جنات و سایر امراض
 سودای و هبوب ریاح بارده و ارتقاع بخار
 و اختلاف هوا و سرما و برخهای عظیم در وقت
 خاصه که زحل در عاشر بود و قوت دزدان و اگر
 قمر و مشتری شهادت دهند دلالت کند بر ضعف

حال عامه و رسیدن غم بعلما و اشراف و چندی
اعیان و اگر سعادت زهره بود دلالت کند بر قوت حال
سلاطین و انصاف حکام و شدت سرما و تلف استرودرا
کوش و خروج طایفه اما زود مستاسل شوند و تا اثر
ردیه آن قرآن اهون از سایر قرانات نحسین باشد
چه درین برج هر دو بخش محمود الاحوالند و اگر
نحل مستعل باشد دلالت کند بر خشکی هوا و
سختی سرما در وقت و اگر قریح مستعل بود سختی کما
و سرما باشد هر کدام در وقت
دلالت کند بر فتنه و حوب و کشت
اراحیف و بد کشتن هوا و پیاوردن فتنه و افتادن
عدای آنها و خطا شدن معالجات اطباء و احکام
اهل بتجیم و خواست و ظلم و هر اس و بیم در خلایق
و قتل معارف و اکابر و خشکی سال و رفتن اشیاء
در هوا و زدن بادهای صعب و فساد و اشیاء
و خرابی جایگاههای بد حالی و زدن و بدکاران و سستی
مردم در امور دین و بودن سرما در وقت و رحمت
رئسای اهل قلاع و جبال از لشکریان و قتلها
نهانی و مرگت پیران و غارت شیخون در کوهها

و تفاوت نوحها و کساد بازارها و اغلب این قاضیان در اقليم
دوم و زمین مغرب بود ^{دلالة} دلالت کند بر فتنه
در زمین غرب و شهرهای شمالی و حوالی بلاد مروم و فساد حاکمان
بزرگان و بدی هوا و کمی آب و بید آمدن علامات و آیات
در هوا خاصه که مریخ در عاشر بود سیما در نظر عطارد و
رفتار بادهای مضر بر نباتات و حیوانات و اگر مسهده
و افتاب عطارد باشد دلالت بر فتنه و آشوب است
سفرها و حرکت بزرگان و فساد سالها فراوان رسیدن
غم و نکت با اهل حساب و ادب و شاعرت سیما فتنه در امر
و فساد در اعران و کفر شدن ایشان و کساد بازارها
و هر گو که در وقت باشد جوهران را و منویات بیت او را
و طبقات او را از خلا یقینا اغدا و جد و شد و یاد در
بلاد و ظهور مریخ و هبوب بیاخ سیما که مریخ در عاشر
بود و وقوع فتنه در میان عرب و بادهای صعب و سقوط
و دست بر آوردن بدکاران خاصه در اقليم سیم و بیمار
خونین و بیاری قصد و حجامت و فتنه در میان اهل
عرب مغرب و افت طیور و اگر زحل مستعلی باشد
ظهور رعد افت باشد در میان خلایق و بلاد در
الثر بلاد و باد سهموم و زدن ظهور مریخ و توان ترهبوب

سپما و قلت نم و مریخ مستعل باشد حرکت مردم کوستان
باشد بطرف روم و آشوب و حرب در آن زمیسن
و عند اوت بیماری و موت و کثرت ماران و رعد و برق
در وقت **در وقت** دلالت کند بر فتنه در جهان
مغرب و بیماریها خونین و افست لشکریان و بد کاران
و ظلم و ستم و فساد هوا و اشجار و قتل و دزدی و شیطان
در وقت و مشقت و سوب میان ملوک و موت و دخلا
خاصه زنان آگاه بود در دعضوها از بیماری خوف
و طغیان سفیدان و حرب و مقاتله در میان عرب
و کدورت و سرخی هوا و فارت در بلاد روم و اسیر
برده کردن و غارت یکی از ملوک مشرق بسبب آمدن
یکی از پادشاهان مغرب و غارت و جوع و ظهور عیلا
هوائی سپما که مریخ در غاشر بود و عطارد با و بنا
خاصه بنظر عدد اوت و اگر مشهد عطار در مشرق
بود دلالت کند بر فساد خال گیش در آن و اهل
شراک و اگر مشهد زهر بود فساد خال زنان باشد
و موت ایشان و اگر مشهد نیرین بود دلالت کند
بر ظلم و ستم سلاطین و وصول ذل و محنت و بیماری
و مریخ ایشان و اگر حل مستعل باشد عدد اوت

بود میان بادشاهان و اعتدال هوای زمستان و قله
 امطار و اگر مریخ مستعمل باشد نزاع بود میان
 سلاطین و حرکت خوانین و نیکی از تقاضات
 و کمی باران در وقت ~~سار...~~ دلالت
 بر حروب و فتنه در بادیه عرب و حوالی کوفه و ری
 و کیلان و جرجان و طبرستان و سفر حرم ملوک
 و اشراف و بادها موج افکند و خطر کشته ها و فدا
 حال مسافران و ریاضت بر قها و صاعقه ها و
 اگر بمشهد ماه عطار در بد دلالت کند بر کمی باران
 و رفتن بادها سرد و اسرار و بمار و ناهای
 مهلاک و ریختن خونها و ظهور علامات در هوا
 خاسته که مریخ در خاسته باشد بنظر عدل اوست
 عطار دو قطع راهها و اگر بمشهد افتاب بود
 کند بر غضب و خون ریختن میان دو پادشاه
 و اگر بمشهد زهر و مسمومی بود دلالت کند بر
 خرابی باغها و عمارت ها و زمان تجار و فاقه ها
 لشکر ها و هر کس که در وقت دلو باشد فیل
 منسوب است او بود و جمع شدن لشکر ها و لیون
 الراء و احتتام و خرابی و افت بمیران سپاه و هم

شد
 اگر در دلو باشد

خونین و هراس در مردم و خوف رفتن ملکی نامتدار
و فتنه در مسابقه کوفه و بعد از چهل روز و حرکت
مفاجات بدید آمد و راهها فسد و دلورد و دل
زحل متعل با شد دلالت کند بر سختی سوزنا
و لومنا هر یک در وقت خود و اگر مریخ متعل باشد
دلالت کند بر بسیاری قصد دشمن در زمین متعل
و کی باران **و اگر مریخ در وقت** دلالت کند
بر فتنه و تشویش و خلاف قومی یا پادشاه و جلیبی
مردم سفله و غلبه کردن نادانان و بیفکران و بیرون
آمدن بر رؤسا اکابر خود و افتادن حرب و محاربه
و ترس و خلافت و پریشانی مردم و خرابی مواضع
و نکست اهل خیانت و فساد کشتیها و تلف شدن
مسافران دریای بدکاری لشکریان و زحمتهای
خاندانهای عظیم و خرابی مواضع و کثرت آب
و ظهور سلطانی عادل **و اگر مریخ در وقت** کار بد نبود
و مدعیان خویج کنند خاصه که در وقت سنا
باطل اما ماطل گردند اتفاقات و حربها افتد و در
زمین عرب و ولایت عراق و خراسان فتنه
و تشویش و ترس و بیم و رنج و محنت و خلافت باشد

و غلبه کردن ترکان بر اطراف و فتنه در قلاع و محکمات
و بیاری اراجیف و کذب و نا ائمنی راهها و قطع طرق
و کمی آنها و فساد حال مسافران دریا و هلاک حیوانات
انی و اگر بمشهد نیرین یا شمس و مشهوری باشد
کند بر قتل و قحط در جمیع افاق و بعضی گویند
کشت و زرع نیکو بود و خسران و نقصان در اموال
ملوک و اشراف و اکابر در هر که یک که در وقت ^{طمان} ^{سیر}
بود کردند منسوبیات آن وقت و انگوب باشد و کثر
حرب میان ارمنیه و عرب و لاجیان و طایفه اقواک
و عدالت میان آدمیان و کثرت ملج و باران و سختی
احوال لشکریان و امر او فتنه عظیم و اگر در وسط السما
بود حرکت یکی از ملوک باشد و اگر در وسط الارض بود
خرابی مواضع و امکان زلزله باشد خاصه که عطار
و ناظر بود سیما بنظر عدالت و غلبه کردن مردم سفله
و رجعت بزرگان از دیوان و افت بدکاران و فساد
سفایین و غارت در فارس و ارمنیه صغری
و بابل در افت نباتات از ملج سیما له مریخ در بدلت دهم
بود افت خانها از اب خاصه در جانب شمال و اگر خل
مستعلی باشد دلالت کند بر عدالت میان مردم

و دیاری باران در وقت و ظهور حشرات الارض
و الی مرتب متعلی بود دیاری خوارج و اکثریت ملخ
و توسط باران در وقت و بیاید دانست که اثر
این قرآن عظیمترین سایر قرآنات بحین است
و احکام آن مخصوص ماه نیست بلکه سالها از آن
استنباط و استخراج امور از او ضاع مخصوصه او
میمانند چنانکه در مطولات مدکور است
و الی این قرآن نزدیک می شود سال یا قریب بقرآن
علوین دست دهد یا بقوت انتقال دواتی اثر
او عظیم تر باشد ~~و در این~~ دلالة کند
بر محاربه و مقاتله و خود رفتن یکی از اقتدار
و برخواستن اشوب عظیم و تسلط خدام بر محاربه
و خویش و بیم در خلافت و آسیب بد کاران و غلبه
دزدان و خرابی اهل زرع و غمال بحود ^{سینول} و در
مخربه و اکثریت فتنه و حرب در حال و محکمه ها
و ظهور حیوانات و هوام موزیه و رعد و برق
و موت و اشوب در زمین عرب و بلاد سواحل
چون عمان و بصره و اربع و تغییر احوال و رنج
و از حمت مردم و شدت جور و ستم از جانب

سلاطین و اگر مشتری و عطار دبا ایشان بود دلیل
 نقصان و خسارت تجارت و مخالفت فزونندان حکام
 فارس با ایشان و بیماری بادهای بارانها و اگر
 با ایشان بود دلیل بر بلع و لدغ هوام از ملوک
 و اوقات رسیدن بزنان و گرفتاری سرداران و امر
 و هلاک بعضی از ایشان و چون مشتری یا ماه
 با ایشان بود باران قوی آید و اگر عطار دبا ایشان
 بود بیماری در ولایت بابل شیوع یابد و اگر زحل
 باشد فساد در شهرها باشد و خنکی هوا در وقت
 و اگر مریخ مستعلی باشد فتنه در کوهستانها و کثرت
 حشرات الارض و فساد زرع و کشت بود و باران
 و رعد و برق در وقت ~~بهره~~ دلاله کند
 بر حروب و فتنه در سرحدات سیماتوران زمین
 و ولایت طبرستان و جرجان و تنگی طعام دین
 و ولایت شام و دریایا و رود و دشت و خشت و ~~است~~
 خسارت و بیم خوف از اعداء و اگر بمشهد افتاب
 بود فساد حال اشرف و مود بعضی از ایشان بود
 و بیماری پادشاهی و کی نم و بیماری حیوانات و حشرات
 ملخ و زنبور و اگر بمشهد زهره بود دلیل بر افت

متعل

ز نان و سنجی جان مسافران و هر کوی که در وقت
 ایشان بود دلیلت بر فساد منوبات انکوب و جن
 و قتل و سفک دماء و بلادیمن و هندی و نواحی
 و قتال در عیشام و عراق عرب و اکثرت ماهی و
 و کنشاک و رعد و برق و اگر زحل مستعلی باشد دلا
 کند بر بسیاری مرغ و ماهی و حشک و در وقت
 و اگر قمری مستعلی بود دلا کند بر خرابی بلاد
 و بسیاری باران و رعد و برق در وقت
 و اگر کاه این قرائات در وجه شرف کوی
 باشند آن اقلیم که منسوب بان کوی است در
 شرف فساد افتد و در میان ایشان آشوب
 بیشتر باشد و چون در برج منقلب دست دهد
 ز و دفته سپری شود و اگر در برج ثابت وقوع
 یابد فساد قوی و باید از بود در برج ز و جدین
 در حد وسط بود و هر کوی که نور بر ایشان
 افکند در میان طایفه که منسوب بان کوی باشد
 فساد افتد و اگر هیچ کوی بر ایشان بیفتد قران
 ضعیف الاثر بود و همیشه اگر در برج اثیری بود اثر
 او در حد مشرق باشد و اگر در برج خالی

و اگر در برج بادی بود در حد مغرب
و در برج ای در حد شمال و نیز آن برج بهر دو
که منسوب بود به عظیم تاثیر قرآن در آن و لایق
باشد ^{تنبیه} هراس گوید هرگاه نحسین در برج
مجمع شده فاسد گردند و قریباً ایشان بود اگر آن
خالی باشد زلزله شود و حد مداین و خطا
باشد و اگر ای باشد فساد و مضرت عظیم از
آب حاصل آید و اگر آتشی بود از آتش و اگر بادی
بود از باد

قرآن زهری و نحل و طلق الدلالة کند بر دشواری
وضع عمل و بیاری اخبار دروغ و بادهای درخت
شکن و معتدل شدن هوای تابستان و سرما
بافراط در زمستان و این معنی بحسب احوال و شعاع
سایر کواکب متفاوت گردد و اما اگر زحل مستعلی
و قوی حال بود دلالت کند بر نسکی حال مشایخ
و اصحاب جبال و مایل بودن ایشان ببله و طرا
و ازانی طعام و بنافهادن عمارات و اگر زهره
قوی و مستعلی باشد دلالت کند بر افکندن
منازل و رفعت اهل طرب و زفاف و با الحمله

امتناع ایشان دلیل بود بر بیاری حرث
وکید و مکر در میان ازواج
طرب و فیص خاطرها و استیلا فکر بر طبیعتها
بر سر مدار وقت و افت و علت در زنان و حادها
و احباب اصوات و الحان و بر آمدن مکاحها
بر و در شراوی وضع حمل و خصوصت ازواج
و تفاوت زخما و حد و ت ابرهای سیاه و فساد
میوه ها و طرب در و شایخ و اهل عمارت و آمدن
کار و اخلا و اردن برده و عتاق و تفرقه خلایق
و ایشان ندما و کس و بازار اقامت و الی و الی
و پنج طرب و زنان بود و دخول شکریکانه
در ارمیه و وقوع طاعون در خوستان و هوا و
و حرك عورات و وزیدن باده ها تند و رعد و
برق و باران و امکان تکرر و اگر زحل مستعلی بود
پادشاهی متحد دیدن ظهور نماید یا خالکی رشید
بقدرت و حروب و خونریزی بود و حرك خلایق
و الزهره مستعلی باشد مضرت رسد از حرم
روم بایرمیه و طاعون و امراض در اهواز و خوزستان

باد شمال آمدن باران و تاثیرات این قران در ریح
نور بود **در این زمان** موت یکی از سلاطین و
فرمان دهان و شدت در ولایت مشرق و
هلاک زنان بسیار و دشوای وضع حمل و بدی حال
مطربان و خواتین و فرج مشایخ و بزرگان و بیماران
مغیان و انکار حرات و میل خلاق یفق و مجور و
کساد در بیت و اگر زحل متعلی باشد **موت ملک**
بابل بود یا بزرگان خورستان و سختی و آزار بسیار
و ظهور ملج و اگر زهره متعلی بود و ظهور و ملج
و بیماری باران و باد **در این زمان** دلالت میکند
بر تشویش خاطر زنان و مطربان و بیماری ایشان
و تلف اجنه و کدورت هوا و منازعت ازواج و
کساد لباس و شدت سرما و موت خواتین
معظمه و کمی نفع مطربان و باران و میغ و تاریکی
و اگر زحل متعلی بود و در بعضی از زمان مالدشا
بود و کمی باران باشد اما بعضی از زراعات نیکی
در این زمان دلالت میکند بر ریح زمان
و سختی و اندوه و خواجه سرایان و بیماری درین
طبقه و بیماری وضع حمل و مخالفت ازواج و از

و سیاست کشیدن کنیزان از خوانین و رغبت مرد
 پیرستان خوردن بنگاه و طرب و زینت و فساد و
 افساجار و ریاحین و اثمار و عمارات و تفاوت بر خها
 و سرفرازی و وقت و جستن با دها و قلت باران و کسا
 بازار و عطر و اقمشه و لباس و عفونت آب و هوا
 و ارزانی برده و عطر ها و این تاثیر در بلاد اریحا
 و بادیه عرب بیشتر باشد و ایضا در ولایت عرب
 اگر در **مصر** باشد **سرما**
 باشد و بدین حال زنان و مردان و ارباب مناهی
 و ملاهی و بیاری دواب سیماکا و دلو سفند
 و نشاط در مردم معتبر و کساد برده خاصه و در
 تعلیم مردم بنحوی و بلاد تور و موت فرماندهی عظیم
 در ولایت روم و کثرت موت در زبان و قحط و
 کمی طعام در آن ولایت اگر زحمت باشد در ولا
 یابل بزرگی فرور و دو موت یکی از ارکان دولت
 پادشاه روم بود و اگر زحمت باشد کوسنی
 و قحط و خصومت باشد **و اگر در هند باشد**
 دلالت کند بر حرکت مسافران و قوت و قوت
 زمان و خسارت مطربان و انواع خوانین و عت

و اگر در قزوین باشد

جا

ولادت داند اهل اصوات و الحان و مخالفت ازواج و
 خواری خور و لباس و میل هوا بختکی پس اگر متعلی
 زخیل باشد لشکرهای ازمینیه روان شوند و حد
 باران باشد و اگر زهر متعلی باشد بیماری و موت
 خلایق و اختلاف جنود از زمینیه و بار آنها مضر
 بمحصلات **اگر چه** دلالت کند بر یکی
 حال خواندین و اختیاب که هو و طرب و زمین و ابرها
 سیاه و شدت سرما و برف خاصه که در وقت
 عاشق قران کنند و اگر زخیل متعلی بود دلالت کند
 بر هلاک چایان یا ن خاصه که بسفند و نقصان آنها
 اگر زهر متعلی باشد دلالت کند بر حرب میان روم
 و ارمینیه و کثرت موت و بیماری بایران **و اگر چه**
دلالت کند بر بخت زنان و
 و خواجه سرا بان و افسون کران و ناسازنی ازواج و
 برآمدن ابرها و بارندگیها و سرما در وقت و دشواری
 وضع حمل و فساد اهل من امیر و اوتاد و عاشقی بایران و در
 سال خورده و نکاحهای سرعیت و بدحالی بایران و
 عطاران و وقوع سرور و تماشا در میان بخت و خیال و موت
 دختران دوشیزه و اگر چه **دلالت کند بر**

و دتوار وضع عمل و ناکار ازواج و
 بیماریهای مزمن

سازگاری از واج و محنت خواندین و دشواری وضع
حمل و اسقاط اجنه و باران و تکرر و میغ و کثرت جنین
خاصه در میان زنان و جنین حال مشایخ و اهل فرا
و حریم طریقات و اگر زحل متعلی بود دلالت بر موت
یکی از قومات دهان روم و رسیدن بلاها بار مینه
و موت زنان و اگر زحل متعلی بود سختیها بولایت
روم و رسیدن کثرت موت و قحط باشد اما باران
بسیار آید و کثرت باران و کثرت باران و کثرت باران
و بوق باران و کثرت باران و کثرت باران و کثرت باران
و صلاح حال مشایخ و اهل جبال و اگر اد و فراد و قلیت
نویسد مطربان و ظهور اسرار خواندین و مطربان باشد
اهل ستاق و سعادت عیارات و موافقت از واج
مزامین و او تاد و ظهور سر و پلشتی آمد
مردم روم و توق انگری ایشان و تاثیر این قران درین
برج بر حال محمودند اگر زحل متعلی باشد صلاح
حال مردم بود و بسیاری حشرات الارض و الی
زهر متعلی باشد اختلاف میان دو یاد مشا
حاصل شود و بوی بسط حال کشتهها بود و اگر زحل
بود دلالت کند بقلبه نشاط در پیوان و کشتا

ز ران و سور و تماشا در رستاق و کوه پایها و نگا
 بپیرغبت و شدت سرما و جلید و کثرت و موت
 زنان و بدی حال مطربان و وقوع سعال و ترلاست
 و قوت سعال پیران و ضعف جوانان و زنان و کودکان
 اگر زحل متعل باشد تغییر حال پادشاهان باشد
 و مرگ ملک بابل و کمی باران و اگر زهره متعل بود دلا
 کند بر علت های مردم بیشتر از سعال و بیماری باران
مقاله از زحل در کثرت باران دلالت کند
 بر غلبه آبها و قوت سرما و شکستن کرمها در وقت
 وزیان میوه ها و نباتات و بیماریها از سردت و خراب
 شدن مواضع از کثرت آب و بیماری کشت و زرع و زراعی
 اطعمه و ظهور بعلت در زنان و دختران و نشاط در پیران
 و توبه اهل ملاهی و فساد حال زنان زانیه و میل مردم
 بفره دریا و حرکت دزدان و در آمد بشهرها و دیدن
 حال شهریار و اهل جبال **و اگر زحل در**
سپهر باشد دلالت کند بر خلاصی محبوسان و
 و سفرهای دریا و انداختن و خدمه و اهل
 طراب و غلبه کردن آبها و قوت سرما و ضعف کرمها
 در وقت و کثرت موت در دیار فرب و بیماری قحط

و منضی خلا یق سیماد در زنان و سوء حال مظهر بات
و خواتین و زیادتی نمودن ابرو و باران اگر زحل متعل
بود دلالت کند بر کثرت موت در بلاد روم و بیجا
ملخ الزهره متعل بود بارانها متواتر بود و فساد
کشت و زرع از بسیاری ملخ **و اگر در قمر** دلالت
کند بر فساد حال زنان بدکار و کثرت هجوم و احراق
و شدت احوال و همان و رعد و برق و باران
و افت زنان زانیه و گرفتاری فتاق و اندک ارباب
و دوسر و خشکی هوا و خرابی سواحل و تلف
شدن زر و عمارت و اشیاء غلیظ پس اگر زحل متعل
بود دلالت کند بر حدوث امراض از میان مردم و
سختیها و بسیاری باران و الزهره متعل بود دلالت
کند بر مصیبت پادشاه بابل و موت زنان **و اگر در حوت**
بود دلالت کند بر زحمت خواتین و توبه اهل طراب
و موت فجارد در زنان حامله سیماد از حرم پادشاه و
فرمان دهان و شناعت عورات و بلی برتی
و کثرت فجور و رنج اهل طراب و غش
وضع حمل و کساد دلشغولی خلایق و اگر زحل متعل
باشد موت زنان حامله باشد سیماد زنان ملوک

و کثرت باران و زعد و برق و سرمای مفراط و اگر زهر
متبع باشد و مخالفت اهل ارمیه بود با فلك بابل
و شدت برد و کثرت امطار **مقارنه عطار در وقت**
در مثلثات اربع مقارنه عطار در باز حل طلقا
دلالت کند بر فراط برودت هوا و حد و ث برف
در زمستان و اعتدال در تابستان زیرا که عطارد با
ساده خشک و چون کب طبیعت متصل به میکند
هرگاه متصل بر حل که در کمال برودت شود
در هوا حاصل گردد و سبب برف و سرما شود در وقت
پس اگر زحل در آن وقت اقوی بود دلالت کند بر کب
علوم دقیقه مانند هندسه و فلسفه و بیرون آوردن
اسرار و غوامض امور و اگر عطار در اقوی بود دلالت
کند بر رغبت بر زنان بنحیصل انواع علوم و صناعات
و حد و ث بیماری و رنج در بلاد گرم با جمله
امتزاج این دو کوکب دلیل است بر دروغ گفتن و مکر
و تدویر و سحر و شعبده و اظهار رکب و تو
م تجارت در سفرها و بیرون رفتن بازارها و متها شدن
معاملات و وقوع اختیار را **ایف مقارنه**
عطار در مثلثات اربع

دلالة کند بر بد شدن احوال و بیداری و ^{صاحب}
در این و نوشتن خطوط با حق و احیف زدن
سکه فیروزه و زنج صناع و کساد بازارها و تاز
شدن سخنان گذشته و آمدن کار و ادبها
و وقوع معاملات بی نفع و تغییر هوا و سرما
و رعد و برق در وقت و فساد کشت و زرع و نفاق
نرخها و بیماریهای سوداویها مثل صرع و جنون
و بچه اطفال و بیع برد و عقاقیر و بدی حال
نقامت اهل قلم و منتهی پادشاه و عظمای بروکلا
و تحویلداران و کساد احوال **و اگر در حال باشد**
دلالة کند بر ضعف حال اهل دیوانه
و ارباب دفا تر و نوشتن خطوط فیروزه و حیا
خلایق و کساد بازارها و خرید و فروخت برده
و کوسفند و افت کشتیها و رعد و برق و سرما
و نفاق و نرخها و بیماری تهیست و نمیمه بر
خلایق و غزو اهل هوا و روم و غلبه کردن
اهواز و یاران و حد و ثواب و اشوب بادیه و هب
ریاح و وقوع امراض و درامشرف و کتاب و کثرت
اراجیف پس الرزحل مستعمل بود عموک بود میان

عجم و روم و حرک مار و سایر کزندگان بود و اگر عطا
 مستعلی باشد و وقوع امراض مضربه در احوال
 و خورستان و جستن باد شمال و یارت **و الی**
است بود دلالت کند بر بیماری اراجیف و
 قهت میان خلایق و میل مردم بسیاری لعبتی و
 عذر و مکرانند بشدن در حق یک دیگر و بستگی کارها
 و اندوه و متاع و اهل حرفه و از رده شدن ایشان
 از عظمای اکابر و دزدیها و ظلمت هوا و خسارت
 کتاب و وقوع موت در میان خلایق و غرور و فتن
 یکی از اینای ملوک و کثرت تجارت و دغایان مظالمه
 و الرزح مستعلی باشد حرک یکی از فرماندهان
 عراق عرب و ستمها و ظهور حشرات الارض
 و اعتدال هوا و الرعطار و مستعلی باشد دلالت
 کند بر موت خلایق و فتن و کثرت هوا و
و الی بود دلالت کند بر فتنه و
 امراض و موت و سوء حال و زرا و کتاب و
 ارباب نقوش و خروج خوانج و هبوب رگما
 و قلت نفور زرع و نکت اصحاب دیوان و متاع
 و اراجیف و قلب شدن نفود و سستی بازارها

و نوشتن خطوط فیروزه و گفتن محالات و ظهور
مردم منافق و کذاب و مشعبد و معرابد و بر
هوا و خشکی بارندگی و ناریانی کارها و بیماری
جوانان و انداختن یسیر الزحل مستعمل بود
مرکب چهار یا بیان بود و ظهور فتنه و ناسازی و
بیاری با دها و قتل کشت و زرع و اکثر طارند
مستعمل باشد و خروج خوارج باشد و توسط
باران بیاری آب و جستن با دها و قتل کشت
و زرع و خوارج و سبختان در زرع و قتل
و غمزد و بیع و خباء و عقار و بدی حال کاروانها
و کساد بازارها و خواست مطلب و فساد کشت
و زرع و تفاوت نرخها و سرما و باد و باران
در وقت و بیماریها از انواع صرع و مرکب ناگاه و مرکب
تجارت و بیماری اطفال و گرفتاری مردان و اگر در
دلالت کنند بر کثرت سرما و باران
و سردی و سیول غطیه و ریح شدید و در داءت
احوال و زراعت و قتل فواید کتاب و عدد اوت
بازاریان و در نج تجارت و اهل دیوان و اراجیف

و تهمت و غرضیان مردم و بیماریها و یاغی و تفاوت
 نرها و کرد و غبار و تاریکی هوا و زردی و برق و بادها
 سرد و امکان تکرک و الیزحل مستعلی باشد خصوصاً
 و جنگها افتد میان مردمان و قصد دشمن در
 اهواز و خورستان و بسیاری مد و موج دریا
 و کرائی طعام و اگر عطار و مستعلی باشد قصد
 ولایت بابل کند و ظهور در سر و سرخ و سختی
 باشد **دلائل** کند بر حرکت عشا
 و شدت و خلف میانه لشکران و موت زنان
 و کدورت و خسارت مطربان و اترجیع خواتین و
 عسرت ولادت و اندوه زنان ازواج و میل
 هوا بخشکی و خواری حری و لباس
 اگر زحل مستعلی شد
 اهل اهواز را باد دشمن جنگ افتد و مرگ خوا
 معظمه و کثرت باران بود در مواضع مستعد
 و اگر عطار و مستعلی باشد اهل ارمیه را
 با اعداء محاربه واقع شود و بسیاری آب
 رود خانها باشد **دلائل** ولایت کند
 بر نقص باران و وقوع زلزله سیما که قران

درینت رابع بود و خوف موت یکی از سلاطین جزو
و شدت سرما و برف و جلید و قاریکی هوالخصو
که قرآن درست عاشر بود و قلت فواید کتاب
و متصرفان و مکر و خیانت خدایق و کساد بازار
و تنگی طعام و مشغولی اهل دیوان و خوف کار و مرگ
اشرف و آگاهان و اگر زحل متعلی بود دلالت کند
بر وقوع موت در ولایت خورستان و سختی سرما
و بسیاری بارندگی و اگر عطارد متعلی بود بر مرگ
زنان اشرف و طاعون در حیوانات غم و کمی گیاه
تاریخ طاعون و غیره دلالت کند بر بیماری
بزرگان و علما و اهل فضل و موت ناگاه حکما
در اعیان و شدت اهل دیوان و متصرفان
و عمال و تجار و محاسبه و کلاه و بودن از جیف
و گواهی دروغ و کساد بازارها و گراخی اطعمه
و آمدن کاروانها و فساد نباتات و اسبجاری و
سرما و بارندگی و حد و ثریا در وقت و
میل مردم بعلوم دقیقه و بیماری از ترس و
بیم مرگ مفاجات و تنگ دستی اهل حرفه و دعوا
باطل و رنج چهره پایان و اشکار شدن کینهها

و مکر و حيله میان خلایق و اکثر این تاثیر در بلاد هند
 واقعیم ستم بطور اید **و اگر در این بلاد** دلالت کند
 بر کثرت اراجیف و همت و خیانت و رنج عتال و
 متصرفان و بیماری جوانان و کساد بازارها و اند
 محتراقه و بیم مرگ مفلحات و خصوصیت میان
 اکابر و عامه و کراچی طعام و فساد اشجار و جستن
 بادهای صعب و رعد و برق و بخت علوم و عیال
 و اعمال غریبه و بدی حال اهل قلم و وقوع سحر
 و افون و قتال در جابب شمال و کثرت اسرایی
 اگر زحل متعل باشد صلاح حال مردم و خوشی
 هوا بود **و اگر در این بلاد** دلالت کند بر کثرت
 اراجیف و تفاوت ترخا و خصومت عوام و مردم
 شریف و اظهاری باطل و فساد اشجار و اندوه اهل
 قلم و حکمان تجارت و اهل بازار و حد و ثریا و ریح و
 برق و امکان باران و قلت فواید کتاب و وزیر
 و میل هوا بودی و اگر زحل متعل بود حد و ثریا باران
 باشد و جستن بادهای مختلف و الرطاب و مستعل
 بود پادشاه وقت باد شمنان منازعت و محاصمت
 کند **و اگر در این بلاد** دلالت کند بر وفور امطار

و حد و ثریا

و زیاد شدن ابرها و رخسارها و قلت بعد و مورخ
و فوت و موت یلی از ارباب علم و کثرت اراجیف و
بدی هوا و سرما و کساد بازارها و ملامت تجار
و محرفه و خیانتها و پریشانی مردم از هر نوع و
خصومت میان اهل خیال و سالکان و مستحق
والرّجل متعلی بود دلالت کند بر طغی یافتن
ملک بابل بر دشمنان و موت بعضی از فرمان
دهان و زلزله و باد و سرما و اگر عطار مستعلی باشد دلالت
کند بر قتل و فوت حاکم فارس و خرابی بعضی مواضع
انولایت و حکم قتل کردن پادشاه روم فرزند خود را یا
شخصی که بمنزله فرزند بود و بودن سرما
دلالت کند بر ابرهای سیاه و بارندگیها و تکرار
و محبند در وقت و زیان نباتات و فساد حال مسافران
دریا و نقصان کشتیها و آمدن کاروانها و کساد بازارها
و افتادن اراجیف و رونق کسادیزان و دهاقین و باغ
و بستان بانان و بیماریها ارباب قلم و تجارت و رحمت این
طایفه و ممکن که هوا خوش گردد اگر دلائل و شواهد دیگر
بوده باشد و وقت نیز مقتضی بود و تفاوت نرخها مایل
بکمرانی و نوشتن خطوط مزوره و دروغ و تباهی حال حاکمان

آبی و مناظره ارباب تفسیر و حدیث **مکرمه** دلالت کند
 بر خلاصی محبوسان در دیار فزنگ و بسیاری فحط و خرم سیمما
 در زنان و اگر زحل مستعلی باشد حرك بعضی از زنان
 پاشا باشد بحدوث تب از دو نوع زلزله و باران
 و اگر عطارد مستعلا باشد اسقاط اجنبیه بود و اند
 کشت و زرع کثرت امراض **مکرمه** دلالت کند
 بر تشویش اهل بازار و ارباب دیوان و تجارت و زیارت
 مزارغان و سرمانا و یخبندان و اراجیف و خصومت میان
 مردمان و مضبوط شدن راهها و کمرانی نرحما و وقوع حرب
 میان متعلقان و پادشاه و کثرت طاعون و موت و مراسلات
 و مکاتبات میان ملوک و سلاطین و سوری حال کتاب و زلزله
 و وقوع موت بر دو آب و باران و رعد و برق پس اگر زحل
 مستعلی بود حرك بود در اکثر اقالیم و اگر عطارد مستعلی باشد
 حرب میان دو بزرگ واقع شود و هلاک مردم بطاعون
 در مواضع مستعد **مکرمه** دلالت کند بر سوری
 حال کتاب و وزراء و کثرت مرع و ماهی و مداینها و
 بسیاری رطوبت و ظلمت هوا و کثرت ابرها و بسیاری
 اراجیف و اندوه عمال و بخار و مردم بازار و اهل فضل
 و کساد مطاعها و آشفته کی مطاعها و وقوع سرما و بیدی حال

۲ و سقوط درک و اندوه
 و فتنه و غلبه کردن آن
 هوا و کثرت موت

وزیر را و اشراف و بیاری محاسبات و اگر زحل مستعد باشد
بیاری مرغ و ماهی بود و ظلمت هوا و کثرت غم و باد و اگر
عطارد مستعد بود وقوع حرب باشد میان اهل مشرق
و روم و بیاری مرغ و کثرت باد و باران **در زمان قمر اول و بعد**
در زمان قمر ثانی قمر باز حل مطلقا دلیل تغییر هواست
مایل ببردی در زمستان و افراد سرما و اگر این حالت
بعد از انصراف او باشد از اجتماع و انتقال دست
دهد تاکید او می کند بر کسب زمان و مکان و
گویند اگر قمر درین حال سائر زحل شود در ولایت
مغرب یا در شاه عظیم الشان فروزد **در زمان قمر ثالث**
در زمان قمر رابع دلالت کند بر خشکی هوا و حرکت باد سهم
در وقت و خشم ملوک بر مردم فرومایه و از دال
الناس و رسیدن ظلم و بیماری میان خلایق
و کثرت اراجیف و وقوع سفرهای بسرعت **در زمان قمر خامس**
در زمان قمر ششم دلالت کند بر حضرت رسیدن از
اتراک بولایت ارمینه و زرد و خورد میان نه ایشان
و تغییر هوا و ارتفاع بخارات و بادهای بمنفعت
و سرما و باران و وقت فساد حیوانات و تفرقه عوام
و تردد لشکریان و بد حالی رسولان و اسکان

وایلیان و خوف زنان حامله و اطفال و ملامت خاطرها
 و حدیث اخبار دروغ و مکر و عذر در میان خلایق
 و در توقف ماندن مهمات و شدت احتیاج مردم و
 اگر زحل مستعلی باشد مجادله بسیار بود و بارهای سودمند
 آید در وقت و اگر قمر مستعلی بود جستن باد شمال و باران
 باشد در وقت **و اگر زحل مستعلی بود دلالت کند بر آن**
 عام و مسافران و دشواری وضع حمل و تاریکی هوا در وقت
 و در توقف ماندن کار کارها و مکر و بزرگان و سران
 رسولان و جاسوسان و اخبار را راجع و موت یکی
 از بزرگان و باران در وقت و اگر زحل مستعلی بود مرگ
 بزرگان باشد در ولایت خورستان و آمدن ملج در
 وقت و اگر قمر مستعلی باشد اسقاط اجنه بود و حدیث
 باران در وقت **و اگر زحل مستعلی بود دلالت کند بر حدیث**
 ابرها و تاریکی هوا و بارانها و در وقت باشد و بیدید
 آمدن خیر و برکت و اصلاح میان مردمان و بیماران
 در خلایق و افت حیوانات و ملال قضایه و مساعدات
 و زحمت انشی کاران و بیع دواب و قتل حال عوام
 و جمیع علما و طلب علوم دینی و ضعف زنان حامله
 و اندام الداران و مسافران و ثروت پسران و پسران

میانہ مدوک و اگر زحل مستعلی باشد مردان چهره آفتاب
بود و کثرت باد و اگر قمر مستعلی باشد غوغا و کثرت
ماران بود در وقت **در وقت** **در وقت** دلالة
کند بر کمی نمنا و درستی هوا و صلاح حال نباتات
و گیاه و فراخی اطعمه و آشوبه و عوارض سهل و آسان
در میان مردم و فوت غم و مایگان **و اگر** **در وقت**
دلالة کند بر مخالفت مبین حکام و رعایا و سردی هوا
بارندگی در وقت و تنگی طعام و اندوه و تفرقه اکابر
و بزرگ زادها و زنان محترمه و فساد موز و غلات و ذوا
کدورت و تنگی حال کشتیها و رنج زنان حامله و کوشش
گوید که شدت بر د بود و آمدن برف در وقت و اگر
زحل مستعلی باشد کثرت محاور و در میان مردم و
کمی آب و اگر طعام و اگر قمر مستعلی بود اسقاط اجنه
باشد و کمی کشت و کثرت باد و ماران **و اگر**
در وقت دلالة کند بر آشفتگی حال زنان و در مانند
مسافران و پریشانی عوام و آرا جیف و سردی هوا
در وقت و باریکی و کثرت زخمها و فساد اطعمه و بقات
و تلف خلایق از مرغل سل و ذاب البقه و دات
الصد و نفث الدم و غوغای عوام و اگر زحل مستعلی

باشد کثرت باران و نم بود در وقت و اگر قمر متعلی باشد
کثرت فتنه باشد میان ارمینه و اخدا و در طوبت
هوا در وقت **دلائل** کثرت کند بر شدت
و گرفتاری رسولان و جاسوسان و توقف
و بد شدن راهها و خصومت عوام و ظلمت هوا
و فساد در وقت و فساد نباتات و حیوانات و کثرت
مياه و حد و شت اراض و تفرقه عامه پس اگر
زحل متعلی بود کمی آب و باران باشد و اگر قمر متعلی
بود و بسیاری باران **دلائل** کثرت کند بر دشواری کار مسافران و اهل رستا
و خشکی هوا و زیادتى سرما در وقت و جستن بادهای
و دلتکی از معاش و کسب و بدی مستوان و بندگی
و رسولان و جاسوسان و کثرت اراجیف دلائل
کند بر جستن بادهای صعب و ملال فضلا و اهل قلم
و منا زغت میان و ظهور مشرب و رخ مسافران و
زحمت عامه و سستی بازارها و قیری هوا و بادهای
بینفع و تشویش میان مردمان و اهل علم و بیماران
از ابله و تب و سرسام و مباحثه و مجادله عوام
و ضعف بازارها و اندوه محترمه و کثرت اراجیف

اگر قمر متعلی بود

و اگر زحل مستعلی بود یکی از سلاطین بابل بعضی از اهل
 حرم و خوستان باشد و بسیاری خیر و نیکویی
 باران در وقت ^{میان} ~~اگر در وقت~~ دلالت کند بر
 ملال عوام و زنان حامله و بته شدن راهها و قیر
 هوا و وقوع اراجیف و ضرب بخلائق و بادهای
 مخالف و ترستادن رسولان جنت عقد و نکاح
 و بیع برده و ابرو و نیم در وقت و موت اطفال و کثرت
 ارجاع و شدت خلائق و کوسنگی و اگر زحل مستعلی
 بود دشواری وضع حمل باشد و کثرت مارندگی درین
^{اگر در وقت} ~~اگر در وقت~~ دلالت کند بر جستن بادهای
 منطرب و قبح خاطر بزرگان و تفرقه حکما و
 مشایخ و هراس در مردم و سرما و تاریکی هوا باران
 و صاعقه در وقت و بسیاری نزاع میان عوام
 و قتال میان ایشان و بسیاری مرض و موت و
 همچنان اند ابرشدا و ظهور سرور و فرح بعد از آن وقت
 اهل علم و ارباب قلم و فقها و اهل ادب و بیم زنان حامله و زحمت
 مسافران و مشقت عوام و اگر زحل مستعلی باشد دلیل است
 بر شدت در زمین ارمیه و کمی باران و اگر قمر مستعلی بود دلیل
 بر بسیاری باران در وقت و حدوث کینه و عداوت در زمین ارمیه

مقادیر قس و قس و قس و قس دلالتهای کندی و تری هوا
و جریان آبها و ریخ و دشواری کار مسافران دریا
و نقصان ماهی و کثرت ابله **و کثرت** دلاله
کند بر سرها و باران و بادهای خشک در وقت و
کراهت مخترع و زحمت مسافران دریا و بادها مختلف و آفت
حیوانات آبی و نقصان بخار و کدورت هوا و زیادتى آبها
و اندوه مالداران و ملالت عوام و خیانت دلالان و
شدت و حرص و موت و وبا اکثر در زنان و کراهت خاطر
بزرگان و اگر زحل مستعلی بود و مرکب بزرگی از اهل بابل بود
و اگر قمر مستعلی بود کدورت خاطر دهانتین و اهل حرث
بود **و کثرت** دلالتهای کندی و تری هوا
و در ماندن جاسوسان و گرفتار شدن ویدی هوا و
تاریکی و سرما و بارندگی در وقت و بادها مختلف و قس
ماندن مهمات عوام الناس و کثرت حراست و اسلالم و سلاطین
اگر زحل مستعلی باشد باران در حد وسط بود و اگر قمر مستعلی
بود حرب باشد و هلاک بیشتر حیوانات از وبا و کثرت باران
در وقت **و کثرت** دلالتهای کندی و تری هوا
بارانهای نافع و سرما در وقت و فساد حال مسافران دریا و
ملال عالم و وزرا و اشراف و اندوه عامه خاصه زنان و تشویش

مالداران و طغیان آب چشمها و کار میزها در وقت و اگر
زحل مستعلا بود بسیاری آب کمی باران بود و اگر قمر مستعلا
بود بسیاری باران بود و نیکی کشت و زرع

میرخ و مشتری مطلقا در لیل

اعتدال هواست در زمستان و افراط کرماد در تابستان پس اگر مشتری
اقوی و مستعلا بود دلالت کند بر ظهور عدل و راستی و انصاف در
میان بزرگان و حرمت داشتن ملوک سادات و اشراف و علمای فقها
و اگر میرخ غالب و مستعلا بود دلالت کند بر تعسف و بیدار کردن
مهرتان و نکبت رسید بقضاة و اشراف و محروک اهل ورع و زین
و فتنه انگیزان و باجماع امتزاج این دو کوکب دلیل بود بر آفت
رسیدن بگیویات و غلات و صلاح و ناخوشی خواص و اهل
فضل و ادب و ثقلب

دلالت کند بر قوت حال ارباب سلاح و احرا و جمع شدن

لشکرها و عرض دیدن ایشان خاصه در جا مشرق و مصداق
توان کران و فرستادن لشکران بحرب و غزا و آمدن باد
سموم و نقصان باران و خشکی هوا و تعصب دینی پسته نوزاد
و قضاة و افتادن قتلها بوجه قصاص و عدل پادشاه و
سلاطین و زدن دراهم و گرمی هوا در وقت سیماکه در آتش بود

منظور نظر افتاب و فراخی طعام و بیماریها از حرارت
و غلبه خون و صفرا و اغلب این تأثیرات در جانب مشرق
بود و طرف خراسان و عراق و اقلیم سیم **در کرب و محنت**
دلالت کند بر استیلا می حد و ث و حرارت میا
بر مزاج و زرا و اشراف و فوت و موت در اهل و رع و
جدال میان مردم جهت دین و مذهب و فتنه
و فساد میان امیری و وزیر و قصد بزرگان و کشاد
و کرمی هوادر وقت و عزت الت حربه و وقوع قتل بوجه
قصاص و بیماریها از حرارت و اکثر این تأثیر در ولایت
مشرق و عراق و اقلیم سیم بود و امتیاز فتنه در ولایت
سوم و مرآت یکی از فرماندهان مایل و قلت باران و غما
در میان بزرگان و عزت سلاح الکوشتری مستعل بود
حکام اعدا و مملکت بابل بود و بسیاری بادهها باشد
و اگر مریخ مستعل باشد حکام پادشاه بابل و سلاطین

بهره اگر در استیلا

و غراب شدن بعضی از مواضع این ولایت و غفران
اعدا برایشان و سقوط شدن دو آب در آن مواضع
و ظفر یا قاتن اعدا برایشان و نقصان میاه عیون
و شدت کرمادر وقت خاصه که در وقت عاشر

وَمَوْتُ شَخْصِي عَظِيمُ الْقَدْرِ وَحَسَنُ حَالِ أَعْرَافِ الشُّكْرِيَّانِ
وَمُخَالَفَتُ مِيَّانِ أَكْبَرِ وَسْرَانِ سِيَّاهِ وَقُوَّتُ حَالِ أَهْلِ
سَدَاحِ وَقَصْدُ أَرْبَابِ عِمَامِ وَبِنِمَارِيهَا أَرْحَارَتُ وَفَسَا
دَمِ وَتَوَيْشِ وَحَرْبِ دَرِ زَمِينِ تَرْكَشْتَانِ وَغَلْبَةُ اِتْرَاكِ
وَ الْوَشْتَرِيَّ مُتَعَلِّقِ بِأَشْدِ عَمَلِ بَرْزُكَانِ بِأَشْدِ وَالِ
مَرْتَجِ مُتَعَلِّقِ بُوْدِ عَمَلِ پَادِشَاهِ بَابِلِ بُوْدِ وَظَفَرِ دَشْتَمَنِ اِبْنِ
مَلِكِ بَارَانِ وَ اَكْرَجِ دَرِ قَبْرِ سَيِّدِ دَلَالَتِ كُنْدِ
بِرِ بِيَارِيَّ جَادِلِ دَرِ عِلْمِ وَخُصُوصَتِ اَعْيَانِ اَشْرَافِ
بِاِتْرَاكِ وَ سِيَّاهِيَّانِ وَ رَسُوْا شَدَانِ جَادُوَانِ وَ اَفْوَ
كِرَانِ وَ زَرْقَانِ وَ بَادِهَا وَ بِيَارِيَّ كُودِ وَ غَالِبِ شَدَنْ
بَرْزُكَانِ بَرْزَاكَانِ وَ لَكِنْ هَادِرِ وَقْتِ سِيَّمَا كَهْ قِرَانِ دَرِ
عَاشِرِ بُوْدِ وَ كَثَرَتِ حَرِيْقِ وَ رَخِصِ طَعَامِ وَ وَقُوعِ حَزَنِ
وَ حِدْوَتِ مَرَاغِ وَ زِيَا وَ اِلْخْتِلَافِ مَذَاهِبِ وَ خُصُوصَتِ
بِبِ اَنْ وَ قَتْلِ بَعْضِيَّ اَزْ اَهْلِ بَطْلَانِ وَ بِيْمَارِيَّ
وَ مَوْتِ دَرِ رَوَايَتِ رَدْمِ وَ فَقْدَانِ يَكِيَّ اَزْ فَرْمَانْدَانِ
اِنْجَا وَ سُوْخْتَنِ عِمَارَاتِ وَ اَرْزَانِي طَعَامِ وَ مَوْتِ
وَمَوْتِ يَكِي

بُوْدِ مَوْتِ پَادِشَاهِ بَابِلِ بُوْدِ وَ قَتْلِ

مردم کو هستان و نقصان بارند کی **زبان تریخ و**
مشتی و شتر د لاله کند هفتنه در بزرگان
بودن ارا حیف و نکت معارف و قضاء و فساد اطعمه
و اشجار و بید کشتن هوا و زیان زرع از مله و دیگر
حیوانات پرند علی الخصوص که در بلیت غنا مشا
باشند و بیماری از خشکی و گرمی و قوت ارباب
سلاح و راهندان و اند و علماء و اشراف و از دانش
و بیماری سودائی و وقوع سفرهای ضروری
و خوف و ترس و حرکه لشکریان و هلاک ستوران
و بی رونقی دارالاحتساب و اغلب این قایم بود
اقلیم دوم و سیم بود **الرحمن** **دلائل**
کند بفساد نباتات و منازعت میان ادا برز
این طایفه از اهل فساد ارتقاات از امور
خاصه که در رابع بود و از مله خاصه که در عا
بود و گرمی و خشکی در وقت و خرابی بسیار در باد
و تشویش بزرگان هلاک اشراف و خرابی
الثوی از قرا و بید و آمدن سستی در سابق
مفوت یکی از قضاء و اگر مشتری متعل بود
خرابی بیشتر از مواضع باشد و بسیاری

برق و اگر مریخ مستعلی باشد خرابی بعضی از مریخ
خورستان و فارس بود و حد و ثبات امراض
موت ائمه و اگر مریخ در برج میزان باشد دلالت کند بر
انده اکابر و اعیان و شکایت ایشان در از ایشان
و سیاهان و استلاری حرارت بر مزاج اشیا
و بزرگان و فساد اطعمه و تلف شدن امور
تجار و فرغ اهل عراق و موت اکابر و فتنها و
بعضی از قضاة و عزت ایشان و کثرت دزدان
و فساد این طایفه و بیماری دورام و کثرت دزدان و فساد
ایشان و اگر مشتری مستعلی باشد بزرگان باشد و اگر مریخ
مستعلی باشد موت عالم بابل بود و ظفر دشمن بود
و کمی باران و اگر مریخ در برج میزان باشد دلالت کند بر
قوت لشکران و احوال و ضعف حال و زراعت و اشیا
و بیماری و مذلت درین لحظه و رنجش ایشان
از احوال و اهل سلاح و قوت او باشد و مردم قلا
و خسارت و بیماری و موت در ولایت و
و مرگ مساع و هوام و ذویه و هلاک طيور
اهلیه و اغنام و سبی در انشائیم و کثرت تجار
و اگر مشتری مستعلی باشد مرگ در دوات

و کثرت آب و افراط بارندگی در وقت و اگر در وقت
 بود بسیاری برده باشد و حرکت کوسفند و بی باران
 و سختی سرما در وقت **و در بیان احوال و عیال**
 و دلالت کنند بر فتنه در بعضی و لایتن
 و اراجیف و خصومتها در میان اکابر و در وقتضا
 و اشراف و زحمت ایشان از لشکریان و بد کشتن
 هوا و رفتن بادهای ناخوش و مضرب بیمارها از
 سرخ باد و ابله و افتادن قتلها و مرگها و توانک این
 و میل قضا و بسیاری خیانت و فساد اطعمه و حذر
 اشتباه در هوا خاصه که در بیت عاشق بود و در وقت
 بارندگی و حرکت لشکریان و غریب و بیمارها
 خونی و صفر روی و فرغ در میانها و افتادن آتش
 در جایها و گرمی هوا در وقت و بدید آمدن اعدا
 از اطراف و جوانب **و در بیان احوال و عیال** دلالت کنند
 بر مخالفت میان احوال و در زمان بیمارها خاصه در
 اشراف و بی رونق مسلح و معابد و صوامع
 و بادهای تند و گرم در وقت و کثرت اراجیف
 و بسیاری شهب خاصه که در وقت عاشق
 بود و منظور بنظر خطا در سیمای بعد از وقت

و قتل‌های ناحق و خیانت کتاب و قلت آبها و هلاک
فضل و خرابی مرا ز غنایا و سختی حال رؤسا و اند
باران و اگر مشتری مستعلی بود هلاک غلامه بود
و بسیاری رطوبت در وقت و اگر مرغی مستعلی بود
موت یکی از حکام بادیه و بمانه بود و افتادن و یا
در انداء بابلان **در وقت** دلالیت کند
بر ضعیف اموال و اهل صلاح و قوت و زرا و اشراف
و ارباب صلاح و ظفر یافتن ایشان و بطالت اهل
لهو و خنا و ظهور سرخی در عواصم و افساد در احوال
و بیماری از گرمی و خشکی و کثرت آدمیان و
عداوت بعضی بعضی و سوء حال تجارت و کثرت
موت دراکا بر و اشراف و بسیاری دزدان و
نهب اموال مترا دین و اگر مشتری مستعلی بود
شادی ملک بابل بود و ظفر او بر اعدای و زیان
اموال مسافران و تجارت از دزدان و ارتقاء تجارت
و اگر مرغی مستعلی بود بسیاری ترش و بیم بود در
میان مردم و فساد حال بازار کابان و کثرت باران
در وقت **در وقت** دلالیت کند
بر صلاح حال اهل سپاه و اموال و کثرت فواید ایشان

و بیاری رسل و در میان ملوک بموت و کدورت
 قضاة و ارباب دین و دهده و مخالفان و زرا و امارا
 و بیماری قضاة و علمای و افت یکی از مشاهیر و
 بدگشتن هوا و بادهای بی منفعت و مخرب و لطمه
 بر بزرگان و حرب و قتل و غلبه دشمنان بر شهرها
 و در ثانی الحال سلامتی و فرح ظاهر کرد و کمی
 باران و اگر مشتری متعلق بود هر دم که هستان شهرها
 بایل غنیمت نمایند و کمی باران بود و اگر مرغ منتهی
 بود بیاری آب و باران باشد و کثرت طعام
 و نباتات **در بیان دلالت کند**

بر پندنی سفرهای در باها و قصد کردن جریا
 نسبت بوزرا و قضاة و علمای و توانگران و کثرت
 حزن ایشان و خوف اکار و ظهور حیوانات
 ای و استخراج جواهری یا شاد شادی خواصان
 و حرکت مسافران و شادی در بلاد و منگی نبات
 و فراخی طعام و شراب **در بیان دلالت کند**
 بر خلاصی محبوسان و قصد بزرگان بر سفلگان
 و خصوصت امارا و وزرا و زحمت مسافران در یا
 و ترحم ملوک و اکار بر فرمانداران و مخدیان

منکوب شدت اشعار و نقصان آنها و فوت
یکی از اعدای یادشاه و خروج اهل فرنگ و قوت
زد و خوردمیان ایشان و یکی از فرق اسلامی
و تفوق مردم از مسالین و اوطان و غوغا و فتنه
در میان خلایق و مشغولی سلاطین و عرض دیدن
لشکرها و ارسال عساکر بحروب و غنا و چایکی عازیان
و تغییر هوا و خشکی و اگر مشتری مستعمل بود و فتنه
زدان باشد و باران و اگر مرغی مستعمل باشد
خروج دشمنان و کثرت حریق بود

دلائل تکند بر خنوع در ولایت
عراق و خراسان بعضی مواضع و سبی و اسیر و موت
در آگاه بر وقوت لشکریان و نهیب و خوارت ایشان
و قلت مرغ و ماهی و نقصان باران و قوت حال
راهداران و غلبه کردن احرار و اهل سلاح
بروز را و اشعار و تیغ اشعار و قاریکی هوا
و بارندگی و قلف شدن اموال خلایق
و غلبه کردن سفلکان و اگر مشتری مستعمل
بود موت و فوت بعضی از ملوک بود و یکی از
فوزندان ایشان و فراخی در بیشتر شهرها

والمعرج مستعلي بود خوف در عراق عرب و نزاع
اهل خورستان موت و حراك

دلالت کند بر استیلاي حرارت
بر مزاج قضاة و اشراف و علما و مخالفت اهل عدل
با اركان و اعدان و غالب شدن ابرار بر اشرار
و نوبه فجار و كثرت احو و معروف و رتق الاحتناس
و حركت عنا كرد و لايت شام و انتقال سلاطين
و فرماندهان انجا از مساكين و اوطان و وقوع ايات
سمياديه و حرات و بيوت هوا و شيوع درد شكم
در مردم و الكوشه مستعلي بود حكام عراق و عرب
سفر كنند و بار غيت نيكى كنند و ظهور ايات و
وقع در مردم و حرارت هوا و المعرج مستعلي بود
اعد ابراهيل پل و بمال ان بيرون ايند ظهور
فرع بود در الكثريلدان و فرماندهان و قصد قتل
و قتل يكديگر كنند و كثرت رعد و برق بود در
مقارنه

بمتر اين توانهاست و در الكثر احوال دليليت
بر ايمنى و متند دستي خلايقي و مستر و صلاح زمان
و بسيارى خطايات و اسباب زيلت و كثرت

نکاحها و تولد فرزندان بجنب فراخی طعام و ارزانی
نرخ و تغییر هوا و بناهای خوش و بارانهای متوا
و نافع و سلیقه فرماندهان و میل مردم به عدل
و انصاف و آموختن و فراغت در اقلیم و مردم و پیجم

دلالت کند بر عفت زنان توبه اهل طرب
و برآمدن نکاحها و امانت در مردم و قوت دین
اسلام و ظهور طرب و زیلت در علما و قضا
و در راه راستی در عدل و اجابت دعاها
و اعتدال هوا و قند دستی خلایق و فراخی و میل
مردم بخیرات و طاعات و آمدن مسافران
از اطراف و قوت حال پادشاه و سلامتی جمع
نمودن خزاین و سلاح حال حیوانات و نباتات
و نیکی گشتن ثمرات و میل مردم به تعلیم و موسیقی
و قوت حال اهل مشرق
دلالت کند بر صلاح اکابر و قضاء و خوبی حال
عورات و بارانهای غام و زیاد شدن انهار
و کثرت نکاحها و موافقت ازواج و عفت زنان
و اهل طرب و میل علما و اشراف بطرب و سیاحت

بود

واعتدال هوا و برآمدن مرادها و فراخی نعمت
و صحت بیماریان و رونق عیاد متخافنها و عزت لبتها
قیمتی و قتل در مشام و فلسطین و اگر مشتری متعل
قوت کمال بزرگان و خوشدلی بایشان و اگر زهر
متعل بود قوت و بیاری شادی و تماشا باشد
دلائل کند بر آمدن و صحت خلایق
و بیاری درم و دینار و طرب در اکابر و اعیان
و عزت اهل طرب و بیاری سودها و رونق دارالقضا
و اعتدال هوا و نکت اهل سواد و آمدن ملج در
انولایت و فرج زنان اکابر و قضاء و ارباب دین
و خوشی حال مالداران و باز رکانان و اگر مشتری
متعل باشد بلا و محنت با اهل سواد رسد و موت
یکی از فرماندهان عراق و عرب و امکان ثالمه
اگر زهره متعل باشد بیماری و موت باشد در
بابل و بیاری شر و شور در راهوا و زور و خور سنا
دلائل کند بر کثرت اراجیف
اطراف و جوانب و قوت زنان و کثرت فواید عیال
و صلاح احوال خواتین و قوت حال اشراف و کثر
عقد و نکاح و بیاری تولد و تناسل و اگر مشتری

متعلی باشد و فور شهادت کاذبه باشد خلصه
در عراق عرب و ظلم حکام خورستان بر رعایا و
وسایاست نمودن بعضی از ملازمان خود را
یا بعضی از فرزندان و سلاح احوال کشت و
زرع و اگر زهر متعلی باشد حرب بود در بابل
و قتل یکی از اهل دولت و کثرت حرب کوسفند
و بیاری باران و قلت طعام ستمادر میان
اهل سواد **دلائل**
کند بر شک حال اهل طرب و زینت علما و فقرا
و میل طایفه بید و شکار و لهو و طرب و برآمدن
تکلیف و جمیعتهای خیر و اجابت دعاها و فراخی
و بیاری نعمتها و شیرینتها و لباسها و اعتدال
هوا و قتل دستی خلایق و امن و نیکی کشت و
زرع و ساختن بقاع خیر و کثرت ضیافتها
و رواج بازار اقمشه و کثرت انصاف و رونق
دارالشرع و فراغت دواب **و اگر در عراق عرب**
دلائل کند بر کثرت نعمت و سلامتی کشت
و زرع و عفت در زبان و آمدن و مطربان
و طرب در و زرای کبار و علما و ساختن

زینت و کثرت صورها و صحت و بیماری و خوشی هوا
 و امن و راحت مردم و رونق ابواب البر و هلاک
 کثیری از مردم خورستان و مضرت رسیدن
 باهل روم و بفساد آمدن اموال ایشان و کثرت
 توالد و شادی خواتین و حد و ثبوت بازندگی
 و اگر مشتری متعلی بود هلاک اهل خورستان بود
 و بیماریها و کمی باران و اگر زهره متعلی باشد فساد
 اهل بابل و خورستان بود و مرگ بزرگ در آن بلاد
 دلالت کند بر موت زنان و جن
 میانهمه دود بزرگ و قتل بعضی از اکابر و شدت
 باد و ضرر بخواتین و مطربان و سلامتی غلات
 و نباتات و ساختن عمارات بر جرح و حکم و صلح میان
 مردم بالضر و رد و میل علما و قضاة بطرب و دنیا
 حرام و اعتدال هوا و میل طایفه بمطالبت بحکمت
 و ریاضیات و حکم فاضل فخرالدین مغرک گوید
 دلالت کند بر عاصی شدن و لایمقی از پادشاه
 و شاید که آن ولایت را تسلیم اعدا نمایند و سزا
 اهل بابل و بسیاری حیوانات غار و مثل و نقصان
 زراعت از علوی طيور اگر مشتری متعلی

و متعلی باشد

بود تعصب اهل روم بود بپادشاه و زیان اهل خورستان
و اگر زهره مستعلا بود کمی آب و بسیاری حرک بود در ولا
ترکستان و این قران در سعادت و هوان از سایر
قرانات سعدین بود و اقل تاثیر در سعادت کمالا
بخشی ~~است~~ دلالت کند بر اصلاح ^{بین} بدین
کارهای کاربرد نخواهد و صلح میان ازواج و بازداشت
زنان از اقسام بدیهه و توبه بدکاران و نیکو شدن
کارها و اعتدال هوا و اعمی راهها و فخرالدین
مغربی گوید قتل یکی از فرماندهان روم و قوت
حال اعداء و قتل طعام در سواد عراق و سواحل
انجا و کمی فواید مطربان و قاریکی هوا و نیکو حال
خواتین سایر زنان و بودن نروا اگر مشتری
مستعلا نیکو سال بود و حراک گاو و اوسقند و کثرت
مرغ و ماهی و حد و ث زلزله و قتل ماه و اگر زهره
مستعلا بود بپادشاه روم ببعضی از بزرگان
مملکت خود را بقتل رساند وافت رسید ^{مبین}
بابل ~~مقتله و بدین~~ دلالت کند بر قوت
اهل ادیان خاصه اسلامیان و جمعیتها خیر
و رفتن مردم بمزارات متبرکه و اجابت دعا

و راستی افتاد در مردم و اله و طرب در اشراف و قیمت
 عطرها و لباسها و رفتن بادها خوشی و قتل دسی
 خلافت و بیاری نباتات و اطعمه و اثمار و فراخی
 و ارزائی و بارندگی در وقت و رواج احکام شرع
 و توبه مفیدان و بدکاری و ایمنی و موافقت از ا
 و رفتن ابرهای روشن در وقت و نیکی احوال انصار
 و ارمیه ~~کرم و جزایر~~ دلالت کند بر قوت
 اهل اسلام و بیاری خیرات و اجابت ادعیه و یق
 نکاحهای خیر و بیاری توابع میمون و مدارک مط
 و وزیران عظام و صحت بیاری و اوصاف احوال زنان
 و کثرت فواید مطربان و فرج ملوک و ائین و شادی حکا
 فارس و قوت گرفتن اهل حق و مقهور اهل باطل و الکوش
 متعل بود صلاح حال پادشاه عراق بود و غرق شدن یکی
 از بررکان ارمیه پادار المرن و کمی باران و بیاری عمارا
 و بیاری کشت و زرع و اگر زهره متعل بود فساد حال اهواز
 و خورستان باشد و هلاک بزرگی از ان ولایت
~~اگر در بحر از~~ دلالت کند بر صلاح احوال تجار
 و کثرت فواید قضاة و فقها و مطربان و امراض کثره
 واقع شود در میان مردم و قلت زرع و امکان باران

خوب باشد

و بسیار جمعیتها مردم و از زانغتها و عذرا و انصاف مردم
و راستی و دیانت خلایق و سعادت خواتین و رونق اهل
طرب و بارانهای مفید و قوت حال خدمه و اگر مشتری
متعالی بود نیکی حال اهل بابل باشد و زلزله در فارس و
ارمنیه و اگر هر متعالی باشد نیکی حال تجار بود و بسیار
تب و علتها سودای و فراخی طعام خاصه در ارمنیه
و زیادتى دولت از نان و رونق مطربان و جستن باد
خوش و صحت خلایق و برآمدن حاجت و فروانی
طعام و نزول بلا بر اهل فارس و قلت طعام و فرج زنا
و خواتین و مطربان و رغبت مردم بنگاح و قتل بعضی
از ادمه و قحط در زمین ترک و حوالی آن و اگر
مشتری متعالی بود صلاح حال ترکان بود و قناریکی هوا
و بسیار آبها و اگر هر متعالی بود نزول بلا باشد
در ملک بابل و رسیدن نکت بملک ارمنیه و
کشتن بعضی از ملوک فرزندان خود را و قحط و بارند
باران **و اگر هر متعالی بود** دلالت کند بر قوت
حال اشرف و قضاء و خواتین و خادمان و بسیار
و امینی و فراخی و از زانغها و خوشی نباتات

و جمعت خوابتین و صلاح خدمت و امن و رفاهت
خلافت و بیاری سفر دریا و نیکی آن دو فوراً طهر
و حلاوت و وقت ایتهای روان و سلامتی کشتیها
و خوشی حال ملاحات و بیاری ماهیان
در سر ملا دلالا لت کند بر کشتاخ شدت
غلامان بر مالکان سیمایا د شاهان و ثروت یکی از
حکام در فارس و وقوع عجایب در بحال و سعادت
بزرگان و اهل نسب و فرخ در خلافت و بیاری
طراب و فراخی نعمت در زبان نای و شادی
و ذرا و قضاء و علماء و زان و نای و نای و نای
دریا و الک و مشتری مستعلا بود صلاح اهل عراق بود
الرز و مشتری مستعلا بود مراک بزرگ و عظیم الشان بود
دلالا دلالا لت کند بر بار نند
و طراب در روز و نایا کابری اهل موسیقی و سلامتی
مرادم دریا بار و توبه فستاق و اشراق و حدیث
غم و غم در یاد شاه و وقوع خلف در میان ملک
و قوت ملکی جلیل القدر و ایش و تموت در عالم
و حسن حال زان و فوراً و نایا و نایا و نایا
وضع حمل و الک و مشتری مستعلا بود بد خالی حکام

بابی قتل در خودستان تا اگر زهره مستعاب بود اندوه
ملاك كوستان باشد و كثرت موت و اگر ^{طاهر} ~~مستعاب~~
دلاالت کند بر صلح میان ملک و سلا
و فرماید هان و سلامتی اهل بلاد و قرا و كثرت
امطار و نفعه و بسیار نفعه و نیکی ارتقا
و محصل است و كثرت گیاه و خوب ریاح چیده
و فراغت خیال و فرخ جمعیتها خاصه میات
اکابر و اعیان و فراخی نعمت و كثرت خیرات و طغیان
آبها و سلامتی کشتیها و فرو نشن آشوب و رفع
نزاعها و رونق ارباب و وقوع نکاحهای خیر
و شادی ملایق و قضاء صلاح حال ارباب ملای
و مناهی و رغبت مردم به علوم و اگر مشتری مستعاب
باشد سلامتی خلایق بود و بسیاری مرغ و ملک
و خوف زنان حامله و اگر زهره مستعاب باشد افشته
بود در موصل و موت زنان و كثرت باران و اگر
این قرآن نزدیک اقل سال یا انتقال دور با فصل
یا از خورانی از قرات علوم اتفاق افتد باثراة
نیک از امن و اسایش خلایق و عدل پادشاه
و فراخی و آسایش و منافذ آن بسیار دهد چه

حکما درین مبالغه بیاورد اند

قوانین عطار در

مشتراک مطلقا دلیل بود بر حرکت هوا و حرکت

ریاح و شدت و ضعف آن بقدر اتصال کوه

و اما این قرآن باشد چنانکه بر دلیلی مخفی نیست

و ایضا دلالت کند بر مناظرها میان علما

و حکما و طلب اسرار علوم و امانت و راستی

و شی حال صنایع بر اگر مشتری فوری مال باشد و مستلزم باشد

دلالت کند بر قوت حال بزرگان و تمثیل دادن کارها

بر قوانین عدل و بیاری خیال و راه او فراخ طبع

و اگر عطار در قوی غالب باشد دلالت کند بر راستی و قوت

اقل دیوان و بخار و گفتار سخنان و بیاری تحصیل

علوم و آمدن اخبار و رونق بازارها و باجمله ^{متزاج}

این دو کوب دلیل بارهای معتدل بود و وضع قوانین را

و درست و امن و فراخ و موافقت مردم با یکدیگر ^{کار}

دلالت کند بر رونق کار

چو ایان و صایقان و مستوفیان و دیوان و متصرفان

و بخار و راستی و امانت درین طایفه و آمدن کارها

و بیاری بیع جواهر و وقوع اخبار خوش و نوشتن خطها

مثالها و بیع و شریک با نفع و ارزانی و بصواب آمدن
احکام نجومی و معالجات طبایع و راستی در کلام حلال
و رونق قوت دین اسلام و آمدن اخبار صحیح
و شادی ابناء مملکت و خشم پادشاه بر خدمه و اهل
کارخانه و نظم کردن محترمانه و اهل بازار برادر
گاه سلاطین دلاالت کند

بر قوت حال بیمار و اهل بازار و اصحاب دوا و بین
و ظهور مومنان و راستی تحقیق و راستی در خل
و رخصت مردم بعلم و دیانت مسافران و اخبار خوش
و شمع معالجات با نفع و علاج یزد بر رفتن بیماری
و انظار حق و راستی آمدن قد پیراهان و رواج برده
و کتاب و اسباب کتابت و کثرت باد و رعد
برق در میان لشکریان بود و حد و ثبات باران
و باد و الکعطار در مستطاع بود قوت حال حکام بادیه
باشد و ظفر بر دشمن و جستن با دها

دولت و اقبال کتاب بود و کثرت فواید

مقتل بزرگی در جبال و ظهور غیوم و موت یکی
از حکام ادریان و بیان مبدی حالی اهل مشرق و نکند
پادشاهان آن حد و د و موج هوا و ارتفاع تجارت

در راستی در خلائیق و قوت اهل علم و اختلاط ایشان
بپادشاهان و سلاطین و اگر مشتری مستعلا باشد
اهل مشرق قصد حکام بابل کنند و افتادن حرب
و زلزله و اگر عطار در مستعلا باشد حرب و فتنه در
عربستان و کثرت ریح عاصفه **دالات** کند بر
رغبت مردم بعلم و ادب و ستادی اهل حرفه و تنقیر اهل دیوان
و وزرا و گفتن سخنان حق و جستن باده و اعتدال هوا
و غم و اندک حکم و سلاطین شام و انتقال ایشان از کربلا و ماوراء
حال و وزرا و کتاب و قوت اهل هند و ظهور علوم حقیقه و اگر مشتری
مستعلا باشد نیکی بارانها بود و جستن باده و بسیاری کشت و زرع و در
خوارستان و اگر عطار در مستعلا باشد اهل مشرق در ناحیه جنوب قتال
کند و تاخت و بهک نمایند و شیوع قحط و غلا بود **دالات** کند بر
دالات کند بر رونق بازارها و فراخی و ازانی و نیکی نباتات

و قوت حال و وزرا و دیران و اطباء و شعرا و اهل تجیم و صنایع و تجارت
و آمدن کاروانها و آمدن اخبار خوش و راستی متصدیان
و مستوفیان و انفعی طرق و شوارع و رواج بازار کتاب و قوت اهل
قلم و وزیدن بادهای اعتدال هوا و آبادان شدن ملکها

دالات کند بر سعادت کتاب و فضلاء اهل دیوان
و تجارت و اهل اسواق و دیانت در مردم و آمدن ثواب و متردد

بین و خد و شایخبا ررضاره و انواع بحث در علوم و حدیث
باران و جستن بادهاء سرد و فتنه و فساد در بلاد روم و
وزد و خور و در بادیه عرب و کثرت غارت و تاراج
در بینایانها و اگر مشتری مستعلا بود سلاامتی مرادم بود
وفساد در ولایت روم و آمدن باران و خرابی در
بادیه و اگر عطار در مستعلا بود خروج خوارج بود حکام عراق
عرب و بابل ~~و اگر عطار در مستعلا بود~~ دلالت کند بر قوت
حال اعیان دیوان و مصالح و متصرفان و تجارت و اهل
اسواق و رغبت مرادم باختلافات علما و جستن بادهاء
مفسد و سلاامتی کشتیها و رونق ابواب البر و رزق
بازارها و راستی در مرادم و حق گفتن و کردن و کثرت
طلاب علوم حقیقه و زیادتى آنها و نقصان نباتات
و غلات اگر مشتری مستعلا باشد میان اهل زایش
اختلاف و جنک باشد و سلاامتی دیگر مواضع بود
و اگر عطار در مستعلا باشد ترس حاکم بغداد بود
و عراق بزرگی و پیدایش علما ~~و اگر عطار در مستعلا بود~~
دلالت کند بر جستن بادهاء و سرما و رزق
بازارها و غلبه کردن اهل کلام و قوت حال دبیران
و متقیدان و سختیها از هر نوع و تحقق در امور

از

و رسیدن عموم و هموم و انتقال پادشاهی افراسیاب خود
و حسن حال و زراعت و کتاب و خط و یافتن دوزنان بر اهل
شرح و اگر مشتری متعلی بود جنگ پادشاه روم باشد با
و بسیاری اعدا و طلبات و سختی سرما و افراط باران
و نیکی کشت و اگر عطار و مستعلی بود مراک یکی از حکام عراق
عرب بود و انتقال پادشاه روم و فتنه در اکثر بلاد و تو
زانه در زمین فارس **و در این زمان**
دلاالت کند بر سعادت طالع و را و دبیران
و متوفیان و عمال و تجار و اهل بازار و بسیاری بخت
و مجادله و وفاق مد رسها و آمدن کاروانها و آوردن
برده و رفتن بادهها و اعتدال هوا و قتل دستنی خلافت
و تنگی اشجار و اطعمه و صواب افتادن احکام نجومی
و معالجات اطباء و رونق کار فضل و راستی در عدالت
و گفتن سخنان خود و ادای شهادات عجمی و صحت
بیماران سیما که دکان و سلامتی اشعار و بسیاری
اراجیف **و اگر در این زمان** **دلاالت کند بر رونق**
تجار و اهل بازار و میل مردم بخت و انشا و فصاحت
و بلاغت و علاج بدی و رفتن بیماران و سلامتی فرا
و جستن بادهای خوش و فرح ارباب دولت و اهل

فضل و اصحاب دوا وین و سایر طبقات عطار د
و اظهاری حق نوشتن فتاوی علمی و خوبی اشجار
و اثمار و اطعمه و فراخ در خلافت و طباب خاطر کتاب
و دزدان و حوب در بلاد روم و خرابی شهرهای در مملکت
شمالی و اکثری متعلی بود حوب افتد میانه اهل
هند و روم و جستن بادهای و اگر عطار در متعلی بود خرج
خارج باشد بر حکام عراق عرب و خورن بختن در مینا
خلق دلاالت کند بر موت یکی از فرمانها
عجم و یکی از سلاطین روم و کثرت دزدان قاطعات
طریق و نوب متجار و خط کتاب و اهل قلم و کثرت تواید
ایشان و آمدن خیرهای دشت و دوشتی و زربله
دیوان و جستن بادهای تنند و مسرد و علاج پذیرفتن
بیماران و اعتدال هوا و اکثری متعلی بود سلاقتی اکثر
از بلاد باشد و جستن بادهای عالی الا اتصال و اگر عطار د
متعلی بود مراک یکی از حکام فارس بود و بیاری در دا
و قحط و جستن بادهای سخت
دلاالت کند بر کثرت باد و شدت سرما و اجتماع انکار
و فضلا و قوت اهل علم و مباحثه در علوم و امانت در
حرم و رونق بازارها و فراخ متجار و قتل ملکی و خرابی

بلدی در مشرق و ریختن خونها در روم و حد و دشت
باران و شدت برد و ریاح الکرمشتری مستعلی بود
عراق بردشمن خود ظفر یا بد و حرک یکی از پادشاهان
بود و زلزله و باران و سرما حادث شود و اگر عطار
مستعلی باشد هلاک یکی از حکام فارس باشد و پادشاه
روم یکی فرزندانش خود را بقتل رساند و کثرت باران
باشد **دلائل کند بر خو**

احوال مسافران و اهل بازار و بیع و شری نباتات و
کاغذ و جواهرانی و رونق طباط و خوبی معالجات ایشان
و خوشحالی اهل قلم و تربیت و زراعت طایفه را و خنکی
هوا و بارندگی در وقت و ارزانی از خواص و مرغی طعام
و میوه ها و قوت نباتات و افتادن اخبار خوش
و بیع ضیاع و آب و کارین و اجتماع بزرگان تجرید
اصلاح کارها و کثرت دعاوی و بحث مناظر و حلا
اهل قید و حبس و نیکی حال دبیران و میل مردم
لکنت و موسیقی و رغبت فقرا و زهاد و بعضی **دلائل**
دلیل کند بر اجتماع اکابر در مجلس
و خلل و رونق دبیران و متصدیان متصرفان و
صحت خلایق و سلامتی مافران دریا و فرغ زناات

و ظهور و موحدان و حق کو یان و بادهای معتدل و
کثرت خرابی در بلاد و فساد مجالس حکم و فراح کتاب
و زرا و ارتفاع ابرها و آمدن باران و غم و رغبت
مردم بقصد و تنگناح و اگر مشتری متعلی بود و مراد یکی
از حکام فارس بود و ظهور طوفانات و غجایبات
در کوستان انو لایت و خرابی اکثر اقالیم و فساد
مجالس حکام و اگر عطا ردمتعلی باشد مراد ملک
بابل بود و کثرت غجایب در اکثر اقالیم و بسیاری باران
دلائل کند بر خلاف در زمین
شام و فرنج در مشرق و فتن و انواع خرابی در شمال
و فتح شدن شهرها و محاصره شدن و ملغها در زمین
خراسان و کثرت ریا و سفادت و زرا و قوت
کتاب و افراط بادهای خنک و بارگی و خلاصی محبوسان
و سلامتی مسافران دریای و وفق بازارها و آمدن
اخبار و اگر مشتری متعلی بود خوف پادشاه بابل و ان
بلاد باشد و حروب بناحیت مشرق و اگر عطا ر
متعلی بود فساد باشد در عراقستان و فتح محلهها
و محاصرهها و غزاهای اهل خراسان بناحیت جنوب
دلائل کند بر فراخی نعمت

و ترجم و ز را و اکابر بر فضل اهل بازار و میل مردم بتوبه
 و استغفار و حسن حال و ز را و کتاب و علم و کثرت
 فواید ایشان از ملوک و بسیاری آیهها و کثرت بارانها
 و شدت ریاح و دود مرغ و ماهی و اگر مشتری متعلا
 باشد بسیار مرغ و ماهی بود و حد و ث سماء و باران
 و اگر طاردمتعلا باشد و بسیاری حاکم فارس فرزند
 خود را ضایع کند و زلزله در آن ولایت حادث و قحط و کرب
 باران بود

قران مشتری و قضا

مطلقا دلیل کثرت و طوبی و غم باشد و میل مردم بصلو
 دین **و اگر کسی از این دلائل را در** دلائل کند بر
 حرکت لشکران و خصومت ایشان بایکدیگر و اندیش
 و غم و بزرگان را از فرومایگان و بسیار اخبار از آرا
 و دلائل کند بر کشادگی هوا و وینکی
 حال مسافران و امن و رفاهیت و خرید و فروش و خست
 حیوانات و زینت و آرایش و ساختن زینتها و آرا
 طعام در ولایت خاصه برنج و کدو و حسن اهل بازار
 و قوت حال اشراف و وزر او و رونق کار و عوام الناس
 و امنی راهها و اخبار سار و اشیاء وضع حمل و حد و ث

دلالت کند بر قوت و جمعیت و بزرگواران و ایمنی راهها
و رسیدن کار و نهان و درون بردها و فراخی نعمت
و راحت دهاتین و آمدن اخبار و رسول و کثرت دفا
و اسانی وضع حمل و آمدن باران در وقت و تشریش
در بابل و قحط در فارس و اب بود و اگر
قمر مستعمل بود کثرت باشد در وقت و تشریش و انظار
در فارس و قحط و افت در رم و اگر در فارس
دلالت کند بر آمدن باران در وقت و کثرت نم و ابرو
رحمت بر بزرگان و اهل دیوان و حکماء و نیکی زراعت
و بیع ماکولات و آمدن قافله و کاروان و نیکی مال حال
علمه و فراخی نعمتها و ایمنی راهها و بسیار عمارت
و شادی عورات و اطفال و زیادتی رتبه علماء و بیع
و شری حیوانات و اگر شری مستعمل بود باران و نم کمتر
آید و خشکی هوا باشد و اگر قمر مستعمل بود بسیار باران
و نم باشد دلالت کند بر مخافت
عوام با و اعطیان و قصه خوانان و خلاصی گرفتاران
و حرکت مسافران و آمدن بخارا از اسفار و اعتدال
هوا و اجتماع مردم حسب الحکم و بالضر و در باران
و نم در وقت و ایمنی راهها و قوت حال مترادد بود و قوت

مصلبتی و جمع شدن خلایق بسبب آن اگر مشتری مستعلا
بود آب و نم و تری هوا بود و اگر قمر مستعلا بود مثله
مخالفات میان خلایق و رسیدن بامها و آمدن بادها
و بیماری علما و خشکی هوا در وقت
دلالت کند بر اخبار خوشی و جمیع خلایق جهت
مقامات خیر و امتداد هوا و نوشتن خطها و مثلها
و جستن بادها و منگی احوال اهل قلم و خیال و مقصوفان
و تبار و شرح عالم و باران در وقت و منگی احوال
زنان و طوطی و بسیاری نعمت و فتح مقامات و اگر مشتری
مستعلا بود و کی آب و باران باشد و اگر قمر مستعلا
بود باران بسیار آید و اگر مشتری مستعلا بود
بروزیدن بادهای خوش و منگی میوه ها و وقوع
خیرهای صدق ساره و جمیع اشرف و علما و انده
زنان و بسیاری امر معروف و توبه بدکاران
و تموج هوا و خلاص مسافران از ورطات و دغا
و طوبیت و قوت حال خواتین حاصه زنان قضاة
الکوشتری مستعلا بود بسیاری باران و نم
دلالت کند بر جستن بادها و بیماری و موت

مشایخ و عفو نیت هوا و توقف مردم در سفرها و سلاختن
علمیات و بستگی کارها و کثرت باران آمدن آنها
و فرج عامه و عفت زنان و کثرت خیرات و طاعات
و سلامتی مسافران و بسیاری کشت و زرع و اکثری
متعلی بود کمی باران و غم بود و اگر قدر متعلی بود بسیاری
باران و غم **و اگر در وقت باران و غم** دلالت کند
برافت آبها و دریاها و حد و ثبات باد و خروج دزدان
و بیماری پادشاه زاده **و اگر در وقت باران و غم**
دلالت کند بر تنگی حال عساکر و غلبه و فرج بزرگان
و آمدن شد مسافران دریا و تنگ و فایده در سفر و تجارت
و بسیاری آبها و بارانهای مفید در وقت فرج و
بیکارهای خرد و بیع و شری و جواهرانی و عبادت عباد
مردمان و مخالفت علما از جهت دین و مذهب
اگر مشتری متعلی باشد **یا در وقت باران و غم** یا در وقت باران و غم
باشد و فتنه در اکثر بلاد و بیماری و موت در فاقه
و روم **و اگر در وقت باران و غم** دلالت کند بر و زید و نیکو
و آمدن بارانها در وقت و قویه بدکاران و اعتدال
هوا و قوت حال و زرد و اشراق و بزرگان و اسکا
وضع حمل و از غم و کدورت و ارسستن زفات

و خلاهی مرادم و بارگی در وقت فراوانند و عسا که در
 جانب شمال و اگر مشتری متعلا باشد دلالت کند
 بر کمی بارانها و اگر قمر متعلا باشد حکم همان بود
 دلالت کند بر تراید میاه و دیانت عوام
 و عفت زنان و توبه بدکاران و آمدن باران با نفع
 و ابرو بخار در وقت **ملاک** علمای و زراعت
 کشتیها و حیوانات ای و مسافران دریا و اندوه عوام
 الناس و خسو حال زرع و کثرت گیاه و حدوث
 ریح و اگر مشتری متعلا باشد قلت بارندگی و کم
 باشد و اگر قمر متعلا باشد کثرت گیاه و امطار بود

فصل در بیان آثار و علامات باران در مختلف اوقات

مُقارنه زهره و مریخ دلیل باران ذی سیل و عدد
 و برقت و بادهای مضر است که در برج رطب بود
 و قمر بایشان ناظر باشد و ایضا دلیل بود بر بیجا
 زنان و دشواری میان ایشان و اگر مریخ غالب
 و متعلا باشد دلالت کند بر خوشدلی سیلخان
 و عیش و طرب در میان ایشان و تباهی حال زنان
 و قتله انگشتان قمر دان و دستویش در اقلیم یخ و شلا

بلاذ که برهنه متعلق باشد و رونق باز از صلاح و
و اگر زهره غالب بود دلالت کند بر تسلط زنان و
حکم گردن ایشان بر شوهران و با الجملة امتزاج
این دو گوید دلیل اختلاف هوا باشد و انحراف
من اجتهال اعتدال و افت رسیدن بمسوها و مرک
زنان و جوانان و خصوصیت و مجادله میان ازواج
و شرکا **و در این مورد دلالت کند**
بر فساد میان ازواج و شرکا و غضب و حوب و قتل
و کثرت فسق و فجور و اغاب مردم بکارهای ناسیق
و آشکار شدن فواحش و بیماریهای فحش و صفا
خاصه در خواتین و دختران و فساد و فحش و طحل
و تکلفهای پیرایه و دلیری زنان بدکار و نقصان
بارندگی و بدگشتن هوا در وقت و میل احوال و شکوای
بنیاد فسق و فتنه و شرک و مفلکات **و اگر زهره در وقت**
دلالت کند بر مخالفت و منازعت ازواج و وقوع
طلاق و فراق و کثرت فسق و فجور و زنا
و سرسویی زانیان و بیماری در زمان و
مطربان و سرها و بارندگی و تکرار خاصه
که در مشرق باشد و طرب در او باشد و کثرت

و در این مورد

نشسته در حبال و طالعون و حریق و موت در اکثر بلاد
و کثرت واقعات و خس حال اما اخبار و بیاری
ز که کوفتند و منازعت میانند ارباب اله و طاعت
و اگر متاع مستعلا باشد و با و بیماری بود مرگ در
خورستان و حریق در شهرها و خشکی و اگر زهره
مستعلی باشد بیاری تب در اکثر بلاد و کثرت
باران و زلزله و **دلائل کند بر بروج**
عداوت میان خلایق و حد و ثروت و برق
و باران در وقت و مکان متعدد و کثرت دزدان
و اهل فساد و بیاری زنا و فو و میان زنان اشراف
و قلت نواید و طربان و فرح عظماء و تاریکی هوا
و طرب در سیاه میانه الفت از و اح و حواریت و نما
نان و کبودکان و فیل نمودن بافعال ناپسند و بدکار
خدمه و اهل عنا و فاش شدن فسق و فجور و اگر
متاع مستعلا باشد مرگ ملک اهل هوا و خور و سیاه
بود و خرابی در آن دیار و موت و فوت یکی از حرم
پادشاه و وقوع حریق و ظهور و ملح و یکی باران
و اگر زهره مستعلا باشد دشمنی بود میان خلایق
در شهرها و اگر **در غروب** **دلائل کند بر ملاء**

ز

و پریشانی از بروج و طراب در اهل سلاح و بارندگی تلافی
شدن جنین و رغبت زنان و کارهای نابینا دیده
و میل اهل سلاح بفساد و موت یکی از فرماندهان حاکم
و کثرت امراض و وفات در میان مردم خاصه زنان
و قلت نواید مطربان و بدی احوال خواتین اگرچه
متعلبان در دهلا ملک خورستان باشند و مراک
اغنام و سختی سربها و اگرچه متعلبان باشند حریق
حادث شود و اکثر در ولایت خورستان و خورج
خوارج در کوهستان اینجا و کثرت مراک ملک خورج
باشد و بسیاری عدالت و قتل میان بابلیان یکی
از اعدای واهی باران و اگرچه متعلبان بود سلا متعلبان
مصر باشد و بدی حال بزرگان و کثرت امطار

د لالت کنند بر دلیوی

کردن دزدان و بسیاری شوق و مجور و فاش شدن
لهو و طراب و فساد کشتن نباتات و بد کشتن هوا
و تفاوت زخما و بیماری زنان و فاساد کارهای زن
و طلاق و فراق بسبب عشق و عاشقی و وفات زنان
سلیطه و بیماری کار و کو سفند و خد و شاد و ش
جگر و عرقه **و اگرچه در ریه** فساد دزدان باشد و بد

و بسیاری فق و فجور و خیرکی زنا و حدت زنان با شوهران
و غلبه کردن و موت در آب و کثرت در دجتم و نقصان امثال
و آثار و سایر نباتات و بسیاری مائ و قلت برکت میوهها
و بدید آمدن دزدان و انت ایشان و بیماری مطربان
و کثرت بارندگی و تاریکی هوا و تفاوت نرخها و قوت
پادشاه در طرف مشرق و خراجی بعضی قرا و مواضع
در آن طرف و بیماری و موت زنان و فرج لشکریان و کثرت
و قتل و زنا و بعد و باران و اگر مزایج مستعلا باشد
مراک و باد را هوان و گرمی هوا باشد و اگر زهره
مستعلا باشد بسیاری باران و غر و اهل عراق عرب
بکوهستان و مراک بزرگی در آن ولایت **بکوهستان**
دلاالت کند بر کثرت موت در زنان
و وقوع طعن و حرب و ضرب میانه دو لشکر و قتل
بعضی از فرماندهان و قوت مجنون و فساد اطعمه
و رنج زنان حامله و خدمه و دبیران و بنجار و شدت
ریاح و ضرر خواتین و مطربان و خصومت ازواج
و دشواری وضع حمل و تلف شدن اجنه و اندک
زنان و مطربان و بیماری درین طبقه و گرفتاری جمعی
از اهل فق و بسیارست رسیدن و ظهور هوا ام

ضار و اگر مرتجع متعلی بود مرگ یکی از فرماندهان باشد و آمد
ملح در وقت و اگر زهره متعلی بود مرگ بعضی از سلاطین بسبب
زنت و هلاک اطفال **و اگر زهره متعلی بود** دلالت کند
بر فرج اهل سلاح و رغبت مردم بفسق و فجور و در وقت خمار
و قوالان و قوادان و بیاری باری و سردی هوا و ناسازگاری
از و اج و غریب شدن کنیزان و عریق در زمین عراق و فوت حال امرا
و لشکریان و کوفتن و لاینها و اسیر شدن مومنان و بی وفای مطربان
و کدورت خوانین و اگر مرجع متعلی بود هلاک ملک غنمستان شد
و مرگ اغنام و سختی سرما و اگر زهره متعلی باشد خرق حادث
شود و اکثر در ولایت خراسان و خوارج و خوارج در مکه و ستان
انجا و کثرت باران **و اگر زهره متعلی بود** دلالت
کند بر رفا حال مقتیان و فساد و فجور میان مومنان و خادمان
وافت نباتات و اشجار و ریاحین و میوهها و بیماری مردم
و اسقاط حمل و برادران خون و فساد بن رکان و اختلاف
هوا و آشکار شدن فواحش و دلیری زنان بدکار و بدی
ایشان و بدنامی خوانین وافت کنیزان و غلامان و وقوع
حصه و ابله **و اگر زهره متعلی بود** دلالت کند بر رج مطربان
و فساد در خلایق و غلبه زنا وافت اشجار و بستن نکاحها
بیرغبت و اسقاط اجنه و مخالفت ازواج و رسوائی

بدکاران زهری و بارندگی در وقت و موت ملکی و شیوخ
مراک در میان زنان و یادگیری مخالف و تشویش و نامنی را
بیدی حال تجارت و اگر مرتجع متعلی بود دشمنی از نواج باشد
و کمی نمر و اگر زهره متعلی بود موت ملک کوهستان بود و ملک
علمائی ایشان و بیاری اب و دکانها
دلائل کند بر حرب و فتنه و سبی حریق و
رسیدن مخزن اهل عالم خاصه بزنان و حدود
غموم و احوال و کثرت شق و فجور و میل زنان با فقا
نایند و خصومت از نواج و اسقاط اجنه و بیماری
مطربان و امر دان و قاری و احوال و مرتجع متعلی بود
فته در غورستان و حریق و قلت باران و اگر زهره
متعلی بود مراک زنان بود و کثرت خوارج در جبال
و بیاری نم و حریق در یادید عرب و صلاح حال اهل
روم و اگر در جبال دلائل کند بر بیاری بازند
و سرهای بیماری زبان و فسق و نود و او با شر و سقوط
اولاد از حمام و موت یکی از زنان ملوک و شدت
در زمین مغرب و کثرت ملح در ولایت حجاز
و قحط غلاء طعام و اگر مرتجع متعلی باشد شدت
بود در عراق عرب و شط و کمی باران و اگر زهره متعلی

مرگ بسیار بود و افتادن حریق و بسیاری ملخ و باران **و باران**
 دلالت کند بر فساد اهل آبها و حیوانات
 انی و بدی حال زنان بدکار و سقط شدن اطفال و فساد
 فراوانیگان و مخالفت ازواج و بودن سرهای بارانندگی در وقت
 خاصه که در وقت باشد سیمای قد عاشر و اختلاف هوا
 و افت نباتات و اضطراب نوحها **و باران**
 دلالت کند بر خلاصی محبوسان و بیشتر شدن زنان و مشغول
 ایشان بعمل بد و اسقاط اجنه و بیماریهای خواتین و اهل
 طرب و بارانهای سخت در اماکن متعدد و انکسار کرمها و
 منگی حال علمه و انفرزنی نعمت و منگی حال امرا و اخبار و الکر
 مرتجع مستعلا بود خروج خوارج بود در جبال و رسیدن شر
 و ازار از اعدای خورستان و مرگ زنان حامله و کمی
 باران و خرابی و آمدن ملخ **و اگر در وقت باران** دلالت کند
 بر کثرت و سرما و فاش شدن کشتن فوق و فجور خاصه لشکرها
 و مردمان بد فعل و سقوط اجنه و علت در الایات و
 تناسل و ناله مغنیان و موت بعضی از زنان پادشاه
 و خروج اهل جبال بر خورستان و ظهور اشیا شنیعه
 و قلت نواید مطربان و مراد شدن مختشان و افت
 در آب و دانی زنان و فضیلت ایشان و اگر مرتجع مستعلا

بود مرثك زفان پادشاه بود و اهل جبال در خراسان فشا
كند و اگر زهرم متعيا باشد متحد يد پادشاهی شود
در زمین روم و موت ابنای پادشاه بود و فساد اهل
سواد **دلائل كند بر مرثك والى**
شام و كثر و جمع و بیماری و موت در اعتیای بسیاری
باران و طغیان آبها و قلت نواید خوانین و مطربان
و میل زفان با مرثك و وقوع نكاحها و بسیاری بارند
و پنج مسافران در وقت بر خوانین و خدمه
و تغییر حال هوا و زیادتی آبها و اگر ترنج متعيا بود
سلاقی اکثری از بلاد بود و بسیاری مرغ و ماهی
و اگر زهرم متعيا بود مرثك حاکم بابل و بسیاری
باران باشد **فراستاد در مرثك و باران**

البیرونی قرآن عطا د و مرثك مطلقا دلیل
بود بر خوف و خطر تجارت و آمدن سموم و تعویق
امور دیوانی و نکت رسیدن بعمال و غارت
و تاراج و بیرون رفتی بازارها و اگر ترنج غالب و
متعيا بود دلیل بود بر نقصان خصوصیت و استیلا
فتنه و مناقشه نمودن مردم با یکدیگر و حقد و
حسد و حوب و جنك کردن و اگر عطار غالب

اتی شمر

و متعجب بود دلیل بود بر بحاج و مجادله و ستیز کردن تاراج
 در مردم و بیاری در مرغ و شغایت و محط و غم
در عطار و عطار دلالت کند بر شناختن
 آلات حرب و حرکت لشکریان و غضب خیانته متصرفان
 متصدیان و محاسبه ایشان و بیاری اراجیف و اخبار
 بد و فتنه و غوغا خلاصه در اقلیم ستم و ششم و سایر
 بلاد منسوب بمرح و عطار و نرادن داهم و غلو و شرق
 و فساد طه ران و بد و فساد و ظهور مدعیان کمال
 و غلبه دزدان و خشکی هوا و ظهور علامات ایمانی و داغ
در اب دلالت کند بر حرب در ولایت شام و عرب و قلات
 اب چشمها و قتال امینا ابنا پادشاه در ولایت روم و ترکستان و خروج
 لشکری از طرف مغرب و فساد غارت کردن و حدوث امر از اسعال
 و اوجاع بواسیر و رعد و برق و باران و ساختن آلات حرب
 و رغبت مردم لقبه و خصومت بخار و اهل بازار و خواستند طلب
 از رعایا و وقوع غمتهها و ظهور کدایان و اهل نفاق و سفها و رحمت
 عمال و کتاب و اراجیف و خیانتها در مردم و قطع طراف
 و فتنه در مشرق و نرادن در مهای قلب و بانک و بوق
 و دهل در میان اهل بازار و میدان و جمع آمدن معرکه
 کیران و متعبدان و صناعت اهل حرفه و الکرام و متعجب

بود در آن زمین شام فتنه باشد و دشمن در دیار عرب
خرابی کند و باران آید اگر عطار دمتعل بود میان
اهل روم و دشمن مجادله مقاتله افتد و هلاک
در آن بلاد اتفاق افتد و خشم و بیماری و سختی بآید **الکری**
احد باشد دلالت کند بر کرم و خشکی هوا و بیا بری شهب و
اخبار مخوفه و اراجیف و حلت خلافت و فساد
معاذنه و غرة الاله و حروب و مستور و بیماریها و سی
و سفک و مجادله در زمین فارس و هلاک
اعدا بادشاه و قوت در کتاب و ارباب نقوش و حروب
میان اهل مغرب و مشرق و عراق و ایران و کثرت
کثرت ریا و کردی و غبار و غلبت بآمران و کثرت
مناعت میان اهل قلم و خدایان سلاح و قهر
و تشیع در میان ایشان و زیادتى سپاهان بر اهل
فضل و تقوی و تلف چهار پایان و اگر متعل
بود موت یکی از فرماندهان روم باشد و کثرت
امراض و غل و موت بود اگر عطار دمتعل بود
خوف و ترس باشد و کثرت طاعون و موت در
مملکت روم و مخالفت پسران با پدران و موت
اغنام **دلیلالت کند بر فاش شدن**

اسلام و زبانی کتاب و قله نرائند ایشان و وقوع مرافعات
 میان ایشان و کثرت اراجیف و مراسل میان ملوک
 و قتال و محوت و فساد غله و ملاکت دیوران و محاسبات
 و اسباب فضل و کثرت بازارها و مستم بر رعایا و بحث
 مناظره میان اهل علم و الومر و نج متعلی باشد قتل میان
 اهل عراق عرب و دبا و عراق و حد و ث بامان و الکویط
 متعلی باشد قتل و خونریزی و نج متعلی باشد میان اهل عراق
 و کثرت بادی جستن *مطابقه و مراد و درج و درج*
 دلائل کمد بر خروج فضولان و بدی راهها و غلبه
 دزدان و طاران و فساد حال بختاران و مزاجان و کی
 اطعمه و نباتات و آمدن کاروانها و افتادن اراجیف
 و بدی حال متصرفان و کلا و محاسبات اهل دیوان
 و افت دواب و نقصان بارندگی و هلاک دیوران
 و افت بعضی حیوانات و خوف اهل قلم از لشکریان
 و دعوی میان سزاهنگان و سپهسالاران *مطابقه*
 فساد حال زنان و افت کان و کوسفتند
 و نباتات و مانند و تجارت و اهل بازار و زیان در
 معاملات و ظلم بر کدایان و طاران و مزاج و
 سوختن خانهها و خیرهای هواناک و دواب مزاج

باشد

و در باب ورنج عبال معتصم فان و بسیاری در رخ و قهت و
حال هوا و فساد التراقا لیم و کثرت موت در مردم و بسیاری آنها
و شهرها و غرامت کتاب و معتصم فان و موت و زاری و مخالفت
عامه و خروج رعایا بر اهل و سلاح و اگر مزایج مستعلا بود
فساد باشد در اکثر امراض و موت در مردم و باران
و امکان برف در امراض متعدد و اگر عطارد مستعلا
بود خوف و ترس و نقل و مرگ باشد و جتن بادهای
و قوشت باران *و اگر در سمنه* دلالت کند بر

و فرج در فکارس و خورستان و عراق عرب و موت
ملکی صغیر بود و موت و شدت در بعضی بلاد خشکی
هوا و کثرت غبار و استیلا ی حرارت بر مرجهای
خصوصیت احباب دیوانه و باب سلاح و غلبه بود
عوام و کثرت اراجیف و دندانهای دیگرو حیل مخلا
و بد کشتن هوا و بسیاری آلات حرب و عزت این
و موت یکی از اهل قلم و اگر مزایج مستعلا بود حرب مقابله
بعد میان اهل فکارس و مردم جبال و محکمها
و بسیاری دندان و اگر عطارد مستعلا باشد خونریزی
باشد فساد بر مکان و کثرت دندان *و اگر*
دلالت کند بر بسیاری اراجیف

در پنج تجار و اهل بازار و گفتن سخنان دروغ و حقا
و تفرغ الرأط و کثرت حیل و نکارهای فاش و غیره
کشتن هوا و ضعف مزاجها و برآمدن و برق و باران
و ستم و قوت پادشاهی در ولایت و مردم و کثرت
و فتنه و سب و مرأک و سفند و ان و قلت ادهان
و خصیر و اگر مزنج مستعلا باشد مرأک و طالشون
بود بر زمین مردم و توسط باران و کی

دلیل است که هر روز

دیوان و مستوفیان و اهل بازار و متصرفان و عمال
و تجار و اند و فضل و شعرا و گفتن هجاها و سخنان بد و شر
و بیماری ارا حیف و بیع و اب و برده و بد کشتن
هوا و بیماری حیوانات و زحمت مردم از سرخ باد و
و انداختن خون و بودن در دیها و طرا و یها و نشستن
خطوط مز و غضب امر و اهل قلم و بیداد و ظلم
لشکریان و خطا در معالجات اطباء و احکام نجومی و بقید
افتادن در دزدان و خانیان و جستن با دسهموم در وقت
و فساد حال خطاطان و نقاشان
و علت اشجار و تشویش مردم خلاصه دیورات و اهل
قلم و تلجران و ارباب فضل و بیماری جوانان از سرخ

و سَخ باد و حصه و فساد در ختھان اند و بیلته و برات
و نا ایتی راهها و بادهای زیانکار و خیرهای دروغ
و کثرت لواطه و قوت مکی از اولاد ملوک و متحد بد مکی
از فرماندهان و عزل او در ثانی الحال و خروج حوائج
از جانب خراسان و فتنه و تشویش میان مردمان و اگر
مراجعتی بود مرگ بعضی از مریدان یا دشاه باشد
و خروج لشکر از کوهستان و محکمهها بطرف خراسان
و بجستن بادهای اگر عطار دستعلی باشد فتنه
و جنات بود میان اهل روم و قلعه داران و کوشش
دلاالت کند بر فساد حال ملوک
باب و وقوع حریق در ناحیه مغرب و هت در آن بلاد
و مضرات رسیدن بکتاب و امر باب نقوش و اندک
علماء و متصرفان و امر باب دیوان و مرجع متجار و اهل
بازار و بودن اراجیف و پر عده و برف و بادهای
تند و اظهار سخنان بیهود و بدی هوا و خیانت
و حیلت در مردم و شکست یافتن کار و آنها و تلف
شدن مالها و اگر مراجعتی باشد مرگ فرزندان
یا دشاه حادث گردد و بسیاری خوف و ترس در بلاد
و غر و اهل خوارستان با مردم بادی و هلاک مردم

و اگر عطار دستعلی باشد صلاح حال مردم بدست او باشد و حش
در ناحیه عرب و کثرت با امان و مراعد و امکان زلزله
دلالت کند بر جنگ میان مردم
و خواست از مراعت و ظلم و ستم بر اهل حروف و طلاقات
بیحساب و تهمت غنم میان مردم و ظهور مرخانان و فتنه
و اند و عمال و تجار و بدگشتن هوا و سرما در وقت
و هلاک اهل سرحد از ولایت و مرگ پادشاه یا یکی از
امکان دولت و کثرت جدال و فتنه در اکثر بلاد و کثرت
مرض و موت و کرائی و بسیاری غم و رطوبت و اگر مرخص
بود مرگ در زمین فارس شیوع یابد و افتادن فتنه و اگر
عطار دستعلی بود بسیاری جدل بود و افتادن مرگ
در مردم و کثرت باد
دلالت کند بر فساد کشتیها و افتادن اراجیف و برخواستن
بخارات و تاریکی و بیماریها از سستی اعصاب و نکبت زنان
و رطوبت دماغ و ظلم و خواست و تهمت و غم و فساد اهل
و کار بزهها و رعد و برق و هلاک حیوانات آبی و رفتن
بادها و ابرهای مختلف و پراکندگی مسافران و بارزگانا
و زحمت و کلا و متصرفان
دزدیها و خیانتها خاصه در بجزها و بسیاری اراجیف و دروغ

و مسدود شدن راهها و دست بر آوردن قاطعان طرق
و فساد کشتهها و سستی اعصاب و ظهور غمنازان و زرقاقان و
بدگشتن هوا و سختی تجارت و اهل بازار و وبا و کثرت موت
در مشرق و قتال میانه ملوک و اضطراب عوام و خرابی
املاک و شدت حرارت و قلت و فساد در مجلسین و
و احرام و قلت نواید کتاب و موت در میان اهل قلم و کثرت
فسق و اغلام و اگر مرجع مستغنی بود در حرب و فتنه بسیار باشد
و خرابی شهرها و سختی کرما و اگر عطار مستغنی بود حد
زلزله بود و سختی کرما و افتادن مرك در میان مردم
و دلائل کذب بر موت در میانه عرب و تسلط اهل
جبال بر ایشان و ظفر بر اکثر ارضی و ولایت ایشان و کثرت
موت در احم و شدت مرض و خسارت کتاب و رسل و کثرت
خطر و خوف خلائق و ظلم بر اهل حرفه و فساد آنها و کشتهها
و کثرت لواطها و مکر و غدیر و سخنان کذب و بتمت خیانت
از همه نوع و بدگشتن هوا و توسط حال عمال و تجارت و اگر مرجع
مستغنی باشد هلاک ملک یا دیه بود و افتادن مرك در مردم
و حسبتن یا دها و اگر عطار مستغنی باشد جنگ حاکم عراق
عرب یا دشمن دست دهد و بسیاری ابرو باران بود و عمار
و دلائل کذب بر بدی حال متصرفان و تجارت و اهل بازار و کساد

والمجيف بيار حركات دزدان و خبرهاي پراکنده
و بيارى تظلم **علامه** دلاليت کند برخصوت
عوام و پيم زنان حامله و گرفتاري رسول فساد اجهلها
و مخالفت انرا و اج و رنج اطفال و پيماري از حصه بيلم
و گرمي هوا در وقت و تشفعها درميان و فساد حيوانا
و حركات ملك بائل و غارت اموال و تلف شدن دواب
و تشويش ميان عامه و دست يافتن از باب سلاح
و اگر رنج مستعلا باشد ضرر حاکم عراق عرب بود و کشتن
در ان اولايه پيماري و موت فارس و قدر مستعلا باشد
بپيماري باران بود در وقت **و اگر در بلاد**
دلاليت کند بر مراك پادشاهي در اولابيت مغرب
و پراکندي اشرف در ان بلاد و کثرت فتن
و قتال و ضرر از سباع و تلف شدن دواب و
پيوست هوا در وقت و اختلاف ان و تردد رسولا
و خاسوسان و اندوه فرماندهان و زحمت
صرافان و بادهاي مخوف و امکان حريق و بيماري
زنان عامه و اگر رنج مستعلا بود و کمي باران
بود و اگر قدر مستعلا باشد کثرت باران و نم بود
در وقت **و اگر در بلاد** دلاليت کند بر رنج

خاطر عوام از سپاهان و محبوس سی و سی و چار
و اشقتی کار زمان و مردان و افتادن اخبار
متلونه و گرمی هوا در وقت و داغ کردن دواب
و اتکاب مردم بکارا تش و کاهلی عوام در اعیان
و کارهای دنی و الریح مستعلا باشد نیکی ابدان
و باران باشد در وقت و الریح مستعلا باشد بسیار
باران و آب بود در وقت **و الریح مستعلا**
دلالت کند بر فائز و راه و جیش لشکریان و
دندان و راهزنان و بدی حال مسافران و بازماندگان
و افت درختان و میوه ها و تار یکی و خشی هوا در وقت
و بیمار دندان و کثرت مرگ مفلحات **و الریح مستعلا**
دلالت کند بر کثرت اراجیف و خبرها
دروغ و رنج غلامه و زنان حامله و اسقاط لجنه
و افت حیوانات و خصومت عوام الناس با سپاهان
و تشیع و شکوه مسافران از ظلم دندان و تغیرها
و فساد حال زنان ملوک و اشراف و بستی کار بانها
و بیماری از غلبه خون و مرگ بزرگی و مشقت
و خواری رسیدن با اشراف و انتقال مردم از
مساکن و سلطان و افت دواب و الریح مستعلا

متعلی بود چنانکه گفتگو میان مردم بسیار باشد و کئی
بار آن و کز این طعام و اگر قمر متعلی بود اشقاط اجتناب
و حمل نود و کئی کشت و نزع و بیاری باد و باران در
وقت در این وقت دلالت بر اخبار درنگ

و ظلم بر اهل دیوان و تجارت و نه صحت اهل اسواق از
سیاهیان و آن باب غاکر و تباهی راهها و معادله
در میان عوام و هزوت اسلحه و بیماری دوشین و کان
و فوق زنان و در پنج مسافران و بیاری باد و باران
در وقت و اعراض در میان دندان و بد کاران
و اگر هتایخ متعلی باران و نم بسیار آید و اگر قمر متعلی
باشد میان بادشاه و م و عرب و فاش نزاع افتد
و خط با اکثریت امراض و وقوع یابد

در این وقت دلالت کنند بر خوف و هراس در عوا
از سیاهیان و پیر و تنی بازارها و توقف مسافران
و دشواری وضع حمل و میل هوا به برودت
و رطوبت در وقت و نیکی حال مسافران و آب و
فیوح و جو اسیر و فساد و فتن بر سر کی و حمل و
فتنه و هزوت در مردم و اگر هتایخ متعلی بود هلاک
یکی از بزرگان بابل و خورستان باشد و اگر قمر

مُتَعَلِّی بَاشَد مِیَاه و بِیَارِی طُیُور بُود
دَلَالَت کُنَد بِرِظْهُو سَاعِلَات
دِرهو اَو نِیَا دِتی کُرمَا و کِی نِمِهَا دِ سَوقَت و کَثَرَت دِ نِزْدِی
و خِیَانَت دَلَالَت کُنَد بِرِکَثَرَتِ اِنخَا
دِ مَوَاقِع و مَوَاقِف و مَحْجَا دِلَه دِ سَمِیَان عِوَام و اَهْل نِضَا
و اِسْرَآب قَلَم و تَجَارِی و زِیْدَت بَادِ هَا ی نَاخُوش
و مَلَال و نَقْصَان مَافِرَات اَز دِ نِزْدَان و قَاطِعَا
طَرِیف و ظَلَم بِرِ عِیَا یَا و مَحْتَرَفَه و مَلَال کِتَاب و مَرَا
بِزِ مَکِی پِی اَلرَّحْمَیْخ مُتَعَلِّی بُودِ یَکِی اَز حِکَام عِوَا قِیَمِ
بِآبِل بِقَصْد و مَکَر زِ نِ و ضَا یَع و نَابُود کُود دِ و اَلرَّ
قِیَمِ مُتَعَلِّی بَاشَد صِلَاح حَال اَهْوَان و خُور سَتَا
بُود و بِیَارِی خِیر و مَنکِی بَارَان دِ سَوقَت
دَلَالَت کُنَد بِرِ مَرِیخ زِ نَان حَامِلَه و کِیو دِ اَمَرَا
و دِ مَانَدَن رِ مَسْئُولَان و مَافِرَات و اَفْت طَرِیْقَه
شَوَارِع و کِد و مَرَات اَهْل طَرِب و جِستَن بَادِ هَا و نَاسَا
اَز وِاج و بِمَارِی اِنزَا هُو اَز دِکِی و غَلَبَه خُون و مَوْت
بَادِ شَاهِی دِ رِ دِ یَا و رِ بَیْعَه و دِ رِ طَرَفِ شَرِیْق و کَثَرَت
هَوَام مَوْدِیَه و قَلَف شَدَن دِ وَا ب و تَوَسُّط بَارَان
و اَلرَّحْمَیْخ مُتَعَلِّی بَاشَد کِی بَارَان بُود و خَشْکِی هَوَام

اینها

والقمر متعلی بود بامان بسیار بامان در وقت
سبح و تقیقه ملوک و اکابر بقدر بادهای
شد و نرد و نم و بامان و شد و برق در وقت
و بد حال و منافات و خوف و ناله های راهها و گرفتاری
جواسیر و اندک زمان و بامان حائمه اکثر بامان
و فتنه و مجاذله در میان عوام الناس و المرح
معلی باشد کی بامان و نم بود و القمر متعلی باشد
بسیار بامان و نم بود در وقت **در وقت**
دلائل کند بر وقت فرماندها و حرکت
ایشان و دشواری کشتیهای بدی حال عساکر
و فساد مرغ و نقصان جانوران و مراد و برق
تا مایکی هواد در وقت **در وقت**
دلائل کند بر غوغای عوام و فساد بد کاران
و زحمت منافات در میان و ارتفاع تجارت و
دشواری وضع چهل و فساد اجهل و بیگانه هوا
و دلتغولی عوام الناس و هراس در مرادم و
غوغای و گفتگوی دو نان و فساد حال بد کاران
و زحمت ایشان و نم و بامان و مراد و برق در وقت
و حرب و فتنه و عراك یکی از فرماندها و تقیقه

ملوك مالى بيار را بر لشكر يان و اهل حرب و قصد
 سلاطين و بيگد يكر و غرق سفاين و ين در وقت
 مبادى كليته و جزئيه و فصول و شمايل و اجتماعات
 باستقبال آلات اكثر الوقوع باشد و اگر متعجب بود
 باران و نم بيار باشد و اگر متعجب بود بيارى
 شورش باشد در اكثر بلاد و موت مردم بيشتر در
 فارس و مردم خشكى هوا **و اگر در بلاد فارس** خوف
 مسافران بود خاصه مسافران دريا بود و قيد بياسوسان
 بود و عفونت ابها و پيدا شدن بجاها و كد و رت هوا
 و اند و دزدان و بيمارى ايشا و خصومت از و اج و **و**
 عوام و ناله ايشان از بد كاران و ستم و مرگ بكي از انبيا
 و غارات و مرعد و برق و باران در وقت و اگر متعجب
 متعجب بود مرگ بزرگى باشد در عراق عرب و خراسان
 و بيارى فتنه و مرگ در فارس و مردم و مرعد و برق
 و اگر متعجب بود بيارى ابها بود و مرعد و صاعقه
و اگر در بلاد فارس دلاستگند بر پنج مسافران و **و**
 كشتيها و زيان زمان و مكر و عوام و بيارى بخارا
 تين و تكد مير هواى كد و رت علما و اشرف و مرگ چو
 ابي و بد خالى صيادان دريا و جرات بخار و هلاك

پزشکی و فتنه و غارت و بسیاری دزدان در ولایت روم
و کوهستان آن و بارندگی در وقت و بدی و آمدن
دزدیها و اگر مرغی متعلق بود هلاک مردم بابل و فاس
بود و اگر قدر متعلق بود بادی بامران بسیار باشد

همان قدر که در قرآن است که هر چه عطا کرد خداوند

هر چه عطا کرد خداوند و هر چه عطا کرد خداوند

در قرآن است که هر چه عطا کرد خداوند

مقام نه عطا کرد و نه هر چه عطا کرد
دلیلت بر اعتدال و جهت بادهای معتدل است
و سردی در زمستان و مرغیت مردم بعلم موسیقی و
تصویر و نقوش و الوان مختلفه و وضع رسوم مسطور
و لطیف اخبار خوش پس اگر زهر غالب و متعلق بود
دلالت کند بر خوشی مردم و انصاف دادن در کارها
و عفونت جوانان و مرغیت ایشان بطاعت و عفت
و رعایت بازار برده و عطر و جامه و اگر عطا کرد
و متعلق باشد دلیل بود بر کثرت تحصیل علوم و مرغیت
اعم بفنون و صنایع دقیقه و اعتدال از اجزاء و خوش
سلک و عتال با مردم و رفیق بازارها و خوش حالی
مخار *قرآن* دلالت کند بر دوستی
کارزاران و پایریه و تقاضای عطاران و

کو

بزازان و اهل بازار و بیاری بیع برده دواب و جواهر
و اعتدال هوا و ارتفاع تجارت و تاریکی رعد و برق
و افتادن عداوتها و فتنها و غضب و خصومت میان
خلایق و اسزانی محرم و دواب و فراخی مطعوتها و ماکولا
و رسیدن اخبار صحیح و نشاط اهل قلم و دفاتر
دکالت کذب بر عموم و فطر و خوف کتاب و بدحالی زنان و غم و زح
و نیکی حال دبیران و صنایع تجارت و رغبت مردم به طرب و
کثرت بیع و شری برده و اقمشته و ارتفاع تجارت و تاریکی
و رعد و برق و رواج بازارها و مجادله میان بازاریان و
مخالفت میان ازواج و کثرت لواط و فتنه در ولایت برقه
و موصل و شادی زنان و اگر زهرم مستعلی باشد لشکرها در
و موصل جمع شوند و شدت اهل بابل و کثرت باد و باران باشد
و اگر عطار و مستعلی فتنه در خورستان حادث گردد و
کثرت باران باشد **دکالت** کذب بر عشق میان زنان و
امر دان و اعتدال هوا و میل خلایق بفسق و فجور و تیزی بازارها
و سبب اهل قرا و وقوع موت در اکثر بلاد و حرب و کثرت لصوص
و سفک دماء و غالب شدن خون بر مزاجها و اگر زهرم مستعلی باشد
غله باشد در زنان و کودکان و کمی باران و سخته گرما و رعد و برق
و اگر عطار و مستعلی باشد و ترس و خوف در اکثر مالکین باشد و حرب خون

و کرمی هوا **در زمین** دلالت کند بر کثرت اراجیف و بسیاری ^{عداوت}
میان مردم و حکام و فراغت خاطرها و رونق تجارت و اهل حرفه
و عشق میان زنان و مردان و کثرت بار و فتنه در بعضی بقعها
و جمع شدن مردم در زمین عراق عرب و آمدن فیوج و الحیا
و خبرهای مختلف و نیکی حال دبیران و اگر زهرم مستغنی بود
اهل عراق و ارمیه حرب قند و توسط باران و رعد و برق باشد
و اگر عطار دمستغنی باشد ملک بابل بهر میت شود و نیکی کشت بود و
اهل فارس باشد **در زمین** دلالت کند بر
بسیاری بیع و شرای اطعمه و حیوانات و شیرینها و جامها و
ارزانی و فراخی و نیکی کشت و زرع و آمدن شدکار و انیان و
مسافران و افتادن اخبار خوش و بسیاری حصومت و عداوت
و بد حالی و کلا و متصرفان و ظهور مشعبدان و بازی کران و
بودن سرما و کمی باران در وقت جاهلی کردن عامه نرد ^{طین} سلاطین
و فرماندهان و نهان و دروغ و زرق و اشکارا شدن جلها
و فسق و تغییر هوا و خشکی کشت و زرع و زرقا کار عملداران و تجارت
و اهل صنایع **در زمین** دلالت کند بر رونق تجارت و اهل
اسواق و تیزی بازارها و خیر معاملات و آمدن خبار نیکی و
سلامتی ارتفاعات و ارزانی و رسیدن مسافران و قرخ ^{فضلا} و
و ارباب دوا و این و بارندگی نافع و غزو اهل ارمیه و اهل روم و ^{طوبی}

دزدی و ظهور حرب و پراکنده شدن لشکریان و سلامتی زنانه
حامله و اطفال و رعد و برق و اگر زهره مستعمل باشد موت حاکم
بابل بود و قتل بسیار و رعد و برق و باران و زلزله و اگر عطا
مستعمل بود کثرت دزدان بود و پراکنده شدن لشکرها و اگر
مردم جبال بطرف ارمینیه ~~و اگر در~~ دلالت کند بر موافقت
زنان و مردان و رونق مطربان و رغبت مردم بلب و لعب و
آمدن اخبار سازه و امطار مفید و صلاح احوال مردم و رعد
سلاطین و رعد و برق و صیاب و زیاده شدن بها و حرب در زمین
ترکستان و مرگ بسیار و اگر زهره مستعمل بود صلاح حال مردم باشد
و کثرت خرمن و ماهی و برف و اگر عطا مستعمل
بود حرب ترك بود در خلافتان و نسکی قبا
و باران ~~و اگر در~~ قران زهره و قضا
مطلقا دلیل نسکی حال عامه است و زیاده کث
کشت و نبار و فراخی معاش و رغبت مردم نسکا
و شنیدن اصوات و الحان و لعب و تردد
و شطرنج و توجه کردن بلباس مطبوع و
مالک الوطیف و تغیر هوا و نم و باران بسیار
و هر ماد را وقت پراکن زهره مستعمل باشد
دلالت کند بر کثرت امطار در وقت

و اگر قدر متعلی بود تو از تر ناح جنوبی و کثرت غم سیمیا
در اربع صیفی **تفسیر** حاسب ملک گوید اگر قدر مقارنه
زهره شود قبل از آنکه زهره غروب کند در احوال
زهره تحت الشعاع بود یاد شاهی در جانب مشرق
هلاک شود و اگر زهره در این حال مرئی باشد
و قبل از قدر غارب شود خیر و صلاح خلایق بود
و اگر قدر مقارن مشتری باشد و مشتری تحت
الشعاع بود از قدر غروب کند ملک مغرب
هلاک شود **در بیان اثر زهره در طب**
دلالت کند بر بیماری زبان و رفتن بفرها و
اختلاف هوای معامله کردن با غامه سلاطین
و خواقین و نسکی مزاج هوای خوبی نرخیهای بکار
مسافران **و اگر قدر زهره** دلالت کند بر ابرو
کد و مدت هوای بارانندگی و بیع بپیرایه و نرادن
نارینهای و قوچ و همای و زراف و معاشیت و شکار
حوام و سولان و زرافان حامله و کثرت تولد
و تناسل و بارانهای نافع و بارانهای کج و دسم
و اخبار نیک و خاصه در مشرق اگر زهره متعلی
بود باران و یاد بسیار و اگر قدر متعلی باشد

متعابو مثل التعلل بزمه **فان** **دراست** **دراست**
خالد دلالت کند بر فنی حال نباتات و ناروغ و ناروغ
بازارها و فنی حال غلظه و خشکی هوا و فنی غلظه و ناروغ
و خزان **و اگر** **دراست** **دراست** دلالت کند بر فتنه در زمان زمین
فارس و قوت از حکام اینجا و بسیاری در زمان و زمان
طریق و مرأی کان و کوسفند و قوت بر مرأی زادگان
و خواتین و اهل طریق و اهل زمین و منافران و اجتماع
خواندنی در اینجا **و اگر** **دراست** **دراست** بر فنی خشک اندر
و اهل زمین متعابو و فنی حال فقه و بود در زمین و ناروغ
و مرأی کان از حکام اینجا و بسیاری در زمان و زمان
کشت و ناروغ و فنی حال **و اگر** **دراست** **دراست**
دلالت کند بر فنی میان اهل فارس و ناروغ و ناروغ
حمل و فتنه و فنی حال زمان و اهل طریق و ناروغ
و سقی و اهل زمان و قوت سلطان و اهل زمان و فتنه
و جاسوس و اهل زمان و فتنه و اهل طریق و ناروغ
و اهل باب و قلم و سید و اهل زمان و ناروغ و ناروغ
و ناروغ و فتنه بود در زمان و ناروغ و ناروغ
و ناروغ و فتنه بود در زمان و ناروغ و ناروغ
دلالت کند بر قوت سلطان و اهل زمان

یکی

اهل انديز و متراددين و منفعت ایشان از سفر
 دریا و طرب در عمام و منکی حال کشتهای و بیاری
 سوره ها و ضیافتها و عشرت و نشاط در میان
 هر دم و قوت حال نشاط آن و تقاضای و فرج زمان
 و اهل طرب و جمع شدن ایشان اسوره ها و ضیافتها
 و برآمدن کارها آنها باستانی و نیک و اگر زهره مستعلی
 باشد همان حکم بود **و اگر در عمام و نیک و دلالت کند**
 برید خالی خماران و اصل فقر و زیاده شدن آنها
 و سرمان و ساهتی زنانه خاطر و کثرت ابرو و باران
 در وقت و سستی حال زنانه و فقر و ماندن
 رسولان و مسافران و قبض خاطر زنانه و بیای
 اهل موسیقی و خدم و ناهمخی طرب و شوا و مرغ
 و اگر زهره مستعلی باشد باران و غم بسیار بود
 و اگر زهره مستعلی باشد مثل استعلاء زهره بود
و اگر در عمام و نیک و دلالت کند بر کثرت باران
 و سیله ها و جمعت خواتین و طرب و نور کان
 و اشرف و نایم و قضاة و شرح عوالتا و منکی
 کشت و مرغ و مرغیت مردم بنگاح و تغیر
 هوا و تر انداختن و عیون و سردی هوا

قو

و فایده و نفع مسافران در بیان عزاداری و ولایت روم
و کثرت مرغ و ماهی و آرزو هر مستعلی بود هم و ندرت
بیار بود و اگر قمر مستعلی باشد همچنان بود فصل
پنجم در این قمر و عطار در در مثلثات اربع
بر پنج اشیا **خوش** قران قمر و عطار
مطلقا دلالت کند در طلب کردن مرادم تعلیم
علوم و در تحقیق و تحقیقش مایل سعی بلیغ نمود
و میل کردن بتعویذ عشق و کارهای نهانی **قران**
قمر در این قمر دلالت کند بر
کردن سلاطین و فرمان و تردد رسولان و جاسوسان
و ارسال نامه از اطراف باطراف و تکمیل الا
حرب و تشویش اراجیف **و اگر در این قمر**
دلالت کند بر حرب و بسیاری بادهای و خیرهای
مختلف و آمدن شد رسولان و پیکان و نیزه
مانند ارقصا مان و بیع و شرا برد و سلاح و نیک
شدن هوا و نایب کی خلا یق و بسیاری شرح
و عزل و شعر و طاری و تعبیر و اخبارها
و نوشتن عهد نامه ها و مباحث و پیشوکان و الو
عطار مراد مستعلی بوجدها بابل را ضرر رسد

و باران و باد بسیار بود و اگر قدر متعل بود باران
بسیار بارید و باد آید و اگر قدر متعل بود باران
بر حرکت ملوک و سلاطین و رسیدن
رسل و مسایل از جانب یکی از سلاطین و
اخبار از جانب بزرگان و بیع جواهر و معدن طلب
مال کردن حکام و یادتی شغل و خصل اکثر کاران
نوشتن امثله از دیوان سلاطین و رفتن بلاد
کرم و رسیدن قوافل و مترددین و رواج بازاریها
مخلوی و بسیاری مردم و جستن بادها و اگر خطای
متعل باشد مراک بسیار بود و تاهو و رواج و
ریاح و اگر قدر متعل باشد و جستن و بیدار و
باران و متصل به ریح و اگر قدر متعل باشد
کند بر بروت هوا و اگر قدر متعل باشد و جستن و
مسافران و مسولات و حد و ث اخبار مختلف
و بیع برده و حیوانات سم شکافته و رواج اهل
حرفه و رسیدن مسافران و مباحثه و منظر
دیوانی و شرعی و نوشتن فتاوی و خلاصی
و قوت ملکی و یکی از سواحل و اگر خطای
باشد دشمنی افتد میان مردم و کثرت باران

و اگر چه در این دلائل کند بر نفس مانند مسافر
و پیکان بیع ستوران و برده و اختلاف هوا و شدت
سرها و بخت حکمت و فنی حال اکابر و بلندی نرخها
و تغییر حال عامه و تیزی بازارها و بارندگی و منفعت
مترددین و وزیدن نسایم بارده و عزت اطعمه و
حوم و رسوم و محاسبه هزارگان و الوعطار مستعمل
بود غم بسیار بود و اگر چه مستعمل بود خشکی هوا و کمی غم
و آن قدر که در این دلائل کند بر نفس
کامیاب و علمداران و دیوان و فراخی طوایف و شتاب
و خشکی هوا و دلائل کند بر نفس
تعلیم و تعلم و ارسال و سایل از اطراف باطراف و فنی
حال مسافران و تجارت فساد هوا و وزیدن بادهای
و حد و متنازع میان اهل قلم و شادی عمال
و مقصقات دیگر و زلفان و بکارداشتن سحرها و
افسوسنها و سیمیا و افریجات و سایر اعمال غریبه
و مع و شرای برده و دواب و رواج بازار کتاب
و آمدن کشتیها و بیع جواهرانی و رواج کارخانه
و محترقه و مطبوعات هوا و رونق کار نقاشان و
و الوعطار مستعمل بود و بختن بادهای

و آمدن مملکت اگر قمر متعلی بود چنان بادها باشد
و توسط باران **دلالة** کند بر
هبوب ریاح مصطربه و مع برده سفید پوست و بر طوب
هوا و آمدن اخبار ساده و رونق کار حکما و شعرا و ندما
و اهل مزامیر و اوتار و دوستی میان دختران و پیران
و رواج بازار اقامت و عطر و مرغبت زنان بفتنه و فزون
و حرکت مسافران و اجتماع عوام و گفتن محلات و میل هوا
بخشکی و امکان باران و سلامتی حال بازرگانان و سود
ایشان در معاملات و خوبی کشت و زرع و اگر عطار در مغلی
بود تنگی باران بود و بیاری نم و اگر قمر متعلی بود بیاری
نم و برودت هوا باشد **دلالة**

کند بر بادهای مخالف و خوف عوام الناس از
اخبار هایل و بیاری بحث علوم
و نوشتن هیاکل و آمدن شد کافران و آمدن
خرهای کوناگون و تغییر هوا و سرما و حرکت تجارت
فته در روم و صلاح گیاهها و کثرت امطار
مذابها و اگر عطار در خصوصت باشد میانه اهل
خوستان و چنان باد بیار **دلالة**
دلالة کند بر سبب کارها مسافران

و سفرهای سلیم و بیماری اطفال و رفتن ابرها
دائمی و فرستادن رسول و بیغام و حرکت
لشکرها و تشویش و اراجیف مبانیه مسافران
و بدی حال حیوانات از هر نوعی و آمدن
بارانهای بوقت و فراخی طعام و شراب
دلالت کند بر احوال سال مکان و قاصدا
و آمدن کشتیهای بیع و اهرابی و بارانهای در هوا
مستعد و تاریکی هوا و راجع کار محترفه و الفتن
بانرا کائنات و بزرگی عوام و قیومی بانرا احوال
اشعار و حکایات و فکری حال زنان اعمال الهی و طرب
و رغبت مردم بعلم و آمدن باد سموم در بادیه
عرب و اگر عطار دمستعلی بود طول عیلت بادشاه
روم بود کثرت رطوبات و زیادتى میا و القمر
مستعلی بود مداد افشار بود و توسط بارانهای
و ریاح متواتر و اگر عطار دمستعلی بود
بر ارتفاع بخارات و ابرها و کدورت هوا و افتادن
اراجیف و فساد حال مسافران و در ماندن
جاسوسان و آمدن باران و ریاح خارش و فساد
اطفال و کفکوی خلایق و توقف مسافران و

بالضرب و کثرت اراجیف و تیزی بانراها و مثلاً
و خرید و فروخت اسلحه و موت کوردگان و زنان و اگر
عطار دمتعل بود اهل نریمه موصی با مردم ^{سپاس} حور
و اهو از نزاع و جدال و نمایند و باران و باد ^{سپاس}
و اگر دمتعل بود در طوبت و غم بود و ظهور ملک
از علامات آتشی ~~و اگر دمتعل بود~~ دلالت کند بر وقوع
قضایای شرعی و اصلاح ذات و حدوث امطار ^{فعل} و
و وقوع غیافتها و رسیدن مسافران و تیرگی هوا
و درویشها و گفتگوی مردم و انتقال و انقلاب حال
بزرگان و حرکت سفاین و رونق عیادان دریا
و ساخته شدن کارها شرعی و خلاصی محبوسان
انرا خدای قضا و انقلاب حال سادات و علمای و
کوردگان و بردگان و زیاده شدن جاه و زار و اگر
و اگر عطار دمتعل باشد حروب پادشاهها بود از طرف
مشرق و نقصان اجها و اگر دمتعل بود مرغان و سیل
شوند و بارانهای نافع و زیاده شدن آب ^{خافها} و
~~و اگر دمتعل بود~~ استعلا باصلاح اهل این فن با نواخت
بکرات مدکور شد اشارت میکند که بیانش
انجامنا سبب دان چنانست که هر کویب از دولوک

متقارن که بدو تدریجاً با هم نزدیک باشند و همچنین مرکز
تدریجاً با وج از آن کوکب دیگر و متغای باشند
بر آن دیگر و بعضی قدر ویرایش را اعتبار کنند و حق
انت که هر دو را معتبر دانند و اگر اتفاق افتد که
کوکبی در هر دو امر مساوی باشند و معاد باشند
غالب یا برانکه رابط باشند و اگر هر دو درین حال
علیه یا رابط باشند عرضی شمالی بود متغای باشد
بر آنکه جنوبی بود و اگر هر دو شمالی باشند عرضی
بیشتر باشد متغای بود و اگر هر دو جنوبی باشند آنکه
کمتر باشد اتصال بحجم اقویت از اتصال بنظر
هر چند آن نظر بحسب زمان اقرب بود چه تصریح
کرده اند که اقتضای مقارنه تاثير نظر الشعاع را
باطل کند بدین معنی معلوم بوده باشد
که هر دو کوکب متقارن بیکس طرح حل و نکند اثر
مجامعت ایشان ضعیف بود هر چند اتصال
محقق شده باشد
چون دو کوکب بایکدیگر قرار کنند
کریک کوکب یا زیاده قصد مقارنت ایشان کند
حکم آن قرار متقارن شود و همچنین اگر قصد نظر

دیگر کند اما اثر نظر کمتر از مقام نه باشد و اقوم احکام
ان بحدس منجم منوط است که خیر و تأکید و انرا نیکو
تأمل کند و بعضی را که دیر نزد دست دهد مخصوص
باوندانند بلکه کما پیش بسال رسد اعظم از آنکه پیش
از امتزاج اثر کند یا بعد دما حکم بعضی ترانات غم
تناهی در هر روح اثنی عشر که هر عس حکیم ایراد نموده
ذکر کنیم طالب این فن را تذکر و دستوری
باشد و قیاس آنچه مذکور نباشد از توان کرد

مهر و خورشید و ماه و ستاره و فلک و غیره

دلائل کند بر حسن حال آدمیان در جمیع بلاد و افاق
و کثرت و اسرارانی کوسفتند و بسیاری ایشان و
رفعت و مراتب نرمانان خواقین معظمه و بلند
حال کتاب و اشرف نزد ملوک و عظمای کبریا *و غیره*

نظم در کثرت و اسرارانی کوسفتند و بسیاری ایشان و رفعت و مراتب نرمانان خواقین معظمه و بلند

دلائل کند بر خروج بعضی
از ملوک از مملکت خود بجان بلاد غیر و وقوع
امراض در خلائی خاصه یا دشاهان و اشرف
و اکابر و برج نرمانان و هیجان سودا در منازلها
و تلف شدن بهام *و غیره*

نظم در کثرت و اسرارانی کوسفتند و بسیاری ایشان و رفعت و مراتب نرمانان خواقین معظمه و بلند

و امر جاف در میان مردم و هرج و مرج در بلاد و امرای
و هلاک اشرف بحکم مملوک و رفعت سفله و بخت
ایشان و خروج جمعی از قبایل دیار بحج بریاد مشاهد
بسیاری مکت و طول فساد ایشان در ممالک
شرح و این روایت در بعضی نسخه ها دلالت کند
بر فساد حال کتاب و آل و زمره حل نیز داخل باشد که
ماکل دفا تر متبدل شوند و احوال دوا بین متبدل
کرد و خواجرج بریاد شاه بیرون آیند و نو خها
شود و هلاک طویر باشد و ظهور بر ملح

دلالت کند بر قلت خیر
در جمیع مواضع و خوف انرا سلاطین و قوم کردن
مردم از بعضی دیگر و اقراخ ادمشاه ظهور و علاما
در هوا از زلزله و خوف و فساد بحرف قلت بحرا
تأثیر این روایت در بعضی نسخه ها دلالت کند
بر مملوک و فساد بعضی از فرماندهان دهان و بسیاری
کو ما و شدت آن **تأثیر این روایت در بعضی نسخه ها**
سبب دلالت کند بر افت زریخ و اگر شمشیر را ایشان
بود دلالت بر مملوک و مملوک در اخذ اموال

مرغابا و کثرت فساد در داند و اگر دین با ایشان
بود دلالت کند بر انکساف شمع از بخارات و غلظت
و حوب میانه اشراق و مرادم سفله و ریختن حق
و اگر نه هر با ایشان بود دلالت اب و وفور مرغابی

دلالت کند بر منگی بارانهای بادهای کثرت غم و فساد
حال هوا و ارتفاع بخارات و وفور ضباب خاصه
در آخر سال و موت مرادم صالح و دین داران و باب
عبادت و کثرت غبار

دلالت کند بر کثرت سیل و سیما
ذباب و بیامری هوا و خاصه عقارب و جملات
پادشاهی از لشکر نامری خود و وفور جور و ظلم
در عالم و اگر بانه حل و شری و فرج و قدر باشد
بد و ن زهر دلالت کند بر کثرت باران و اکثر
مواضع و وفور میاه صالحه

دلالت کند بر خوف شدن
کشتیها و کثرت تخریب ملوک و ارتفاع اشراق و کثرت
و احتجاب غوام و نجوم و بخور
دلالت کند بر حد و حد

برص و جزام و جرجانی که محتاج بشکافتن و داغ باشد در
ملوک با اعیان دولت و کثرت برف و یاج و غبار و
بیانری دندان **مقدمه** در کثرت برف و یاج و غبار و
کند برف و یاج و کثرت آب چشمها و موت در خلا
و قطع طرق بر مسافران و کثرت سیلاب باران
دلالت کند برف و یاج و کثرت آب چشمها و موت در خلا
و کثرت صید دریا و آمدن ملج و الک و شتری با ایشان
بود بغیر شمس امرانند از متوسط بود و منحوس شود بخر
دلالت کند برف و یاج و کثرت آب چشمها و موت در خلا
انرا سلاطین و اکو متران و نرا عمره مقامان شوند
و انرا شهر منصرف شده بعطارد قران کنند و بیشتر
متصل شوند دلالت کند در ان سال برف و یاج و کثرت
نرمان و خوشی معاشرت ایشان با مردان و متابعت
و مطاوعت نمودن **نیم** اگر در محل و شتری و شمس
در برجی باشند و مریخ در برجی دیگر منفرد حاسب
یکی گوید پادشاه بر دشمن خود ظفر یابد و اگر در برج
متعلق بپادشاه باشند بر عکس و اگر در برج **سهیم**
باشند **نیم** اصناف در کوکب یا نر یا ده از کوکب
سایح در برج هوائیه دلالت کند بکثرت ریا و غنا

و کواکب راجح شمر است و عطار و مشتری و
 اکثر کواکب در حوت و مثلثات اوج جمع شوند
 دلالت کند بر کثرت باران چنانکه باعث ثمرت
 شود ^{ابو مشعر} بلخی گوید که هرگاه ثلثه علیوه
 در یک حد یا یک وجه جمع شوند و شمس یا ایشا
 ناظر باشد هر آینه آن قرآن عظیمی بود که پادشا
 در آن تولد کند که خوا راج و اهل فساد را براندازد
 و تقبل یابد از کتاب نماید و الله اعلم بر طایفه
 سلیمان مخفی نماید که قرآنات کواکب شاه
 یکصد و بیست نوع است چنانکه بطلمیوس
 در کلمه پنجاه و دوم از کتاب عمدة الوریثه آورده
 باین عبارت

یا غیر شاه

و از جمله این عدد و بیست قرآن بیت و یک ثنا
 باشد و سی و پنج تلاوتی و همین قدر را با تحفیت
 و یک خماسی و هفت سداسی و یکساخی و تفصیل
 این سلطان المحققین در شرح عمده ایراد نموده
 و احکام ثنائیه است که به ترتیب و بط هر چه نما

منقول

مذکور نمودیم و اینها باقی قرانات نیز شمه قلمی شد
 چه اگر آنها را بتفصیل ایراد کنیم بکثرت سیوا
 و بطول کلام منجر میشود و اینرا غرض و مقصود
 می نمائیم لیکن بیاید دانست که این قرانات
 هر کلام کمتر اتفاق افتد تا تیران بیشتر و مدتها
 زیاد تر بود پس اینرا هم عظیم تر قران سباخی باشد
 که دلیل طوفانات و انقلاب کلی بود و شرعی عظیم
 انرا ان حاصل کرد و پنج بخش غالب کردند بود
 سعد چه حل و معرجه بذات و نظر و هرین بد
 و جرم نخرانند و اجتماع اندک درین حال
 بذات باشد و عطار هرمناج که قوت تربیتند
 محمد و معاون او شود پس پنج بخشند
 و سعد بن غالب کردند و شرعی عظیم حاصل آید
 از مزاج ان نخر که متعلی باشد و این مزاج ان
 برج و درجه که این قسم اجتماع درین باشد
 اما آنکه در یک درجه جمع شوند احوالیت ما
 الوقوع و در یک برج مملکت و شش کوکب بسیار
 مشاهده بسیار شد چنانکه بر سرکان اشارت
 بان کردند و ما هر شش کوکب دیدیم در

در حوت در سال نود و هجریه و شش دیدیم در س
در سال هزار و دوازده هجریه و شش دیدیم
چهار و پنجاهات مشاهده کردیم پس اگر این اوضاع
تیب بخوبی در هر مافصلی افتد عظم الاثر بود
و شخصی بر طالع ان برج متولد شود و اگر ان ترا
در و ده ملک بود یا دشا هی بز را ک کرد که اقالیم
در حکم او بر دواته اعلم فلنرجع الی ما لنا بصد
و بیانه

و ان هفت فصلت او لایباید
داند که نظر در کواکب که اتفاق افتد در هر
بر خالتی باشد چه بعضی بر ج کواکب را قوی
کند و بعضی ضعیف و مقتضی نظر ایشان تفاوت
کند و ایضا اوضاع نظرات ان رجعت و اشتقا
و اقامت قبول و مرد و غیر اینها متفاوت باشد
و استنباط حکم ان بجدس بنجم مربوط است و ما با بنجه
مقدم بود اشارت خواهیم نمود ان شاء الله تعالی

دلالت کند

الکون

برالفت میامد و واعیان دولت و زرا و شفقت
 ایشان بر بنیان و حراقتشان و اهل قلاع و حبال
 و اصلاح ید و یافتن امور و مراغبت پادشاهان و
 حکام بعد از و میل خلا یوقی خیرات و تراخی طعام
 و امن و راحت مشایخ و خاندانهای قدیم و پست
 نراعت و عمارت *دولت* دلالت کند
 بر صلح میان پادشاهان و سلاطین و ارتقاء کینها
 از سینهها و ملکان شدن کفار و پیمان و قسرات
 مشغول شدن و برادر آمدن و خواهری و فرج خلق از
 دست اهل ستم سیم که کوکبین محمود الاحوال باشند
 و نظر معقول بود و اسایش مراغبت و فراخی
 نعمت باشد و قوت نباتات و از زانی و بسیار
 خیرات خاصه که مشتری قوی حال بود و در
 دهاقین و اهل صحرا و عبید و خدم خاصه که
 نه حل قوی حال باشد *دولت*
 دلالت کند بر مودت میان ملوک و سلاطین
 و توانش یافتن و زرا و کبار و علما و عدل
 و انصاف حکام و راحت مشایخ و دهاقین سیم
 که زحل محمود الاحوال بود و بدید شدن

صلح میان بزرگان و مرغیت خلایق بکارها
خیر و خوی مردم در طاعات و عبادات عجت
سود ایوان از جنوت و عرج سیمایه مشتری
در خانه باشرف خود بود **دلائل**
دلائل کند بر ترحم پادشاهان و
سرداران و اماران و بزرگان و درستان و ضعفا و مرغیت
و فقر و رفیق احتساب و ظهور و حق انرا باطل
و غیر اوقات قلاع و حصون و اختلاط اهل فساد و
فتنه با مشایخ و کوشه نشینان و حرف مردم
بی باک و ساخته شدن منتهات سر و سنا
انرا اهل لشکریان و لشکرکی هواد در وقت **دلائل**
دلائل کند سرد و ستی میان ملوک
و بزرگان و امسایش خلایق و اتفاق دهاقین
و لشکریان و سپاهیان و علمان شدن کیش در آن
و جمع آمد سپاه در مشرب و کوفتار شدن اهل
شر و سلامتی مردم کوه پاره و یافتن تشریف انرا
سلاطین و ثبوت دادن سپاه بیکدیگر و غزیری الای
حرب و الفت میان ملوک بجانب مشرب و طفر
یافتن خیل اسلام بر کفار **دلائل** کند

برالفت میان سهلا ران و دهاقین و ترحم اکابر و
بر رعیت و نوازش یافتن کورتی الان و عیال کشنان
انرا ملوک و بنیانها دن حصارها و فروق دارا الاحتیاج
و بدیدامدن حق انرا باطل و الفت میان دهاقین و
اتفاق سهلا ران در امر مهمالک و تخفیف در مطا
رعیت و نوازش یافتن کثاوندان و ثاواره شدن
عهد ها در میان بزرگان و برخواستن حد کینه
انرا میان مردم و کمی گزند کان یافتن مور و ملخ
اگر چه دلالت کند بر ریاست یافتن
مردم فرومایه و اهل حال و فروفق خاندانهای قدر
و منکی حال اهل نزع و حرث و کمی جور و ظلم و فراخی
اطعمه و اثاث و عنایت ملوک با کابرو تغییر هوا
و سرعما علی الخصوص که نهرا حل در عاشق بود و در
روح با راد و ترقیب یافتن مرء و سا و احشام و اهل
قلاع و قوت یافتن اهل تصوف و زویا **و اگر چه**
دلالت کند بر عنایت ملوک و سلاطین بزرگان
و دهاقین و صلح میان اکابرو کم شدن تعدی
و ظلم و آبادانی جایها و عمارت حصارها و قلعهها
و بسیاری نرا رعیت و بزرگان شدن و وفات

تغییر در نوازش

و اگر چه

و تغییر هوا و مناسب وقت و توانش یافتن دهاقین
و رعایا آنرا سلاطین و اکابر و سلاطی پیران و آباد
ملکها و صلح افتادن میان بزرگان و مرعد و بروت
و سرما بوقت که تثلث از برج ابی یلخالی باشد
و نرا حل در وقت بود سیم و تدرع شش **و آن وقت**
دلالت کند بر توانش یافتن دهاقین و قلعه
داران و بزرگان آنرا پادشاه و اعیان دولت و ترج کردن
بر رعیت و آبادانی و مراغه و قلاع و قصور و فراخی
اطعمه و تغیر هوا و مرقت و برخواستن جوهر و طلم
انرا اهل حرفه و عمارت و شادی این طایفه و مرده
شدن املاک و انساب مغصوبه بما لکان حقیق بابا
شدن خرابیها و سلامتی حال اهل کوچه پاره و نوح
صلح میان ایشان **تثلث** **و آن وقت** دلالت
کند بر موافقت آنرا باج و فرح مشایخ و اهل خلوت
و سران دهاقین و امر باب فلاح و مع عید و
جواری و فراخی اطعمه و امر زانی الیه و اعتدال
هوا در تابستان و سرما و برف در زمستان و مانند
در وقت خاصه که احد الکوکین در وقت باشد
و در بروج بارده **و آن وقت** دلالت کند

خلاصه

بر میل پیران و خاندانهای قدیم بنکاح و نشاطدین
طایفه و کثرت عقد و زفاف و بیع و باب و بود
سوره و عاشادرمیان اهل رستاق و احشام و
خوشحال اهل قلاع و جبال و **دخلفا و ابرایشها**
و اصلاح بد رفتن کارها و رونق پیشه و ران و رنگ
بانرا و ابرها و ابرها و کثرت سرمه و برف خلیل
که نظر از هر وجه با مراده باشد **و ابرها و ابرها**
دلالت کند بر نیکی حال زنان و اهل طرب و وقوع و عیبه
و سوره ها و زینتها و فلکها و رستاق و موافقت
انرا و اج و قوت مردم متن **و ابرها و ابرها**
ایشان و حص ایشان بنکاح و تماشا و طرب
و ابرها و ابرها و الات و ریب و زینت و اتفاق
و ساختگی زنان با شوهران و امانت بانرا و کارها
و عزت اهل طرب و مزامیر و حکم هوا در این
شبه بحکم تثلیث بود **و ابرها و ابرها**
دلالت کند بر قوت کارها و نوشتن
عهد نامه ها و رونق کارها اهل اسواق و ظهور
سختان بحال و خور و سع و املاک و غیب و رونق
کار حکما و تغییر هوا و سرمه و بانرا و کتی در وقت

و اختلاف سرباچ غاصفه و کثرت عوارض مکرره
و شرح و تراویکتاب و اهل حرفه و نوشتن مکرر
و قبالجات و بیاری اشغال و اعمال و رسیدن
اخبار **در این وقت** دلالت کند بر الفت

بزرگان و دبیران و دهاقین و جستن بادهای
سود و نوشتن علمای و ارسال نامهها و شرح علمای
عدل و اعتبار اقلام و صرف بانرا کتاب و بی
و رسیدن اخبار متنوع و سرمان برف در وقت

در این وقت دلالت کند بر حرکت بریل
و فتوح و ارسال نامه و کتابت انرا اطراف و جری
و رغبت مردم ب تحقیق اخبار و کشایشی کارها
و بیاری نزارغ و حریت و تغییر بقاع و بیع برده و
سلاقتی مسافران و کوه نشینان و بودن ابرجیف
و سرمان در وقت **در این وقت** دلالت

کند بر خوشی زمان و شهران و صفایان و زند
و پیدارن و تغییر هوا و منکی حال مشایخ و اهل
صحرا و عزائم خان و قوت حال صیادان و کسای
خمارت و تراعت و قوت خاندانهای قدیم
و بودن سرها خاصه که در برج بار د اتفاق افتد

و بشو اهد و قرار این نیز موجود بود
دلاله کند بر سر و قوتش این در دهانین و عملی
مردم و ناسان را کاری از راج و سعادت حال پیران
و کثادت و امان و حیات و ان باب کاران
دلاله کند بر اتفاق این راج و موافقت
فرزندان باید بدان و سر و نق بر سر کاران و حیات
در سیدت منافران و تغییر هوا **و**
دلاله کند بر قوت این با سلاح
و توبه اهل شر و فتنه و مصالحت میان و زرا
و احرا و زرا و در خبت و زرا و با ش و بخیرات
و حرات و ظهور اینی و وقوع و انفعات و حد و
و تعزیرات و از زانی و خهان کرمی و ادرار
و شکستن سرها ایضا و عزت محوم و هر سوم و
و ترتیب یافتن امر باب مناصب از احرا و توبه فی
باکان و شریران و کثرت جهاد و طلیبت قلوب
مرعایان و فرج ایشان **و** دلاله کند
بر مودت میان احرا و زرا و توانش یافتن
این طایفه از بر سر کان و بسیار امر معروف
و سر و نق و امر القضاء و کم شدن و قوت حال امر

بزرگان لشکرها و سپهسالاران عذرخواسین
خارج از پادشاهان و حکام و قندرستی خلایق
وظیفه یافتن اسلامیان بر کافران و فتح طریقت حج و
عتبات عالیات و عدل و انصاف پادشاهان و قیمت
بردگان و فراخی طعام **دلائل**
کند بر رجوع خلایق بعلماء و قوت حال ائمه و سلا
و هلاک دزدان و تقاطع طریق و رفتن مسئولان
بطرف اهل دین و دیانت و کوانی ستور و بوده و غیر
و قیمت اسلحه و آلات حرب و مرغبت اهل دیانت و
عبادت بمکه مقامات خلق بودند و شش سلحه و تربیت
یافتن احوال بانرا استادان بدکاران انرا شرف و شورا
عمارت ابواب البر **دلائل**
دلائل کند بر قوت حال ملوک و سلاطین و سلاطین
ان و افرین و بی جاه و حرمت و نرا اهل تقرب پادشا
و ائمه قضاة و حکام و اشرف و داد و عدل و بر ما
نقود و بیامری خیرات انرا پادشاه و سلاطین
و فراخی و اسراف و کرمی و امداد و امداد
خبرهای خویش **دلائل**
بر صلح میان ملوک و سلاطین و امداد و امداد و امداد

سلا

و اشرف و توانگران و قضاة و علمای سادات و ابدا
 صاحبان و مدد رس و عدلان و انصاف مملوک
 و نفع ان جور و ستم و بیایاری نرس و سیم و بیع
 جواهر و خیرات بزرگان و فراخی و اسرار و امان
 و معرفت و نفی منکر و نفی و ایمنی اهل و مع و تقوی
 و طلب حرم و مردم بحیث خلالت و عیالات
 دلالت کند بر قوت اهل و مع و تقوی
 و در اول تشریف یافتن از راه مملکت و سادات
 کبار و اسرار و مدد رس و عدلان و انصاف مملوک
 بقاع خیرا منصفیت یافتن علمای و اهل و مع و تقوی
 و ظهور و شاد و امانت که تا به ای قوت و نبوت
 یافتن اهل علم و کثرت خیرات و ابرو و زیاد و شاد
 مالها و کثرت و کثرت و کثرت
 کند بر سادات اهل ادیان و خوشحالان و قضاة
 و اشرف و تقوی اهل طرب و سعادت و رفاه و عبادت
 عزت و بیایاری و عیالات و عیالات و کثرت
 خوشی و معیت خلایق و اسرار و خرها و اعتدال
 هوای و اسرار و وقت و معیت خلایق و موافقت انزاج
 بیایاری و مناکت و اصلت و کثرت و رفاه

و ابدا

در زنان و مقتید ایشان بدین و مذهب
دلالت کند بر قوت سلطان بر سرکان و
سعادت و فراوانی شرف و محبت و پادشاهان و اصلاح
امدن کارها و وقوع کارها و ساختن زمینها و آرام
گرفتن قتلها و غمی خویشین و اهل فرامین و امید
اخبار سنا و و کثر قصد و امانت خلایق و
مردم بطاعت و عبادت و نسکی افعال و احوال ملوک
و رفیق مردم با مال و کثرت رفقه و زیارت مزد رات

متبرکه و توبه از بدیها
دلالت کند بر سلاطین حال علمای و بیستین شادها
و موافقت و الفت میان این طایفه و اساییش و خوش
حلی و آمو و شادی و محراب در میان و قیمت لباس
ابو کشتی و عزت پیرایه و زنان و کثرت عیش در علما
و افتخار و رفیق قضاة و سادات و صلح میان مردم
دلالت کند بر قوت

اهل فضل و علما و قوت دبیران و مستوفیان و ارباب
قلم و منصرفان و تجارت و متصدیان و راستی مردم
در امور و مهمان و معاملاتی و قیزی با نرها
و ایمنی شهر و رخ و راستی اخبار و بیابان افتادن

سینه آن حق و نوشتن امثله و قبالجات و راستی
 در سعد و دل و راست شدن مطالبات اطباء و احکام
 اهل تنجیم و امرزانی و زخما و جنت و ریاح خاصه که
 در برج بادی باشند **در برج بادی** دلالة
 کند بر قوت خال شعر و اطباء و متکلمان و مدون
 مساجد و مدد ارس و سراج بانرا کتاب و اعتدال
 هوا و مناظره اهل علم بدینفاق و خیر ادب و بیت این
 طایفه و سعادت اهل حرفه و عزت و عزت برده
 و باد و باران سیمما که در برج امطار باشند و تحت
 الحفال و راستی در اهل دنیا و تنجیم و حسابات
 موافق و کشایشی کارها **در برج امطار**
 دلالت کند بر فراخی رزق اهل علم و زیاده شدن
 وظایف ایشان و ترقی اهل قلم و صنایع و بسیار
 طاعت و عبادت و ادعیه و انرا در مرغیت عماله
 باستماع مسائل علمی و شرعی و خواندن قرآن
 و میل نمودن بتعلم قرائت و فنکی حال بخاسان
 برده و مستور و ثوابش یافتن اهل بانرا و
 و حفظا و مدد و امر باب احتساب و سلمه متی
 حال ادب و هنر هنک و شعر و آمدن اخبار

واعتدال احوال و در وقت فراخی نعمت خاচ্ছে در آن
و لایتنها که متعلق به عطا مردست

دلالت کند بر مرغبت عوام بخیرات
و طاعات و صدقات و ساختن بقاع خیر و نیکی
احوال مسافران و ظهور امور دینیه و عدل و انصاف
و ایمنی و فراخی و برآمدن کارهای خلجتها با سانی
در میان مردم و پیش آگاه بودن کثرت مسو و رفیع
دلالت کند بر اظهاری امانت و دیانت

در عوام و سلاطین مسافران و نیکی حال سگان و سفایف
و امرزایی و راست آمدن کارها و وحدت بهماران
و بارندگی در وقت

دلالت
کند بر سلاطین عاقله و عفت و زان و رونق
بانرا مرها و برآمدن خلجتها از بزرگان

دلالت کند بر عنایت پادشاه

نسبت با مرها و ساختن کارهای شکر و ترقیب

انتظام مهمام ایشان و دفع انعامات و تکلفات

در حق این طایفه اما اگر شمس درین حال در

بود این باب سلاح و اهل مجاهد در محاربه

چنانکه آنرا سحر درین

باب انشاء و فرمود غزوت التحریب لمن و فراغت در امر او
اتراک و سپاهیان و قوت حراست و پیوست در مزاج اکابر
و کرمی هوا و فراخی رونق دار الضرب و روانی نفوذ
و مزاج اقیس کاران و قیمت نجوم و رسوم و ادویه خاص
دلالت کند بر توانش یافتن بیست و سه
انریاد شاه و رونق اهل سلاح و متجند و مزاج بانزار
اسلحه و زدن سکه بر دنانیر و دراهم و حراست هوا در
وقت و موافق افتادن رای و تقرر امر اولت کربان و امور
ملاک و دلخواهی پادشاه و صلاح و منقاد بودن و ملای
شادبسته بتقدیم رسانیدن خاصه که نظر قبول
بود و قوت اهل مشرتاب و امر کوفتن قتلها و بر خور
توس و دهم انعامه خلایق
دلالت کند بر قوت اهل سلاح و زیاده شدن جاه
این طایفه و غلبه حراست بر مزاج ملوک و اکابر
و قندی و قیزی طایفه و غزوت چهار پایان و قیمت
یوان و سلاح سپاهیان و غزوت جبهه داران و سلا
سازان و توانش یافتن ایشان انریاد شاه و سپاه
شکرها و طفر یافتن
باطل الیه و غیره و مزاج
دلالت کند

نویس

نویس

نویس

نویس

بر وقوع نکاحها و شرکتها و دوستی بنیاد اهل طرب و عجب
غنا و سوره ها و ضیافتها و میل مردم بنکاح و تماشا و
زیناف و رواج کار شاهد بانزان و مردن اهل بیت
اللطیف و برخواستن منع انرا ایشان و در شکستن
اهل زهد و تقوی و امر بنکاح ایشان عیبات
و اعتدال هوا و بارندگی در وقت و عزت گوشت
و امر زانی طعام و بیماری انرا غلبه خون و صفرا
اسم کتاب دلائل کند بر میل لشکریان بطرب
و لیس و عشرت و نشاء و دوستی خواتین و امر را
و کثرت زینت در میان سپاهیان و عشق بانرا و میل
زنان و مردان و موافقت انرا و رواج و بسیار میوه ها
و عزت برده و دستور در خلاصی مجبوسان و در زندان
بنای و امنی طرب نشو و امر و کم شدن اشوب و ظلم
و امر زانی و کوفه شدن دست اهل شر و عزت
ابویشم و شکم حال پذیرگوان و تقاضای و حلی بنانرا
و آمدن بانزان و هر عدد و بوق در وقت خاصه
که نظر در برج انی باشد **اسم کتاب** دلائل
کند بر موافقت انرا و رواج و مسافری وضع حمل و کثرت
نکاحها و رواج بانرا و دستور و خوشدلی عورت

آمدن اخبار سائر و کثرت توالت و تناسل خصر عا د حیوان
 شریف و فتح مهمات و برآمدن کارهای تکلیفها و
 علیها و بیای رب سوره تماشا و وفور بارندگی در
 وقت **تالیف و تدوین طالع** دلالت
 کند بر رونق دیوانیان و عدل و کلا و متصرفان و تحویل
 و ظهور مدعیان کیمیا و تکمیل اسلحه و آمدن اخبار
 و قوت حال مستحفظان شوا رخ و طرف و پیروی بانزار
 سلاح و دواب برده و ترک افوا **افضل و بدنامی**
 یکی از این طایفه و بی باکی مشر و دمار کتاب ایشان
 و خشکی هوا **استحباب** دلالت کند بر حجت
 اهل دیوان و امارت و سیاهها و رونق صنایع اشراف
 و درواج بانزارها سیما بانزار و براق اهل سیاه و شکو
 و سلامتی حال تجارت و آمدن کارهای آنها و رونق دار
 الضرب و قور خافها و بدنامی یکی از اهل فضل و
 و اهل قلم و بادهای تند و قوت حال اهل شرف و فساد
 و غریز شدن الت خرب و مرغبت مردم بوزیر و شر
 سلاح و امواج تن صنایع و رفتن بغزوات و حروب
احضار دلالت کند بر قوت طایران کیمیه
 بران و دران و نا این صحرای بدی حال خامه مرده

ان هر نوع و مرغبت بزرگان بخواندن تواریخ و سیر
و شنیدن قصه و داستان و کلمات و اخبار و اینها
مردم بحسب سیمیا و جرات اهل حيله و ساختن
کارها از روی دغلی و شعیب **و اینها از روی دغلی و شعیب**

دلائل کند بر حد و ث حرارت اطباء مردم
و حرکت لشکرها و خوشنحالی و فرج در هر نود و یک باشد
و اکثرت عهد و دشواری و بکار داشتن انواع
سلاح و **دلائل** و **دشوار** و **بکار** داشتن انواع
جرات و سولای و پیکان و دایره جاسوسان و **دستی**
اهل سلاح **و اینها از روی دغلی و شعیب** **دلائل** کند

بر محبت اهل دیوان بر مشاوی عیالان و اهل قلب
و تانزه کردن غایب مردم و **دشوار** و **بکار** داشتن انواع
و اتفاق رعایا بموضع متبرکه رفتن و قسم یاد نمودن
در استحكام و فتح و **دشوار** و **بکار** داشتن انواع

دلائل کند بر دستهای و ام با اهل سلاح
و سیاهان و اتفاق او باشد و **دشوار** و **بکار** داشتن انواع
مردم بشرب خمر و فقا و سایر محرمات و رغبت عامه
بتیر و تفنگ انداختن و نیزه و جرید با ختن
دلائل کند بر عدل **و اینها از روی دغلی و شعیب**

ملوک با رغبت و عوام و عنایت اشرف بازیردستان و دجوبی
میان پدر و فرزند و زن و شوهر و روائی کارها و رواشدن
حاجتها از پادشاه و اکابر و شکستن برهادر وقت و رفت و آمد
میان سلاطین **و** دلالت کذب بر حصول حاجات مردم
از اکابر و سلاطین و ترحم بر رعایا و مساکین و شادی تو انکرا
و دلالت کذب بر موت میان پادشاه و زنان و تقرب
طایفه و اجتماع عامه بر درگاه سلاطین و حکام و قوت حال
حاجیان و دربانان و نخوت و تکبر در عوام الناس
و دلالت کذب بر قوت ارباب دیوان و میل خلایق به ارباب
اسواق لشرب و طرب و برآمدن همات مردم و فراق عشق
میان زنان و احرذان و رفتن تماشا و خوشی بخار و رواج کباب
و خرید لباس و عزت کحوم و دس و حدوث بر ما و باران در
وقت و فرح کباب و مودیت میا و عوام و تربیت یا نشیغ غلامان
از مالکان سیمما خواستن و عزت کباب و ارباب حسنا و مسلمان
شدن کفار و کیش داران و رواج بازار مشک و عنبر و شکر
عطریات و خوشحالی شعرا و ندما و فرح اطباء و اهل نجیم و
بیماران خاصه اطفال و رسیدن اخبار از هر جهت
و دلالت کذب بر بسیاری طرب عوام و سوره ها و
ضیافتها و اتفاق افتادن نکاحها و نیکی حال اهل نشاط و زنان و

خادمان و مسافران و تیزی بازار اقمشه و بیع کنیزان ترک
و برآمدن حاجات از خوانین و اعتدال هوا و ارزانی بر حنا
و سلامتی شکوفه و میوه و قوت حال رسولان و قاصدان و
شاطران **علامه** دلالت کند بر رواج کاربزاران و عزت
اقمشه و عطریات و طرب در خوانین و ساحنتن پیرایها
و قوت کارزدگران و اهل ضیاعت و طرب در خوانین
و خواستی زنان و اسباب وضع حمل و اغراز و احترام سازندگان
و رتقاصان و گویندگان **علامه** دلالت کند بر کثرت سورو
تماشا و دوستی مادران و دختران و طرب در زنان و
مطربان و اخبار خوش و کثرت مزاج و هزل در مردم و
بسیاری خند و بازی خاصه در کودکان **علامه**
علامه دلالت کند بر تیزی بازار غلامان
و کتاب و کاغذ و میوه و نوشتن نامه و فرستادن
رسولان و آمدن اخبار خوش و فراست شدن معالجات
طبی و احکام نجوم و بسیاری بیع و شری و فرج در
متصرفان و تجار و دبیران و اهل بازار **علامه**
علامه دلالت کند بر دوستی اهل دیوان با رعیت و
رونق بازارها و فرج خلایق و تغیر هوا **علامه**
علامه دلالت کند بر خطه و مودت میان اهل قلم و تجار

غایته خلافت و بر دنا و با نزارها و تغییرها و البته اعلم
چون میان نه دو گوشت نظر مردود واقع شود هر کدام درین
خانه یا شرف با جد خود باشد احکامی که متعلق به
او بود در کمال بود و اگر هر دو را این سعادت میسر
انچه در حکم آن نظر مکتوب بود بر میان لغه و تاکید
باشد و اگر در هر هبوط بان بال بود بر عکس یعنی احکام
ان تضعیف و کم اثر باشد و اینها همه بملاحظه استعداد
قوایل باز رفته بود قنابل

مقابلهت که اگر یکدیگر هیچ و متلازم باشند

دلیل بر اینست دلالت کند بر مخالفت میان
و مشایخ و قضاة و اندنه سلاطین و مرسلان شدن خیا
و ظهور عدای آنها میان بزرگان و ظلم جورناکسان
بر شرف و پیمانی مغایرت و تقارن و خرابی جایگاه
و تغییر حال مما لك و تعصب میان ارباب و بدگتن
و تفاوت نرخیها و عتاب و خطاب و راجا و سنا
و خاندانهای قدیم و خوف خراجشنان و قلعه داران
اهل خروج و ملائع و مغایرت
دلالت کند بر خصومت میان پادشاه و یکی از عظمای
و اشرف و ظلم و ستم سلاطین و حکام بر رعیت و فتنه

و آشوب و حرکت سپاه و خرابی محکمه ها و کویاها و کشتا
شدن ن بزرگان بدست ناکسان و بیم انتقال دولت
و نهضت سپاهیان بطرف مشرق و تغییر مملکت و نزوح و خروج
میان اعم و فساد در دین و مذهب و نهب و غارت خوار
و فساد حال دهاقین و عزائم خان و پیماری بزرگان
و فتنه خاصه در اقلیم اقل و تفاوت نرخها مایل بکمرانی
و بدی خوار **دلیل کند بر خصومت**
اکابر و ستم دهاقین وافت اهل قلاع و اندو و پادشاهان
فغانند خان و دیوانه ها و صادره اغتیا و ترانکران و تر
دار القضا و عدل و عتبان و فتنه و آشوب و طلب کردن
فرمانند شاه سال طین بکد بکمران و بر حال یکی از قضاة
و اهل شرع و بیم خرابی منازل اکابر و کشادن حصارها
و بیامری خصومت میان علما و اهل تصوف و معتکفات
و چله داران و ظهور برقص و ستیزه در مردم و بمیان
آمدن دغوبه های کهن و باطل و اختلاط مسلمانان و اهل
توحید با ملل احمق و نر نادقه و کفار و قتل اهل بدعت
و یهود و نصاری و حکم کردن پادشاهان بکشتن خوار
و اهل طغیان **دلیل کند**
بر فتنه ها و قتلها و افتادن فسادها و عداوتها و بد حالی

دندان و راه زنان و قصد مغرور در میان اکابر و اشراف
و عزت و مقام خلافت و بد حالی اهل صحرای آفتاب و آفتاب
و اهل سلاح و بیماریهای مهلک و نا ایمی طریقت و شواخ
و فساد و اب و اندوه خاندانهای قدیم و کثرت ظلم و جور
و حدوث شیخون و سرکردانی اهل قلاع **المرکب**
دلالت کند بر قدرت امر و لشکریان و حدوث امراض
مستقره خاصه در اکابر و اوقات مردم مستقر و سالخورده و فقره
خلافت و ناسان کاری و پادشاهان و مکر و فریب و نفوذ
و وعید در میان ایشان و حرکت یکی از سلاطین مشهور
و بیماریهای سودائی و حرکت بزرگ و ملوک یکی از ملوک
ملوک و انتقال ملک و دولت و بالاکوفت و ظلم حکام و ظهور
مردم نماز و شیر و تجدید پادشاه و در اقلیم اقل و سیم
و برنج و غایا و عزایرغان از حرکت و قطار و لشکریان
و قتل خلافت و معطومات و گرفتار شدن مخالفان و حد
نزل و در جفات الارض سیم از حل در برج خالی بود و اگر
ربع طالع واقع شود واقع در نظر خطا را تاکید امر مذکور
کند خاصه که قدر سرباط باشد بنظر عدالت و حکیم فخر الدین
مغرب گوید که چون در حال مرتج در برج اتنی باشد
دلالت کند بر شدت حرارت هوا در وقت **المرکب**

دلالت کند بر غلبه کردن در اعدان و قتل ایشان و مردم کلاه
و حرب و اندوه رعیت و نکبت اکراد و الوار و پمار و صعب
غیر العلاج و قطع طریقت و شوارع و قتل دستورها و کثرت طیور
و افت مزایع خاصه از موش و ملخ و زنبور و نحس و کثرت
و قتل و کشتن و غلبه خوارج و خوف مشایخ و مزارعان از اهل
فساد و مخیر شدن رفایا در کارها و کساد ی بازارها و مرگ بدها
و گرفتاری خواجگان و مالداران و قتل عیون و انهار و ازادی
زندانیان و کثرت اسقاط حمل زنان و هلاک اهل حبس و قید و
بیماری حصه و ابله و حدوث حیات غفنه و محاصره قلاع و
کثرت آراجیف و ستم بر رعیت از حکام و نافرمانی ایشان شیر
دلالت کند بر آشوب و تفرقه خاصه
در اقلیم اول و چهارم و غضب پادشاه بر حکام و رؤسا و اهل قلاع
و جبال و اگر در برج منقلب باشد خروج خارجی بود اما باید از نبود
و خواست و طلب از رعیت و آنکسختن عداوتها و حضومتها و رسوا شدن
دشمنان پادشاه و خوف فرماندهان و سرداران هر قوم و حیرت و شیماء
و تعویق در محاسن خاصه در امور ملکی و تغیر هوا و سرما و برف و
باران در وقت خاصه که زحل درهاش بود در برج بارد
دلالت کند بر خیانت و کلا و تحویلداران و فاش شدن خیانتها و فساد
نفوذ و رنج مهتران و حضومت پادشاه بسبب طمع در ولایات و خروج سیاه

واندوه اهل قلاع و محکما و فساد غلا و کرائی نرجهها و شکست عمارات
و حرب و منازعت در میان مردمان و موت و حرك در اهل
صحرا و جبال و حدوث هب و غارت و فر و بستی مهمتا و ناز و آ
کارها از هر نوع و قسم و حرث پیران در شهوت و مجامعت و قحط
و تنگی در میان اهل سواحل و کثرت موت و مرض در میان مردم
ساختورده و مالاخان و وقوع سرما و برف در وقت و آفت
سموم در وقت **دلائل** کذب بر فقدان یکی از سلاطین
و فرماندهان و تغییر قواعد و قوانین پادشاهان و تحريك
عساکر و جنود و شدت خوف و بسیاری فرع و کثرت اسود
انتقال و خشم گرفتن ملوک بر رعیت و در ضائقین و رؤسای
رستاق و بدی حال بزرگان و اهل بیال و **دلائل** از این
عداوتها میان اکابر و خرابی صنایع و مقدار و نقصان ارتفاعات
و کمی زحل کجند و نخود و بودن سرما در زمستان و حدوث
زلزله خاصه که زحل در رابع بود منظور بنظر عداوت
عطارد و قمر اگر رابع در برج خاکی بود ناکید را مرند گویند
دلائل کذب بر مخالفت ازواج و میاد
وفوت زنان و دشمنی و دشواری وضع حمل و فائز
کشتن سترها و خیاشها و افتادن عداوتها و غیظ و کدورت
خاندانهای قدیم و فتنه از بعضی مواضع که متعلق بر هم باشد

واقليم بنم و بسياري اهره عرف و قمت مشايخ و ملا اهل
طرب و فساد اطعمه و اثمار و برآمدن سحاب مظلمه و حدوث
باران در وقت **الغمامه** دلالت كند بر اندوه و عايا و فروب
استكي كارها و سقوط اجنه و رسواي فساد و بسياري اهل
و خصوصت خواتين با اهل رستاق و دهاتين و جدال
انرا و اج و طلب تفريق و طلاق و فقدان بعضي از خواتين
مظلمه ايندال و گفتگو در مجالس زنان و سوا شدن مرثم
دانا و حرك جرافان و ناسوان با نزارها و ظلم بجهت طلب
مال و قيمت بر مردم سبال و خورده و فساد طعام و اندوه
مطربان و برونهاي قيو و سوا شدن وقت و بادهاي سرد
و امكان نرازيه و دماندن و خورده بدست ظلمه و كفر و
و بيماري كند و كو سفند **در وقت** دلالت كند
بر نقصان شكوفه و يوه در وقت و اشوب ميان زنان و شو
و پيوسته مجادله ايشان و شيوع در دكلودر ميا مردم و
فرماندن انرا تر و يوق و رقت و كدورت هوا و نقصان
بغلالت قيو ماهي و كثر وقت خصوصت
و اهل طرب و قوالان و بزيان رفتن كارها و اندوه مردم
و دشواري وضع حمل و سواي باران و برون در وقت
در وقت دلالت كند بر گفتگو

مردم و دعویهای باطل و نوشتن خطوط دروغ و امثال
ناحق و شهادت مزور و شرکت خبیثان و قتل
و کلال دیوانیان و اهل قلم و ناراستی در سند و ان تفرقه
اهل اسواق و محترقه و کساد بازار کتب و عقاید و کلفت
مزارعان از اهل قلم و ترس و بیم کودکان و تمت بر غلات
و خشکی هوا و ضعف دماغها و طغیان سودا در طبایع و باد
و باران و سرما و آمدن برف در وقت **الکسوف**
دلالت کند بر گفتگوی محاسبه و کلاه متصرفان و پیمانها
دار زکشی و فساد نباتات و رنج مردم و اندیشههای فاسد
و ضرر خلاق بیکدیگر و حرکات عساکر از مساکین و اربابان
و آمدن برف و حباب در وقت و خصوصیت عوام و گفتار
جواسیس و مسائل ظهور خطوط و اسرار نهانی و انتقال
و جلای مردم بی اراده و اختیار و بکار داشتن اسون
و سحر و تلمت جادوی در میان مردم و ظهور اهل کذب
و نفاق و انت اهل رستاق و کوه نشینان و تیرگی هوا و بادهای
خوش **البرق** دلالت کند بر ظهور خیانت و تمت و بهتان در
مردم و حدوث دعویها ناحق و اندوه دیوانیان و تجار و اهل
بازار و بی رونقی دهاقین و کشاورزان و اهل صحرا و
احشام و خصوصیت سلاطین و حکام و بزرگواران و بدگشتن هوا

و کثرت اراجیف و سخنان دروغ و وقوع خوابهای هولناک
 و بیماری جوانان و فساد نباتات و سرما و برف و بارندگی
 در وقت و هبوب ریاخ مختلفه **در این باب** دلالت کند
 بر وقوع خصومتها در میان عوام و شدت و ریخ اهل اسفار و
 تردد و مکروه میان پدران و فرزندان و بیماریها خاصه در
 اطفال و تفاوت زخمها و تغییر هوا و سرما و نا ائمنی جاها
 و ملال قیوج و جو اسبیس و کشکوی زنان با شوهران **در این اثر**
 این دو نظر در آخر ماه محرم بر مبالغه بود **در این باب**
 دلالت بر حروب و جور و ستم و بیرحمی و کم شفقته در میان مردم
 و مجادله و تقریر و تشیع در میان غلامه و ریخ مسافران
 و درقت کشتیها و بیماریها و زنان **در این باب** دلالت
 کند بر جنگ و بانک در میان عوام و مانند اهل صحرا
 و مسافران و جوش جیوش و باز یانه زدن اهل احتیاج
 بر عوام و بسیاری شرع در مردم و هبوب ریاخ و سرما
 مخفی نماید که در ربع و مقابله نحل بکراک سیمما که
 متعلی باشد محبت ابرو ربع مقابله بخانکه تعلیم اول
 ارسطاطالیس در فصل بیجا و نهم از کتاب خود اشیا
 فرموده **در این باب** دلالت کند بر قصد
 امر او لشکران نسبت و نرا و سادات و صد و نرو علما

و قضاة و خلاف میان اکابر و اشراف و اعیان پادشاه و
توانکران و شدت و قتل و قید و ظهور و سرگردانی و قتل و حصر و
نقشه و غدر و در حق بزرگان و مصادره و فساد حال
صرافان و سران و قتل شدن و نقود و بدی و زخمها و میل
قضاة و اهل فتاوی محکم فاجح و میل قضاة و اهل فتاوی
و بدگشتن هوا و بیماریها و فساد الطعمه **اصغر**

دلالة التکند بر خوف مملوک از بی قانی رعایا و
کافه عوام الناس و بیماریها در میان بزرگان
و موقع منازعت و محاسمت و نقشه و مباحثه و
میان علما و ارباب قدر و ریب و غلبه کردن و در آن
و بیای می مکا بر مملوک و غدر بسیار و در دیهها
عریح و اشکال و اشتراقات و در خافنها خاصه در
بلاد شرق و موقع شر میان پادشاهان و بدی
کرانی و نایافتن و الطعمه بناگاه و آشوب در ولایت
ترکستان و ظهور فساد و ملاحده و نر نادقه و غلبه
کردن اقامه و مصادره توانکران و تشویش خلایق
و عراس در مردم و تاخت جایها و بیم خونریزی
و بدیها و محاسن شدن قلعها و محکمهها **اصغر**
دلالة التکند بر کثرت حرب و غلبه کردن

در آن و فاطمه طاعت طریق و بدی بحالت تجار و نکبت ^{سید}
مخاص و عام از پادشاه و حرکت جنود و عساکر و خوف
رسیدن با کابرو و نهاده و ترس رعایا از حکام و
دزدی و قتل نهانی و فتنه در میان سادات و قضاة
و غضب بزرگان بر بر نمودن و باش داشت اشرار و
خروج بندگان و چاکران بر خداوندان و گرفتار
شدن خوارج و جلای مردم از میان کن و اوطان
و از زانی برون و همی و حد و ثروت و ثمان و کام
و حرب و بیماری از باب صلاح از حرارت
و استیلا و حدت بر خراج اکابر و قتل در فاجیت
مشرق و لایق که و منسوب مشتری بود **مستطرد**
مستطرد و لایق که و منسوب مشتری بود **مستطرد**
بر وزیر یا کمالی از معارف و حیاده توانگران و اندو
علماء و صد و میل و حیف قضاة و حیرت اکابر
و اشراف و معزولی از باب مناصب و تغییر و تبدل
دام القضاة و تفاوت و ترخ طعام و فساد دار الضرب
و خواست و طلب از ضرایبان و ظلم در صورت عدل
و ظهور رنجها و طلب اسرار اکابر و میل حبوبات
بکوانی و کرمی هواد در وقت و بیماری از صفا

و نهجت اشکالات **در بیان احوال** دلالت کند بر
 و نه را و علما و خواست از مردم مقتول و خیرت این طایفه
 و منحرف بودن از جانب پادشاه و تنگی طعام و تنگ
 ترخها و فساد تقوید و کرمی هواد در وقت و هب و جاب
 غاصفه و موت یکی از معارف و تشیع مردم در حق
 عدل و ابرار زانی طعام و ضعف علما و اشرف و مشعو
 اهل صلاح بکارهای دنیوی و اشکارا شدن ستم و افتاد
 مهمات مردم بدآوری اهل دیوان **در بیان**
 کذب و قوت عظمای و خصومت قضاة و اهل شرع و علما و ارباب
 تدریس و غضب و نکو هوش عظمای و ارباب نگوی مشر و اصبت
 این طایفه و خصومت بسبب دین و عیش و منافع در
 سلاطین و حکام و همت بر اهل فضل ارباب قوی و مجارله در
 دین و مذهب و تشیرو تغریز محتسبان و کرمی هواد در وقت و
 خیانت اهل دارالقضا و بکار داشتن سجلات ناحق و دروغ
 و قوت یکی از زهاد و صلحا و ارسال رسائل و سایل فرمندان بآراء
 تاخت و ناسازی **در بیان احوال** دلالت کند
 بر آشفتگی از واج و رغبت علما و اهل و دع و ارباب شریعت سلو
 و طرب و زینت و سیر و کشت و طلب حقوق شرعی و فاش شدن
 راز پارسایان و همت و بر یکی از سادات با قضا و حد و مصیبتها

و تفاوت نرختها و اعتدال هوا و بسیاری میوه و شیرینها و ^{نعمت}
بجاس و عطا و بخت و تزلزل فسقه و خرید و فروخت ^{حتی} ^{المشقه}
و نکاتهای بی رغبت ^{المتوسطه} دلالت کند بر خصوصیت
از واج و اندوه مردم از کثرت اثر معروف و موهبی متکرو و بد
نای اهل صلاح و شداد و در میان افتادن دعویها
کهن و طلب مهر و کابین و بیرونقی اهل مناهی و غمازان و
در سوائی اهل زنا و فتن و ظهور خیانت و ناله اها
تقوی و علم از خفاقت و طوبت هوا و فاش شدن
افعال ناشایسته زنا و بدنامی و بیش از کاندیدی
ایشان و تقصیر خواتین در دین و مذهب و لغو
غوغای زنا و در مجالس ^{الخاصه} دلالة
کند بر کثرت مراسلات و فرج ارباب مذاهب
و توأمی حسن سیرت ایشان و آمدن بار
در وقت و کثرت خیرات و صدقات خواتین و
سایر زنا و ساختن عطریات و بکار بردن
و اشفته کی بیاعان و دلالات و کثرت خصوصیت
و دستگی کارهای مفلس شدن تاجران و رنج
مخاسان و ستور بوده و شکستن نرخ چهار پانجا
و از زانی جواهر و حریر و اقمشه و کدورت و زانی

و شوق

و کرم

و نمت بر اهل شرع و الله اعلم
 دلالت کند بر کثرت بحث و مناظره میان علما
 و اهل ادیان و حیل و نفاق در ایمان و اهل کفر
 و نوشتن حجتها و تقویدهای تند و پر و مداهنه
 اهل و سرع و تغییر رخها و خیانت متصرفان در صورت
 راستی و جستن با دها و کثرت نم و باران و تغییر
 هوا مناسب وقت و ناراستی در قضا و دیوان الصلح
 و اهل محکمه و خطاب و خطاب از باب دیوان و بما
 و متصرفان و تحویلداران و مباحثات و مناظره
 و تقریر در میادین و افتیان و مستی و اخبار از هر نوع
و کرم دلالت کند بر کثرت و کثرت
 و جدال میان علما و فقها و خطای و کوفات و بیکدیگر
 و نزاع در میان ارباب مذاهبات و داد و ستد
 با حق و کثرت مرافعات و حشمت میان طلبه علم
 و مناظره و مباحثه ایشان بجهت طلب و طایف
 و ادب و انقیاف و ناراستی در مردم و حیلها در
 میان تجار و اهل بازار و اندیشه و عادت
 و بادهای مختلف و بیماری اطفال و زیاده شدن
 عداوتها از سبب نامها و خطوط پنهان

و ظهور رسوا شدن در ارم مفتوشه و قلب و رسوا
قلایان و شهرها و آمدن بآمران در وقت
دالالت کند بر کثرت خصوصیت فقهایان
و ظهور اسرار کثرت و طیب قلوب الکتاب و بیجا
اخبار و آمدن بآمران در وقت و جدل
علماء و در خصوصیت اهل بازار اظهاری
در مردم و قدر و پروردگار عدل و توجه ملوک و
اکابر و ارم دقیقه و صنایع بدیع و مناقشه
علماء و حکماء و اهل فقه و خود را می
طریق و بی اتزاق و فاضل فاضل و بیکی و
دالالت کند بر کثرت و
ملال ائمه قضایان و برکان و غضب و احکام
بر برادرستان و برادران و فور دعاوی شرعی
و خصوصیت و مجادله و معارضه و اند و تواند
و اشراف و سفرهای غریبی و نقصان تجارت
و اهل بازار
بر اتفاق میان علماء و قضاه و بیع دارالقضا و دار
الاحتساب و غوغای عوالتاس و وقوع دعاوی
شرعی و اند و مالداران و در همانند و رسوا

بزرگان

تکلیف

و کثرت خصوصیات و مناظرات در میان اهل فقه و امور
 دینیه و فساد در سرحد عابیه دین و مذهب
از مجموع مآل دلالت کند بر حدیث و تند
 بزرگان بر مردم فرسوده و مشغول عوام و زنان
 و تاجران و خصوصیت انزواج و کتمان اسرار و ابرق
 شان قضاء و عباد و تجدید مآجد و بیوت عیال
 و بحث علماء در تعیین قبله و اوقات صلوة
و در مجموع مآل دلالت کند بر مخالفت و عداوت
 میان امار و لشکریان و عداوت و کراهت میان پادشاه
 و غضب پادشاه بر بعضی از ایشانش و ظهور قتلها
 و عداوت آنها و حیرت اهل خیانت و فساد و قتلهای
 ناحق و فاشی کشتن در دیوانه سوا شدن اهل
 خیانت و شر و جوب و مقاتله و کثرت اراجیف
 و هول و هراس در روز و قطع طرق و خرابی
 مواضع و تزلزل حال سلاطین و بیماری و موت
 اکابر و نکبت بعضی از فرماندهان و بدگشتن
 هوا و اضراط حرارت و موت در وقت فساد تقوی
 و غشی کردن دنانیر و دراهم و حکیم فاضل محی الدین
 مغرب کوید الدین و وقت مرتج در برج ماری

بود از جانب مشرق پیاپی شاه وقت مملوک و هر رسد و
اگر در برج هوایی از طرف مغرب بود و در برج هوایی
بود از طرف جنوب و در برج هوایی از طرف شمال
دلائل کند ختم ملوک بر امر او سپهسالار
و معزول شدن بعضی از این طایفه و آمدن خبرهای
امرا حیف سیم از طرف مشرق و قتل دندان و بدکاران
و اهل فساد و ضعف حال سپاهیان و غارت جایگاه و هلاک
خواجه و امر زانی الت حوب و غارت کاران از اثر و حرب
و قتل و تشویش امر الشکری و فساد المخلایق از ظلم و ستم و موت
بزرگی و زدن دنیاوی و در اعم مغشوشه و قلبی غریبان و غارت
و حکیم و انشال جبل که بود چون درین حال مرتیج در برج
نار بود دلائل کند بر شدت کوه و در وقت
دلائل کند بر موت امیری معروف و کثرت
مرض و اسقاط اسب و استودار انتشار عرب و خلافت میان
ملوک و سلاطین و غم و هم ایشان و خصومت ایشان
با اکابر و خصومت امرای اکابر و خصومت قضا بان و ضیاع
و تباهی و تحیرات و درندگان و حیرت مفندان و بیایرت
و غم و قصد و بیداد و ستم و سوختن عمارات و محصورات
و نقصان اموال بزرگان و طمع حکام از ترقی اکران

دلالت کند بر سوا شدن
 فسقه و فجور و تمت بر اهره ان و کوردگان و بدنامی زنان
 و طلاق و فراق ازواج و اسقاط اجنه و بیماری و فزونی
 خواتین و ارباب طرب و بیعری این طایفه از اکراد و ادوات
 و تغییر رخها و قوت حال خادمان و انت و نقصان
 اشجار و اثمار و تغییر هوا و جستن بادهای مضطرب و
 و قبض خاطر و موت در خلافت و کساد بازار اقمشه
 و ابروشینه و فتنه در اقلیم پیر و دلالت کرمات
 دلالت کند بر خجسته زنان فاکار و
 و خمارت خواتین و شوخی و سیل طایفه زنان و کساد
 بازارهای مرت و حیلہ میا ازواج و بیماری زنان
 و اندوه اهل طرب و وقوع نکاحهای بی رغبت و خوار
 لباس و اقمشه و بادی مضرب جستن بر عد و بروت
 و جستن ظلمه هوا و افراط بارندگی در وقت و موت
 نرخی معروف و فرفر و فتنه یکی از حکام و سلاطین
 و فرج حکماء و اخبار و عدوت زنان با مشوهران
 و وقوع مصایب در میان عورت و از رزانی اشیا
 و آلات و ادوات زنان و خطرات و مخالفت مظهران
 و مفتیان و مکره در میان علامه خلایق بسبب خیا

و فجور و تغیر بر اهل فن و عصیان **در امور** دلالت
کند بر کثرت خصومت و گفتگوی مردم و ظهور خبیثات
و رنج عامه خلافت از ظلمه و افتادن مفارقت میان
انرواج و بدید آمدن رزق و کثرت زنا و فسق و آمدن
بازن در وقت **حکومت** دلالت کند
بر مخالفت و عداوت میان امرای دیوانیان و اهل
قلم و مخالفت و معایب شدن عمال و مباحث این
دیوان و طلب الت عیب و ظلم بر رعایا و پیشه و ارا
و خیانت و کثرت میان و کارکنان دیوان و محکمه
و فریبند این طایفه و قطع طرف و خطا در معام
الطبایع و اذکار ایشان و کثرت امر اجیف و اندون
فضلا و غفونت و بیاماری اطفال **در امور**
در امور دلالت کند بر رسوائی مساحان
و خواریم خوانان و اهل اعدا و ظلمات و ظهور
اهل زنا و لواط و نارباب کذب و حیرت و تجار و زریان
در معاملات و کثرت خیانت و غدر و قصد بر سرکاف
و ظهور قتلایان و بادی مختلف و کرمی هوا و رعد
و برق در وقت و کثرت خصومت و خداع و خدال
و حقد و حسد و اعمال رذیه و بیاماری قتل و

ها

و بخت میان اخرا و اهل دیوان و ستم ترکان بر اهل
عنیای و مردم بی پروا و نریان معاملات و ظهور قلات
از این جهت دلالت کند بر کوفت و ستم و ستم
و بیماری کودکان و نکبت اهل بازار و تجارت و غلامان
و اسب رنود و او باشد و تمام حال کتاب و متصرفان
و کثرت ابراجیف و خزانیت ابرایان قلم و ستم و ستم
و مقتضایان و کثرت موت و پشیمان و بیوفایان
از یاد شاهان و سلاطین و خرد و ستم و ستم
و تغییر و بیغادی و رنج و دوا و ستم و ستم
ظهور و الا حرب و قوت حال و ابرایان و ستم
کودن مردم صنعت کیمنا و ابرایان و ستم و ستم
یکی از اهل قلم و میل کا بر و ابرایان و ستم و ستم
حد و ثبات با امان در وقت **از این جهت**
دلالت کند بر مملکت و غلام و ستم و ستم
دستان و رعایا و خصوصیت و ستم و ستم
یکدیگر کردن و بیماری کودکان و علاج معلولان
بدلغ و شکاف و حد و ثبات احوال و ستم و ستم
و نا امانی و ستم و ستم و ستم و ستم
ماه محمول بر صبا لغه باشد **از این جهت**
دلالت کند بر بخت و جد و دوا و ستم و ستم

عوام و تقوی و تشیع ایشان باد امر و عکان و کارداران
باد مشاد و عمارت زنا را حامله و اطفال و افت بدکار
و تغییر و آت و ترس و غم خلافت و باد های تند
نقصان مشکوفه و ثمرات در وقت و قتل بسوی
افت اب کاران و غم و غم عوام **در امور و دلا**
کند بر چهره ملوک و فرماندهان بر رعیت و اکثر
ظلم و بیگانه گزینی و لشکر یان بر سردستان
سرداران و بزرگان و بزرگان و بزرگان و بزرگان
حوالات و خدای در بزرگان و بزرگان و بزرگان
سرمهنگام و اتفاق غریب و ای یماقات و حد
در حرا و امور و امور و دزدی و خیانت و در
و گفتن و راستی **در امور و دلا**
کند بر غضب ملوک و ظهور سیاست بر رعایا
فکاش شدن اسرار در خلافت و تغییر و شکست
سرمهنگام و وقت و گفتن در امور و ملکی و مهمان
سلطانی و تغییر و مزجه و مخاطب شدن و فوج
و جوایس و نقصان اینها **در امور و دلا**
کند بر مخالفت بزرگان و اظهار خصومت در
خلافت و رفتن بدای و دیوانها و وقوع جرم
و خیانت و پاداش و در مجلس افتادن عوام الناس

و خواست و طلب در میان مردم و تغییر هوا و کوانی
 و ظهور اسرار و چیزهای نهانی و فتنه در میان عوام
 اگر مردم را بخواهند دلالت کند بر عسرت دشواری
 اعمال و مشروبات و کارهای فساد احوال عوام و آمدن
 اخبار بد از سلاطین و فرماندهان و دلتنگی مردم و
 و آشکار شدن امور پنهانی و خصومت و برخاستن
 پادشاهان با بزرگان دولت و در توقف داشتن
 مهمانان اگر مردم را بخواهند دلالت کند بر بیزی
 باز از خطریات و ملال و زحمت نرفتن و عطیان مجا
 و مباحثه در میان این دو طایفه در مجالس و
 محافل و ظهور خیانت از خزانه داران و خادمان
 و زحمت کردن کارکنان و آمدن با بران و میل و انگیختن
 در وقت و فاش شدن خیانتها و اگر مردم را بخواهند
 دلالت کند بر نقاضت و خصومت در میان
 نرفتن و شوهران و تعب در عوام و تقاضای
 امر دان و شراب داران و عطیان و سرزنش
 در میان امر دان ایشان و بیرون رفتن این و انداختن
 اب کاران و ظهور فتنه و امور ناشیست اگر مردم را بخواهند
 دلالت کند بر وقوع نکاحهای بیخ
 پنهانی و شناعت کردن مردم بر نرفتن و بر بخش

وحدوت نزاع و فتنه و سبیل
 غلامیه و قلت خادمان

و جری در میان مادران و دختران و ضعف حال عطاران
و گفتگو در بازارها و خنکی هوا **در این** اتصال قهر برهنه
مطلقا از خانه عطاران دلالت عظیم است بر ابر تقاع
عظیم و نرف ای طر خاصه که عطاران با نرهم باشند **دلیل**
در این دلالت کند بر کساد بازارها
اخبار دروغ و خیانت در سولان و ایلچیان و بسیار
مجادله میان عوام و اهل بازار و محاسبه و کلاه شتر
و ظهیر قلبی در بین طایفه و نوشتن خطوط مزور
در این دلالت کند بر قبض خاطر محترفه
و تحت و بهتان در میان مردم و بیماری و امراض
در عوام و اهل اسواق و میل مردم باطل و حدت
اهل دیوان بر شاهان و امیران و مکرها و خطوط مزور
در این دلالت کند بر کثرت منازعه در علوم
و الکونین بود مردم بمذاهب باطله و الخفاف
و سوفسطائیل کنند و تکرر هوا و ارتفاع ابرها
بود و کثرت مکر و حيله و الله اعلم **در این**
نظرات هر کدام از لوی در خانه با شرف یا حد
خود باشند در قاضیات جید بیفزایند و از روی
کم کنند و اگر در بال یا هبوط باشند بعکس این بود
خصوصا که ان حواله باد را که و حد بی پیچ است

چون امتزاج بر یکم معلوم باشد گاه بود که دو کوکب یا
شکوکب یکدیگر را طرف مشاغل باشند از این فکر و ذهن
صافی موافق امتزاج باید داد و اغلب احکام بر
طبیعت آن کوکب بود که اقوی باشد **هردو کوکب**
بایکدیگر نظر کنند هر کدام که در آن اتصال عدم العرض
بود اقوی باشند از آنکه در عرض بود و در احکام
اغلب و الزم و در عرض باشند و آنکه عرض
شمالی باشد الزم و صاعد باشند یا رابط آنکه
در جانب شمال عرض بیشتر بود در جانب جنوب
کمتر **چون اتفاق افتد که در دو کوکب هم قضا**
تربیع محقق شود هم تناظر احکام این صفا
تناظر تربیع خوانند و آن در یو و چنانست که یک
کوکب در منتصف حقیقی است بایک در منتصف
حقیقی عقرب بود و دیگری در منتصف حقیقی دین
در مطلعی مثل آنکه یکی در منتصف حقیقی است
و دیگری در منتصف حقیقی عقرب و این طایفه
همین شکر تناظر حقیقی نیز اطلاق کنند و آنرا
قائم مقام ثبوت دانند و این معنی را سلطان المحققین
نصیر الملة و الدین قدس سره در مدخل خود
تصریح کرده اند که نحوست او درین حال بیجا

بدل شود بخلاف مناظر استغالی که تاکید اقامه
 مقابله کند حیه ممکن که کوکی در تناظر بیعی
 در فسطح حق توج باشد و در تناظر استغالی
 در فصل مشترک و در برج متجانس را انوار عیف
 دانسته اند ان ترتیب را از تاثیرات جید باید
 شده نه رویه چنانکه در مقدمه اشاره
 بان شده است سیم که احد الکوکین یا هر
 در محل مقبول از خانه و مشرف و غیره افتاد
 باشند پس عطا شود و در جویز بود
 و کوکی را بیند که در سینه باشند یا بعکس
 ان ترتیب طبعی گویند و ان نیز بقوت تثلیث بود
 و مثل این باشد چون مشرق در حوت بود
 و کوکی را بیند که در قوس باشد یا بعکس
 اعظم نظرات و اقوی در تاثیر مقارنه است
 پس مقارنه پس ترتیب پس تثلیث پس تبدل
 بناء علی هذا الزود و یا بر متعارض محقق شد دانکه
 اقوی است در اثر غالب باشد بر ان دیگر سیم
 انز که یک علوی خاصه که در وقت باشد
 در صورت اتصالات اضلاع مختلف کواکب را
 می افتد چنانکه در مقدمه اشاره بان شد

نظر

تبع

و بعد که بر هیچ چیز و هیچ فعلی در نباشد و ظهور حد
 آن هر طرف شش درجه گرفته اند در جمیع کواکب و ابو
 معشر بلخی در مرتبه ده درجه گرفته پس چون میانه کوب
 و افتاب ازین مقادیر کمتر بود داخل در حالت احتراق
 باشد و اگر مساوی یا بیشتر بود داخل در حالت تحت
 تیغ خارج افتد و حد تحت الشعاع نیز خارج افتد و حد
 تحت الشعاع بعد از این در موجب ظهور و خفا مد کوا
 خواهد شد و سلطان المحققین علامه طوسی قدس
 در بعضی تصانیف خود حد احتراق را در سفالین هفت
 درجه تعیین فرمودند ابو معشر نابی در بحران پیرونی
 نیز برین گفته اند بعد از حد الخفی نمایند که ضرر نه هر
 قدر در احتراق زیاده است از سایر کواکب از جهت
 بزرگت و افراط بود و در این دو کواکب است
 لیکر محقق طوسی و ابو جعفر خاوند و ابو ریحان بیرونی
 در مدخل خود ایراد نموده اند چون عرض نه هون زیاده
 بر هفت درجه باشد احتراق برای اطلاق نکلند ^{چند}
 مقارنه او با افتاب محقق شده باشد و همچنین تصحیم
 چه تصحیم موقوف بر تحقیق احتراق است اما چون
 عرض نه هون هفت درجه شود ابو معشر گوید
 داخل در احتراق شود و جمهور بر آنند که احتراق

محقق

در عطار دقلیل الضر است علم الخصوص در استقامت و
بعضی گویند قوت یابد چنانکه معلّم ازل ارسطو
فصل هشتاد و نهم از کتاب خود فرموده باین عبارت
که

وگویند عطار در محال اکبر جوخی
افتاب کند سیمای که عیمی بوده باشد چنانکه
دوم بر واطلاق کنند و ابو ذر جوهر این بتکا
که از حکمای فرست گوید که هر که که اکبر چون
تحت الشعاع شوند خاصه عطار در ایشانرا
سلطنت و قوت حاصل آید پس گوید اگر میان
عطار و شمس در جهت مشرق یا نود و درجه
بود در مکان صدق و قوت صحت باشد
همین ساین کولاب الانحل که مخالف است
نیز که در طبع او علم است ابو معشر بلخی نیز بر

امتنان خلیل

کتابخانه آستان قدس

مخطوطات

از ظاهر شود و هر چو منی که بتامد و تو
 یال او بریزد و هر چو سیمانی که بپزد و متهاک
 شود و عطار چون انکشتی که افر و خسته کرد و
 باصل خود راجع شود و انکشتن ضعیف کرد و
 قمار چون فقر و بطلان بکند از دین بیشتر است و چش
 شود و زرش باطل کرد و کوبند هر کوب بکوب
 نیز رسد مانند امراض حاده و سرمد که سرایت
 کند در ابدان عجمه بواسطه قریب **الله**
الله از احترام از حل مخصوص ماه نباشد
 بلکه قاسال بکشد و سلطان المحققان در کتا
 سفینه می نماید که احترام از حل مطلقا دلیلت
 بر ناخوشی پادشاهان وافت مشایخ و نکبت
 از باب بیوفات قدیمه و اضطراب اهل جبال

مملکت بجو رسید ای
 بودن کار در این و ناخوشی

نوع

و قتل و بیدار شدن و غلبه ها و مغلوبه ها و تعویق در راه
و باطل شدن و رسوم جسته و نایافت شدن طعام
و تغییر هوا و فساد هوا **و اینها از بزرگترین دلالت**
کند بر نکبت ملوک و سلاطین مشرق در اقلیم اقل
و چهارم و قتل و زحمت بزرگان در نهان و قضا
و نفوذ و اضطراب احوال خاندانهای قدیم و اهل
نراعت و بیماریهای دراز کش و خشک هوا و نقصان
معاذن و فقدان یکی از سلاطین یا اکابر و شکوفه
و قطع طرق و ختم بزرگان و مراجع و **و اینها از بزرگترین**
از مردم سفله و فساد حال و شایع و فراخی طاعت
و شراب و بودن فتنه و آشوب و ظهور و بزرگوارها
عظیم و مشکل و برف و سرما در وقت انقضای اینها
بود یا ناظر بود بد و فراخی طعام باشد و خشکی
هوا و نقصان نباتات و نکبت مردم شریف و بسبب
و سلاحتی ستور و اغنام **و اینها از بزرگترین**
باشد بد و خلایق لشکریان و حرکت ایشان
بود و موت حیوانات و فساد دام الضرب و بیماریها
اهل سلاح و قلب شدن نفوذ و نقصان معادن
و بیداری هوا **و اینها از بزرگترین** و موت

باشند و بارندگی و سرما بود در وقت کشت آب
و زراعت عطار در اینجا بود زحمت ارباب قلم
باشند و اهل دیوان و تجارت و ارباب خود را فحاش
رساند و حشرات الارض و طغیان و غلبه کنند
و خیانتها و قهقههها بظهور رسد و اندوه و انکا
و مدعیان کیمیا باشد و تغییر هوا و سرما و نم
در وقت **اگرچه** اینجا بود یکنواخت باشد بد و حالی و
تفرقه و **اگرچه** در وقت طعام و زحمت زراعت
و افت شکوه و در وقت کشت و کوفتاری و جوامع
اگرچه در وقت کشت و کوفتاری و جوامع
حال و احوال و در جانب جنوب و شرق
زراعت و خراش و کشت و نباتات و مالولات و
بیماری خلایق و دواب و بدی حال اهل زرع و حر
و کشت و زراعت و سرما و تغییر هوا و برف و باران در
زمستان و موت و زحمت و فتنه طعام و قباد اهل سرد
و بیماری پیران و فقصان اموال و خرابی و جور
و ستم از فرماندهان و تردد و کلاه و قتران
مشری اینجا بود یا فاضل باشد فراحی طعام بود و عروق
علماء و فضلا و فقهها با و میر و سلامت مانند و فساد

و هو معتدل گذرد خاسته که نرحل در سینه باشد
 و مریخ اینجا بود یا ناظر باشد یا بدو خستلی هوا
 فساد الطعمه باشد و بودن فتنه و خرابی قنوا
 و مخامری و ضعف حال مفید آن و خرابی عمارتها
 و امکان زلزله بود سیما که نرحل در رابع بود
 عطارد و قمر بعد از آن با متصل **و** باقی
 بود عطاردان و مقنیان از ملالت رسد و شونا
 بود در وقت و میل نوحه ای از این و فرائض الطعمه
 و بیماری نرفان و فاساد از کاری آنرا و آنج بود
 و نباتات آنرا افت مصون و محفوظ **و** عطارد
 با آن بود اشتیاق را علت رسد و فساد و اولادت
 باشد و خوف آنرا سر براف و رسد و طبعه
 کنند و امکان زلزله بود خاسته که احتراق در
 رابع بود و رحمت اصل قلم و دفاتر کثرت الرجف
 و مشتتات و اخبار در رخ **و** قمر اینجا بود یا ناظر
 باشد و رسد و سر ما باشد و قناری هوا بامد
 در وقت و ملال و وام و مریخ مسافران و پیکان
 و ایلچیان و قاعدان بود و آمدن کارهای
 آنرا **و** عطارد و قمر و زحل و مشتری و زحل و زحل و زحل

در مملوک و اشرف و اکابر و مغرب و علمای و بدکشتن
هوای پیمایان و در خدایق و رفتن بادهای خوار
مضرب و قوع سر و ماد و وقت و فساد در جتان و تنگی
طعام و افت حیور و فقد بزرگان و غم و اندوه
و ساء و بیماری اطفال و کزند عورت و عورت طعنا
و حیوانات و قوت هوام و قوت پشه و لیک و در
وقت و فساد حال و حشر ایشان و عدالت مینا
و ایمان و در عویدهای باطل در میان ایشان
و در سال و رسل و رسایل یکدیگر و حدود
سودای مرغ و در میان مردم مشهوری اینجا بود یا ناظر
باشند دیدن بادهای خوش و زرد و میوه و اطعمه
نیک بود و یکی از اشرف الناس ناچیز گردد و
دیگر ایشان را خسر کمتر رسد و بادهای قوی جهد
مترنج اینجا بود یا ناظر باشند و در زمین
مغرب و اقلیم سیم نشین افتد و بر هم خوردن
مردم بود در و لایق خرابی و مخاطر و امر
و سلاطین باشند و در زمان غلبه کنند و قوتها
حادث گردد و بعضی از علما و اساتید
و مبتدیان ظاهر کردند و هر آنجا بود دریا

نزاف و مطربان باشد و حدوث سرما در وقت اشجار و انبار
بود مکر قران نباشد که رفت نرسد و اگر قلیل باشد و تفاد
نوخ الطمه **عطار** در اینجا بود نریان مردم در علو
و صنایع دقیقه گوشتند و اهل ادیان معتبر شوند
و تغییر هوا و کثرت اراجیف باشد و بادها
ناخوش و سرد و بیماری مکرر و قتل ویر بود و حجت
کتاب و فضل و خصوصیت محترفه و هلاک شیخ
معروف انرا این طایفه **قرا** اینجا بود و در اینجا
عوام و عورات باشد و حجت و سولان و شکار
و قوت حال نباتات بود و کثرت بارندگی در وقت
و ریجوری مردم و تفرقه عاقله باشد

دلالت کند بر بیماری و رخ

ملوک و سلاطین در شمال و اقلیم چهارم و
فاحال مافران دریای باری در وقت و ائت
پیران و قریب رفتن قومی و ائت رنج و فقه در
شمال عراق و دیار کرمات و غرق سفینه‌های
فقطان اجها در بعضی مواضع مستعد و طغیان
اجها باشد و خرابی عمارت‌ها از سبب آب
و غارت بجایه‌ها و مست شدن و عصبیه‌های

و بیماریهای بلغمی و حرك استوران و حركت ملوك
و سلاطین و اكا بر و نریدن با دها خنك و
مشغولی سلاطین با نظام جمالك الر مشترع انجا
بود یا ناظر باشد بد و غلبه اهل صلاح باشد
و خراجی و نكبت مفدان یافت یلی امر حکام
خراسان و منفعت امر سفر در یا و نكبت سوادها
و بارندگی نافع در وقت الر خرج انجا بود یا ناظر
بدن بیم باشد ان رفتنه و ستورش و خروج مردم
مفسد و مضروب و مقهور شدت این طایفه
تقید نمید برزگان و بد کشتن اب و هو
نر همرا انجا بود ملالت نرفان و مضربان باشد
و ابروهای قیوم و سرهای بارندگی در وقت و علتها
انرماده بلغم اعطارد انجا بود رسیدن کارها
باشد و قیوم یا نرها خاصه بانرا مر و ابرید
و خرجان و قشوقش در باب و فارسی و محنت انجا
باشد **قمر** انجا بود یا ناظر بدت سیلها اید و است
کشتیهای رنج مسافران و عورت طعام و تقویه علقه
باشد **احتراف** **احتراف** **احتراف** **احتراف** **احتراف**
نیز مخصوص ماه نبود بلکه تا سال یکصد و سلطا

المحققين في كتاب سفينة في فرمايد که اختران مشی
دلالت کند بر میل ملوک بر راستی و عدل و اسباب
رسیدن بقضاة و سادات و اشراف و مردمان
بزرگ و عرک اغنیاء توانگران و اعتدال هوا
و نایافت شدن شیرینها و عزت جواهر
معادن و کدورت اهل مرغ و دیانت و
تقویت در کارهای خیر و بیرون مداری
دلالت کند بر قوت

حال ملوک و سلاطین خاصه در جانب مشرق
و زمین خراسان و نایب و زراعت و قضاة و قتلها
فغانی و عزت و تقویت و انکاران و اعتدال
اعیان و اشراف و خصوصیت پادشاه و فرماندگان
و تلف یکی از بزرگان و داد و عدل و فراخی
طعام و تقویت هوا و تباهی حال علماء و فقهاء و
کینهادر وقت و کمی نمهای و حدود و عموم و
هموم و بدی حال و اب الزهر حل انجام باشد
یا ناظر بدی بدی زمین عرب فتنه افتد و افت
بوده حیوانات بود اگرچه نوح انجام بود یا ناظر بود
بدی قتلها واقع شود خاصه در جانب مشرق

مدیا رخا سان و غضب مقتدی در جناح اکابر
و عزت الت حرب و نکت بنور کان و فساد معاد
و بیرون فی دار الضرب اگر زهر انجا بود اعتدال هوا
باشد و فساد طعام و میوه بود و آسید سدن زبان
و اهل طرب و از زانی باشد اگر عطار د انجا بود تیری
بازار و صرافان و نخاسان ستود و عطرها شد و ملاک
دیران و اهل دیوان و مجادل و گفتگوی بازاریان و
بسیاری دعا و یی باشد و هوا متغیر شود و عمار
در اهرم و دنانیر خیر یابد و سکه نو بکن مضروب یابد
الزهر انجا بود یا فاضل یا شکر بد و منهاف ابرها باشد
و هوا معتدل گردد و مسافران و پیکانرا
رسد و خوف بیماری خوام بود **الزهر انجا بود**
علامت های دلالت کند بر نیکی حال ملوک
جانب جنوب و اقصاف و عدل نمودن بکن
که بونر و او تقوی مکروه و رشقت و قضاة خول
شوند و فراخی طعام و شیویشها فیشکوه انرا
مفیدان و هراس در حکام و قباها مهمان
ساق مساوی بیماری کشا و زان و دحقان

بود اگر نر جل انجا باشد یا ناظر بود در خراسان قفسه
خیزد و گران می رنج کاف و کوسفند باشد و خنکی
هوادر وقت اگر حرنج بود و یا ناظر انجا باشد
دردی و خیانت و ظلم و خواست بد بداید و خنکی
هوادر فساد اطعمه و حرکت لشکرها و آشوب و حرنج
سناخ کرد و حرکت سیاهیان بود و فتنه نباتات
و قله طعام انجا بود فراخی نعمت بود و افند
نر نان و مطربان و ارباب ملاهی و خوش میوه
انر سرمای سخت و تغییر هوای باشد و تفاوت
نباتات و کثرت بیع و دواب بسیار و ابراج
باشد و تشیع اهل بازاری و کثرت متاعها بود
و ظلم شایع گردد و سرماضرر رسانند الرقعه انجا باقی
یا ناظر بود عوام را ملالت رسد و بدی حال
مسافران و نر نان باشد و راهها مژده گردد
و سرما و نم و فساد حیوانات بود **در اوراق**
در ظلم هوای دلالت کند بر توسط حال
پادشاه سیمای پادشاه مغرب و محافظت ناموس
در میان خلایق و فراخی اطعمه و منکی استجار
و انما و سخت خلایق و میل کردن بخیرات و

مطاعیات و نفاق در اکابر و نیکی در معیشتها و کثرت
اتصاف و میل هوا و بحر ابرت و فتنه در دل
شام و دانت و ملکی غادان پریشانی و زهرای باد
معموم در مکان و زمان متعدد و توسط کار
مترددین و اهل اسفار و کسب مردم و محبوب
سرایح عاصفه و مخربیه و امکانات برعد و برق
و اصلاح میان حکام و علمای فقها و الزجر حل انجا
بود یا ناظر بود و دانت درختها و بیماری خلایق
و کراتی بادغای مرض الزحری انجا بود یا ناظر بود
بدر بیماری ظاهر گردد از بادغای گرم و غلبه
خون و قتل اشرف بود و نفاق میان اکابر و ستم
دانت میوهها و تشویش و ارجیف و شهبان
علامات الهی مست ظهور یابد خاصه که شرح
در عاشق بود و عطر و فطر ناظر بعد اوت الزجر
انجا بود نکاحها بر اید اما بعضی بی خیر بود و
معاشر و ابر زانی بود خاصه در میوهها و غیر
هوان نمها باشد در وقت ویدی حال زرافان
و عطران بود و تحت مرغی الزجر آمد انجا بود
بادغای سخت جهد و مردنق دار الضرب بودند

اموال خلا یق و خصوصیت مردم و قیزی بانزارها و سرنش
اهل فضا و حکما و دیوان و حدیث فیهما اکثر ارجا
بود یا ناظر بود بد و باد و باران کی باشد در شت
و میوه ها نیکو بود و سخت مردم باشد و عوام را
ملالت رسد و بدی حال مسافران بود و شد
شدن طرقت و شوارع **افعالی است و در طرقت**
دلالت کند بر ایند و معلما و اعیان و توانگران
و نیز یادی حیوانات ای و منکی **المدایک** جانب
شمال و اعتدال هوای سلامتی مسافران دریای
بیاری اجهاد فراخی معلست خلا یق و قوت کردن
مردم سفله و مرک فقها و مشایخ و بارانهای دریا
وقت و کثرت الطهره فی اشربه و سوارانی مردم نایک
و حرکت مسیاه و یافتن خواص آن در امری و لای
و کثرت مسیاه فی ابرهای مختلف و بد حال حیوانا
ای و منکی نباتات اکثر جل انجا بود یا ناظر باشد بد
مقتل و آشوب در جانب شمال و کوانی نوحها و
موت اکابر و حریق انجا بود یا ناظر باشد بد و حزن
و خونریختن بود و غرق سفایق و حرکت خسار
بقصد تلخت و ذهب و غارت اکثر در جانب مشرق
و طرف خراسان و غضب و تنیدی در مزاج بزرگان

وافتادن محاربه و مقاتله در جانب مشرق و اقليم سيم و
چهارم و نكبت اكابر و قتلهاى فهاى و مخالفت شكرنا
و ترك حيوانات خاصه كه سفند و اسب و فساد جوا
محدوث شيخون و فساد دارالخراب و نريدن ياد
سوم در وقت صوم اربع متعدد و پيمارى اطفال ختم
ملوك بوسعايا الكرم جل انجا باشد يا ناظر باشد بدو
مرك يكي از معارف بود و ظلم و جور را نرسلاطين البر
مشرقي انجا بود يا ناظر باشد بدو انت اكابر و معاه
باشد الكرم انجا بود و حدوث باران و فراخى طعام
بود اسقاط اجنه و پيمارى زفات و فرج بزرگان
و اعتدال هو الرطاب انجا آمد و بوق باشد
و حدوث علامات اتنى خصوصاً كه احتراف در عا
بود الرقير انجا بود يا ناظر باشد بعد اوت كيد
احرامد كور كند و بيع دواب و جواهر در فلوس
در اهم قينى بانرا رسلا ح و ستور و برده و
هبوب رياح عاصفه و سردى بوق در وقت فتنه
و احتراف مواضع الرقير انجا بود يا ناظر باشد بدو
ملاكت غامه باشد و شورش مسافران و قطع طرق
و غرق سفاين و اندو و خوف مردم و حدوث

بخارجات غله و بيع امتعه نه رجاء و اسلحه
دلاالت كند بر نكبت ملوك و اكابر
در جانب جنوب و افتاد ف قتلها و فترقات قومي و مقاتلا
نهائي و امكان خلاف لشكرها با سره اران و ظهور مردمي
و كذب و خرابي هنر عها و مقتداهاي عالي و پريشاني
حال احوال و اعراض حاره و عرك يكي بر سر كان و احوال و
كوفتاري اهل فساد و قاطعان طريق و هلاك اين طائفه
و انست كشت و سر و رخ و بستكي كار علقه و الونر حل انجا
بود يانظر باشد با و انست كان و شتر بود و فساد غلات
و الوقت تري انجا بود يانظر باشد بد و انست اكابر و
معارف باشد الكونر انجا بود حد و ث باران شفا
طولم بود و اسقاط و اجنه و بهاري زفاف و فرح
بر سر كان و اعتدال و الكونر انجا بود در عد و بر
باشد و حد و ث علامات اثني خصوصاً كه احرا
در عاشر بود و الوقت انجا بود يانظر بود بعد ان
تاكيد اهرم و كور كند و بيع و ثاب و جواهر
نردن در اهرم و فلوس و قير و بانرا ارسال و مستور
و بوده و هبوب رياح عاصفه و سرخ و بوق در وقت
و قوت و خسته و احتراق مواضع و الوقت انجا بود يانظر

باشد بدی که انی نرخیها بود اگر زهره انجا بود بیماری
زنان و مطهرات باشد و سلامتی کشتهها باشد
سرمه در وقت و باز از میوه و جویزقه و مکتان نیک
بود اگر خطارد انجا بود اختلاف هوا باشد و سرمه ای
خاک و بیماریها در بهایم و بیع و شری نباتات و
میرده و عمال و تجارت و ضرر و رسید و کودکان و
الحفا الراعی و ارض پیدا شود و باردهای جماع و
و کثرت سبوم و تراجیف باشد الشرع انما یوج یا نا
باشد و رنج مسافران و تفرقه و پریشانی عاقله
بود و اندک و زیان و بیاری و خرد و باران کی در
وقت و فوت نباتات الشرع انما یوج
دالات کند بر قتل و حرکت ملوک و ضرب و افتادن و
و اراجیف و بیماریهای موی مثل سرخ باد جرب و ابله
و موت های نهانی ناکاه و خواری اعز و استلای ناکاه
و اختلاف هوا و خشکی و بدی بحال احرار و شکران
و فرقه تن مدعیان و مخالفان پادشاه و افت بدکار
و نکبت دندان و قوت کرمها و هبوب ریاخ عاصفه و
ارتفاع غبارهای سرخ و زرد اگر الشرع انما یوج یا نا
باشد بدی و مملکتی و در دست ظهور بیماریهای و باقی

و اختراق مواضع باشد اگر پیشتر اینجا بود یا ناظر باشد بد
و آسیب رسد بمعارف و فساد اشجار بود اگر زهره اینجا
بود باران نافع آید و بادهای خوش و نبرد و تندرستی
مردم و اسرار زانی آفتاب و آلهه بود و پریشانی زنان و
احمد ان اگر عطارد اینجا بود کثرت از حیث فقر و غیروا
و خشکی و ظهور علامات آتشی سیم که اختراق در عالم
بود و مریضی بازار برده و قوت اطباء و جراحان و کثرت
ریاح و صواعق و اگر زهره اینجا بود یا ناظر بد و شیخون رود
و در زماندن رسولان و ماسان و رسولان و فتوح
باشد و هیچ زنان طمعه و اندوه عوام و بارندگی
بود **در زماندن رسولان** دلالت کند بر فتنه و فساد
در جانب شمال و قوت شیخون و سفلیکان و فساد اربها
و در زماندن ارباب خیانت و خرابی و حرب در ارباب
و فساد و ارمیه صغری و غرق سفایین و نقصان
اربها و اضطراب تجار و کرماد در تابستان و سرما در
زمستان و آفت رسیدن عظیم در ترکستان و حد
اوضاع حاره و عریض طاعون و خروج عامه و
بدکاران و فساد احوال خواتین و بدی حال مسافران
دریا و کثرت بنجاران و مائیه اگر زحل اینجا بود یا ناظر بود

بد و شیخون و خروج مدعیان در فارس و خراسان
الکرمشتری اینجا بود یا نظر بود بد و زیادهای میناه بودی
اندک و علمای قضاء باشند اگر زهره اینجا باشد باریک کیها
بیافت بود و ابروهای تیره و سمنه در وقت و زیادهای زنان
و متکی نبایات و اگر عطار اینجا بود بادهای تند چمد و
جنک باز آریانی کثرت ارا حیف و بد حالی مسافران و
کساد بازارهای بد کشتن هوا اگر قدر اینجا بود بد و مرد
سیول امطار مضره باشد و زیادهای آبها و قهقهه عامه
و هیچ مسافران **مستطاب** **الکرمشتری** **شیخ کامل**
محقق طوسی در کتاب سفینه الکرام میفرماید که اگر
زهره مطلقا در لیلست بر خوش شدن بیاید و شادمان و میل
کردن بتماشا و عشرت و انصاف و نیکو کردن بازار
دستان و خوش شدن بی جوانان و زنان و بیرون رفتن ایشان
و ناریانی اهل طرب و ناریان ملایم و کساد بازار
جامه و عطری برده وافت رسیدن بمیوه ها و ناریان
و باز ملندن از حراره ها و منقص شدن در خیلته ها و ناریان
شدن امید ها و حدیث بیماری و انصراف خراجها
از اعتدال و ابو عشر بلخی در کتاب مختصر الاسرار
آمده که اجتماع زهره و شمس در برج و احد دلا

یا ناظر

کند بر کشت باران و افتراق ایشان بر قلت پس آنگاه
ایشان از زمین و پیش کتار از سی در سجد فاصله باشد
حکم بکشت نم و باران باشد
دلیل است که در مملات و بیماری زبانی
مطربان و خادمان و فتنه و فحش و تشویش در طرف
مشرق و اقلیم پنجم و بلادی که منسوب بر هره باشد
ظهور رتبهات و کاکهای بپر غبت و قیمت بعضی
از ملبوسات ستمایان و زور را درند خا باشد
و اعتدال هوا و عشرت و نشاط میان سلاطین
و حکام و خطاب نمودن با خادمان و بیماری دشمنان
از صفات برات و در الزجر حل اینجا بود یا ناظر باشد
با موت و هوان و تشنگی هوا و هلاک شخصی یا
و اندوه پیران اگر مشتری اینجا بود یا ناظر بود با ولایت
نعمت باشد و سلامتی حیوانات و بادهای معتدل
جهد اگر مرغ اینجا بود یا ناظر بود و آشوب چند و بیمار
دموی و اراکه و فساد اهل سلاح اگر عظام را اینجا
بود امور نامشروع و شایع گردد و تهمت ها وقوع یابد
و سکه تغییر یابد و در کانه های شعبانی نقشها بندند
و هماد در وقت نقصان بارندگی بود و بیع جواهر و

اگر قضا اینجا باشد یا ناظر باشد اختلاف هوا و مه
و نم باشد در وقت و مرغد و برق و اندک و عامه
دلائل کند بر برج زینا
مغولچه سرایان و اصحاب طرب و نهیت و فساد نباتات
و حیوانات سم شکافته و ماران قوی و ارزان لباس
و قماش و تفاوت نرخها در جنوب و اقلیم یخچ و فساد
شکوفه در وقت و انت برج و کثرت نیکوختها و بیماری
اطفال و برج کاف و کوفه و کثرت سربا و ارتفاع
بهارات در وقت و جو و ستم و تاراج در بعضی
مواضع و اشکال شد و فتنه و بوی بالی و زفاف
نزدیاده شدن و بسا این اگر قضا اینجا بود یا ناظر باشد
غلتها آتیه شود و حیوانات را فتنه و سربا و بیماری
خاک باشد اگر قضا اینجا بود یا ناظر باشد بد و اندک
مسافران و توکان باشد و اعتدال هوا اگر قضا اینجا
بود یا ناظر بود و مخالفت از حاج بود و انت زفاف و
کودکان اگر عطار و اینجا بود و ارجیف و تشویش بود
و حد و ثمر و فتنه و بیماری در حیوانات سم
شکافته و تفاوت نرخها و تغییر تبدل حال عامه
و اهل بازار اگر قضا اینجا بود یا ناظر بود و ماران بسیار

اید و سر نهادن وقت و کثرت و فراخی الطعمه بود **دلیل**
دلائل که کند بر سر پنج خوا
مخدم و بیمار دها در جانب مغرب و اقلیم پنجم و شش
برده و بادهای خوش و بسیاری سوداها و رحمت
و تفرقه زبان و کثرت منالحت و بر غبت و فاش شدن
الات غنا و سوائی مغنیان و تنگی میوه ها و رحمت
دل و حکم و ایمانی راهها و ابواب و باران اندک در
وقت الزل و جل ایجا بود یا ناظر بود باد و بیماری سخت
بود و افت استراحت و اندک و بزرگان باشد و مشتری
ایجا بود یا ناظر باشد و بد و نعمت زیار باشد و **تلمت**
بر اتمه قضاة بود و الزل و ایجا باشد یا ناظر باشد
خرابی و موطن بود و اسقاط اولاد از ارحام و است
میوه ها و رعطا سرد ایجا بود بیمار آن علاج پذیر باشد
و بادهای خوش و سرد و رفق بازارها بود و بیعی
شرعی و ملبوسات با قیمت و رفتن دندان و شعرا و اهل
غنا و دیوان و متصرفان الزل ایجا بود یا ناظر بد
بارندگیهای بادهای مخالف بود و غلبه عوام و
حرکت اجهاد و سر نهادن وقت و رسیدن مسافران
و غنای عوام الناس **دلیل**

کند بر کثرت توالد و تناسل و هر پنج زبان حامله
و حد و ت بار آنها و اینها و جانوران اید و فضا
حال زنان را منته و بیماری کودکان و آرزائی
نرخها و غرق گشتها از ریح عاصفه مختلفه
و پراکنندگی لشکر سلاطین و معارف مملوک
و خصوصیت از و اج و اشکارا شدن فوق
فجور و تری هو الکر و حال اینجا بود یا ناظر بود یا و
غرق سفاین باشد و کثرت اینها و خرائی از آن
و افت حوالیات بحر و تری هو الکر و تری اینها
بود یا ناظر بود بد و بار و تری اینها و مفید بار و
در وقت و نعمت بسیار شود و شمع نکاحها
مناظر کان و سلاطین و سلاطین گشتها الکر
مترج اینجا بود یا ناظر بود یا و بار و تری اینها
و اسباب اهل دریا بود الکر و بار و بود بار و
اید و حرکت مسافران بود و خصوصیت اهل
بازار و بیع و تری حوض و حوی و مانند آن
الکر و بار و بود یا ناظر بود بد و سیلها و و
و خرابیها کنند و کار میزدها بند شود و ریح
مسافران دریا بود افراد لطاف در وقت طوفان

دلالت محقق اعظم نصیر الملة والدين در کتاب
سفينه صيفر مايد که احتراقات عطار در مطلقا دلالة
کند بر فاحشيتي کتاب و دبيران و مخاطب شدن
از ملوک و فرزند بستی کار ديوان و منافقه نموني
با ایشان و تقوي و تحصيل محصلان و پيروني
مدارس و بازار و در ماندن بخارا از تجارت و اديبا
اخيار را رخيص و بيماري کودکان و تقويه و اوجده
بارندگی *در کتاب* دلالت کند

بر صفت حال فضل و ارباب دوايين و فجار و اهل
بازار و دلالت یکی از معارف و مخرج اعمال و متصرفان و
تحويلات و اسرار و طلب متراج و اضطراب و رخا و معيها
در تابتان و سردی در زوستان و نا ايمنی راهها و خواست
رعایا خاصه در طرف مشرق و بيماري اطباء و اهل تبخيم و
مثالها و بيع جواهر ابي و مرصعات و اندوه پيشه و بها
و هنرمندان و نقاشان و بيماري کودکان و الزحاح و انجا
بود يا ناظر باشد بد و بادهای صعب و منفعت جهل
و اندوه خلایق بود اگر مشتري انجا بود يا ناظر بود بد
و بادهای خوش و نر و بسل امتی چها بايان باشد
و خوشی معادن و بيماري بزرگان بود و اگر مریح انجا

بود یا ناظر بود بدین و خوف و خطر و یا شوب خیزد و قتل لاحق
 فظهور و وقوع یابد و اگر نه هر آنجا بود یا ناظر بیماری
 زنان و مطربان باشد و کساد بازار را اقمشه اگر چه اینجا
 یا ناظر بود بدین و کدورت هوا بود و غیره قبحها را و اهل ترند
 و اندک عوام الناس و بیع جواهری قیمت و چون محل
 همین دست دهد بعضی گویند کارها آنها برسد و بیع
 جواهر قیمتی باشد ~~در این وقت که در آن~~ دلالت
 کند بر تغییر هوا و بادهای خنک در وقت فساد طعام
 و نباتات و ریج توافل و طشت در دواب و بیماری
 و رحمت اهل قلم خاصه در جانب جنوب و یا خنکی
 هوا و بیماری بیع صنایع و غیره و کثرت ابروهای
 و پر خافنها و بدحالی اطباء و اهل طب و غیره و کثرت
 و خد اوندان حساب و کتاب و کثرت حل با او یا مینویسند
 بود خوالی قبا و تلف حیوانات و امکان زلزله سبباً که قمار
 باشد در وند رابع اگر مشتری با او بود یا ناظر با و عمارت های عالی را
 شکست وافت مرسد و مجادله علماء و فقهاء و فضلا باشد و شکر
 ابواب البر اگر ریج اینجا بود یا ناظر باشد بدو ریج و بیماری همان
 بود و احتراق جواهر رسی و کوانی اگر بهر و اینجا بود آفت زنان
 و مردان باشد و تلف شدن اطفال اگر آنجا بود یا ناظر

بدن سرمان ظلمت هوا بود در وقت و سرخج دال عوام و کدورت
نرنان و فساد حیوانات ای و رسیدن اخبار مبتلین
نعم صافران و کمی نفع ایشان **و در وقت و سرخج دال عوام و کدورت**
هوالت دلالت کند بر قوت اکابر مغرب و خوبی
حال و ندران قیصری بازارها و رفق کار تجارت و ندران
بادهای سرد در وقت و عمل دیوان و متصرفان و بیانات
و حرارت در مزاج اسباب قلم و اعمال و اهل اسفار و تردد
و قوافل و بیع بوده و در باب و ظلم انرا اهل دیوان و حقیق
باد و حد و شصاعت و بوق در وقت و خلاف میان
علمای اشراف و متوقع در چشم اگر حال اینجا بود یا ناظر
باشد بدین امر ای و نالایق بود و بادهای مضرت کدورت
هوالت است ایشان را و در باب اگر مشتری اینجا بود یا ناظر
بدن بادهای شام بخار و در وقت مردم باشد و آمدن
خوبهای خوش و نالایق تجارت اگر مشتری اینجا بود یا ناظر
بدن امراض دمی و قتل و شیون باشد اگر مشتری
اینجا بود سرخج نرنان حامله باشد و فساد حال مغنیان
و خماران بود اگر قهر اینجا باشد یا ناظر باشد بدن
هوالت عفن باشد و نملها باشد و ناند و نامله بود
و تردد در سولان باشد و اخبار خوش مرسد و نالایق

اطعمه بود **در اوقات عشا و صبح** دلالة كذب
 فساد كشته و غلبه ابناء و ارتفاع ابرها و تغير هوا و بيع
 جواهر و افي و افت اميوها در وقت و بيم مردم از اعتدال
 و بدی حال الطبا و قلت فوايد ايشان اگر حل انتجا
 بود یا ناظر باشد بد و خرابی مواضع باشد از آب و
 محمولات اگر مشتری اینجا بود یا ناظر باشد بد و سلا
 حال مسافران دریا باشد و بارانهای نافع باشد که
 اگر صبح اینجا بود یا ناظر باشد بد و غایت غایت
 بود و فساد حیوانات ای الزهراء اینجا بود ریح زنا
 حامله بود و بد حالی شراب داران و کثرت فوق
 دلالة و خیانت در مردم اگر قمر اینجا بود یا ناظر بود
 بد سیله ها و غلبه ابناء با تدا و اصلاح و عیانت
 کاسین ها و رونق مردم عامه بود و فرصت باغها
 و جویها کنند **تکلیف و اختلال و کثرت و غایت**
 دلالة كذب بفساد میوه ها و غفوت
 هوا و آمدن باران و تجدید پادشاهی یا امیری
 و تفریح و خوب و خوش و موت در عواقب عجم
 و شاید که طاعون باشد و قبا عی جواهر در
 معادن و خرج خارج شد و الناس از طرف

[illegible]

شما باشد و قباخی میوه ها امکان زلزله سیما
که احتراق در سراپع بود و بیماری بندگان و
و القدر با آن بود یا ناظر و باد با آن بسیار
باشد و حد و ثروت عدو برق و قباخی میوه ها
بود احتراق و طلاق دلالة کنند بر حرکت یکی آن
سلاطین یا حکام و بریدی حال مافرانند
مترددین و شدت کرمات سوم در مواضع
متعدده خلاف میانه مشایخ و قباخی سوم
دین و ظهور حرشات الارض مثل عوین و ملح
و حد و ثحبه و جبر و بیماری فصد و
خجالت و شدت رحمت در اوقیت و اذریایمان
و امرای در زان و بندگان و قباخی شدت و
خالی و هلاک یکی آن در فتنه و خوف اهل مناصب
دین و غلط الوقتن پریشان و نکبت بزرگی آن
این طایفه با وری از ویرای کبار و امکان
تلف یکی آنرا ایشان و المرشده با وری بود یا ناظر
بوی قضات و اسباب فتاوی حکمهای ناخوشکننده
و آنرا ایشان بیدادی برسد و توفیق و هم بود در
عدول و بزرگی را از انجماعت بسبب اعمال انکبت

رسد و اگر صریح با وی بود یا ناظر وی فتنه و بهما سر
شیوع باید خاسته در زمین حجاز یا دشت بهمن
برایم هلاکت بود و اگر سر هر یا عطا ارد با وی باشد
نکبت است از باب دقت ترا اهل انشا و هلاکت بزرگی است
طبقات عطا ارد و اگر سر هر منفرد و مجرد بود از عطا
و هلاکت از نماند و خادمان باشند و مرگ کودکان
و اگر عطا ارد منفرد و مجرد است از هر باشد و بیرون
و در راه کارگاه شده و فساد با نرها باشد
و بزنان رفتن امور اهل القدر با وی باشد یا نا
بوی تحال نماند و باید باشد و با دقتند
جهد و در سختی از سر و خلل رسد و نقصان
غلات بود و از اسب غلام و فساد اشجار باشد
و خاتمه این کتاب دلالت کند مرگ یکی است
خواتین مغلطه یا خدعه حرم پادشاه و حد
موت در اکثر بلاد و اقلیم و فساد غلات و فقدان
میان و خشکی چشمه و خوف بعضی از ملوک جانب
مشرف و هلاکت پادشاه مردم یا یکی از ارکان دولت
ان و گران نوحه ها و افت زرع و برج و نیشکر و قبا
میوه ها و گیاهان و حر و مشغولی مردم و کار

و کتب و قیمت گرفته و حیوانات و اکثری مرغ
باوی بود یا ناظر بود و فرستادند و فرستادند
عم و اندک و رسید و هلاک پادشاه و مردم
باشند و اکثری منفرد و مجتهد از حریج بود
حاکم خراسان سیدادی شدند و خلعت مملکت او رسید
و در آن اثنایمکن در کدرد و اکثری منفرد و
مجتهد از مشتری بود و مبالغه در صوت پادشاه
سرم کنند و ملک بابل و خراسان و بزرگان
و هلاک و رسید و اکثری منفرد و
و مصیبت و زان با شد و انت اطفال و اعطای
باوی باشد بدی حال و فرستادند و
ملک بابل و هلاکت رسید و اکثری باوی باشد
یا ناظر بود و ماکید کوانی نوخها و کثرت کوما کند
احوال و شدت فقر دلالت کند بر حرات پادشاهی
در جانب مشرق و مغرب شداید در مصرف خراف
و شمال و شدت فقر و حرات حیوانات و رسوم
و ظهور مرغ و هیوط تعبیرات و صوت در اقسام
و قیمت گوشت و سلاهی اشتری خون بهامی سایر
دواب و کثرت اموال و زانی طلا و مس و سایر

فلزات و فسادات و اگر مشتری با او بود یا ناظر بود
و سلاقی اهل عالم و قوت سلاطین و حکما بود و
صحت دواب و فساد جواهر در معادن و کثرت
چهار پایان بود و اگر مخرج با او بود یا متصل با او
و عطاره با او باشد یا متصل با او بود و خوشبویها
حرارت بود و خنایها و در دست و عمل سیاق
غبار و طین و جواهر با او باشد و حاکم با او بود و عروق
عربی و اندام و عیان خود ظفر یا بد و جنس و
و عا اگر ایشان را عداوت و نابود کنند بر او و
پادشاه بدین سبب نفوذ جویند و اگر مخرج منفرد
و مجرد از او یک مدد کویر با او بود یا ناظر با او غرت
و قلت چهار پایان بود و تباهی جواهر باشد در
معادن و خیانت معدنیات و ضعف سلاطین
و بیماری خلایق بود و هلاک جانوران سما است
و خور حمار الوحش از رنج و اگر عمر با او بود
مالها جمع شود و مردم را صلاح و نیکی بیفزاید
و قیمت اراضی و جواهر بسیار برود و خا عسل
ساز و یا قوت و عس و اینویشم نیز فراوان است
بود و اگر عطاره منفرد با او بود و کثرت مرغها

۱۲
باشد بفامها آید و سیم و سیماب برزان گردد
و آئینی شود از رخ باشد و قصد ز غم اهل قلم
و کتاب کنند و بنحها از زبان گردید و اگر قدر
منفرد با او بود یا ناظر بود و فساد استیسا بر بلند
و قوی و افت نخل باشد و کواری و قباهی میوه
و افت سرد رختی از اختلاف هوای **الاجزاء**

در بیان سبب دلالة کنند بر نفس و او موت
یکی از سلاطین و هلال کثیری و در سیدان و شها
تبردم خاصه در موعیل و خیال از اندیشه و طرب
شمال و موت اطفال و سقراط اجنه و کثرت اطری
در نرغان و کودکان و فساد حال کتاب و هلال
یکی از و نه را ذوی الاقتدار و در حال بیمار سیم
در اوایل سال و بعکس در او خرد کثرت بخرات
و هر کسی اسعاری و تراید عیاه بود و الومشتری
با او بود یا ناظر بدن کثرت بیماری باشد خاصه
در نرغان و کودکان لیکن بسلا متبخر خرد و الومشتری
با او باشد یا ناظر بود و با و صرک امیری یا ویری
بزرگ باشد و قباهی حال خلدی و کومای سخت
و متوج فربت و موت و اگر هم با او بود فراحی

معاش مردم بود و ساز زانی نوخها خاصه آنچه بکشد
و ترا برهنه شدند و بیاری میوهها باشند و الخطا
باک بود بیاری ابله و هبیب ریاح ما شده باشند
و نیکی حال فضل او بازرگانان بود و حسن اوقات کتاب
و اخبار ادب سیماد را و ایل سال القادر او و خوسال
احوال ایشان تفاوت کند و بیدی آید و امکان نزله
آید و اگر اشتراق در بیت رابع بود و الوهم با او بود یا نظر
بد بود و احوال با آنها ساز و باز آریان نیکو بود و پیوسته
با سران آید و باها باشند و هر عد و بوق بود **و در این زمان**
دلائل آمدند بر وقوع حرب و فرمانده
و او را خبر شد و در میان زمان و فقدان این طایفه و
و حركت باد مشایخ در جانب مغرب و كثرت اعدا و
تفرقه خلایق و مسا کین و ان طان و حركت مشایخ و اهل
جبال و حدود غیوم و امطار و كثرت دندان و صدق
شدن راهها و تضاع نوخها و خط و قنکی و کوسنی
و صلاح حال سلاطین و رؤساء و هاقین و شدت
عرب و عجم و اضطراب ایشان و حدود و اراضی مملکه
و الوهمی انجام بود یا ناظر باشد بد و حال ملوک و اکابر
و هاقین نیکو بود و در این سال پریشان سموم

وَمُبَارَكٌ كَدُّهُ دَوَّ غَلَّةٍ بِيَّاسٍ بُوْدُودِ دَرِ تَجَارَتِ وَكِبَرِ
رَاخَتِ وَبِرَكَّتِ بَاشَدُ الْكُورِ نَحْجِ اِنْجَابُودِ يَابَاظَرِ بَاشَدُ
بَدِ وَاَهْلِ مَآوِ النَّهْرِ رَا مَحْنَتِ بَاشَدُ تَرَسِيْدِ
وَحَالِ عَجْمِ وَتَرَكِ مَرْدَمِ كُوهِسْتَانِ بَدِ كَذَرْدِ وَدَنَرْدَانِ وَغِيَّا
مَضْطَرِبِ كُودَنْدِ وَاخِرِ تَبَاهِ شُوْنْدِ الْكُورِ عَوْدِ عَطَا رَدِ
اِنْجَابِ بَاشَدُ مَرْدَمِ مَرَادِ دُرُوْ بِيْمَارِ بِيْمَا مَهْلَكِ يَلْتَرَايْدِ
عَبْرِ اسْتَحْيَاهَا رَسِيْدِ وَدَنَرِ مِيَّانِ مَرْدَمِ غَوِيْرِ وَحَاجَانِ بَا
وَبِيْمَارِي حَادِثِ كُودْدِ الْكُورِ اَسْرَافِ بَا اِي بُوْدِ
حِجَرِ اَنَرِ رَهْمِ بِيْمَارِي وَهَرَا بِيَّاسِ بُوْدِ يَادِ شَاهِ
وَقْتِ مَرْدَمِ سَفَلَةِ رَاغَرِ بُوْدِ كُنْدِ وَاَسَافِ اَنَرِ اَسْرَافِ
وَاَهْمَانَتِ بَزَرْكَانِ مَنَايْدِ وَاَلَوْفِ اِنْجَابِ بُوْدِ يَابَاظَرِ
بُوْدِ اَسْرَافِ حَالِ اَجْلَافِ بُوْدِ وَتَوَجُّهِ سَلَاطِيْنِ
بَدِ وَنَافِ بِيَّاسِ بُوْدِ اِيْشَانِ بُوْدِ اَشْرَافِ قَطَاوِلِ
جُوِيْنْدِ **اَسْرَافِ بُوْدِ** دَلَالَةِ كُنْدِ بُوْلَنْتِ
حَوْبِ مِيَّانِ عُلُوْكِ سَلَاطِيْنِ خَاصَّةً دَرِ جَانِبِ
مَعْرِفِ اَسْرَافِ اَسْلِحَةِ وَبِيَّاسِ كِيْمَتِ پِشْتِ
وَسَايَرِ عَوَامِ وَطَبَقِ هَوَايِ اَمْدَنِ بَا اِيْ
وَمَوْتِ بُوْرَكِي دَرِ مَعْرِفِ وَضِيقِ مَرْدَمِ وَحَدَفِ
اَسْرَافِ شَيْعَةِ وَخَرَجِ اَعْدَادِ دَرِ جِبَالِ وَفَتْحِ
دَرِ مِيَّانِ عَرَبِ وَعَجْمِ وَتَبَاهِي اَحْوَالِ بَزَرْكَانِ وَ

مصره اربان ایشان

علی الخصوص خراسان و کبرانی نوها
و بسیاری فکر و اندیشه در این ولایت و اکثری
بود یا ناظر بدو قوی مخالف مذاهب خروج کنند
میرادم مراد غوث کنند اما باید مرینود و مرود و مرود
شوند و عکس این قضیه در زمین خراسان و
کوهستان اینها بود و خط نیز حادث گردید و الرمز
با او بود یا ناظر بدو و علماء و فقها خراسان سختی
و سختی لوان کردند و در صورت و تراخ حادث شود
و خروج آمدن باشد و اکثری و عطا شد با او بودند
حال اهل بابل و عرب نیکو گذرید و کار ایشان بالا
گیرد و رحمت فقره ما کین و امام ابو الحسن ندیده
گوید الرعطار دبا و باشد محمد انر ره و کثرت
ارتقاغات بودند کار اهل سیاق نیکو شود و بسیاری
با این باب بود و خوبی سپاهیان و شکریان را ترقی
بود و نیکی حال اهل سواد و سالکان بابل باشد و
کثرت دخل ایشان و اکثری با او بود یا ناظر بدو و با ما
بسیار آید و اب چشمها در تراید بود و کثرت صلح
باشد **و لاله کند و وقوع و حدیث**
و مواشی و حروب و بیابانه سلاطین و فرمانها

۱۱۲
و چون بادشاه عظیم الشان و سرمد و بوق و خائرت
مرا سرعان و اهل قلاحت و تواضع ملوک را رغبت و
اطاعت نکردن ایشان و فساد حال عظماء و اهل ادب
و اشتداد بد و بیاری نهنگ در بنام مصر و احوال
چهار پایان و کرائی نروخها و غرت طعام باشند و غلبه
دندان بود و الکفتوری با او بود یا ناظر بد و حوخال
علماء و قوت و فتح و نصرت پادشاه بود و بدست آمد
و لایات و مطیع شدن رعایای نکبت اندای دیوت
و گویند نیکی حال عالمیان بود و اگر مستحق و قهر با او بود
یا ناظر بد و پادشاه سفر عساکر کنند و اگر مستحق منفرد
انرا قهر با او بود یا ناظر با او و سرها با فراط باشند و
دندان خیره کردند و مراد امران قوت گیرد و اگر شاه
و عطا مرد با او بود حال عرب و اعیان ابوی بد گیرد
و نرزان نکبت رسد و اگر نرزه عطا مرد یا با او
بود نرزان و عطا مرد نکبت رسد و عیاری این
طایفه بود و اگر عطا مرد عیاری یا با او بود
نیکی حال دیوان و اهل قلم باشد و کار ایشان
نزد عظماء و فرماندهان بلند شود و شادی با او
یان باشند و انصر

بعد از حل نریمان در بیستم
درجه این برج واقعست اگر اتفاق افتد که چهل

در حال انجا محرق شود و بعضا تکلی بدو و لتهها
قدیم سازه یاند و صفات و نفوت خلایق ذکر کون
شود ~~اینکه در تفصیل~~ دلالة کند در نقصان
میناه و مرک یا دشاه یا یکی از هم عارف یا دشاه در س
لایت هند و خسارت متایخ و اهل ملایحت و اشند
و برون دت و پیوست و حدوت برون و جلید خالصه
که اخراق در عاشر بود و امکان خف و لرزه و
اکثر رابع بود سیم که عطار در با او باشد و شا
و اشیاء و آثار و تضاع و زخها و غلبه اعجاب
سلاح و نقصان و بیوت اجوال و غرض موت
در کتاب و اطفال و تحریف غم و هم در حال بابل
و اکثری باوی بود یا ناظر بوی سرماای صعب
و لغت میوه ها باشد و کانی طعمها اما هر من
کوید نظر فشری عسل این تاثیرات بود و اکثر
باقی باشد یا ناظر بوی امرا را شادی ضعف بوی
رسد و کانی اهل سلاح نیکو بود و توانگر شوند و
خسار این روی در نقصان نهاده و سرماای اطفال
رسد و اکثر همه و عطار در با او بود اهل ادب و مع
اتمام ~~اوضاع~~ مملکه عارض اطفال شود
و اکثر همه مجرد از عطار در با او بود توسط زخها
بود و باران آید و هوا سرد کرد و اکثر عطار در مجرد از

زهره با او باشد و عراق دیران و اهل ادب باشد
 و کوه کمان تلف کردند و در تناسبات دین و
 باشد و بادها را بد و فساد غلها باشد و کمی دخلها
 و امکان نزله الکاحتراف در سراج بود و اکثری با او
 یا ناظر با و سرهای با فراط بود و کثرت سراج مضطرب شد
 دلائل قند بر شدت سرما
 و بسیاری برف و شبنم فساد موثران قیامی زمینها
 و فر رفتن دشتها و نایابی خوردنیها چنانکه اکثرها
 روی در و برانی نهاد و فساد گشت و بدی و ظلمت
 بود و بیم فتنه و آشوب در جانب مشرق و زمین
 حرامسان و وقوع حوادث در آن ایالت و مرید و شدت
 باسد در آن مجرم و مواد صنع و توانی بجا نرفا اهل
 خیال و طایفه اگر ادا بالضرر و جلدی و وطن نمایند
 و اکثری با او بود و یا ناظر با دسر و صعب باشد
 و انت اهل حرامسان بود و بیم ایستادن فتنه و
 و سختی و سال و هر کسی کوید ار زانی باشد و بار
 بسیار و اکثری با او بود و یا ناظر و انرا حینه
 حرامسان و شخصی شدیدی الباس و خروج کند
 و در میان انهرین آشوب و فتنه و بدی عظیم

باشد و اگر زهره با او باشد بر خفا مرئی قنزل دهد
و قراض سال و نعمت باشد و کثرت باسراف انما همای
و برنجی هری در میان مردم ظهور یابد و اگر عطارد
با او بود حال اهل کوفه و مسکان سوا حل به گذرد
و فتنه و غارت نه بلیتد و اهل حجاز را آفت رسد
و فساد مردم و خرابیها بود و اگر قمر با او بود یا ناظر
با او حد و خشک سالی و مرعد و برق باشد **و اگر**

دلاله کند بر خوف و جوع سلاطین
و فتناندهان و عساکر اشراف و خروج جمعی در جانب
مشرق و قوت یکی از ملوک اینجا و کثرت مجادله و مقابله
باشد و خوف در اشراف و عظماء و کثرت کتاب و شرفه
بود و کثرت اظهار باشد و بعضی گویند خشکی هوا
و قلت طوبیت و بدی احوال اگر او فساد حیوانات
انجی و افت ایشان باشد و مضرت رسیدن بسفایین
و خوف ملایحان بود و مردم را از خروج دشمنی از تن
صفاهان و فارس و خراسان خوف و بیم بود و هب
سایح عاصفه در ماه و حسب و سعه در سال حادث
و حاصل گردد و اگر مشتری با او بود یا ناظر باشد دشمنی
از میان فارس و صفاهان خروج کند و متفرجی

نفت و خوشی معاش مردم بود در لایت و ملک بابل را از
خروج خوارج و قتل و غلبه ایشان غموم و هتوم شدند
و نقصان اموال شدند و الرحمة با آن باشند یا ناظر با ^{یقه} ناظر
عرب را سختی و زحمت رسید و نکتت مدبران بود و در
خراسان دشمنی پیروان اید و قتل و غارت کنند و بد
احوال تاجیکان و بیماری بود از اختلاط سوخته و اگر
زهر و عطارد با آن باشند یا افعه عرب نکباب
رشد و کتاب و اسباب دفن ترجمه این است اید
و الزهره ع از عطارد و یا با آن بود و ملک بابل
و خورستان از زحمت رسید و بیم مرگ باشند
موت ترکان بیشتر بود و با ع از این است
اید اما ع اهل علاج و مغنیان بود از ع و ع
از زهره با آن بود و مال تجارت خوف و بیم ایشان
بود و الوقار با آن بود یا ناظر باشند با و کثرت نعمت
بود و با مرغان بسیار اید و آب آنها را و خبث زیاد
شود در وقت و بیم باید و ع باشند
ع لا لتکند بوقلت با مرغان
اکابر و قضاة و اشراف و فقیر و قواعد و قوانین
و ظهیر اعدا در لایت عصر و حجاز ناظران

عین و سکی سکنان اقلیم یحیی و یم فرماتان دهان انرا
تشیع علما اهل ادیان شرعی و غیره اهل مشرق و ساکنان
بابل و سواد عراق و فارس و فلسطین و آل و زحل با آن بود
یا ناظر بود یا آن خرج اعدا در حجاز و مصر و کد باشد
و مرد مرا انرا سیله ها و انها خوف بود و شخصی بزرگ
و فاعی را انرا اهل دین نقله هر سید یا صاحب شرعی فقیر
کرد و آل و خرج با آن بود یا ناظر یا و کثرت میاه و لوطا
باشد و در میان آنها کما که عراق و عرب حرکت سفر
کنند و انرا در ختمانی و لغت بکنند و فقها در مسائل
مختار گویند و در تحلیله و تقلید ظاهر شود و آل
نزدیک یا آن بود و فساد حال نهان و مرکب ایشان باشد
و جواب وقت گیرند و بواسطه عزت یا بد و قبیله
حال و سنا باشد و غوام الناس تشیع و غنیانند
و اهل تقوی و در عراق کما که نیک بود و بانیان سفر نکند
و آل عطاره با آن بود مرکب دیوان و جوانان و کوه کما
و نهان بخش و خصوصیت اهل علم بود و مکر و حیل در
میان مردم متعارف شود و قضایه یا اهل شرع را
غمو و هموم عارض گردد و آل و فلان با آن بود یا ناظر
بود با آن با مران بسیار با مرد و حال ابنای ملوک

و اشرف نیکو کرد و چهار باغ بسیار میسوزند
و کاه و کوه سفید بفرغت باشند و کاه اهل ادب
و فاطمین همراه باشند و بیغم از قات کذا رانند
مختصر الاسرار دلالة کند بر بدی هو او کثرت
سموم در میان و زمان متعدد و موت یلی انرا
قضاة و اکابر و اشرف و کثرت ریح عاصفه و بیای
ممنوع و کثرت و صلاح دواب و کثرت مواش و تنگی
احوال اهل سواد و مردم همدان و مسکنان جبال
حدی و دان و وقوع اضطراب و کراهی نرخ در حرماسان
و اگر رحل با او باشد یا ناظر یا فتنه و آشوب در
خراسان و تلف شدن کاه و کوه سفید و خروج
اعداد در حجاز و عربستان و اتمام دباطل آوردند
اگر مخرج با او بود یا ناظر و اگر عواف عرب و شمی خروج
کند و نیکو کن یا نرا برین و کثرت کرم با باشد در وقت
و اگر سره با او حسب استعمار و جبر بسیار بظهور
رسد و فراخی نعمت باشد و اگر عطا مرد با او بود
با مران بسیار بار و باد های وانه و مرد و اگر
با او بود یا ناظر بد و مزاجها امزان
نتایج ایشان بود

امری که در این کتاب مذکور است

دلالت کنند بر طوبی
هوان سستی تنگی در علمان و تغیر ابعاد و مرگ و تنهائی
و مشهور و هلاک بعضی از مملوک و مقترب و کثرت در دادن
و فساد در اعیان و بیاباری خرد و حسب فیکی انباری
جلوس ملک عظیم الشان و هلاک و زبیری بزرگ
و مرشد و الوبان بود یا ناظر بد و خراسان بهاری
یا مرشد و یلی از قریه های دهان و حکام آنجا
نمایری و فکرت رسید و شاید که در گذرد و الوبان
مخرج با او یا ناظر بد و سال فراخ بود و وفور نعمت
با شد و بیاباری دندان بود و اذ انافتن مردم
انرا ایشان اقتاد و راخ و بیاست حکام اکثر آن قطع
دست و یا بیستاد و دندان که هر هم و عطا برد با آن
بود و ابر با ف علم و اعدا باد ببراغم چون رسید
و اگر هر هم محمد انرا عطا برد بود و فراخی نعمت با شد
و مرگ بزرگی اتفاق افتاد و مسافران سفر بیابان کنند
و الوبان بر جرد انرا هر هم بود یا با او بود و بیکی حال آن
بود و مشهور انرا دیوان بویلی انرا سلاطین و حکام بیرون
اید و هلاک مردم مقتربین و الوبان با او بود یا با

بود

نفران بود

افراد

دلاالت کند بر وفور موت در سارا
و اشرف و عظمایان کثرت اسرار حیف و مرگ قضاة و زرها
و سادات و اعیان و خلف در میان خلایق و صلح حال
اهل قیامت و دجله و عمارت و ثغور و بیاطاب و خرج
و شمعانی از جانب مغرب و هبوب سربا ح شد بدین
فراغت سگان از منته و بعضی بی اخی عشرت و کثرت
مباح و بیامری خرابی و ظفر بادشاه و اهل و خوار
خارج و اهل طعنات و معمری و دیانت اعفهان
و اگر نه جل با او بود یا ناظر در لایست خراسان
مباری شود و شمعانی از طرف مغرب و وفور و کند
و کار در امان بادشاه و زغال و اهل و اهل کرد و اهل
مرح با او بود یا ناظر بدین اسرار و اهل و اهل و اهل
ظهور میابد و در ناحیه مغرب جمعی خون مرج
کنند سیما که قدر و عطا کرد نیز با او بودند
اگر نه هر با او بود و بادهای سخت و نبرد و اهل
با او بود یا دما شد و اهل کتاب و اهل باب ادب
و اندیشه و فکر دست دهد و اگر قضا با او بود
یا ناظر بدین و نسکی خال اهل خراسان باشد
دلاالت کند بر کثرت حشر

داسر الامرغی و افغان بلخ و خلی هرا و حرك شخصي
حلیل القدر بر غیر اسفام و شاید که ابرهانی با انها
بازردن و پادشاه عراق خوف عامرغی کرد و علل
و و باد مردم بدید و سباع ضار و ظاهرا
کردند و مردم بدفع ایشان متعوی نمایند
دیوان را ترنج رسد و دواب سلامت باشند
و نیز کافراست دهد اگر نه حل با او بود
یا ناظر و پادشاه با یکی انرا عیان دولت مرا
افت رسد و پادشاه بابل و عراق و عرب
و اگر ترنج با او بود یا ناظر بابل و عراق و عرب
و در دکان و بدکاران باطل و اگر نه هر با او بود
و خوشی هوا باشد و اخبار خوش رسد و
مرعیت را خوف و غم باشد و ارباب دین و اهل
صیانت را غم رسد و قبا عی حال زنمان باشد
و اگر عطار دبا او باشد رسو لان و میکان بسیار
باشند و خبرهای خوش او برند خاتمه در و است
بابل و عراق عرب و اگر قمر با او باشد یا ناظر بابل
ملك بابل و ترنج رسد لیکن آخر سلامت شود
دلالت کند بر او

سلاح مملوک و هر یک یکی از هنر را و عظمایا با اشراف و
قضاة و میل بر خجها بکراتی و جلای بعضی از هنرین
دیدند که از میان کین و اوطان خود و نیکی حال اهل
شام و فارس و حجازان و حد فست اهراف
در هنرهای خاسته و دشین کان اگر هنر حل با او بود
یا ناظر یا ان کو را نی عظم شود و کارهای بسته گردد
و اگر هنر نج با او بود یا ناظر بدین هنرهای و از این جوانان
نکو کان باشد و کد و هنر و شرفمند کان از هنر خدا
و ندان و کمر بختن ایشان و اگر هنر حرم با او بود
سأل میانه بودن هوای معتدل بودن ابر باب دین
را اگر هنر رسید و الوعطا به با او بود و غم و کد و هنر
دبیران و علمای فضل باشد و اگر هنر با او بود و اما
بد و فراخی و شادی و دمیانه هر دم باشد و نور
فواقل و کثرت معاملات **و اینها از هنرهای و هنرهای**
دلالت کند بر ارتقاء بخارات و بیاری نم و هلاک
اکابر و ابر باب مناصب دیدند و ظهور اعدا از طرف
حضرت و حیرت حال از ابلستان و خورستان و
کابل و موت اکابر و کور و انا تا فساد و نخل و خوشی
معاش مردم هوا و توسط بر خجها و اگر هنر با او

کدر

قضاہ

بود یا ناظر بود و فراخی نعمت و اسرار فی طعام بود و خوشی
معاش مردم و اگر زهره با او بود خوف حریص نه هلاک
نرفتن و اوردن آن باشد و توسط نوحه ها و بیماری
و عرق کردن آن بود و اسرار فی آنچه بوزن در آید و
اگر قدر با او بود یا ناظر بود و کثرت خشرات بود و و
نعمت و توسط خال عامه و اسرار فی اعمال و بلاد
سخت و در مقامات اسما
دلالت کند بر کثرت بیماری و بیماری
حرف و سوال ایشان و فقها و قلت توانی ایشان
و جلای و احوال و اشراف و فساد در سر و غلبه
و خروج جمعی از جانب مشرق و شدت سرما در هوا
سرو سیر و کثرت باران و بیماری آب و اگر زحل
با او بود یا ناظر بود و وقوع سرما خشک و صیقل
افت بود و اگر مریخ با او بود یا ناظر بود و ناسا نیکوکاری
رعایا باشد و سلاطین و حکام از غوغای ایشان
انزادگی و ملامت کشند و از جانب خراسان جمعی
فته انگیزند و نروند باطل گردند و اگر زهره با او
بود جمعی بدسری یا از طرف خراسان بیرون آمدند
فنا کنند و اگر عطارد با او بود نکبت اهل قلم

و کثرت

باشد و بهاری و موت و وقوع باید یکی غلات بود و اگر قسم
با او بود یا ناظر و کثرت آنرا حیف بود و فساد کشتهها
و حدیث با مران *و اگر کثرت با مران بود*

دلالت کند بر بسیاری با مران و کثرت فوت و موت
خاصه در میان اهل دین و تقوی بهاری یکی از فواید
حکام در ولایت عراق و اگر هر چهل باقی بود یا ناظر و
وقوع حرب باشد در زمین و فواید در ناحیه
این ولایت و کثرت با مران بود و اگر مرشح با او بود

یا ناظر بود در ولایت و اگر هر چهل باقی بود
و از زانی و بسیاری با مران *و اگر کثرت با مران بود*
مردم و اگر خطا در باک بود در یکی اهل انعام و دیگر
بود و از زانی و کثرت با مران یکی باقی بود یا ناظر
با غله نقصان کند اما سایر نباتات نیکی
بود و بسیاری جواهر باشد و اگرانی فقر و غلا
بود *و اگر کثرت با مران بود* دلالت کند

بر خیر و نیکی بعضی از ملوک و فقرا و سعادت
و وقوع فوت و موت در علماء و قضات و اکابر
و قلت تجارت و بر طوبی است و ایشادت بوده
و احراض خشک و کثرت غلات و خوشی شرف بها

و قنده در زمین و کوهستان و قصبان
از حمله آن که از حمله با او بود و با او بود و می شد
سائل و فاسا نگرانی خوان بود و اگر شرح با آن بود و با او
بود و جنوبی و نرد در میان و اگر با او بود و با او
منفعت نرسد و با او بود و اگر با او بود و با او
منفعت بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
و با او بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
دقیران آن که کثرت با او بود و اگر با او بود و با او
مباحی غله بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
بماهی و در میان و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
دلیل آن که کثرت با او بود و اگر با او بود و با او
اعدل بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
و قنکی معاملات و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
نرخها و فساد در میان و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
مباحی کلمات و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
مرعد و برق و عناق و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
بود و با او بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
مرطوبیت بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او
نرخها و اگر با او بود و اگر با او بود و اگر با او بود و با او

عقیف بخیر و یقین کنند و شاید که در و لاینت
 خراسان پیش و کفار در در مملکت مردم خراج کنند
 و اگر هر با او بود یا دشاه بود شمن ظفر باید
 و باد بباران بود و اگر عطار د با او بود کار و نه بری
 تنه شود و سرمان یاد های خنک باشد و فساد
 کار اهل قلم و دیوان و اگر قریب با او بود یا ناظر
 با او محصل و حرمان سایر و فساد باید
 ابرها خیزد و بارانها با او ~~اجود~~
 دلالت کند و صلاح عملی
 قلوب ایشان و کثرت و کثرت و کثرت
 و استقامت و کثرت با او و کثرت و کثرت
 نکاح و تزویج و کثرت و کثرت و کثرت
 یکی از فرمادهای جانب مغرب و خروج اهل
 فساد در عراق و عرب و عرب یکی از سلاطین
 خراسان با اعدا اگر حل با او بود یا ناظر و
 خود جماعتی در زمین با او و کثرت و کثرت
 با ایشان بودند و فساد کنند و اگر مرخ
 با او بود یا ناظر و در میان مردم بهاری
 و کثرت بسیار بودند و مردم کم میشوند

یا که نه هر با آن بود و سال میانه و مردم برایشان ^{علی} حلقه
شوق و ناراضی و زاری و خجسته با آن و غل و اراض
در زمان پدید آمدن و اگر عطا مرد با او بود اهل قلا
جایی در حد و وسط بود و باد با آن آمد و آن
قناری بود و با ناظر و با پیوسته با آن آمد و حال
کارمند که در وقت کی معاملات و خوشی و عیشت ایشان
بود ~~دلیل است که بر زبان~~ دلالت کند بر زبان
دو باب و در حال پیدایش و اهل جبال و خرف
بیاورد و اگر در خشک و خالی بود و کثرت فتنه و
کذب و قلت عدل و بر و شدت مباح و بر
و خسارت کربان و سیاهان باشد و کمی و اند
اهل قلا در حد و با آن که در حال با آن و ناظر و با
پیوسته با آن آمد و علائق و نقد آن یکی از اهل
قلم باشند یا پدید آمدن و سالی و خراج و الزامی
با آن بود و با ناظر و خراج و ناراضی بود و خسران
بسیار و کثرت خوشی و عیشت مردم بود و اگر
با آن بود از ناراضی
صوت یکی از خوانین و عظمه بود و
و اگر عطا مرد با آن بود و سالی و خراج و کثرت

بعد و ترقی باشد و میگویند که یکی از علامات
 التي ظاهر لورد دخلة له خرچ در عاقبت بود
 و مرگ کودکان و حیوانات حادث گردد و کثرت
 نزله و نرگام بود و نرگی انرا اهل سیاق فرستاد
 و الرقصه با ان نوجوانان و بامان بسیار
 ابد و مزینات فاسد گردد و نرگ و نرگ هوا
 بقا الدار احسن و نرگ سفایین بود
 دلالت کند بر بیماری و بیماری
 شدت کیمیا و خنکی هوا و کثرت باد و امراض
 صفران و خاصه بر فتن و فتن و نرگ و نرگ
 نرگ و فتن بر فتن انرا اقول ان نرگ و نرگ
 و خد و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 اگر نرگ با ان نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 شکافته باشد و الرقصه با ان و نرگ و نرگ
 و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 بسیار بود و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ
 با ان بود و نرگ و نرگ و نرگ و نرگ

انهموا

عامر بن شبر

دلالة كند بر حراست هوا و خدایت شرف و
حرف و سنك و امر اخن حانیه و مرك بكی انزعطها
انزعطه سنه و بهل و غش من كتاب و بطن و بر ظلم
و بی اعتباری شرف و اعتبار و جد و مرك
مفاجات و اگر زحل با او بود یا ناظر بدو کیست
بود و وقت و امر و صفا و بی و ذات الحب
و یا از جاد و کورد و بر و غش و بی با او بود یا ناظر
با او امر اخن حانیه و عامر بن شبر و خاصه
سام و امر و سنك و مرك اعداب علم
دین و اگر زحل با او بود شخصی انزعطها
اهل علم بقتل رسد و بدین احوال نه مان با شد
و الحطام و با او بود امر اخن حانیه و ظهور یا بد
انرا با دهای کرم و غلبان خوف و در خلق و قلت
اعطاه امر و کورد و شخصی و مرك در عراق
عرب و با بل بقتل رسد و مال و بضاعت او تلف
و نه بری معرو و امر و صفا و اگر زحل با او
بود یا ناظر بدو و نفعه بسیار بمیان مردم در اید

محقق نماید که حلول حریج در اسد
هذ که مختلف باشد دلیل کرمای با انرا ط است چنانکه
کلام بطلموس در کله سی و هفتم ثمره الفلك مشعر است
و بان سخن اخذ قدس سوره باین سخن تغییر نموده که چون
کرمای حریج در تابستان بدرجی رسد که چون افتاب بان
برج اید هوای گرم شود و آن تابستان گرم تر از معمولی
باشد و افتاب در برج اسد افتد و کلام قدس سوره
الکون اکبر دیگر در آن وقت حریج متصل با اسد بقاوت
کند و شدت و خوف جدا گانه از هر متصل بان باشد تا
فوق مشرق خط الحقیق و در مواضع متعدده چه اسد و یاقوت
بروج امطار است و اگر در این حال بان بود بحر ماضعا
اگر مدیون کند و مایه سال دیدیم که حریج در بروج اسد
مخترق شد و در هر عطار و مقارن بود چون وقت مد
در آمد سفر هرات اتفاق افتاد در آن ولایت چند
روز در کرمای مشابه شد که مردم متعمرات گفتند که
این قوم کرمای مشاهده نمادند در تانی الحال در بلوکات
باز آن عظیم شد چنانکه حیلها ان مرد و اب رودخانه
هرات طغیان نموده و مدتی بند و کل الودعی آمد و چون
قلب تابستان محل اب خواجه محمولات عینی بود بیانات

و بسیار این اتفاق تمام رسانید و با همه اعراف و ترج
در بروج امید دلالت کند بر بیای حال مردم و انت
مرغبت و خروج اعدا و قتل عظام و مرخص اسعبار
و شاید که انت حزرع برسد و با طایف عراف
عرب را خوف باشد و شدت کوفتا بود و در مدلت بی
و بلران این علی الخصوص در میان صنع متعده و اضطر
عساکر و کثرت مرسل و رسایل مبنایه ملوک و حریف
و سببی و قطع طرف و ظلم ملوک و حکام و بر مایا و برج
و دیوان اما که در کان و چهار یا دان و در دل انت باشند
و یکی از هر دو کان بر حلت نماید و اگر در درجه اول
بود یاد شاه بر یکی ختم و غضب کند و اگر در درجه
آخر باشد یاد شاه می بماند و اگر در درجه اول باشد
یا ناظر و جمع را از عدا و خروج کنند و بر یکی بموت
یا بقتل بر حلت نماید و قضات را بدی رساند و اگر در
با آن بود سال فراخ بود و از هر زانی ترخها باشد و حال
مردم با اصلاح آمد و یاد شاه خوب فوت یا بد و احوال
مردم و خاسان نیکو گذاردی یکی از هر دو اندکان اینجا
را مرغی سبخت عارض شود و کثرت با مان و انت غده
عرب باشد و مرد و نسوان در مواضع متعده و
سواحل و اعطارد با او بود از نا حجت و عیب و سنی

خروج کنند و یکی را هنی برسد و مردم بابل را حال تنباه گردد
و هرکس ادیبان و کاتبان باشد و جوانان و اطفال را مخاطره رسد
و بیم بیماری یا دشوار بود اما بسلامت و خوشه و اسرارانی
نرخه ها بود و امکان ظهور یکی از هر علت مات انی حاصله که احتمال
در عاشق بود و اگر قدر با او بود یا ناطور بد و نوح میوه کران
بود و هر من عات را افت مرسد **اما اولی**
دلیل است که بر کثرت احراض و موت در حالت
و ضرورتی یکی از سلاطین و خاست لشکریان و قتل
فوائد احراض و مملوک و رسیدن از سلاطین بکتاب و
اشغال تمام کتاب است یا وقت آیند و اسرارانی بود و اگر
نرخه ها با او بود یا ناطور بد و نوح میوه کران
رسد و بسلامت **اما** می باید و اگر مشتری با او بود یا ناطور
با او بیماری فوت و موت بود و خواهری بزرگی و تنباهی
حال قضاء و اشرف و مع هذا فراخی و اسرارانی بود و اگر
کرم نرزد و اگر نرزد با او بود هرکس نرزد و جوانان و ناطور
و اسرارانی نرزد و ناطور و اسرارانی نرزد و ناطور و اسرارانی
عطران و اگر عطار مد با او بود و اسرارانی و اسرارانی باشد
و هر دمان شاد شوند **اما اولی**
دلیل است که بر رفتن عیان به قیاب غریب و باد های تند
و حدیث هر من و فساد مردم و سوء حال عجم مع

هذا يمكن به غروب استبداد باشند و خروج اعدا در طرفه غروب
و امرهای فتنه پیش بر میانان اگر نه رحل با آن بود یا فاطمیان
عجم تباه و عیونش گردیدند و غروب بر ایشان منوچکر دزدان
مشرقی با آن بود یا فاطمیان یا بحال عجم نیکو بود و بر اعدای
ظفر بایند و کارهای ایشان برفیدی با اعدای حاشه
و اگر هر چه با آن بود در فراخی سال باشد و حال مردم نیکو
بود و بعضی در طرب مشغول نمایند و آن عظامرد با آن بود
دشمنی از جانب مغرب خروج کنند و از مغرب جمع
کنند و بقتل رسانند و اگر در آن بود یا فاطمیان و نیکو
طعام و میوه از آن بود و بعضی از ملوک و حکام
برنجها رسید **و اگر در آن بود یا فاطمیان** و الا لکنند
بر سختی و هیچ رسیدن بمجموع و عجم و دولت و دولت
یادشاهی جابر و قتال و کثرت حریف و مجادله و جرات
غوا و فساد حال و فساد سیاست و استوار شدت
حاجت ملوک و لشکری سپاه و قتل فواید خود و عجم
و انتقال این گروه و خروج جمعی از اعدای از جانب
مشرق و کثرت با آن و اگر نه رحل با آن بود یا فاطمیان
دشمنی شد بدالباس از خراسان خروج کنند و
اگر مشرقی با آن بود یا فاطمیان و اینجا نیز اقتضا خروج

اعدادند از طرف بسیاری بآمران باشند و اگر نه هر چه ^{بالا بود}
بوف و بآمران بسیار حادث شود چنانکه بعضی
منه بخیرانی نهاده شاید که صاعقه افتد و اگر
عطا مرد با ان بود بآمران وافر بود و عرق مواعع و غرر
ت بوف باشد و اگر نه بآمران بود یا ناظر یعنی هوای بآمران
باشد **اما اگر کسی را بآمران** دلالت کند بر حجب
مقتال و مران یکی از سلاطین و شایسته و خلفه را
میان مردم و ملت سیاه است و امرای صنایع شدند
استیلا و بآمران و سلاطین یکی از سلاطین از جانب سلطان
و حاکم بکثرت میست و در هوا و اوقات افتادن در خانها
و فسادها بر بآمران بار کثرت تلف و سقط شدن کوی سفند
على النقص و بآمران و بآمران مجرب که بدو رخت و غشا
نقصان رسانند و خصومت لشکر بآمران و اگر نه حاکم
بود یا ناظر یا اهل بآمران را از سلطان ضرر رساند باشد
و کثرت خدایان علم و دین بود و اهل تقوی را
سختی را و سردی با افراط و سدد و اگر بآمران بود
یا ناظر بود و حال اهل دین با اصلاح اید و نیکی حال
اهل دین و علم بود و قصه و ابراب ادا بآمران
رسند و عوام الناس را رنج رسد بمن خایف

اشفته و مخوف باشند تا اگر سرهم با او بود سال میانه
 باشد و اعتدال هوای بود و
 مردم را خوشی شکفتگی دست دهنده و ممکن در هر
 علامات بظهور می رسد و باران بسیار آید و البطار در
 باک باشد بادهای سفید جهنده و نقصان اشجار باشد
 و احوال اهل قلم و دیگران تحلیلی آید و اگر قضاها آن بود با
 ناظر با کثرت سحاب و امطار بودن و خیانت میانه و بعضی
 گویند اب حبه ها نقصان می خورد
 دلائل کنند بر خنجر هوا و فتنه و از عجیب
 و ناسان کاری ملک و حکام با یکدیگر و حدوث
 اعراض و موت در میان مردم و شدت تب و نفوس
 و قتل و عافیات و کثرت ریح بودن قنات امطار و
 شاید که خردی در حدیث سطی بود و قتل این که
 انرا اهل فساد و حال چهار یا مان و تلف ایشان و
 فرستادن کی سهیلان و ثقیفان عاقر و مالک
 نرحل او بود یا ناظر بودی و سرهای بغایت سخت
 بود و تبار یکی هوا و آب و بره ها و بخارها بسیار باشند
 و اگر مشتری با او بود یا ناظر بای برین دبت هوا بود
 و حال سپاهیان نیکو گذر و نوحه ها از میان آن

بود با آنکه هر با ای بود با دختک بسیار و نزد و برفت و جلید
باشد و اینها خیزد و بعضی گویند هر چند برفت باشد

سردی هوا در غایت بود و الی
با ای بود با ناخوبید و باران بسیار و گویند باران
بسیار بود و گویند باران در حد وسط بود و بارانها
این سردی و خشکی مانده شود
دلالت کند بر غایت و الی حال عوام الناس و کوف
زبان و طبعی و زوفا و کشت باران و حد و خشکیها
نهای و جمالی و الی بسیار و کراخی سلاح و الی
با ای بود با ناخوب و الی سخت بود و گویند تا یکبار
بود اردو در خوار و سرباه بود و برفت و استند الی
با ای بود با ناظر با ای سرباه سخت بود و استند را
غور و رسید و الی هر با ای بود حال تباه شود
و فوق و زنا اشکارا شود و باران بسیار و الی
عطار و با ای بود باران بسیار باشد و طغیان آب
بود و دیوان و اهل قلم از حجت رسید و بادهای
منظوم و نرد و الی با ای با ناظر و حکمت نزدیک
بحکم عطار و بود
دلالة

کند حوب میانه سلاطین و فرماندهان و خلاف مقتله بسیار
 و قوی و عنایت بادشاه بجانب امرا و لشکریان و اکرام و انعام
 در باره ایشان و رعایت و توق و کثرت امطار و عرصه سبیل
 مخرب و مباح غاصفه و فساد در رخ و کشت و ظهور و باغی در
 طرف مشرق و حدوث حمیات خار و تلف شدن خیرانات
 انی و اگر نه محل با ای بود یا ناظر بای در ولایت و نهی و بوی
 خواستار خروج اعدا بود و اگر مشرب با ای بود یا ناظر بای با ای
 وارد و ان افکار و عیون و اباد و بسیار بود و اگر نه در میان
 بود تنی باقی بر شد و قوی کنند و بی شکران و تسلط
 و با این قوی اید و فساد خلقت بود و اگر نه در با ای
 با ای با این بسیار اید و بعضی کانی با ای با ای
 اگر نه با ای باشد یا ناظر بای عطا و بود
 و لایق کند و در این صورت و در میان
 و خسارت مطربانی و نوبت باران و کثرت و بوی
 حوب و ریح غاصفه و شاید که از عفت هوا اراضی
 و ثابته حادث گردد و خاصه در زمان و مستی و ضعف
 بهای بود و اگر نه محل با ای باشد یا ناظر بای مادهای
 و استخوانهای کانی و بوی و بوی و بوی و بوی
 باشد و اگر نه با ای یا ناظر بای مادهای معتدل و قدر
 و فراخی خلل باشد و حال اهل بادیه نیکو گذارد و کانی

فامداد شد اصلاح باید و نیکو کارها در میان مردم شایع گردد
 اما هر چه حکم گوید حکم مستقر باد برین باب مثل حکم زحل باشد
 و اگر حرج با او بود یا ناظر یا کثرت امطار و عظیمه و تراید
 میاد و آنهار غیبت و غیب و بیاخ و جدد و فتنه امراض
 کثیره و در عطار دما او بدخلتهای حاره و باده و باران
 و مرعد و برق باشد و هر چه حکم گوید اگر وقت با عطاء
 بود مانع نه ازین و محمد یوسفند که باشد و اگر وقت با عطاء
 یا با او باشد و ناظر یا بیاخ و کرم حادث شود اما بلا
 مقرون گردد **و اگر وقت با عطاء** دلالت کند
 بر قوت و قوت و قوت از اهل حرم یا دستان و فساد
 احوال و زنا و فساد و استقال و سیاهان و کثرت
 انرا مولود و بدی و مال اهل طوب و فساد میوه ها و سقط
 شدن و موافقی و صلاح و زرخ و کثرت و انرا از در زری
 شام و جدد و ظلم و تعدی و در قیلا و بصر و همدا
 فساد خواهران هوی و مثل جرم و زهر و جدد و مرد و
 و مبتلا و سرب و آل و زحل یا او بود یا ناظر یا بدی و نیاخی غلا
 و غرات و جوی بات باشد و بیماری و عکس و زمان و
 چهار یا بان و آل و شری یا او بود یا ناظر یا او احمد عبد
 التحلیل و صاحب روضه المجتبی احکام انرا مثل احکام
 انرا من کوفته اند و دیگران گویند هو لغوش گذارد

و بادها معتدل آید و خوبی بقول بود از زانی نفی و نیز یکی را
 بیماری رسید و اگر شرح با او بود حال مردم و سلاطین کشته
 بود و اگر قهر با او باشد و باقی احکام مثل عطارد **ادامه**
دلائل کند بر حرکت زان و سفتی حال عطارد و غشی
 و قلت فواید ایشان و بادهای مضرب و محو و افت بکتاب و کثرت
 بیماری در میان زجالات و بادهای نفیها انما سلیم العاقبة تشاهد
 و اگر زحل با او یا فاطره و دیوان و اهل ادب را نکست و رسد و موت
 در میان پس سالتخویر به بهم رسد و ظاهر هر چه در میان
 عام خلالت و اتمام غایت بخیر بود و قباهی غلات و غرات
 باشد و اگر مشتری با او باشد یا فاطره یا یادشاهی بیمار
 شود و یکی از هر برای کثرت رفت و نکست با کثرت بکبار
 رسد و غلت در زرخ و نکست بدید و اگر شرح با او
 یا فاطره یا و احراض سلیمه العاقبة دست دهد و اعتدال
 هوا باشد و قلت افات و حوادث بود و اگر عطارد با او
 بی حد و کثرت رواج باشد و ترقی یکی از اهل قلم و کرمی
 هوا بدید آمدن بیماری و در بعضی مواضع با او
 آید و اگر قهر با او باشد یا فاطره یا او ارتفاع ابروهای
 بخارها باشد و غرض با او **ادامه**
دلائل کند بر خستگی هوا و موت و فوت

در زنان و کدورت و با آنکه مطربان و ارتقاغ ابروهای شا
که در بعضی مواضع با آنرا شود و سلامتی کشتهای کثرت
اجها باشد و از آنکه نوحهها و ظواهر و کذب و تهمت در مردم
و سلامتی را باعث بود و اگر بر حلقه یا یا ناظر یا هوامعه
و خوش گذرد و خوبی مربع باشد و اگر غیری یا یا ناظر یا
همای دست دهد و حرکت شخصی بزرگ بود و کرمای سخت
و مسموم حادث گردد و مردم به بیکاری و بطالت مایل شود
شدت غم و غم بود و جلاد در خلایق و پادشاهای سخت و نرد
الک و عطا مرد با آن بود و کرمای سخت بود و بسیاری کرد و غبار
و کثرت و دیوان و خبرهای ناخوش و تاریکی هو باشد و الی
قد با آن بود یا ناظر یا و حکم مثل عطا مرد **و اگر**
دلائل کند بر تباهی حال زنان پادشاه و خواتین
معظمه و کثرت و هبوب براح حاره و جد و ست مسموم در
ماده عرب و حکم فاضل فخر الدین المغربي گوید طیب هوای
تأسیان و اعتدال آن باشد و بسیاری و موت در زنان
و قلت نواید مطربان و اهل حرامی و آثار و کرمای بسیار
و مطربان و سلوک غم و در زنان و خادمان بی ادبانه
با سلامتین و فرماندهان و اگر بر حلقه یا یا ناظر یا
شخصی بزرگ را که طبقات نرحل بود و آنرا پادشاه

و سلاطین ضرورت یافت رسید و نامساکن کاری اینها را بود
 و نه نان آنرا شوهران بدی بدینند و فساد حال ایشان باشد
 و بیماریها و موت سودای حادث شود و گویند سلاطینی
 منافقان بودند و اگر مشتری با او بود یا ناظر با او قتنه روی
 نماید و همی گوید یا در حد مخرج با او بود یا ناظر با قتنه
 روی نماید و خون شخصی مرتجحه شود و باقی احوال مثل
 نرجس باشد اگر مخرج با او بود یا ناظر با قتنه روی نماید و همی
 گوید یا در حد مخرج بود و خون نرجس باشد و موت یکی از
 بزرگان دست دهد و شود میان احوال سلاطین
 وقوع نماید و کثرت نریمانها و بزرگان و عظامه و بزرگان
 بطایفه کتاب و اهل قایم غم و دوم و سوم و چهارم و گویند
 صلاح حال ایشان بود و کوانت و یلبه و بلبل و است و اهر
 و خطرات و اگر قضا با او بود یا ناظر قیامی کار زمان باشد
 بعضی صلاح و محاف ایشان بود و باقی احوال مثل عظامه
 باشد **در بیان احوال سلاطین** دلالت کند بر حدیث
 بامان در مواضع متعدد و فلت فواید مطرمان و ارباب موسیقی
 و فساد حال نریمان و نرود و خواطرها این و اعتدال هوا و باد
 خوش و رخص طعام و فطوی و افت یکی از اهل مناصب بدین
 و سلاطینی عامه و مخرج مردم انبیل و الی و رحل با او بود یا ناظر با او

یاد های محوله بسیار گردد و در میان اینها سبب و فواید
که در غرض و الم مردم رسد و مردمی از این سرکان و حلت
نماید و اگر کسی با او در میان طوایف و کدورت یکی
انقضای و فضا باشد و باقی احوال مثل حل بود و اگر
مزاج با او بود و با طوایف و احکام فاحش انقضای صاده
کرد و ممکن که یکی از شهر و وقت رسیدن و حلت
نماید خاصه که قضا با او باشد و هر حکام و رعایا
باشد و اگر طوایف با او باشد یا در حد متوسط
و در و بی حال اعمال و بیای کار و زبانی هم باشد
و اگر با او بود و با طوایف و سلاهی مردم و از برای نو
خوبی احوال رعایان بی حال زبانی باشد **و**
دلیل کند بر کثرت اراجیف
و در طوایف و امکان با زبانی و خرب اهل سلاح و
در کثرت و خروج دشمن از نوای جنوب و شرقی
حال خوب و کثرت و باح جنوبی و از برای نوای و اگر
زحل با او بود و با طوایف و دشمن از ناحیه مغرب و خرق
کند و کدورت خاطر و شاه و اعیان دولت باشد
و سر حکام رعایا و قریب باشد و بعضی اقبالی
عرب و افغان رسد و اگر کسی با او بود و با طوایف و حلت

متلحم نرحل باشد و اگر مریخ با او بود یا ناطور یا دشنه من از ناطور
جنوب بیرون آید و بعضی از ناطور خراسان گفتند اندک
اهل مغرب و غریب است و بعضی رسیدند میان سیاهان و حسن
افتد فراخی استار بود و اگر عطارد با او بود جنوبی بسیار شد
و از رانی ناطورها باشد خاصه مالک لالت و آنچه از وکیل
فرستند و بیرون و اهل قله و اطراف و معاتب سازند و
اگر مریخ با او بود یا ناطور بود و از رانی ناطورها باشد خاصه ناطور
مالک لالت **و اگر مریخ با او بود** دلالیت بر مرکب
زنان حامله و بدی حال از باب طوب و خیرات و بیماری
بسیار در میان زنان و سلامتی مردان و کثرت ابر و خیرات
بارانها و بعضی گویند باران اندک باران اندک باشد
و توسط اسعار و خروج جمعی از نواحی مشرق و طرف خراسان
و قوت اهل ادب و دین و صلاح حال ایشان و اگر مریخ با او
بود یا با ناطور بود سختی و فحش افتد و مریخ مردم باشد
و بستگی کارها بود و اگر مریخ با او بود یا ناطور و از رانی
و فراخی بود و سفرهای ثقل و حرکت بسیار افتد و قوت
ارباب و مریخ و تقوی و همت نراند بدید و کثرت
خیرات و طاعات بود و اگر مریخ با او بود یا ناطور با او
و اقل نهستان باران بسیار آید و اخو سستی نماید

بجای از جانب خراسان خروج کنند که بسیار از اماره باشند
و اگر عطار دانا بود اهل دین و ادب قوت و رفعت و عاقبت
یابند و مردم بسلاست باشند و اگر قسما با او بود یا ناظر با او
و سلاستی خلایق بود و باران بسیار آید **و اگر قسما با او بود**
دلائل کند بر حد و تاجهای پیوسته
و توفیق باران و عبوب ریح و شدت بود و بیماری و عرق
زنان و قلند و اید و طربان و بدی حال خواندن و صلاح و از نا
دین و علم و خروج بجای از نواحی روم و آنکه نام و شکست
یافتن است از و کثرت فتنه استیلای سفلکان بر او است
و اگر قسما با او بود یا ناظر بر او احمد عبد اللطیف منجری
گوید حال اهل ادب نیکو گذرد خاصه در ولایت خراسان
و بعضی دیگر گویند شدت حال مردم بود و تباهی علم دین
و اگر قسما با او بود یا ناظر بر او شاه روم را ضعف و سستی افتد
و کفار بود و خروج کرده ظفر یابند و اگر قسما با او بود یا ناظر بر او
فتنه بود و مردم سفلان بر سلاطین و اشراف خروج و
و تعدی نمایند و ظفر یابند و اگر عطار دانا بود سیمای
سخت و بیماری باد بود و اگر قسما با او بود یا ناظر بر او سستی
و برف باشند **و اگر قسما با او بود** دلائل کند بر
حد و تاجهای در میان مردم و عبوب ریح و ارتفاع

نخارات و ترايد ايتها جركت بادشاه عراق و
خصولا اموال ديوان بادشاه عراق في حال غائبه
اگر رجل با او بود يا ناظر يا عالم يا بل سفر کنند و از ان
خير و منفعت يابند و نريادتي خزان اين باشد و اگر شري
با او بود خزان اين سلاطين زياده شود و بدی راهها
بود و بدی حال از رواج باشد و ترس و بیم خلايق
و اگر خرج با او باشد يا ناظر يا تباهي اهل سلاح
باشد و مخالفت زنان باشد و هر ان تا اگر عطاره با او بود
با او باران بار باشد و تيرگی هوا بود و اگر
با او باشد يا ناظر يا حاکم مثل حکم عطاره بود
و الا لتکند بر کثرت اب حتمها و مرد
خانه و حدوت با رانها مضرب بادهاي خنک و
ارتفاع نخارات و صوت در زبان و اگر رجل با او باشد
يا ناظر و بادشاه عراق عروب سفر کنند و در ان منفعت
يابد و سرهائي سخت شود و هر کوي بد حدوت
توق بود و ثرات تلف شود سيما که زهره در اين
حال راجع باشد و اگر شري با او بود يا ناظر يا
هری معتدل گذرد و نريادتي اموال باشد و از
نرخها امانت شود و هميوها ناقص ابد و اگر مراح

باک بود یا ناظر باک بارندگی بود و هوا خوش گذرد و هر چه
کوید شدت شدت می نمود و سرفا آمد و میوه ها نقصان عظیم
کنند و اگر عطار در باک بود باران بسیار آید و آب چشمها
قوت گیرد و هر چه سردی هوا در سرفا قوت می آید
و اگر سرفا باک بود یا ناظر باک بارانها بارد و آبها زیاد گردد
دلائل که در بسیاری مرخ
و ماهی و کثرت اینها و خوبی کثرت و مرخ و طالت و سرفا
هوا و سرفا بارندگی و حد و شمول و مفاعلات و اگر
زحاما از باک بود یا ناظر باک سرفای سخت بود و میوه ها
تلف شود و اگر سرفای باک بود یا ناظر باک میوه ها
تباه گردد و مرخ مفاعلات بود و درختها روی بارزانی
نهد و اگر مرخ باک بود یا ناظر باک هوا معتدل گذرد
و شکریان را افت رسید و برنج و میوه خلاق بود و خوش
باشد از فراغ طعان طریق و اگر عطار در باک بود در شمس
بود و بادهای سرد و تر و میوه ها آید و کمی شکوفه و
میوه ها باشد و همین غموم الا حق کتاب و اهل قلم
کرد اما از داخل صوابند و اگر سرفا باک بود یا ناظر
باک مرخ مفاعلات بود و گویند سماریه ها عام باشد
دلائل که در بسیاری مرخ

محرب در عراق و عرب در زمین بابل کثرت باد و صومنا
و حد و ث باران و طغیان اینها سرحد و برف و موت
یکی از عظمای قتل با سیاست یکی از عظمایان دارالقضا
بادار الاحقاب با ارباب ادب و محال اهل شهر
و علمای افت یکی رئیسان الزحل باک بود ماناظر
با انار قلع بخار است و الت بود و دت هوا بود و دما
فاحش بیمنت ابد و الت بود و با انار باک
نکی اهل علاج باشد و با انار الاثمتل زحل
بود و الت حرج باک بود ماناظر باک بود و دت
بود کثرت باران و سیوا عظیم و با انار و الت
با ان بود باز ان متصل با نفع و با ان بود و دت
و فراخی نعمت بود و بیماری زرافان و با ان و الت
با ان بود ماناظر با ان و با ان و با ان و الت
باشد و با ان و با ان و با ان و با ان و الت
غزای اهل عراق و بابل با اهل جبال و حکمها و قضا
احوال کتاب و زرافان و حد و ث باران و الت
و متوخ ابراهیم و العاقبه خاصه در زمان و سلا
مردم از ان و با ان و با ان و با ان و الت
نوخها و الت حرج با ان بود ماناظر با ان و با ان و الت

و سلامتی مردم بود و اگر مشتری با او بود یا ناظر یا باران
بباراند و هرگاه حادثه کرد و بادها نهد و اگر
هرچه با او باشد یا ناظر یا باران آید و احراض کثیره
از حرارت و باغی که کرد و اگر زهره با او بود بیماری
زبان بود و اگر زهره با او بود یا ناظر یا احراض سریع البرق
دلائل که در هبوط دلت

و کثرت از اجیفات و شایان در سریع و آمدن باران و سرعت
موت خلطه در زنان و کثرت باران و زانی نوخها و اگر بزل
با او بود یا ناظر یا باران آید و اصحاب ادب را غموم کثیره
لاحق کرد و یکی از اصحاب حساب را افت رسید و از خواب
اموال چیزی تلف شود و اگر مشتری با او بود یا ناظر کثرت
از قفلانات و نفوت عام باشند و سلامتی مردم و احمد بخدا
گوید بیماری و موت در میان مردم و صبح یابد و اگر
با او بود یا ناظر و بیماری و موت سالخ شود و اگر
زهره با او بود کثرت از اجیفات و زانی نوخها باشند
و احراض دموی و بوسام ظاهر کرد و اگر زهره با او بود
یا ناظر یا اعتدال هوا و سلامتی مردم
دلائل که در کثرت باد و امکان باران و شدت
سرمای و سستی نه میاه و خشک شدن چمنها و کمی آب در

هوا و قلت

حاجها

در میان ایشان

چاهها و تنگی حال و نرا و حد و انت اصرار و بدی
 خالی از باب مقترب بیاد نشاء و خروج دشمنی در
 عراق عرب و ضایع شدن بندگان کاسد شدن
 قیمت ایشان و خلاف وفادار میان و ققای قوافل
 و مناهج حال کتاب و اگر نه حل با او بود یا ناظر بای ناگها
 سخت جهد و کشته ها را خطر بود و بادشاه نو بزرگی
 غضب کند و شاید که من و منا که فرموده باشند
 سفر در یار و بد اما که توقع باشد و اگر شری با
 بود یا ناظر مان مردم بسلامت باشند و محمود و العا
 کردند و عذرات را افات تمام باشند و من و منا
 اید فاروانی و عراقی بود و اگر نه حل با او بود یا ناظر مان
 در سواد عراق دشمنی خروج کنند و قبا و حال ارباب
 سلاح بود و اگر نه هر مان بود بیماری بسیار بود اما
 فوت کمتر بود و گویند بقدر واقع شود و الوقیر مان
 بود یا ناظر مان بیماری و عمارت بود کان بسیار دست
 و گران تر و خوار و منتهی که ما باشند و گویند هوا
 معتدل است و اگر نه عمارت و دلاله کند غضب
 ملوک و بعضی از عظماء و کتاب و تفریق اموال ایشان
 در میان خاص و عام و موت اشخاص و عزیزان

یاد
یا یکی از اعیان

یاد های کرم و قلت فواید ارباب حساب و تجارت و سقوط
بزرگی از درجه اعتبار شاید که بغضب پادشاه در
آمدن بقتل پادشاه شود و اگر زجر با او باشد یا ناظر
با او باشد بر روی ستم کند بر اهل علم و نزدیک
خوش بدکان گردد و بعضی را از منافع ساقط
سازد و اگر مشرب با او بود یا ناظر با او پادشاه حسد
بدید این در میان را با اطلاع فرمان دهد و یکی از
بزرگان را که مدتی بود که در حبس بود عفو
فرماید و بعضی را که در میان شکوید و اگر شرح با او
باشد از آن و با او غلبه دهد آن باشد و پادشاه بر یکی
از احرار یا مسایبان غضب کند اما حال عامه
شدگان شکوید و در میان بسیار بخواند پادشاه در
اید و اگر زهر با او بود بیماری و خوف جوانان و کدگان
ملک نشین و ادب امین تر باشد و پادشاه با اهل بیت
خود احسان نماید و اگر در میان بود یا ناظر با او پادشاه
و حکام مخاض و عام را با انعام محفوظ بدارد و
و هر کس گوید پادشاه بر یکی از رفق ساکتان و اهل
سیاق غضب کند **اما از انکه در این کتاب**
دلالت کتب بر خوب و فتنه در بلاد مردم و فتنگی هوا

هر آنکه منافع کتاب و صنعتی حال متصرفان و نفوت کوه کاند
خروج جمعی از طرف مشرق و جنوب ریاخ بود و به و سهم
مورد نه در بادیه و فساد در بعضی نقصان خراجها و
مالها باشد و اگر زحل با او باشد یا ناظر یا و صفت بزرگ
دست دهد و خروج شخصی از مشرق و طرف خراسان له
خلیظ القلب بود و اگر مشتری با او بود یا ناظر یا و تجارت
و معاملات نیکو بود و نواید و نافع باشد و پادشاه
را بر رعایا ترحم باشد و تحقق مطالبات دهد و اگر
با او بود یا ناظر یا و از ناحیه مشرق و جانب خراسان
دشمنی خروج کند و اگر زحل با او بود خراج او شد و حکام
فساد آید و کار سفکات بالا آید و در تجارت
بود و پادشاهی صنعت و در بعضی آن که بزرگ و صنعت
بود و افتد و اگر زحل با او بود یا ناظر یا و پادشاهی
جهد و در پادشاهی سهم و در **اخری** **مطالع**
در **دولت** کند و در بعضی آن که در مشرق
و در کتاب و در پادشاهی و در حال
انوار و در بعضی آن که در مشرق و در
و در **دولت** **مطالع** **در** **دولت** **مطالع**
و در **دولت** **مطالع** **در** **دولت** **مطالع**
و در **دولت** **مطالع** **در** **دولت** **مطالع**

شود و بر زبان را اعراض شد بد عارض کرد و خاصه در
جهت معرب و اگر معرب با آن بود یا فاعل و ماری زبان باشد
خاصه در دیا معرب و اگر معرب با آن بود یا فاعل و
و اگر تانی فاعلها بود خاصه آنچه به تانی و فاعلها
و هر یک از این گفته و اگر هر دو با آن بود کثرت
در مع و اگر احیف باشد و کار مردم مسئله بالا کثرت
و صاحب مال و ماله که در اشراف معرفت یابند
و هر که گوید از زانی مال و لایست بود و اگر قمر
با آن بود یا فاعلها و اگر مردم نیکو گذرد الا اینکه
آنکه با آنست بمیان فاعلها و هر یک از این که پدید آید
خبر و پدید آید و اگر با آنست و اگر با آنست و اگر با آنست
دلالت کند بر بیان و اگر با آنست و اگر با آنست و اگر با آنست
بادهای مشهور و معروف و کتاب و خوانست و اگر با آنست
اهل قلم و در دست علماء و اهل فضل و اگر با آنست
شدت بر اهل یمن و حجاز و طبرستان و اگر با آنست
کثرت قدس و کثرت و شرف و اگر با آنست و اگر با آنست
و اگر با آنست و اگر با آنست و اگر با آنست و اگر با آنست
سختی و نیکبست و اگر با آنست و اگر با آنست و اگر با آنست
با پادشاه و دشمن و طغیان و اگر با آنست و اگر با آنست

که آن دشمن هم از جراتش و خدم پادشاه بود و
اگر هر یک بود یا ناظر یا خروج دشمن بود از ناحیه
بیم با طائف باشد های که منسوب به قوی باشد
اگر هر یک بود یا بیاری از ارجیف بود و خبر های در
پادشاه و سلاطین رسانند حال اهل علم
و فضلا قیام شود و اگر قهر با او بود یا ناظر با او
بیاورد و قیامی حال دیگران باشد
مقاله دلالت کند بر وقوع و یا حدوث
یاد بیاورد کی در اکثر مواضع و اجتماع مردم زمین
عراق و فساد حیوانات ای و بدی و مال و زنا و اکابر
و گرفتاری وافت بنی و شاید که امری یا نری
باشد و اگر هر حل با او بود یا ناظر با او فساد ستوران
بود ستم اسب و استی خاصه در و لایت
خراسان و اگر مشتری با او بود یا ناظر با او حال
دنیای خاصه شتر شکو کند ستمادر و لایت
و عراق و اگر هر حل با او بود یا ناظر با او خلاف
علم باشد و حد در میان طلبه و سقط شد
چهار یا بان خاصه در زمین دالموز و حد و ن
بیماری و اگر هر با او بود فساد حال نه فان اکابر

باشد و نکبت تجارت بادهای قند و مضره بارانها
نی نفع و اگر چه با آن بود یا ناظر یا ناخاطر این باد
با آن به منفعت بودن بهاری بافت یکی از کتا
امثالیهات یابد و احمد عبد الجلیل گوید نیاید
الامثالیهات دلالت کند بر حدیث
باران و شدت باد و فساد اشجار بادهای
فصل و وقوع و زمانه میانه اسباب در این
احوال و فقر و نکبت بعضی از اهل قلم و بزرگان احکام
مثلاً احمد عبد الجلیل الامام مهنی صاحب روضة
المجتهدین و صاحب الامالیه گوید تا وقت روزه
سرمایه و وقت بود قاجار الدین اگر چه محتسب تا نعل
سرمه گفته اند اما مخفی نمایند که این حکم بوجود دلالت
مطلوبه و مانعه متفاوت گردد و اگر چه حل با او بود
یا ناظر یا هو اما با اعتدال شود و سرما بگذرد و باد
جنوبی نبرد و هر چه گوید سرما باشد اما مضره
و موافقت در این حکم قاجار الدین اگر چه صاحب
الامالیه و بعضی گویند باشد و اگر چه
با او بود یا ناظر یا هو با اعتدال آید و سرما تخفیف
یابد و باد جنوب نبرد و هر چه گوید کثرت باران بود و شد

بوق و براح شدیده و جلید نافع سیمالیه و هر
یا حریج بود یا ناظر بان اگر هر با نر حل بود هوا معتد
کرد و نمایان بر طوبیت و جلید نافع بود و براح جنوبیه
و نریدن کین و هر دمان راحت یابند و الرقص
با ان بود کثرت باد و باران باشد
دلائل کنند بر حراک اکابر و اشراف
کتاب و خبر را و نمند ما و عرف و بیابان و عوام
و جمال و حد و ث باد و باران و کینند باران کمتر
ایند اگر نر حل با ان بود یا ناظر بان و نسوهای
سخت باشد و خوف و بارانهای اشته این
اگر مشرقی با ان بود یا ناظر بان و هر حد و
بود و الرقص با ان بود یا ناظر بان و انیک و شوق
و باران بسیار اند و امکان هر حد و خوف باشد
و الرقص با ان بود باران بسیار بارش و کثرت
هبوب و براح جنوبیه بود و هر من کین
سرها بود و امکان خوف
دلائل کنند بر سوء حال کتاب
و اهل قلم و قلمت خوانید ایشان از عمل و

و سلاطین و فساد در میان مردم و فوت اشراف و حبیب
میراج بان داده و کثرت باران و سیلاب و بیماری در میان
نریمان و کودکان و اگر زحل با ای بود یا ناظر یا متجارب اهل
و اهل ملک تحت قیامه کردن و میوه ها باشد و هلاک یکی از اهل
قلم بود و اگر مشرق با آن بود اعتدال هو بود و نور انظار
نافعه و قیامه و طاقضه و دیدن این بقادر برسد و حال
اهل بد کن و در یکی از اشراف فرزند دانا اینها در
تواند بود و اگر زهره با آن بود هو خوشی کرد و باران
بسیار آید و باقی احکام مثل شرح بود و اگر قمر با آن بود یا
ناظر یا متجارب بود و ابواب در خانه ها و حتمها طغیان
نماید و هلاک جانورانانی باشد و احوال اهل بر و غایت
نیکو بود **هر جا که مقدار نه نظر شده** انهم انرا احت
که در جهه اتصال رسید و با نوسیده چه برجست کافیت
و رئیس المحققین علامه طوسی قدس سره انرا مائت الله
مصری نقل نموده که هر چه برجست باشد نظر کویند اگر حرم
بیکدیگر رسانند باشند اتصال و ایضا ابو معشر
بلخی گوید که هرگاه که یکی یکی نظر کند نور رسانند
باشد بد وجه افان کوکب متصل کویند و اگر حرم

نویسندگان باشند اینها را سایر با اتصال گویند اما آن قتی
که متصل شود اما شرط است که مقارنه در یک
باشد اگر در دین روح متجانس بود باید و ندر حد
هر چند جمع میکرد یکسانند باشند چنانکه
قبل از این مذکور شد تا غرضی در کتاب جامع
الاحکام و ابواب معشری در حد خل کبیر در حکم اخراج
سفلین را نیز بطریق کواکب دیگر ششون و بیجا نفعه
و نظر هر دو داشته اند نسبت به کواکب مشرق و
بعضی دیگر از اهل احکام در این باب قیامت اینها
نموده اند و این محبت که مراد ایشان از نظر انفا
بطریقست یا قوت بود و اشتباهت الی یکی از نظرات
حمیه مقارنه خواسته باشند که الایضی
در احکام مقارنات و احترافات اینچه در متعلقات
مکتولت با اینچه در باب هر یک از بروج مقرر شده
باشد مقابله باید نمود هر چه بر علی سبیل حسن النطق
موافق مقتضای وقت و قبول قوایل بود در تقویم باید نوشت
و اینچه در ریود اند درجه اعتبار از سیاقط باید داشت
و بعضی از اهل نظر مخفی نمایند که مقارنه بنویسند را

اهل نجوم اجتماع خوانند و خوب با قبال بادیه و فرسیان
و هم نشی و مقابله ایشان را طایفه اقبال استقبال
املا کویت و طایفه دکن و بدو طایفه سیم و چهارم
و در حال نزاع و تناقض هر که قدر قریباً برود و قریب
رسد در نظر همه نماید انرا خوب مقرر و انصف
اهل شهر هم قریب و انرا از ضلع ماه با اقبال خاص و عام اثر
های عظیم در سلام گویند و فساد دید و اند و تجربه ها حاصل
کرد و وجه الحباد را احرف و در شهرها ملاحظه نماید و نقصا
نور قمر کند و در مباحث بحران نیز از ضلع قمر ظهور
و غایب ایشان باشد و اهل سفایق و مسکان سواحل
و در باب فلاح و احوال معادن در عناه اهتمام نیز
انربین از ضلع آثار بسیار مشاهده نمود و چون اینها
همه در کتاب رسایل منظور و در اسناد انوار مدلول
تفصیل انرا فایده نیست بهر تقدیر اهل احکام نجوم از ضلع
و احوال طوابع اجتماع و استقبال و توسع قمر ابا انشا
و در مقدمه معرفت متحدیات بسیار تعبیر و تفسیر
و در ان باب مبالغه تمام نمایند خاصه از اجتماع و استقبال
که بر سال و فصل مقدم باشد چه بطلمیوس که پیشوای اهل
این صنعت است در کتاب مقالات انرا معتبر دانسته و علی

رضوان مصری که در علم طب و نجوم سرآمد است و در کتاب
خود بنوده در شرح این کتاب فرموده که اگر احتمال
باشد قبل از مقدم بر هر یک از مسائل و فصلها است
انرا بطالع اعلا مسائل و فصلها در آن باب ادله و بوا
بوجه مختلفه یا تا تحت مرئوسانده و بنای احکام
شأن فصل چنانکه انرا کلام ان ظاهر می شود بر این
نهاد و بنای احکام مشهور و فرموده که در این باب
طالع سایر اجتماعات است و الا ان است چنانکه بطور
عم در کتاب اربع مقالات اشارت یافته و میفرماید
و یستدل علی الجری باجتماع الشمس و القمر و باقیاتها

التي يكون في كل واحد من البروج و
و مواضع الكواكب و الذي شيء قد بين ان الشمس و القمر
و باقیاتها یعنی این کلام که انرا شرح علی ابن رضوان در
ما نحن فيه مستطیع است و اینست که هرگاه در الاصل بطالع
مسائل و فصلها انرا ضاع کواکب در بروج و غیرها
معلوم باشد در الاصل حریفه که انرا ان ضاع کواکب
و سهام و غیرها در طالع اجماع و استقبال هرگاه
مفهوم کرد و با ان باید ستیجند و هر چند موافق

باشد از تفرات عوارض و تعارضات و کفیات و عفت و
 مرض و امن و استوب و غیرها مؤکد باید دانست و
 آنچه مخالف باید صبر باید نمود و تا عمل دلائل
 کلیه را بحسب ظن غالب و حدس ضابط استنباط
 باید کرد و بعد از تمام هر دو شیء آنچه بطریق غالب
 مدبرک شود در احکام مشهور ثبت باید نمود چنانکه
 در مذهب کتاب شده از این نوع مذکور شد و
 طالع اجتماع را علی الخصوص له نهان باشد و بدین
 امر استقبالی باید داشت اگر چه لیلی بود چنانکه امر
 کلامه از انقاع فزون میگردد و طالع استقبالی فزون
 از طالع ترویجی باشد *نکته ایست که در طالع استقبالی*
محقق نمایند که قند را اجتماع همچنین در
 استقبالی منحوس و در طالع الاحوال میگردد و باید
 مکتوب و عهد و عهد این کلام سلطان المحقق
 نصر المله و الدین الطوسی است که در بعضی نصایح
 خود فرموده است الشمس تحس القمر بالمحاربة والمقابلة
 وذلك ريان القى اذا كان في مقابلة الشمس فهو عند اخذ
 نورها بشبه بالظو والتمام بها فيكون عند ذلك كال
 الملك الذي يرفع الرجل وشره وعلی قدره و منزلته

برج

في القدر والحال والقوة عاداه وحدة على حاله وقد
فاسقطه واهلكه واما المفارقة فانه لا قوة للقمع في مقاربه الشمس ^{منتهى} وذلك
بقادتها قد اربحت منه نورها وضوؤها وصار
جوهرا البارد الرطب الذي هو الكبر والنفس ^{التي} احوالها
اليها واخلزتها ويكون كالوريد المعظم
القدر والرياسة في الوريدات يحيط
عن مرتبته ورياسته ويصير الى الغذاء ^{الذي} من ريسه
واصل الاحكام كونه انما اجتمع مطلقا لا لتكن
بوعيلها من كتاب مردم بكارها في نواحي من يادشا
وسلاطين بروسولان بالبحرمان بجا سوسان
بشاطران وساخت بكارها في اجتماع ^{بشاطران}
بشاطران ^{بشاطران} دلالت كند بوداد وعداد مرشيان
سلاطين وحكام بانصاف درممان مرشيان
مصابحان وشريكان وانواع احسان درممان
انسان ورسيدن بامها بمركا ببادشا
فرمان دهان وقعره هو ان خوف مشايران ^{بشاطران}
بشاطران ^{بشاطران} دلالت كند بوقر وبتحال ملوك
وسلاطين وانت اغنام نافذ في عوام وعباد

۳۶
و آنگاه در مناخای جدید و ملال از باب طرب و اهل
نقد **الکتاب** دلالت کند بر جمعیت اهل دین
و رسیدن مکاتبات و فاجات از جانب حکام و
عظمای نوشتن حکمها و نشانها و مثالها و سرکرد
عائمه و پادشاهای فخر و شایسته که در مواضع مستعد
و بارندگی آمدن کثرت آبها بود **الکتاب**
دلالت کند بر شدت سرما و یخبندان و بارندگی و
درماندگی مردم دین و اهل اسفار و عبادان و شدت
شدن راهها و در جلی افتادن عوام و بدی حال
مرغابان و مخالفت از مراجع و فاساد و حیوانات و بندگان
و حدوث امراض و بارندگی **الکتاب**
دلالت کند بر اختلاف عوام الناس و مناسبت و اشتق
در میان اهل رستاق و حدوث در درجتم در آمدن
ستی کارها **الکتاب** دلالت کند بر طعم
حوادث مزاج حیوانات و کدکان و جتن بادهای و افت
درختها و گرمی هوا و اگر محسوس فاضل بود و افتادن و کتاب و غما
و خصوصیت با نرا و ریان و کثرت معاملات با نشد و نوشتن
احکام و ناسقام از دیوان سلاطین و حکام و اهل قدم
و رسیدن اخبار مختلفه و بسیاری ابروهای بخارها

و بر طوبیت هوا در مواضع و اماکن مستعد
دلالت کند بر تفاوت در خواصه
اینجه نیز از فقر شدند و تردد در ملک و اکابر و محبوس
شدن عامه و کثرت باد و امکان با مران و افت
و این طوری مسافران و مرغ زمان و اهل طرب و فانی کاری
از مزاج و بیماری از هوا نزدیکی غلبه خوف و رسیدن
اختیار از اظرف و بیاینب **در بیان دلالت**
کند بر حدوت مرعد و خوف و طغیان آب و بیل و صلاح
احوال مردم کند و در خطاطی باد شاه و مرغ و فقره
سبل طایر و غلظت باد های سرد و کثرت انداز اعطام
و ظلمت هوا و خوف باد و اندوه و پیران و کشتن مران و اهل
بحران مران و مرسل و فوج و مسافران **در بیان**
دلالت کند بر خشم باد شاه بر مرغان و خال
عامه و خروج ایشان بر مرغان و سستی بازارها **در بیان**
دلالت کند بر توسط باد های بزرگ و حدوت
عامه و اندک باران در مواضع مستعد و کثرت آبها
نرسیدن مسافران و دریا و بیع خواهرانی و رحمت
مرگان حائله **دلالت کند بر توقف مسافران**
و گرفتاری جاسوسان و امکان و دلالت حل و یافت

کشیتهای بارندگی و قمار یکی هوا و حد و تفسیرها
 دلالت کند بر بسیار بی فدا و
 و در طوالت و حد و تفسیر و برون و بادهای مخالف
 و مخاطره کشیتهای حیوانات این و برون کی چست و عامیه
 و رسیدن مسافران در میان اجتماع و صاحبان مسا
 و در راه و علمان و اشرف و توحش و ام و بسیار و عاقل
 و خوف آنها و قنوا و تغییر باغات و بنا فاین
 غنی نمایند که آنها

این فن و طبعه متفقند بر آنکه چون قدر از اجتماع و
 استقبال منصرف شود و بشود که یک که بیرونند طبیعت
 او یک کند و حکم از مزاج آنکه یک کند از مسعود
 و نحس و قیاس استقبال پس بعد از احوال از مزاج
 و استنباط نمایند از تفرحال هوا و تعبیرات
 و غیره و این را اعتبار قاطعیت که در بعضی کتب
 بنظر رسیده که انصراف قدر از موضع اجتماع و استقبال
 آن یک یک بعد باعث سعادت و رفاه و عیال و عیش و
 و یک یک نحس و غم و این اگر بعد از انصراف و بعد
 متصل شود دلالت کند بر و حجت و سلامتی و مشورت
 که یک منطوبه و امن و نارضایتی و رفاهیت و سلام

شعوف اشرف و اعیان و شاد بیا از هر نوع و فراخ و باریک
نعمت و اگر بخوسه متصل شود اما حیف است و معلوم
مردم و خصوصیت و غوغای در داند گزینی و خواهی بود
و اما احکام این مطالب را بتفصیل ایراد کنیم تا طالبان را
این فن براند گزید و دستوری باشد

الکرامه

مقام نه باشد دلالت کند بر مستحق و فساد و
مرعیه و بیماری و از روی دلت و پیوست و نقصان میانه
اعطای گزینی و خواهی است که از حل صاعد باشد در
افلال و الکرامه و ثلث و شش و دلالت کند بر
اخبار و کانه و نه و در وقوع نعمت و بهتان در میان
مردم و بیماری و سودانی و اسقاط اجنه و برف
و سرمد در وقت و مخالفت سلاطین با رعیت و بهانه
جست با یکدیگر و الکرامه و بیع اسیر بود دلالت کند
بر قوت حال قضاء و اهل شرف و خوشی حال و خوبی معشت
حال ستمان و خوار و خست و بزرگان و بیرون آمدن و بر
اهل علم و اگر مقابل باشد دلالت کند بر اجتناب علمه از
اشرف و عظمای و خوار و خست و بیرون آمدن و بر
در فصل شصت و دوم از کتاب خود مشهور و ده که احوال اسعیا

دلالت کند بر خواهی و هم
مای سوداوی و در دوا
محبوسان و در محنت
نب ملول و در ماندن
الکرامه مع

۱۳۲
انرا طالع اریاء ساء معلوم میشود و بعد از ان انرا حال قدر
در هر اجتماع کسی چون قدر انرا محل اجتماع هر روزی منصرف
شده متصل یا حد العلوی بین کردد اگر ان علوی در خطی انرا
خطوط خود بود یا در موضع معنی باشد که در ان موضع نوی شود
مثل آنکه در بیت اقبال یا مربع یقین یا بیلت شرح خود بود
قاعد باشد در افلاک دلالت کند بر مصالح و مخا
و گرانجی خیرهای که متعلق است بان علوی و بیان بود
که علوی خود در ان باشد
اگر ان مقام نه باشد دلالت کند بر دنیا
حال عامه و خصوصتها و اراحت و خیرهای در مرغ
و انت و کوفت و بجزایر و حیثیات و پیمانهای قوم و
خاک و تنگدلی مردم لیب و جرم و جنایت و اگر ان
تکلیف و تدبیر بود دلالت کند بر خون و جهاد عاتقه
مردم و ترقی و مرادات متبرکین و عاید و تجار و فستی در
کار جهانیک و کی در داند و التوبیع بود دلالت کند
بوتنک کوفت و کارهای مردم و جرم و ستم انرا سلطان
و چاکران و عظمای خاندان و بزرگان و قوت کوفت
دشمنان و نوی و هم و متاخرت در کوفت و مرصیان
و نا امنی و تسلط شدن اهل شر و فساد و ارا

خیر صلاح و اگر آنرا تبیع الیه بود دلالت کند بر متابعت
و برایت و رسیدن محزون خوف و هواس و غنا اعمی طوق و شواء
و مجادله و برخاستن میان مردم و الیه مقابله بود دلالت کند
بر خصوصیت و در شرقه شدن و تراخ در میان خلایق
و آشوب و خرابی جایها **الفصل در بیان اقسام**
و الیه مقابله باشد دلالت کند بر صلاح حال بنامه سیم
نرفان و کنیزان و قوت حال خزان و بسیار می فرج و لیس
در ایشان و رفت کردن بکارهای بد و قوت اهل دین
و قوت قوت الیه قتل باشد دلالت کند بر خلاف سرنه
و نایب و خواجه اهل ایمان و تحت مردم و شرابی معاش و اعتدال
و خوشی و اگر آنرا تبیع الیه باشد دلالت کند بر خلا
و ناموافق بودن بنامه مردم و نیت قوی شدن نرفان
و مردان و برآمدن حاجتها بد شواء و اختلاف هوا
و آب و های سیاه و همین است اگر آنرا تبیع الیه بود دلالت
کند بر قوت حال مردم و تسلط و ستم کردن نرفان و کثرت
طلاق و آشکارا شدن خیانت و شرک و نرفان بر اسم الما
آنرا سلطان و تعزیر هوا **محقق** نماید که صورت تبیعی
مطلقا سفلین ممکن نیست و تحقق تاویل آن در کلام
ابو معشر که بعد از آن نیست نرفان و کلام انصاف خواهم
شد و اگر آنرا مقابله باشد دلالت کند بر عدالتها

و خصوصاً میان خلایق و اختلاف در مکاتبات و پارسائی
 ازواج و شوکان طلبم کردن از غنای و پارسائی و پارسائی
 میان مردم و تدبیرهای مخالف و ناصواب و فکرت و فکرت
 و قوت مقربان و هوای ابوت و پارسائی
 اگر از مقارنه باشد دلالة

کند بر وقوع کارهای نیک و راست کاری اهل صنعت
 و قوت حال و اسباب و عزت اهل کلام و پارسائی و پارسائی
 و ناصواب مقربان شدن کل و پارسائی و پارسائی
 در میان مردم و قاریکی و پارسائی و پارسائی
 باشد دلالت کند بر حوص و پارسائی و پارسائی
 و فصاحت و کتب و خواندن و پارسائی و پارسائی
 و محاشرت با فضیلت اهل رنج و حکمت و پارسائی و پارسائی
 این بود دلالت کند بر پارسائی و سودا و پارسائی
 و صرخ و جنون و فکرهای فاسد و خیالات محال و اشکا
 شدن خیانتها و افعال نکره و پارسائی و پارسائی
 در میان خلایق و افتادن خلایق و قوت حال اصناف
 و غافلان و تغییرهای غمها و پارسائی و پارسائی
 از تربیع اسیر بود دلالت کند بر صنایع دقیقه و پارسائی
 نفع و خیر و افعال حسنه در میان مردم و قوت حال

ادب و صنعت و ارباب هند سه و شعرا و مجتهدان و
تغیر هوا و تنویر اگر در مقابله بود دلالت کند بر
حال ملک و منکی عواقب امور و نریادتی اموال و رجا یا
عوام الناس و ایمنی راهها و ارتفاع ابرها و تغیر
هوا و آمدن باران در وقت و از این نوحها **تغیر**
تربیع امن بود که قبل از مقابله باشند ایضا فهم
انکس احکام و ظلمات با کواکب بعد از انصراف از اجتماع
و استقبال مطلق و چون اهتمام قوم با احکام و اجتماع و
استقبال در کمال عبادت و حاجت این معشر بطوری در آمد
که این احکام و ظلمات مذکور را در هر روح این را نموده
و مانیست متابعت کرده بحدی این کتاب نقل نمودیم تا لبا
این جماعت مشفیه شوند هر چند کلام منیر تطبیق است

مجموع احکام و ظلمات مذکور را در هر روح این را نموده
و مانیست متابعت کرده بحدی این کتاب نقل نمودیم تا لبا

این احکام را با احکام مطلق باید ستیختن
قبول قوای بود حسن ظن و حدیث صادق بنقوم باید بود

و این احکام را با احکام مطلق باید ستیختن
قبول قوای بود حسن ظن و حدیث صادق بنقوم باید بود

اجتماع و استقبال از مشفق و صرف شود و درین روح

بوجاه متصل شود و انرا بر نه دلاله کند بوقفا دمیوها
انرا بر سر و کواخی نرخوا و نقصان درختها و اگر بتلست
و بتدیس باشد دلاله کند بر تنگی حال خانرفان و
و تنگی حال دهافان و ابراب غیاغ و عقارب و سبکی
سر و پا و تاریکی هوا و افسار ققاع کرد و غبار و اگر انرا بر بوج
باشد دلاله کند بر مخالفت مردم و ناز و کاری امر
ستمانرفان بر سرکان و خرافات و نافرمانی و نافرمانی
در شهرها و خصوصیت اکابر و اشراف و در میان بحرا
دهافان و مجادله و مخاصمه در میان اهل نواخت
و دیوان و غزت چیزهای که مملوک بود بر نواخت و اگر انرا
مقابلله باشد دلاله کند بر فساد حال ملوک و اشراف
انرا بر سر و کواخی نرخوا و نقصان درختها و اگر بتلست
بوسر و دیوان آمدن زاله و بتنیج و آمدن نجرها
و قباهی حال چهار باغان و ستوران سم شکافته و انرا
بدیس دلاله کند بر استعانت حال مشایخ و دهافان
و تنگی احوال اکابر و کساد بازارها و کثرت شعل مردم
و انرا بر بوج دلاله کند بر میل هوا بر دی و تنگی و کرا
نرخها و کد و برت هوا و کرد و غبار و طمیت و اندوه و غم
و فقر و مشایخ و دهافان و تنگی دلاله کند بر قوت و

دهاقین وافر اسرمان خنکی هوان کوانی نوخها خاسته جبرهای
که بر حال منسوبت و انهمقابله دلالیت کند بر خروج انداپس
مادشاه و هلاک بعضی از مشایخ و کوشه نشینان و برخی
پس از سال خورده و توسط کاسیان
انهمقابله دلالیت کند
بر کوانی نوخها و تارکی هوان بسیار بی باد و غبار و بدی
هوان از دست دایره دلالیت کند بر مایل بودن هوا و عفونت
تارکی و کوانی نوخها و استقامت حال دهاقین و پیدا شدن
خبر سعادت و در دلالیت جوجان و کوه پاره دان و انی
توبیع دلالیت کند بر مایل بودن رخالفان و طغیان ایشان
مقتله و قتل و در توانا و هلاک نرفان و انهمقابله
دلالیت کند بر قوت حال مشایخ و دهاقین و خداوندان
غیاغ و حوض مردم در مساختن و مهارت عالیه و بادیه
بادن اسبابها و انهمقابله دلالیت کند بر عدوانت ایشان
و در واحدت زاله و سرمد و در وقت و در میدان
سود
انهمقابله دلالیت کند بر تباهی حال ملکات و در میان
و کوانی نوخها و قوت احوال سلاطین و اهل سلاح و انهمقابله
دلالیت کند بر تکی حال بزرگان و سادات و خانه زادهای

[illegible][illegible]

تونس.

[illegible]

در مقام

دلالت کند بر کراخی و زخما و فساد حال مردم خاصه خداوند
ضیاع و عقارب و خفاقی و انزادگی دلالت بر سعادت
کشان و زراعت و ثمرات و سبزه و گیاهها و انزاع
دلالت کند بر فساد بناات و خرابی و تری و هوای
ظهور رفته میان عاقله و حسیان و انزادگی دلالت
کند بر و فساد در وقت و بسیاری این و با و ان
و فساد و حال فساد و حال جلیان و انزادگی دلالت
کند بر و و کینه میان مردم و جستن و انزادگی
عجایب و انزادگی و انزادگی و انزادگی

انزادگی دلالت کند بر
میل و انزادگی و انزادگی دلالت کند بر و انزادگی
و بدی و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی
دلالت بر و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی
تضاد و انزادگی و انزادگی دلالت کند بر و انزادگی
و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی
کند بر و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی و انزادگی

انزادگی دلالت کند بر و انزادگی

رنگ

نسخ

سلاح و ارباب حتم و صافی و امان و از این ترخه ها که ادب از ارباب
و از ترس و دلالت کند بر مخالفت میان سیدان و علما و جلالت
و نباحت میان فقهاء و علما و قبا و ضیاع و از ثقلیت دلالت
کند بر ظهور سعادت در عالم خاتمه در عراق و ثبوت
حال اهل علم و ادب و استقامت احوال اشراف و از مقابله
دلالت کند بر خود مندی کارهای اهل علم و ظهور بهمانری
در میان عراق و کند و مرث اهل صلاح و علما و ضعف در
کار دین **کتاب فی المقامات** **باب اول** در بیان
ان مقامات دلالت کند بر رسیدن صلاح در کار
دین مردم و شادی عاقلان و از ثبوت دلالت کند بر
اهل صلاح و استقامت احوال و علما و فقهاء و ارباب حیانت
و توسط احوال دیگران و زیادتى سعادت مردمان خا
در ولایت جرجان و طبرستان و از ترس و دلالت کند بر مخالفت
علما و علما و فقهاء و جدای میان اهل علم و ارباب عداوت
و فتنه در میان اهل صلاح و از ثقلیت دلالت کند بر ثبوت
اهل صلاح و در رخ و دهقانین و اشراف و بزرگان و اهل
انشاء و ارباب قلم و از مقابله دلالت کند بر توسط احوال
و بزرگان اهل حوب و سادات **کتاب فی المقامات** **باب دوم**
کتاب فی المقامات **باب اول** در بیان

نامساو الناس و انزلت دین دلالت کند بر استقامت احوال
د بر ما اعیان سادات و اشرف و شعول بودن مردم بکارهای
دین و صلاح و قوت بحال عامه و تجار و انزوت و مع دلالت
کند بر ظهور رتوبت و فتنه میان لشکریان و مخالفت اهل
صلاح و خصوصیت و جدل میان اهل علم و قبا اهل حال عامه
مردم و انزوت دلالت کند بر قوت حال متانج و استقامت
احوال ملوک و پیدا شدن عدل و زیاد شدن منزلتها
و نهایت یافتن علما از ملوک و انزوت مقابله دلالت کند بر نیکیت
رسیدن با اشرف انزوت پادشاه و قوت و توسط احوال عوام
و در بعضی مواضع ضاد و تقویت می بود
الفصل در بیان دلالت احوال بر استقامت
پیدا شدن عدل و انصاف و شفقت ملوک با رعایا و انصاف
الناس و انزلت دین دلالت کند بر استقامت احوال مردم
اعیان سادات و شعول بودن عامه مردم بکارهای دین و
قوت علما و تجار و انزوت و مع دلالت کند بر ظهور رتوبت
و فتنه میان لشکریان و مخالفت اهل صلاح و خصوصیات
و جدل میان اهل علم و قبا اهل احوال عوام و انزوت
دلالت کند بر قوت متانج و استقامت احوال پادشاه
و ظهور عدل و زیاد شدن منزلت اشرف و محبتش

ملوک دربار و علماء و انرا مقابلہ دلائل کنند بر قوت تو سلطان بر کما
و دبیران و قباہی اہل علاج و منازعت میان اہل علم و عامہ مخلوق
و مخالفت در مذهب **انما یخلف اللہ عنہ**

و انما یخلف اللہ عنہ دلائل کنند بر خیر و صلاح در مذهب
و میل نمودن بخوبی و خیرات و انرا تدبیر دلائل کنند بر
خیر و سعادت در بلاد و عراق و بلخ و بعد خزان و انقلب
دلائل کنند بر استقامت احوال دین داران و انرا توسع دلائل
کنند بر خیر اہل خیر و صلاح و سعادت کارشائے مہتممان
و طلوع یافتہ در زمین بلخ و عراق و انرا مقابلہ دلائل کنند
بر ملک و زیادہ مردم و بیماری خوش و نزلہ و نیکام و فساد
مراحمہا و غالب شدن در دین و انرا **انما یخلف اللہ عنہ**

انما یخلف اللہ عنہ دلائل کنند
بر خیر و صلاح مردم و طلوع و عدل و انصاف در جمیع ممالک
و انرا تدبیر دلائل کنند بر استقامت احوال علماء و اہل ادب
و نیکی حال با انرا بیان و زیادہ شدن منزلت قضاء و حکام و انرا
ترویج دلائل کنند بر مخالفت اہل علم و دین و جدل در مذهب
و ناسازی اہل علاج و انرا تثلیث دلائل کنند بر خیر سعادت
عامہ مخلوق و انرا فی چہا مہم بایان و طلوع و عدل و انصاف میان
خاص و عام و شفقت کردن ملوک بر رعایا و انرا مقابلہ

دلائل کند بر تمام شدن کار مردان و مشغول شدن ببله
و نشاط و شادکامی و پیدا شدن فساد در مخالفت میان
علماء و نیکت بعضی از کتاب و حساب **مسائل و جوابات**
مسئله اول از مقارنه دلائل کند

ببخش و صلاح مردم و پیدا شدن عدل و انصاف در جمله
بلاد و انزاد پس دلائل کند بر نیکی احوال اهل علم و دین
و خوشحالی با ناریان و زیاده و تنزلیت قضاة و حکام و انزاد
تربیع دلائل کند بر مخالفت میان اهل دین و پیدا شدن جد
در مذاهب و کدورت میان ملوک و اهل صلاح و انزاد
دلائل کند بر نیکی کارها و امر زانی نعت و اسباب دین
انزاد و غیرها و آنرا مقابله دلائل کند بر قبا و حال انزاد

مسئله دوم از انزاد و انزاد
از مقارنه دلائل کند بر خوشی احوال علماء و عدل و داد
در میان کافه اناام و انزاد پس دلائل کند بر آشکار شدن
کارهای پو شیده و نیکی حال ارباب ضیاع و مشاع و پیدا
شدن بدعت و انزاد تربیع دلائل کند بر توسط حال عامه
و نمایان بودن هوا برتری و نامرکی نقصان جاه بعضی از
علماء و سختی سوزنا در وقت و انزاد تثلیث دلائل کند بر خیر
و سعادت کارهای عالم و آنرا مقابله دلائل کند بر قبا و
احوال اهل شر و فساد و اهل عوام و بیایری و ترس

وهم در شکر بیان و پیدا شد نخواستی در اهل صلاح **فصل**

در کوه انرا مقارنه دلالا کند بر خوشی اهل علم و عاقل
و استقامت کار اهل ادب و علم و انزلی دلالا کند
بر استقامت کار اهل شایع و دهاقین و پیدا شدن کارها
عجب میان عاقله و انزلی بیع دلالا کند بر منارخت و بیجا
میان یادشاهان و اهل صلاح و سختی سر و آمدن با ارا
و گدائی و زخمهای انرا قتلست دلالا کند بر منافی کارها
و جنت با دعا و منکی هزاران و اهل حقستان و انبیا
دلالا کند بر ظهور و کینه میان و بسیاری تعصب میان
دین و ان و ظهور و مناد در عالم **فصل**

در کوه انرا مقارنه دلالا کند
بر قیام و ایستادن و مشغول شدن مردم به امرت جوی و
و گاه برین و انزلی بیع دلالا کند بر خفا و علمای و قسط
حال عوام و انرا قتلست و کند بی دلالا کند بر خیر و صلاح
و مسالمتی کافه خلایق و ظهور و عدل و انصاف انرا
موافقت مردم و انرا مقابله دلالا کند بر بیای حال عامه
و جو رکشیدن انرا شکر بیان **فصل**
در کوه انرا مقارنه دلالا کند
دلالا کند بر ظهور و کینه میان و بسیاری تعصب میان

و بسیار است چقدر بعد و انرا تدبیر دلالته کند بر قوت
 اهل سلاح و سرداران و حرکت عساکر بسیاری را اچیف و فضا
 حال مردم و انرا ترویج دلالته کند بر خوش رفتن و منازعت
 و مخالفت میان اهل سلاح و تباهی و فساد را عکس و غلبه
 غوغا و کثرت لشکرها و اگر تلبیث باشد دگر کند بر ظفر یافتن
 ملوک بر اعدا و منکونی احوال ایشان و موافقت اهل سلاح
 و لشکریان و پیدا شدن حوادث و فتنه و حوب و جدل
 میان خاص و عام و انرا مقابله دلالته کند بر ریختن خونها
 ناخود پیدا شدن فساد در عاقبه و بسیاری سرحد و بی
 و حوارت و سرخی در هوا و امرزانی ترخها و پیدا شدن
 نزاع در میان مردم **در بیان احوال و احوال**

در بیان احوال و احوال انهم قارنه دلالته کند بر کثرت
 فتنه و ریختن خونهای ناخود و فتنه و تزلزل و خوف
 و منازعت و مجادله در میان مردمان و انرا تدبیر
 دلالته کند بر قوت احوال با ناریان و بسیاری سرحد
 و بوق و متواتر شدن با ران و امرزانی ترخها و نیکی
 اهل سلاح و انرا ترویج دلالته کند بر فتنه در اطراف
 و فساد احوال عاقبه و فرخ و ترس در مردم و ظهور
 ظلم و جور دست دهد یافتن ظلمه بر رعیت و بسیاری

الراحف و غلبه در داند و بتاهی راهها و از تنلیت دلالت کند
بونیکی احوال مردمان سیاه و بسیاری نماید دست کاران
و از معامله دلالت کند بر خروج دشمنی از ناحیه جنوب
و متوسط بودن کار صناعات و دیوان و اهل تجارت و تباع
احوال العامة

جواب انمقارنه دلالت کند بر بسیاری فتنه و توتون
و ریختن هیوب و مباح و فساد هوا و اگر تدبیر باشد دلالت
کند بر توطئه و حال و مکان و اهل سلاح و میل هوا بکرمی و
حرکت لشکر و از توبیع دلالت کند بر خروج و بسیار
باد ها و گرم و تباهی کار عاقبه و از تنلیت دلالت کند بر قوت
حال اهل سلاح و جستن باد های حار و ظفر یافتن ملوک بر عیانها
و دشمنان و از مقابله دلالت کند بر توطئه احوال دیوانه
بجاری و کثرت فتنه ظهور و فساد در طواریق و شواهد

توجه از احوال و مخرج و از احوال و مخرج و از احوال و مخرج
انمقارنه دلالة
کند بر بسیاری ظلم و فتنه و حدوث و تباهی حال العامة و حتما
و علامات و آیات در هوا و توتون و در رعیت و ظلم ایشان
و فهم کردن بعضی بر بعضی و اگر از تدبیر باشد دلالة
کند بر ویرانی بناها و امنی راهها و نیکی حال لشکر و بان و هنگ
و ارباب سلاح و ستوران و از توبیع دلالت کند بر بسیاری

حرب و فتنه و کثرت و برنجتن و حدود و ظهور و سرخی در
هوان غلبه دزدان و فساد در عالم و از قتل و دلاالت
کند بر کثرت لشکرها و حرکت ایشان و منگی حال اهل سلا
و از مقابله دلاالت کند بر کرمی هوان حرکت لشکرها و فساد
طریق و شوارع و تار یکی هوان قبا و احوال مردم **انهم مقارنه دلاالت**
انهم مقارنه دلاالت کند بر هب
برایل حمار و ظلم و فساد در عالم و از قتل و دلاالت
بر استقامت حال اهل سلاج و میل و ابک و خنکی و جتن
بادهای کرم از زانی و زخما و از قتل و دلاالت کند بر با ائمتی
راهها و از حمار و ویدی و حمار و از قتل و دلاالت کند
بر منگی حال اهل سلاج و خنکی و احوال اهل سلاج و از قتل و دلاالت
و از مقابله دلاالت کند بر فساد راهها و کرمی و حرکت
لشکریان و کرمی و زخما **انهم مقارنه دلاالت**
انهم مقارنه دلاالت کند بر بسیاری حوب
و فتنه و خصوصت میان غایقه مردمان و قبا و راهها از
دزدان و از قتل و دلاالت کند بر با ائمتی و نکبت بعضی
انرا اهل فساد و منگی احوال غایقه و از قتل و دلاالت کند
بر احوال شهرها و بر منگی و زخما و غیر حق و فتنه و قتل و
در دلاالتی که بسطه منسوب باشد و از قتل و دلاالت

کند بر ظهور تکیست میان اهل فساد و استقامت احوال اهل سگ
و سلامتی عامه مردم میان و از مقابله دلالت کند بر فساد حال
لشکریان و سرهنگان و جدایان اهل علم و فضل است
اهل تجیم

از مقارنه دلالت کند بر منازعت میان عامه و غیر
هو و از شدت دلالت کند بر ظهور سرخی در هوا و منکی احوا
بزرگان و عسادات و از زانی نوخها و از توسع دلالت کند
بر بیماری فتنه در زمین بلخ و منازعت میان مردمان و
جتن بادهای کرم و از قتل دلالت کند بر قوت حال اهل
سلاح و حرکت لشکریان و ظهور جدل و اخبار را راجع
مقابله دلالت کند بر فساد بر حرکت لشکرها و بیماری فتنه
و سخنان دروغ

از مقارنه دلالت کند بر قوت حال لشکریان
از اهل سلاح و از شدت دلالت کند بر ظهور تشویش میان
عامه و سرخی در هوا و ایمنی راهبان و ریختن خونها و بدید آمدن
حرب و فتنه و تشویش و غلبه و غوغا و از قتل دلالت کند
بر میل هوا بدوی و خنکی و حرکت اهل سلاح و جتن بادهای
از مقابله دلالت کند بر ظهور فتنه در بلاد متغذیه و مخالفت
و حرب میان ارباب سلاح و لشکریان و شکستن کشتیها

و قباهی حیوانات ای است **و بعد از آنکه مردم را در جنگ**

قوت از مقارنه دلاالت کند بر خیزد بخت و فساد اهل
لشکریان و اهل سلاح و از دست دلاالت کند بر شدت حواری
بر مزاج بزرگان و قوت لشکریان و از ترس دلاالت کند بر
وقوع فتنه و محادله میان اهل سپاه و اثبات دادن در جا
و از تثلیث دلاالت کند بر قوت اهل ادیان و منکح حال لشکریان
و سختی کردن ظاهر سرخی در هوا و از مقابله دلاالت کند
بر ظهور خوب و فتنه و خیزد بخت و قوت اهل شرف و نایب
مراحم **و بعد از آنکه مردم را در جنگ**

مقارنه دلاالت کند بر قوت اهل لشکریان و فساد مراحم
و بدی حال عامه و نکبت مردم از اهل سلاح و لشکریان
و فساد طرق و شوارع و قباهی حال عامه و نایب مردم از سپاه
و از دست دلاالت کند بر سرخی هوا و جستن بادهای جوئی
و پیدا شدن خوب و فتنه و از ترس دلاالت کند بر سرخی
هوا و منازعت میان عامه مردم و اهل سلاح و خوب
ریاح و از تثلیث دلاالت کند بر مخالفت و نزاع میان سپاه
و فرخ و خوف سپاهیان و فرخ و خوف طرق و شوارع و فتنه
و بعد از آنکه مردم را در جنگ

از مقارنه دلاالت کند بر خوبیهای سخت و منازعت

در ریختن خون در بیل تو بلا دگر م سیر نه از دست دیو دلالت کند بر ظهور
سرخ در هوا و چیدن بادها و بدید آمدن نیکی در کارها عاقله و آنرا
توسیع دلالت کند بر مخالفت لشکریان و سرهنگان و پیدا شدن
فرخ و ترس و در خاطرهای آنرا قتلست دلالت کند بر قوت اهل سلاح
و لشکریان و استقامت احوال عاقله مردمان و چیدن بادهای
جنگ و قتل هوا بدی و جنگی و آنرا مقابله دلالت کند بر قیامی حال
و پیدا شدن بلا در میان عاقله مردم

از مقارنه دلالت کند بر بدید آمدن

فاد در عالم و ریخته شدن خون در بیل تو شهرها و از دست دیو
دلالت کند بر توسط شورش فساد و خونریزی و قتل و حروب میان
اهل سلاح و از قتلست دلالت کند بر صلح میان سپاهیان و
اهل حرب و نیکی شدن کارها و آنرا مقابله دلالت کند بر امانی
مراعات و نیکی حال زنان عاقله خواندن معظّمه

از مقارنه دلالت کند بر بدید آمدن

کند بر فساد و خونی و رسیدن مردم بشهوات و لذات و پیدا
شدن عشق و دوستی در میان مردم و از دست دیو دلالت
کند بر خوشی هوا و ایام بر طوبت و چیدن بادها و از رانی و رخها
و نیکی حال عاقله و آنرا توسیع دلالت کند بر فساد هوا و بد حالی
اهل طرب و مخالفت میان ایشان و آنرا قتلست دلالت کند بر

براعتدال هوا و آمدن اخبار سائر و از نه مقابله دلالت
کند بر فساد احوال و زنا و فطربان و خداوندان الهوت
و طرب و مخالفت میان اهل علم و زهد ~~بر~~ بر اذهان
مستقیمه مخفی نماید که ابوعشر و تبع انصاف بعد از انصاف
انرا اجتماع و استقبال تربیع سفلین از سه شوق خالی نتواند
بود یا مقارن افتاب باشند یا در طرف صبا حی یا طرف مساوی
در شق اول چون فراتر از موضع اجتماع منصرف شود تا از
حد تسدیس ایشان بگذرد و بتربیع نتواند رسید پس قمر بعد از
انصراف بتسدیس رسید باشد یا بتربیع و در شق دوم
نیز باین طریق است الا آنکه موضع تسدیس در این شوق ^{سست}
بموضع اجتماع از شق اول و در شق سیم بمقارنه ایشان
میرسد کما لا یخفی و در استقبال قمر بعد از انصراف
بمقابله و ثلث سفلین تواند رسید اما بتربیع که مبعوث عنده
نمیرسد بقیاس آنچه در تربیع اجتماع کفیم و این بانه
تا ملی ظاهر است و چون تا مل سخن آگاه بر هر چند از قیاس
دور و باشد واجب است گویم که شاید مراد او معشر
انصراف قسمی از آفتاب خروج و از تحت الشعاع بود بان
معنی که مستعد شده باشد و چون خس بوده می بوده که زهر

در طرف صباخی بر باط اعظم رسیده باشد بعد از سواد
 در حال مرد به صفا نروده درجه یا بیشتر باشد پس در این
 صورت قدر بعد از خروج از تحت الشعاع از حد تدبیر
 زهره گذشته باشد و متوجه تربیع بود اما در عطاره
 این معنی از عظم معصومه صورت نه بند دو همچنانکه
 محقق نیست لیکن در این خصوص مملکت چه بعد از سواد
 در حال رتبه هلال در آن بلاد از سی و سه درجه تجاوز
 میکند و چون چنین باشد در حال رتبه از حد تدبیر
 عطاره گذشته متوجه تربیع باشد لیکن نصف این دو در
 خانه و چه ثانی نزدیکی محقق نیست و چون این دو امر در اجتماع
 باین توجیه تحقیق پیدا شود در میان خنثیه کافست هر چند در
 استقبال معتدله باشد **و اما در این مورد**
در عطاره از مقارنه دلالت کند بر ظهور شادی و نشاط
 در میان مردم و نسکی حال عاقبه خلایق و کاسدی بانوارهای
 از زانی رخها و از تدبیر دلالت کند بر نسکی حال زنان و خندان
 و طرب و نریختن رغبت مردم بخور دینها الطیف و
 پاکیزه و از تربیع دلالت کند بر فساد حال زنان و اعتدال هوا
 و از زانی رخها پدید آمدن خیر و سعادت در کارهای مردمان

و از تثلیث دلالت کند بر بیاری لک و طرب نشادی در میان عامه
و نیکی احوال ایشان و جش بادها و آمدن بارانها و عایل بودن هوا
به طوبی و رسیدن خبرهای فرخنده و از مقابله دلالت
کند بر فساد حال زنانه و ابای غنا و فاید لایم از صنایع **اشعار**
تعدد از امور و در هر یک از اینها از مقارنه

دلالت کند بر قوت احوال زنانه و دیوانه و ابای قلم و تجار
و توانگران و از تدبیر دلالت کند بر ظهور و راهی و طرب و نشادی
در بیامه مردم و مشغول بودن به نشاط و شادی و عکای و آمدن
باران و رسیدن بوق و تکرار و تزیین و از تزیین دلالت
کند بر فساد حال زنانه و خصوصیت شرکاء و از تزیین
دلالت کند بر اشتغال مردم به نشاط و شادی و تغییر هوا و جتن
بادهای مختلف و بیاری چیزهای اراجیف و از مقابله دلالت
کند بر مشغول مردم به لک و طرب **اشعار** **تعدد از امور و در هر یک از اینها**

تعدد از امور و در هر یک از اینها از مقارنه دلالت کند بر نیکی
حوال میوه ها و نباتات و صفیه و اعتدال هوا و باران در مواضع
متعد و از زانی نوخها و از تزیین دلالت کند بر منازعت
انرواج و فساد حال زنانه و از تثلیث دلالت کند بر بیاری
لک و طرب و مشغول عامه بکاهای دین و میل هوا و طوبی
و آمدن تکرار در مواضع متعد و از مقابله دلالت کند

هوای قوت حال زنانه و ابای
ملاهی و از تدبیر دلالت کند
بر نیکی

بنفاد احوال مردمان و مایل شدن هوا و نطقت و ظهور و خفا
انهم قارنه دلاله

انهم قارنه دلاله کنند بر مخالفت انراج شرکان و انرا ندیس
دلاله کنند بر حصول مراد ملوک و اکا بر و اعیان دولت و
اشرف و تنگی حال مردم و حصول مال عاقله انرا اصحاب دولت
و اشرف و انرا بیع دلاله کنند بر هلاک زنان اکابر و ظهور
فنا و احوال انرا فان و ارباب و سیفی و انرا ثلث دلاله کنند
بر فساد و اشرف و طرب بعضی انرا شهران دهان و انرا مقابله
دلاله کنند بر خروج اعدا بر ملوک و ملائک ایشان انرا اشرف
و اهل فتنه **انهم قارنه دلاله**

انهم قارنه دلاله کنند بر میان بودن احوال زنان
و انرا ندیس دلاله کنند بر سوء احوال هوا و مایل شدن بر طوط
و بر دت در مکان متعدد و تنگی حال اهل طرب و انرا بیع دلاله
کنند بر جنتی با دها خنک و مخالفت میان شرکان و اراج و انرا
نرخه ها و انرا ثلث دلاله کنند بر قوت احوال زنان و کنیزان و
مایل شدن هوا بر دی و انرا مقابله دلاله کنند بر نایکی هوا
و جنتی با دهای خنک و ظهور و فساد در مردم و احوال **انهم قارنه دلاله**

انهم قارنه دلاله کنند بر نایکی هوا و جنتی با دهای نایکی هوا و انرا ندیس

دلالة کند بر ظهور نشاط و طرب در میان مردم بوقت احوال
و موافقت انزاج شرکاء و انزویج دلالت کند بر بیدار شدن عدا
و مناخست میان انزاج و دشواری کارهای ایشان و میانه بودن
احوال اهل طرب و انزوتیست دلالت کند بوقت احوال و زمان
اهل طرب و بیامری اراجیف میانه غمته و انزویله دلالت
کند بنزاع اهل طرب و فساد احوال و زمان **انزوتیست**
در بیدار شدن عدا انزوتیست دلالت

کند بر توسط احوال و عورات و انزوتیست دلالت کند بر ظهور
نشاط و شادی در غمته و انزویج دلالت کند بر کذب و غیبت
و زمان و تباهی احوال ایشان و انزوتیست دلالت کند بوقت
اهل مناخ و ملاهی و نیکی کارهای غمته و انزوتیست
و انزوتیست دلالت کند بر فساد احوال و عورت کارهای و رنج
و زمان و کودکان **انزوتیست**

انزوتیست انزوتیست دلالت کند بوقت تباهی احوال
و نشاط و زمان و تباریکی هوا و آمدن بارانها و سعادت در کارها
مصریان و ظهور و معنیان تازه و انزویج دلالت کند بر مخالفه
میان اهل طرب و زمان و جدای میان هر دو و انزوتیست
مشری و انزوتیست دلالت کند بر طوبی و آمدن و رجاء
و اشتغال غمته و نشاط و شادی و انزوتیست دلالت کند

دلالت کند بر وفات بزمی قناری یکی هوا آمدن با رفتن یکی
بند اول از مقارنه در بزمی **انهمقارنه**

دلالت کند بر سردی آمدن با رفتن یکی هوا آمدن با رفتن یکی
تند بود دلالت کند بر تری هوا آمدن خمرهای خوشه سقا
نرفان و انزویع دلالت کند بر سرما و تار یکی هوا آمدن یکی
و قباهی احوال نرفان و انزویع دلالت کند بر حدوث با رفتن
خورد قطره و تری هوا و انزویع مقابله دلالت کند بر مرگ نرفان
و قباهی حال ایشان **بند دوم از مقارنه در بزمی**

بند اول از مقارنه دلالت کند بر قوت اشغال عامه بشهوات
و لذات و توهت و انزویع دلالت کند بر کثرت باران و باد
و تنگی احوال عامه و انزویع دلالت کند بر فساد حال نرفان
و حدوث مرگ و انزویع دلالت کند بر فساد کماهی
عامه و فواید اهل صنعت و سالکان بازار و رواج کار
ایشان و انزویع مقابله دلالت کند بر قباهی حال نرفان و دشواری
کار ایشان **بند دوم از مقارنه در بزمی**

بند اول از مقارنه دلالت کند بر قوت حال نرفان و حوائج
و شادی عامه و بسیاری بارانها و سردی هوا و انزویع
دلالت کند بر قوت حال اهل طرب و مشغول بودن در دنیا
بل هو و عشرت و بسیاری شهوات در عامه و میل هوا

۱۵۳
بتری و تارکی و جستن بادهای خنک و از هیچ دلالی نکند بر
نشادی عامه و غلبه شدت شوغای دوزان و مردم سفلیه
و از تسلیم دلالی نکند بر قریب اهل طرب و خفاگری بها
و تری هوا و از مقابله دلالی نکند بر تبااهی احوال زمانه
جستن بادهای و آمدن باستان و برون تکرار و تبااهی کارهای
اهل طرب **در اصلاح احوال دیوان و متصرفان**

از مقابله دلالی نکند بر قوت
احوال دیوان و متصرفان و آمدن بادهای غبارناک و از
تسلیم دلالی نکند بر قوت حال کتاب و تجارت و پیدا شدن
مکر و دروغ و حيله میان مردم زمان و از هیچ دلالی نکند
بر مخالفت بررکان و اهل سلاح بسبب دیوان و متصرفان
و اهل بازار **مخفی نماید که نظریه میان قهر و عطاء**
در این حالی صورت و قبل ازین در اعتدال این بنابر
آنکه الضرورات پنج المخطورات کلمه چند مذکور است
و از تسلیم دلالی نکند بر قوت احوال دیوان و متصرفان
و از رانی ترخها و بیاری چیز و جستن بادهای خنک
و از مقابله دلالی نکند بر قوت دستوران و توسط احوال
دیوان و جستن بادهای خنک **در اصلاح احوال دیوان و متصرفان**
از مقابله دلالی نکند بر قوت

کردن عبار و جتن بادهای خنک و از تندیدن دلالت کند بر
بادهای آمدن با این وسیله تا یکی هوادان از توسع دلالت کند
به منازعت و جدل میان مقامه و کساد بازارها و بسیاری
منفعت دیگران و متصرفان و امتثلت دلالت کند بر نیکی
تجارت و متصرفان و اهل بسیاری از حیث و استقامت احوال
طرب و ادب و از مقابله دلالت کند بر جتن بادهای زیان
کار و قیام شدن میوه از بادهای مختلف و مشکل شدن کارها
و توسط احوال تجارت بازار کاران

دیران و متصرفان و از تندیدن دلالت کند بر استقامت احوال
دیران و متصرفان و جتن بادهای جنوبی و میل هوا بخوشی و خوبی
احوال تجارت و متصرفان و از توسع دلالت کند بر مخالفت میان
مرحمان و بیماری کودکان و تغییر هوا و پیدا شدن عبار
تباهی احوال دیران و امتثلت دلالت کند بر توسط احوال اهل کتاب
بازار و تباهی درخها و میل هوا بتری و استقامت کار اهل ادب
و از مقابله دلالت کند بر فساد احوال اهل کتاب و دیران
و سبانه بودن احوال اهل تجارت و کساد بازارها و پیدا شدن
نار یکی در هوا

از مقابله دلالت کند بر جتن بادهای خنک

نخه‌های اراجیف و از نسیب بد لالت کند به فتح خیره‌های مرا
و نیکی حال دیگران و متصرفان و تقارن و از توسع دلالت کند
بر ظهور و نساد و هر چند در میان خلایق و کساد با نرا و هائیا
حال مردمان حقیر و مسکین و جنتی با دها و تا یکی هوا و انقیاد
دلالت کند بر وقت احوال دیگران و متصرفان و مسلمانان و کلا
و میل هوا بتری و جنتی با دها و آمدن باران و از مقابله دلا
بر نساد احوال اعمام و متصرفان و دیدن این و بدین بادها و مختلف
و خیره‌های اراجیف **نسخه‌های اراجیف**

معانی از مقارنه دلالت کند بر وحدت و راجح حمار
و میل هوا بغایت حرامت در وقت و از نسیب بد لالت کند
سعادت بزرگان و دیدن این و بدین و با نرا و متصرفان
ملوک و از توسع دلالت کند بر عزت و بزرگ انرا و بوان
باد شاه و مسلمانان و کلا و بیامری اراجیف و از نسیب بد لالت
کند بر رسیدن اخبار خوشی و وقت تعالی و نرا و اشراق
و تقارن و از مقابله دلالت کند بر خروج اعدا بملوک از غیبت
و طقیات عطار و قبا و جنتی با دها و سرد

نسخه‌های اراجیف
از مقارنه دلالت کند بر جنتی با دهای خنک و نیکی حال سواد
و متصرفان و بیامری و نسیب بد لالت کند بر حال اهل با نرا و نرا

از تدبیر دلالت کند بر حجت بادهای سخت و سلاستی
و از تزیین دلالت کند بر فساد تجارت و بسیاری خصوصیت
عامه و لغیرها و احوال آمدن بآنها تکاسدی با زراعت
از دانی نوحها و از تنلیت دلالت کند بر منفعت بسیار
در صناعت و خوشی و احوال از مقابله دلالت کند بر حجت
بادهای سخت بر دی مایل و پیدا شدن عدل و داد در
میان ارباب صنایع و قوت تجارت و متفرقان و خوشی عامه
و کساد بازارها و از دانی نوحها **از تدبیر دلالت کند بر قوت**
از تدبیر دلالت کند بر قوت

احوال تجارت و آمدن اخبار مساره و از تدبیر دلالت کند
بر منگی حال تجارت و ظهور ارجیف و استقامت احوال اشراف و اعیان
مختلف و از تزیین دلالت کند بر مخالفت اشراف و زراعت و کساد
بازارها و بسیاری ارجاف و اخبار در مرغ و از تنلیت دلالت کند
بر کساد و بازاری و منگی احوال اهل ادب و از مقابله دلالت کند
بر بسیاری خصوصیت میان مردم و تباهی حال کودکان و منگی حال اعیان
و اهل نجیم و ارباب حساب **از تدبیر دلالت کند بر قوت**

از تدبیر دلالت کند بر قوت از تدبیر دلالت کند بر قوت
و منگی کودکان و از تدبیر دلالت کند بر حرکت هوا و بادهای خنک
و بسیاری ارجیف و از تزیین دلالت کند بر فساد احوال تجارت
و منگی

و هیچ عامه مردم و اهل بازار را از فساد اهل صلاح و از تشلیت
دلائل کذب و فساد نباتات از بادهای مختلف و باران و از هفایله
دلائل کذب بر قبا اهل جناب و دیگران و در برخی کویا
انهم مقارنه دلائل کذب بر مخالف میان عامه و بیماری

اطفال و از تلبیس دلائل کذب بر قوت حال تجارت و غنای
و وقوع اخبار و سعادت و فزاید از منوع دلائل کذب بر
جتن بادهای سرور و شدت سرور و مخالفت سرور الموالی
و مقصران و اکثر تشویق میان بازار و از تشلیت دلائل
کذب بر قوت احوال اهل علم و صلاح و استقامت حال و بیرون
و بقیه هوا و از مقابله دلائل کذب بر وسوسه های سخت و بی
فکرات و برف و استقامت احوال اهل شرف و قوت کارها

انهم مقارنه دلائل کذب بر کوانی نوجوان و قبا احوال و فساد

و از تشلیت دلائل کذب بر نیا دنی سرور و بیماری ارا جیف
و فکلی احوال مشایخ و دهانین و از تلبیس دلائل کذب بر سرور
مردم و قوت علماء و اشراف و اهل صلاح و از مقابله دلائل کذب
و فساد احوال و فزاید و ارباب قلم و امدن برف و فکرات و
کثرت بارندگی و میل هوا برودی و کوانی نوجوان **انهم مقارنه**

بوظاهر کذب و مخالفت میان اهل
علم و جتن بادهای سرور و از تشلیت
دلائل کذب بر حال

بسیار از آنکه بیگانه را در میان خود بپذیرد. از مقارنه دلالة

کند بر جنت باد غلامان بدین برفت سختی سرمان کاسیدی باز ارجا
ناز شد پس دلالت کند بر صلاح حال دیوان و اهل علم و استقامت
احوال ایشان و دهاتین و جنتی مادیهای ناخوشیها از توسع دلالة
کند بر هبوب ریاچ بارده و عاصفه و سرمان ظلمت هوا و مخالفة
علماء و اهل دین و خداوندان صلاح و از قنلیت دلالت کند بر قوت
حال اهل علم و متدینان و استقامت حال اهل کشت و زرع و بیابان
فوائد ایشان و از مقابله دلالت کند بر بیان ابدیتها و قوتها
و بریده شدن راهها و سختی مسو

از مقارنه دلالت کند بر قوت حال
و در احوال اهل دیانت و ظهور عدل و انصاف میان مردمان
اهل اسواق و از نیت دلالت کند بر قوت حال اهل علم و روانی
کارها و زراعت و از توسع دلالت کند بر قوت و موت و مردی
از دیوان و متصرفان و تجارت و از قنلیت دلالت کند بر قوت علم
و تصاعد قدر و دهاتین و سعادت احوال قضاء و از مقابله دلالة
کند بر مخالفت اهل علم و دین و ظهور و راستی و امانت در معاملات

اهل اسواق
خالی از میزان است
دلالت کند بر قوت
حال ملوک و اشراف و ظهور سعادت از بعضی اهل صلاح
دلالت کند بر فساد احوال و زفاف و قوت کارهای اهل خز و امیر و لونا

اگر در او در بر جگر کوی نشد و تا در آن
یعنی کوی دیگر نه بود و تو کوی خالی از
بعضی به بدتر آنکه کوی کسب باشد

ان علماء و اهل صلاح و زهد **اسم** دلالت کند بر قوت احوال و حقا
 و زیادتی قدر و جاه و سرکان دین **اسم** دلالت کند بر صلاح حال
 ملوک و مردم بزرگ **اسم** دلالت کند بر سبکی گشت و نزع و غایت
 و بیانی **اسم** دلالت کند بر قوت حال زبان پادشاه و ستور
اسم دلالت کند بر قوت احوال و سرهنگان و لشکریان و اما
 و اهل صلاح **اسم** دلالت کند بر قوت حال استوار و زیاده
 در نسل ایشان **اسم** دلالت کند بر ظرفیت و مردمان و گاه
 مستور و ظهور اخبار را ایف **اسم** دلالت کند بر بیای
 رسیدن و برف و طغیان آب چشمه و **اسم** دلالت کند بر احوال
 ملل خان و زیاده شدن آنها **اسم** دلالت کند بر غلبه و ان
اسم دلالت کند بر بیای و تقلود
 بزرگان و عظمای **اسم** دلالت کند بر بیای احوال اشراف
 و بزرگان **اسم** دلالت کند اشراف و ظهور
 عجایب **اسم** دلالت کند بر بیای حال قریب و اشراف
اسم دلالت کند بر جله و دروغ و نقصان **اسم**
 دلالت کند بر حرارت هوا و ناریکی **اسم** دلالت کند
 بر فساد مردم از علوی و هوام زمین و امکان زلزله **اسم**
 دلالت کند بر نقصان تناسل و دواب خاصه اسبان **اسم**
اسم دلالت کند بر نقصان جواهر معدنی خاصه نفوسه

دلالت کند بر
 حرارت اب و هوای

دلالت کند بر نقصان این چشمانها و نیزها
 دلالت کند بر شکست کارها و نیزها و هلاکت ملکات و نقصان چشمانها و الله
 اعلم بما این نظر آله بعضی بقیهات خیریه مستحقه که در بین
 من متعارفت ختم کنیم بعون الله و توفیقه پس گویم که این مصالح کوا
 این نظرات و مشکلات و غیرها از آنچه سبق ذکر یافته و آنچه بعد
 ذکر خواهد یافت در صورت طالع بودی و اجتماعات و استقبالات
 مقدم بر آن نزد قوم بسیار معتبر است خاصه بمنتهی طالع سال
 یا فصل باشد یا سال خدایه که احکام ایشان کمتر خطا افتد و در سایر
 اجتماعات و استقبالات نیز اعتبار دارد اما نه در آن مرتبه
 و امتداد و کما اشارت الیه بکار کوشیار حلالی پس مناسب این موضع است
 که در این باب بعضی اشارات بر سبیل توضیح و اختصار نموده شود
 تا طالبان این صناعت را سر رشته بدست افتد فصل
 هر طالع از طوابع اجتماعات و استقبالات که موافق سال و فصل
 باشد ظاهر دلالت بود و مقتضای آن طالع در مدت این
 طالع بیشتر بفعل آید مع هذا که سایر طایل هر دو طالع با هم
 موافقت کند از میسر و مستولی بر طالع اجتماع و استقبالات
 غافل نباید بود و هر حکم بر میسر و مستولی طالع سال کرده اند
 در آن نیز جای باید ساخت اما با آن قوت نباشد و نیز محتاج
 دیگر باشد ثلث علوی را جمیع باعث امن و آسایش و صلح

گفته اند پس اگر احد الكوكبين در آن تاد طالع مذکوره بود
 احد کواکب مذکور است حکم باشد علی الخصوص که تقوی ذاتی
 و سعادت کواکب معوره از آنسته و برآسته باشد و اگر نه حل
 بود بویژه و جو و مصالحه بادشاه مقیم بقوت نباشد و اگر مشرب
 بود پادشاه مدعی باین وضع در آن تاد طالع اجتماعات و استقبال
 جزو باعث آن شود که مودت ایشان در آن ایام سمع است حکام
 و تراید داشته باشد و حکم قرآن متعدی در حوت برین نجات
 بلکه قوی و مستحکم و از این که کفیم اوضاع قرآن و توسع مقابله
 مخین و در آثار مرتبه قیاس توان نمود العاقل بلفیه الاشارة
فیه عدم مناظره و تعدین بدرجه عاشق علامه دویه ست
 حق ملک و حکام خاصه در ثانی عشر یا من افتاب باشد بعد تر
 الکاه بود که تحت یا در مبال باوند الارض بودند و همچنین محاسنه
 ذنب باحد النخین در وسط السما اما حلول انر سعور در غایت
 و صلاح حال سهم الغیب علی این بود و اینها بتواهد و اقتضای
 زمان قابل حکم بود و الا بر سبیل ضعف امکان بعید حل باید نمود
ت حلول مرتج در احد الافئاد دلیل شریف فتنه بود و خروج
 دزدان و بدکاران سیما که راجع باشند و الی جای مرتج
 منحل باشند بهمار بهاسودائی و بلغی حرمین عارض گردد
 و در آن تاد اجتماعات و استقبال آلات هوردی و امری که

باشند بسبب وجود سهمین مشهورین درجه طالع یا سابع
و اکثرین بمرئج منحوس شوند قتل بیبی بود در ذات
سیاست ملوک و سلاطین **قرآن نحین** در طالع اجتماع
و استقبالات دلالت کند که عالم و عامل آن بلد را اله بان
منسوب بوده افت رسد و بدوی بجای او بنشیند و آل و عیال
در طالع بواد یا اجتماع و استقبالات مقدم بر آن باشند پادشاه
انقلابیت رحلت نماید و مملکتی فرنگی بر دوش این امر فرزند فقیر
محولیت چه در یکسال قرآن نحین در برج جدی در یکی ازین
طوالع باشد در خاطر باقی این شکسته چنانچه خلوص گوید که والی
هند رحلت می نماید این مضمون را در تفسیر در بعضی از بابها
بیاد شاه ظل الله عرض نموده بعد از آنکه در طالع این نحین
در ایران شایع شد و اکثر قرآن مرئج و شرقی و قریب باید
بنمایان را از ملنوبات مشهوری در ولایت افت رسد **مطلبت**
عام گردد و اکثر قرآن زهره و مرئج باشند در طالع و عاشق بواد
که بیند پادشاه مردم را افت رسد و در طالع اجتماعات و استقبالات
خود یکی از اعیان یا وزیران افت رسد و اکثر قرآن زهره و زحل
باشند کورانی کنند و اکثر قرآن عطارد و زحل باشند تبکی عظم
شود و موت خلق تا اکثر قرآن سعدین بود در راحت و فراخی

۴ نعمت و اسایش و آسایشی هر وی نماید و اینها بشناهد و دیگر محنت
 بود **سهمین** خوب در بین طوابع نیز می اثر نباشد مقارنه
 و نظر عدالت نه حل را دلیل بیماری و تنگی **مقلم** اقل گوید که
 هرگاه صاحب طالع منجوس باشد بمرح و سعدی خاطر بود بطا
 کناهکاران در آن ایام یعقوب پادشاه و حکام خلاصی یابند و اگر
 چه منقوت عقوبت شده باشد **اتصال** صاحب طالع سادس
 مع نخوست قهر و دلاالت کند بر خود و بیماری در آن ایام و اگر
 بجای صاحب سادس صاحب ثامن بود یا نخوست قهر دلیل حرکت
 باشد **اختلاف** و تحت الطالع حرج در طالع عاقل و دلیل بیماری
 و تنگی و آشوب و فتنه بود و آتش که در بروج منقلب باشد
 چون خانه ششم هجوم یا شعاع مستقیم منجوس شده باشد بیماریها
 از مزاج این سخن حادث گردد و اگر مشتری و عطارد در آن افتاد بود
 خاصه در عاشق و مرضی علاج پذیرد باشد با الجملة سلامتی عطارد
 دلیل تحت ایشان بود و صواب افتاد و معالجات اطباء **چون**
 صاحب طالع اجتماع و التماس انرا کوالب باران باشد یعنی مثلثه ای
 باشد و دل و متصل بود بیکدیگر انرا کوالب باران دلیل بیماری بامریضی
 باشد خالصه در دانش اگر ان کوکب قمر باشد بامریضی عام
 نافع بود و طاعت هوا و اگر عطارد بود بامریضی اندکی باشد و تنج

در صورت طالع تنگی
 باشد خاصه عاقل

انکه انهم از منافع را شامل
 شد و اگر هر چه بود بامریضی

و ظلمت هوا بود و اتصال کوکب را مانع و معطی بر تایت نمودن از
از ارکان شریعت از آن خافل نباید بود **الکیماء** از یکی از
زهر و عرج منصرف شود و بدی یکی متصل گردد دلیل کثرت باد
و باران فی الجملة باشد و اگر یکی از هفت منصرف شود بدی یکی
پیوندد دلیل کثرت و سردی هوا و اشتتکی و حدیث بر ف
باشد سیمما که در محل در غایت بود و اگر بر محل فقط پیوندد فاکید
اگر هذلی کند و ظاهر است اینها مشروط بوقت رسمیت و این
اوضاع در وقت اجتماع و استقبال تبیی بسیار معتبره و ثواب باشد
کمال اشارت الیه المحقق الطوسی قدس سره **انصال** ماه بوم
از خانه عطاره ابوب باران آنکه سیمما که ایشان نیز بهم
متصل باشند **حصول** یکی از بهترین در وقتی دلیل
فساد و تغییر هوا بود و تاریکی و بارندگی فاکر سعدین برین
صفت باشند دلیل اعتدال و خوبی هوا باشند صلاح زرع
و اشجار **حلول** عرج در یکی از ناد خاصه دهم در برج باوی
متصل عطاره و معود از هفت سابقه دلیل کثرت رعد و برف
و بارانها، مخرب سریع الا انقطاع و فساد هوا بود و آمدن ملخ و اگر
در غایت بود و در عطاره با آن بعد از آن باشد انشاء در هوا بهم
رسد و شاید که در آن ماه با طرف اناء یکی از علامات انشی سمیت
ظهور یابد خاصه که من با طر باشد و این تجربه شده است

حلو اعطارد در وقت نماز بروج هوایی خاصه عاشق و معشوق
 دلیل آنست که بادهای سردیه باشند بکشتن هوا بودن
 و حل در وقت نماز خاصه در بروج بار در دلیل سوزان و جفا که اکثر
 بود و خرابی قلعه ها و حصارها و ظهور ابله ها و سیاه و فساد کلاه و مرکب
 و نابالیا و مغرب سفابین و اگر در بروج خاکی باشد و کوفت و زلزله باشد
 خاصه که عطارد ناظر بود بعد از آن و قطره و بیرو باعت تا کید است
 و بودن مرتج فوق الارض و فصل بروج و فصل و معادن این احرا
 بود و اینها مجرب است **مما رقت صاحب طالع** بمرتج از بروج التي
 در کوه ها زیاده کند و از سرما کم کنند و بروج ای در سرما زیاده
 کند و از سرما کم کند **مما رقت صاحب طالع** بمجد و نند از سگ
 خواه اصاله باشد و خواه بنقل جمع دلیل باران بود در وقت
اصناع طالع اجتماع و استقبال در حصر و غلابا و معتبر باشد
 در این باب تفکر و صایب باید کرد چنانکه گویند مستوی بوطالع
 را باید دید و همچنین قدر و صاحب طالع و صاحب شرف و مواضع این
 کواکب اربعه و صاحب هر یک دلائل تقوی ذاتی و معارضه و استه **شاهد**
 بروج جنس امتناع باشد که بایست آن علوبت و بودن انشا
 داف تا در دلیل فراوانی امتناع بود با صفت غرت و اگر **بصفت**
 باشند عکس بود و ان امتناع بخوار و اعتبار باشد و مردم
 بان کم التفات شوند **هر کوی که در فلك اوج ندیر همچین**

در عرض صند باشد و در سیر زاید نرخ متناهی که منسوب
 باشد با و در سیر بود و در تضاع باشد و الیهابط
 فدر سیر فاقص و راجع باشد حکم بود **و حال در طالع**
 دلیل فخط است خصوصاً که در سیر بود و الیهابط بود
 تا کید شد کوهر کند **بود قدر فوق الارض متصل بود کب**
مخت الارض از زانی کنند **الریخت الارض** الی تحت الارض
 الی تحت الارض و متصل بود فوق الارض و زانی من
 درین موضع و درین مقاصد کافی باشد و باده از این
 منقضى است والله اعلم بالصواب **اصول علم در احوال**
تکلیفات این اصطلاح از جمله معتقدان ادمیان است و
 عرب تا سلیسات گویند و از سیران هوا اینها را میگویند
 تغییر هوا از حالی بحالی و ما حقیقت بحوالهها را در شرح
 بیت باب بر چند بتفصیل سال کرده ایم و در تفسیر اجتماع
 درین اصطلاح بجای میدیم و از اینجا ابتدا
 کرده میجهت سهولت مسطرة البروج را بهشت قسم
 مساوی کنند و از اقسام راز و ابای تمامه گویند و اینها
 مواضع که پس و پیش از حوری اجتماع و نظیر آن باشد بدو
 درجه نیز داخل مواضع بحوران دانند و اینها را از ارباب
 تمامه که مجموع دوازده باشد تا سلیسات گویند و مواضع
 اقل از مواضع و شش نقطه اجتماع باشد بعد از آن تمامست

درجه دوازدهم آن بود درجه چهار و بیستم پس نودم پس صد و سی
و بیستم پس صد و شصت و هشتاد و بیستم پس صد و نود و بیستم
دستم پس صد و بیست و بیستم پس صد و بیست و هشتاد و بیستم
نهم پس سیصد و پانزدهم پس سیصد و چهل و هشتم پس
سیصد و شصت و بیستم پس حرف اجتماع در هر دو ثانیه و اهل احکام
ستما از خانه عطار دانیل باران و باد آنکه محب زمانه و کمال
و اگر در این حال عطار در متصل بر هر یک باشد تا در آن موضع
فتح الباب دست دهد تا کید او برسد که هر یک در هر موضع حکم
که این امر مثلث بالثبوت که پسند هر یک را از کواکب متحرکه که در موضع
فانش مقارن قرار باشد احکام فرموده و اما انرا بعباری توضیح
کرده باین کتاب نقل کردیم تا طالع بیان این فن را بنا بر آنکه کلام
الملوک ملوک الکلام تذکره و دستوری باشد **احکام بود**
نحل در بیضی و در مثلث و در مربع و در دایره اگر در مثلث اقل

بیضی دلالت کند بر حدوث و ثبوت و بقاء و فلاح در کافه اقسام
و قلت شرف سلامتی و محفوظ بودن امور الیه و اگر در مثلث دوم
بود دلالت کند بر اختلاف و امتزاج هوا و قلت سیم دلالت کند
بر رسیدن مسکنی و رحمت بمردم و حوادث هوا و برون رفت
ان در این کتاب مختلف الورد در وسط حقیقی برج باشد دلالت کند
بر حدوث امراض در مردم **در مثلث اول** دلالت
کند بر حدوث و ثبوت و بقاء و فلاح در کافه اقسام

۱۸۱
از حکام و ولایه و مجاهد و عا که بادشاه با جمعی از اعدا در
ثلث ثانیه دلالت کند بر کثرت امطار و زلزله و طبله در
وقت و موت خوانین معظمه و در ثلث ثانیه دلالت کند
بر قتل اموال سلاطین **در ثلث اول** دلالت اولی
کند بر سکون و صلاح پیران معمر که لازم اماکن شریفه
اند و در ثلث ثانیه دلالت کند بر مصیبت پادشاه و وزیر
به سبب انتقال اشیاء و اندر این و تفسیر این و در ثلث
سیم بر ضعف خراج و شدت و عنا که عارض الاوقام
شود **در ثلث سیم** در ثلث اول دلالت کند بر صحت
و سلامتی پادشاه و اطاعت کردن رعایا و کافه انام و در ثلث
دوم دلالت کند بر موت شخصی شریف عظیم الشان از خاندان
سلطنت و در ثلث دلالت کند بر دشواری امور از مع و
شری و داد و بسند و ظهور و بر جانوران ضاره در دیوار قلعه
باماهیان و باقی حیوانات ای و اگر در وسط برج باشد دلالت
کند بر غرت و مرضی در پادشاه **در ثلث** در ثلث
اول دلالت کند بر خوار و اج هو او کثرت میوه ها و سلا
اشجار و در ثلث ثانیه دلالت کند بر ضعف مردم و حدوث
امراض در میان خلق سیماد را عیاب پادشاه
و خوف عقربان از پادشاه و در ثلث سیم وقوع عداوت

باشد میان مردم و فقدان محبت و بسیار چیزهای بد و آلتی
 برج باشد دلالت کند بر فوت پادشاه و نصرت یافتن بر اعدا
 در ثلث اول دلالت کند بر دخول بلا بر
 پادشاه و در ثلث دوم دلالت کند بر متعجبی بود در ثلث ثالث
 دلالت کند بر کثرت اراجیف در میان کتاب و اهل قلم و تشیع
 و گفتن سخنان بیهوده **در ثلث اول** دلالت کنند
 در تبدیل امور و تغییر اندوختن ستم دلالت کند بر رعایت و اسیر
 کویختن مردم از بقای باغیان **در ثلث اول**
 دلالت کند بر قتل و قتل مردم بود در گاه و خوارین و در ثلث
 ثانی دلالت کند بر کثرت ابطار و امراض **در ثلث اول**
 ثلث اول دلالت کند بر کثرت و خیانت اموال و در ثلث
 ثانی دلالت کند بر استخراج امشیا و اموال نهانی و عیب
 و در ثلث سیم دلالت کند بر بناء مساجد و صلاح اماکن
 مقدسه و اگر در میان نه برج باشد دلالت کند بر رحمت
 و برج ملوک و تحویل پادشاه از موضعی بموضعی **در ثلث اول**
 در ثلث اول دلالت کند بر تقوی مردم و در ثلث ثانی دلالت کند
 بر صوت یکی از سلاطین و جوع و فحط در میان مردم و وقوع فساد
 در ثلث سیم دلالت کند بر خوف و شدت عاقبه و اگر در میان
 برج باشد دلالت کند بر فترت در بیوتات پادشاه از بزرگان

خراج

و سرداران در میان **در ثلث اول** دلالت کند بر **بیت**
و بلاد در هر دم و در ثلث ثانی دلالت کند بر **بیت** کل شدن اثر
عظیمه از صاحبان نعمت و شرف و رؤساء و در ثلث ثالث دلالت
کند بر **بیت** زنان پیر و سالخورده و اکرمیان بوج باشد دلالت
کند بر **بیت** رسیدن بدو هفتین و از باب خلافت **در ثلث**
در ثلث اول و ثانی دلالت کند بر **بیت** مزاج هوا
و در ثلث ثالث دلالت کند بر **بیت** اراجیف و کوله و فوت
اعداد اکرمیان بوج باشد دلالت کند بر **بیت** و کرامت **در ثلث**
در ثلث اول دلالت
کند بر **بیت** معتمد له و صحت بدن مردم و در ثلث ثانی دلالت کند
بر **بیت** باران در بهار و در وقت **در ثلث** ثالث دلالت
کند بر **بیت** و برف و صواعق و کثرت سوناد در وقت و اگر در میان
بوج بود دلالت کند بر **بیت** پادشاه و سرداران و نکست اعدا
و قهر کردن برافتنه **در ثلث** اول دلالت
کند بر **بیت** های معتدل و صحت ابدان و در ثلث دوم دلالت
کند بر **بیت** باران در آخر و صبح و در وقت **در ثلث** سیم دلالت
کند بر **بیت** و برف و صواعق و برف کثرت و اگر در میان
بوج باشد دلالت کند بر **بیت** پادشاه و نکست اعدا و قهر کردن
مرايشان و **در ثلث** اول دلالت کند

بوظهر پادشاه بر اعدا و در ثلث دوم دلالت کند بر غزو صالحه
در تواند و منافع باشد و در ثلث سیم دلالت کند بر صحت بدن
پادشاه و شرح و خوشحال او و اگر میان برج بود دلالت کند بر
پادشاه و وزیر **در ثلث اول و ثانی دلالت**
کند بر حسن اطاعت رعایا نسبت ببلای طین و حکام و وقوع نصاح
در خدمت پادشاه و در ثلث ثالث دلالت کند بر استواء
و درستی پادشاه و اعتدال هوا و خوشی هوا و اگر میان برج
باشد دلالت کند بر تغییر و تبدل اشیا **در ثلث اول و ثانی**
ثلث اول دلالت کند بر اقبال پادشاه و حرکت امارت مکانی
ممکنی و در ثلث دوم دلالت کند بر رونق و ترقی ممالک
پادشاه و در ثلث سیم دلالت کند بر خوشی و مردم و اخبار
اراجف کثیر و سفر پادشاه یا ممالک بعید و اگر در میان برج
باشد دلالت کند بر تغییر امور و شدت و اضطراب و اختلاف
حکمه و جدوی **در ثلث اول دلالت کند بر**
خفگی هوا و خویف و کمی باران و در ثلث ثانی دلالت کند
بر منفعت کتاب و وزیر و کثرت فرج و سرور و خوشی حال ایشان
و در ثلث ثالث دلالت کند بر شفقت و رافت پادشاه نسبت
بمردم و حسن خلق و اخاف بکافران و اگر در میان برج باشد
دلالت کند بر تاراج مردم بحیر و خوشی خلایق **در ثلث**

اول و ثانی دلالت کند بر خیر و اوست و در ثلث دوم بولوث امطار
و در ثلث سیم دلالت کند بر حسن مزاج هوا و صفای آن و قلت امراض و
طوف شدن آن و اگر در میان نه برج بود دلالت کند بر وصلت پادشاه
و سلاطین **در ثلث اول** دلالت کند بر حرکت عساکر و
جنود از مکانی بمکانی و در ثلث ثانی دلالت کند بر سلاطین پادشاه
صحت بدن و مزاج او و در ثلث سیم دلالت کند بر اعتدال هوای
و کثرت منفعت و اگر در میان نه برج باشد دلالت کند اخبار
یافج و سرور که لایق پادشاه و سایر الناس بود **در ثلث سیم**

در ثلث اول دلالت کند بر منفعت اهل دربار و سلاطین ایشان
در ثلث دوم دلالت کند بر منفعت خواجه از لباس و خوشبختی ایشان
و بیرون آمدن از خوف و بیم و در ثلث سیم دلالت کند بر فوج پادشاه
و بیرون آمدن از خوف و بیم و در ثلث سیم دلالت کند بر فوج پادشاه
و بیرون آمدن از هم و غم و خلاصی از تعب و کرب و انتقال
کردن از مکانی بمکانی و اگر در میان نه برج باشد دلالت کند بر
اخبار صالحه بر ملوک **در ثلث اول** دلالت
بر قتل اموال پادشاه و زنی خواجه و در ثلث ثانی دلالت کند
بر خوبی هوای زمستان و شیوخ مرض عروق الناس در میان مردم
و در ثلث سیم دلالت کند بر صحت پادشاه و صلاح حال
در ثلث اول دلالت کند بر مجید و اشیاء نوت

شده مذکور سخنان گذشته و در ثلث ثانی دلالت کند بر منع کتاب
پادشاه و حقوق ایشان و در ثلث سیم دلالت کند بر کرم ملوک
نبشایخ و رعایا و قضای خواج ایشان و خلاصی سلاطین از احزان
و اگر در میان نه ثلث باشد دلالت کند بر ظهور امشیا و اسرار نهها
بر پادشاه **در ثلث اول** دلالت کند بر سفر پادشاه و در
ثلث دوم دلالت کند بر کرامت ملوک نبش با اشراف و در ثلث
سیم دلالت کند بر قوت لشکریان و زیاده فی ایشان و سلامتی ایشان
و در میان نه برج بود دلالت بر فوج و سرور پادشاه و توابع
در ثلث اول و ثانی
دلالت کند بر کثرت و عدد بوند و صواعق در وقت و در ثلث ثالث دلالت
کند بر راحت لشکریان و قلت نهب ایشان و سکون اعداء ایشان
و اگر در میان نه برج بود دلالت کند بر کثرت خوشی مردم
دلالت کند بر هوای نافع و در ثلث ثانی دلالت کند بر قلت امشیا
و فساد غلات میما جو و کثرت و در ثلث سیم دلالت کند بر مرگ زنان
و اگر در میان نه برج بود دلالت کند بر قلت و بیماری پادشاه و توابع
ان **در ثلث اول** دلالت کند بر وفای شاقه
عسر و در ثلث ثانی دلالت کند بر هجیان امراض و جمع دست و تنگ
و در ثلث ثالث دلالت کند بر صفت پادشاه و عرض امراض و مزاج
او و اگر در میان نه برج بود دلالت کند بر صحت جسم ملوک و قوت آنان

کلی

در ثلث اول

در ثلث اول دلالت کند بر حدود و زلزله عظیمه و رجفات الارض
و در ثلث دوم دلالت کند بر هلاک مردی بزرگ از خوارج
مذعبان یا دشمن و ظفر یافتن بر این طایفه و در ثلث ثالث بوقوع
جیوش و عساکر در اماکن مسلامتی این طبقه
در ثلث اول دلالت کند بر نقل و سفر پادشاه و در ثلث ثانیه دلالت
کند بر تفرق اموال ملوک و ثلث سیم دلالت کند بر انقضای وقت
در میان مردم و اگر در میان بروج بود دلالت کند بر وقوع اخراج
در ثلث اول دلالت کند بر حصول مطالب
ملوک و سلاطین و حصول سیاحت و ثلث دوم و سیم دلالت
کند بر فراق در اهل اسواق و اگر در میان بروج بود دلالت کند بر ورود
اخبار صالحه و فتح و ظفر پادشاه بر اهل طغیان
در ثلث اول دلالت کند بر انکسار مردم چیزهای پوشیده را و منفعت
از آن و در ثلث دوم دلالت کند بر کرامت و منفعت سالخورده
نزد پادشاه و ثلثی قدر و مرتبه ایشان و در ثلث دوم و سیم
دلالت کند بر موت بزرگی از خواش و خدم پادشاه و اگر در میان
برج باشد دلالت کند بر خوف و وحشت ملوک اعیان دولت
در ثلث اول دلالت کند بر غدر و بوف و کثرت عاقله و باران
و آبهای و تجارت کنند و دانه در وقت و در ثلث دوم دلالت
کند بر قتل خاطر پادشاه و بیرون آمدن شخصی بر پادشاه

که از اقوام با از اولاد و احفاد او باشند در ثلث سیم دلالت کند
بوتبدیل اشیا و غیرات و اگر در میانه روح باشد دلالت کند بر غیو
موضع پیدان ماد شاه که غیر الشریع و کثرت سخنان اراجیف
در میان مردم در ثلث اول دلالت کند بر عداوت
لشکریان و در ثلث ثانی دلالت کند بر قتل احزان و در ثلث سیم
دلالت کند بر امور حوادث تازه در میان مردم و اگر در میانه
روح دلالت کند بر کینه و ضرر پادشاه و گفتگوی مردم در
کدوهای در ثلث اول دلالت کند بر حقوق و حد
مرغی پادان پادشاهان و کثرت سخن و غم در خاطر ایشان و
در ثلث دوم دلالت کند بر غم و قتل باران و در ثلث سیم دلالت
کند بر صحت جسم و تن پادشاه و سلامتی و فرج و سرور او و در میان
باشد دلالت کند بر پیوستن هوا و قتل و طوبی و اندا
در ثلث اول دلالت کند بر سکون دریاها و سلامتی کشتیها و در ثلث
دوم دلالت کند بر مرگ خود بزرگ و در ثلث سیم دلالت کند بر بادهای
سخت که مضر باشد در ثلث اول دلالت کند بر صحت
و صفای بقای هوا و در ثلث ثانی دلالت کند بر اسقاط اجنه و موت
جبال و در ثلث سیم دلالت کند بر ضعف لشکریان و شدت جوع
و فرغ ایشان **در ثلث سیم** دلالت کند بر بارندگی و قیامی هوا چون

سفلین دایما قریب بافتاب اند بقلیل از مابین نشانی که در بحر الی افنا
واقع زیاده نتوانند رسید بخلاف علویه که بهر مابین است که بین
الاجتماعین متعین است بر سبیل امکان و اصل توانند شد این
باندک تا علی ظاهر است بنا برین عمر حکیم کو الی علویه را در
احکام فاشیات باثنت و سطهرت از برج اتی عشرت داده
وسفلین را بطرف مائی صبا حی فقط هذا که که اتی علوی غطی
و اهتمام بشان او بیشتر است در طرف مائی صبا حی
جمع اشیا باشد سیما از جهت اصحاب بحر و از باب سفایین و
صباحی دلالت کند بر اخبار صالحی که وارد پادشاه و سلاطین
شود و فرج و شرف و سایر الناس نیز رسد

در طرف مایین دلالت کند بر صحت ادعیای وقت اهراس و محقق
علتها و در طرف صبا دلالت کند بر سلاقتی و مواساتی و خوشی و عالی
و صرت مردم در مای دلالت کند بر مرگ یکی از اهل
حرم پادشاه یا یکی خوانین که زحل در حراج او داشته باشد
طرف صبا دلالت کند بر ضرر سلاطین و حکام
در طرف مای دلالت کند بر حسن مزاج هوا و خوشی و خوب
و در طرف صبا دلالت کند بر درد و اخبار و سار و از
اما که بعد از در طرف مای دلالت کند بر نوب
مردن رعایا و عوام الناس و تغافل بر حکام و سلاطین و در طرف

در این کتاب از خط و کتابت
در این کتاب از خط و کتابت

صباحی دلالت کند بر عیبت مردم و مودت و نصیحت در میان
ایشان **در طرف صبحی دلالت کند بر غفلت هوا**
و اختلافان و در طرف صبحی دلالت کند بر مرگ مردمی
شریف و بزرگ که مدتی مملکت باشد **در طرف**
مسابی دلالت کند بر مضرت رسانیدن مردم بیکدیگر و در
طرف صبحی دلالت کند بر تلف اموال زنان بسبب طمع و اخذ
توابع **در طرف صبحی دلالت کند بر کثرت**
اخراج و ناسازی مردم و در طرف صبحی دلالت کند بر
سهولت امور و خوشی تدبیران **در طرف صبحی دلالت**
کند بر وفقت اهل زرخ و ثروت و در طرف صبحی دلالت کند
بر عیبت و سلاهی مردم **در طرف صبحی دلالت کند**
بر نقل و حرکت پادشاه از موضعی بموضعی و در طرف صبحی دلالت کند
بر مضرت و نسیب از اصحاب سلاطین **در طرف صبحی دلالت کند**
بر سلاطین و در طرف صبحی دلالت کند بر مصرت آدمیان و
خوشحالی و قوت لشکریان پادشاه **در طرف صبحی دلالت کند**
وضع و نشین در طرف صبحی ثلث بکنند چه بعد از اجتماع بدان
درجه یا ثلث تعیین یافته پس با هم انجا توافقی رسیده
اما در طرف صبحی وصول او بموضع و نشینش نادان واقع بود زیرا

که از ابتدای اجتماع قاتمائی دور تمام فاشیتان بابتها ^{سید}
 و قدر این مسافر در مدت بدست هفت روز و قتل تقریباً
 میکند و افتاب در این مدت نزدیکیت و هفت درجه قطع
 کند باندگی یا زیاده بحسب اختلاف حرکت آن در اجزاء بروج و
 غایت بعد عطار در نیز از افتاب بدست هفت درجه است
 پس قاتم بموضع فاشیت که درجه سیصد و شصت تواند
 رسید لیکن این بر سیل قدرت بود و الله اعلم
 در طرف مسائی دلالت کند بر ولایت ملل و امرا ^{در}
 و در صباخی افت چهار یا بان بود ^{در} در طرف مسائی
 دلالت کند بر حدوث امراض و در صباخی
 دلالت کند بر سلامتی اعیان و در حجت مزاج ایشان
 در طرف مسائی دلالت کند بر وصیت ابدان مردم و در
 و در طرف صباخی دلالت کند بر عدالت فرج و سرور ^{در}
 و در طرف مسائی دلالت کند بر خوف و اشتیاق
 پادشاه و در طرف صباخی دلالت کند بر عدالت سهلا
 و در رأی پادشاه بجهت امور مملکت ^{در} در طرف
 مسائی دلالت کند بر سهولت امور و استقامت آن خا
 امور سفان و در طرف صباخی دلالت کند بر فرج اعیان
 و در رسانیدن و بعضی بعضی ^{در} در طرف
 مسائی دلالت کند بر صحت سکون هوا و در صباخی دلالت

کند بر صحت آدمیان و سلامتی ابدان **در طرف**
مافی دلائل کند بر حصول امیدها و در طرف صباخی دلائل
کند بر فرج و سرور پادشاه وقت **در طرف**
کند بر صحت و سلامتی آدمیان و در طرف صباخی دلائل کند
بر ضعف و فساد اشراف **در طرف**
کند بر صحت شدت سرها در طرف صباخی دلائل کند بر
خوشحالی کسان را **در طرف**
بشرح اسرار و اخبار که در میان مردم مخفی بود و باشد
در طرف صباخی دلائل کند بر صحت خلافت و سلامتی نفوس
ایشان **در طرف**
شکریان بر رعایای عامه و در طرف صباخی دلائل کند
بشرح و صحت مردم **در طرف**

بر طایبان این فن پوشیده نماید
که میان اهل احکام در سعادت و نحس است راس و دنبه
بسیار است جمهور بر آنند که راس سعید است مطلقا و دنبه
نحس و بعضی هر دو را نحس دانند غایتی آنکه دنبه الحبت
و بعضی دیگر گویند که چون سعدی محاسن را بر نشد
سور بود و چون نحسی محاسن او نشود و نحس و دنبه
بجلاف این بود و بعضی چون محاسن او نشود و نحس بود
و چون نحسی محاسن او نشود سعد و این یک بیت

شیخ نظامی مؤید این قوکت **رکال از د و دخت** ^{کرد}
که مرتج از د نبی بعد ^{کرد} و بعضی از برا همه هند راس
را نمی دانند و دنب را از کور اختیار نکند معلم اقتدا وسطا
طالبی گوید که در هر طور هر سو بر الگوای یقویها فی استعاده
ولا تضد البقی لانه و ز د مینه و مع الشمس خاصه بدل
على افواه الطور و ذهاب البصر لانه لطیفه الارض
وهی بطبیعته النهار فهو منخوسب محآ لفه
یوینا بواجم معلم ان لغوده محاسن شمس بار اسودی
زدی الاثر باشد **انهم بر دنا طول**
دلائل کند بر نیکی کشت و زرع و بسیار گیاهها و سبزهها
و سبزه کردن زمینها و کثرت باران و آبادانی و اشیای
و نباتات و عوایع و مباحث و غیره در میان زمینها
احوال بران و کوششها و دقایق و کثرت باران و
قوت آفتاب و قلع و خاندنهای قدیم و مریضی و
و اهل بخاری و سیاهان و بندکان و خواجه سیرا
و دکان و دکان و ریاده شدن و کتلهای کین و غیره
مردم و سیاهان ظهور هر هادی و علم سال و سن و
شرف و شرف و فال و زمان و مدعیان و سیمیا و اخیا
جن و ارواح و سلاهی و ستوران و غریب معاش و حیوانا
و کثرت بناح ایشان و محلهای و مسان و رفیق مردم

هموار است و مواضع متبرکه و بمیان آمدن دنیا بیرون در هم
مغشوشه و فراخی فراخی در افق و دیوار جانب خراسان
و محی الدین مغربی گوید که حاکم از حاکم از اسرار و دین
عاشق دلالت کند بر قوت ملایم و عامه **الحاکم از اسرار**

دلالت کند بر بیاری خیرات و طاعات
و قوت اهل در میان و ارباب باموس و رفعت اهل شرع و قوتها
و علمان و ارباب قنای و زانستی دار القضا و هر دو مقام احد
و مدار و در میان و بیخ و عتبات و عالیات و زیارت
و عزارات و اماکن متبرکه و مواضع شریفه و بیاری طاعت
و عبادت و اجابت دعا و توجیه خلائق بابتای زکوة
و صدقات و تقوی و امانت و دیانت و صلح در میان مردم
و فراخی ایمانی و از این و خیراتی معیشت خلائق و مسامری و تقوی
خاصه در جانب خراسان و اقامه دین **الحاکم از اسرار**

دلالت کند بر خوشدلی و سلاطین و اشراف و قوت
حال ارباب مسلح و اقبال در دین و عیاران و انصاف
ایشان در آن احوال و رواج کار صنایع و اکتفا بر این و توجیه
و امانت فانی و مفیدان و بدکاران و اهل شر و اینها
جنابت و ظهور و بار مسایبان بی عمل مردم و زانق الشی
ترکان و حاکمان و موقوف کار شکران و خوبی معامله
ایشان با مردم و صحت بیماران و آمدن و رفت عساکر

از اهلان

۱

از اطراف و جوانب و اجتماع اهل سیاه خا صلی در
 اقلیم ستم و رغبت مردم نکارهای خیر و بزرگی و
 فرد مایکان و سفلیکان و ظهور مردم و برسی
 و رزاق و قوت حال قصان و سلاخان و شبانان
 و فروتنان و اهل احکام گویند که چون مترج در
 سمت عاشر بود و عاقد در افلاک و لایق فتنه
 شد باشد بودن او مع رافع لیل شهرت خوب
 بود و اگر دلیلی فتنه و حریف قایم نشد باشد دلالة
 کند بر قوت ملوک و غلبه **در حدیث و احادیث**
 دلالت کند بر ارسال رسالت و سایل میان پادشاهان
 و سلاطین و گفتگوی مصالح از جانبین و اندک اخبار
 سابق از جانب عظمای امران و شاهان و فرماندهان
 و انصاف بر ملوک و حکام و اقبال بندگان و خدمتکاران
 و بسیاری از رویم و بیرون آمدن جوهر نفیس از معادن
 و افزونی ممالک و خزاین ملوک و سلاطین و میل بزرگان
 بخیرات و صدقات و زیادت در عز و جاه و کثرت در
 خلافت و خصوصاً در اقلیم در چهارم اینست آنچه جمعی در
 احکام شمر مع رافع در کتاب ایراد کرده اند و آنچه معلوم
 اقل درین باب فرموده خلاف جمعی است لیکن چون

سخن این قسم بر سر این خبر در شمرده از خود نیست مع
هذاکه قیاس ما اکتانرا نیز بملاحظه استمداد و
قبول قول ابله منظور ریابد داشت موافق قول بطلیموس
که علم النجوم منك ومنها **امکار و کمال** دلالت کند
بر حکومت خواجه و مرقی زبان و خادمان و توبه زبان
رافیه بدکار و سعادت و اقبال اهل غنا و بسیاری سوار
نقود و کلاه و اینها در سراج جواهری و قیصری بار آورند
و خط رفیع نشان و جوتی نازهای خوش و حدیث مانع
و بسیاری نعمت و رفاهی و عفت خلایق و نیکی اشجار و اثمار
و قوت و بنام اسلام و امانت دعا و امانت حاجات
و امانت اعتقادات و ظهور زبان کوامات کوامات
در کمال و کمال دلالت کند بر رفعت و بلند
اقبال و رفاه و اهل قلم و اهل شعر و اهل متون
و اصحاب خوف و عنایت بادشاه در حق این طایفه و کثرت
مع و مروت و حدیث مانع و رفعت و ظهور و رفعت
و امانت و عفت خلایق و امانت تواریخ و اخبار و شیدان
و داستان و موافق امدن معالجات لطایف و احکام اهل
تخیم و نیکی معاملات مردم و تقصیر و فائز و راستی و درستی
محاسبات امانت اهل تمیز و باب دیوان و قیمت و بوالا

کتب و درج باز آفریده و دیانت مردم بکفایت موعظ و نصیحت
و آمدن اخبار و محو نوشتن انعام و امتیاز
دلائل کنند بر رسیدن اخبار خوش و بدی حال
عوام الناس و رعایای عزت و مولان و ایلحیان و مشایران
و قوت حال مردم و نمایان شدن خیرات و صدقات و ترحم
کردن بفرمودستان و انصاف در حکام و داروغگان و امنی
و صلاح اهل اسفار و اجابت دعا و اسباب نفع جمیع درج
و رعایای مهمانان آمدن باران در وقت فائده اعلم
دلائل کنند بر نور و برکت و باری و خدای یکتا
سیمای در طالع بود و آشوب و آوارگی مردم از مساکن و اطمینان
و بدی حال پیران و کثرت فرزندان و رفتن اعدایان و کوفتار
ایشان و اخراجی و زنده ماندن مثل صرع و جنون و سایر بیماریها
و سودای و قوی و استقامت و بویان بسیار و جذام و کثرت
جنس و فرج و ظهور مکر و ظلم و کوفتاری و خونریزی و کثرت
و خرابی بیوتات قدیم و عمرهای بغایت مسرور و بویان و بد
بسیار در وقت سیمای که در حال در عاشر بود است چهار یا بان
بار کثرت خاصه است و غنای و کثرت کثرت از دیون و بویان
محصن لایست و قتلت حیوانات و غنای و غنای طعام و انعام
و زلزله و آمدن ابدیهای بسیار خصوصاً که زلزله در ربع بود

و در هیچ خالی یا انی و نظر عطار با او بعد از آنکه از یاد
کند **حکیم** و صاحبی الدین مغربی و ابراهیم حاسب قلی
مجا سده زحل بازیب دلیل بد حالی و کدورت ملوک و
سلطین باشد و اگر در مثلثه اثنی بود دلیل است بر
کثرت موت و قتل در عظماء و افت کوسفندان و کاوران
شتران و اسبان و الود در مثلثه ارضی بود دلالت کند
بر فساد و هلاک اطفال و افت ثمرات و اشجار و مرگ اغیار
و قتل امطار و مطعمات و الود در مثلثه انی بود دلیل
کنند بر دودش بالا یا و شیوع شر و مرخصه که هر چه
باشد در آن هلاک و طیور و مریح عاصفه و انی
در مثلثه انی بود دلالت کند بر ضرر اهل سفایین و سکا
بجاری و سواحل و بدی حال زهاد و عباد و نقصان زراعت
و کم شدن مرغ و ماهی و نقصان اجهاد و اهلک و اب و قلت
لبنیات و طغیان ملخ و سایر وحشرات الارض **الحکام**
نور دلالت کند بر بدی حال مکرران و بزرگان
و خوار و قضاة و علماء و اشکار و شدن و احش و منق
و استیلا و وفات بزرگان و کثرت ظلم و جور از حکما
و ثلثان مردم از صدقه و زکوة و بدکشتن هوا و دیانی
مردم و مدهانت بزرگان و قذیر و خطای مفتیان و

ما را استقامت محکمه و باطل کردن حقوق شرعی و حقوق مستحقان
و قلت نوایید دارالقضاء و خزانة صلاح و مدار امور و تنوع
از اهل شرع و مصادر و نقصان توانگران و کمی خیرات و طاعت
دلالت کند بر فتنه و حزب و بدی

حال لشکریان و خونریزی و کشتن رعایا و خصوصیت ایشان
و حکام و تنوع جایگاهها و تعدد بر سر کار و بیماریهای صفاتی
و سوداوی و حدیث شرع و جنون و بدید آمدن غلبهها و
افتادن فتنهها و قتلها و نا امنی و راهها و اوقات و لشکرها
و دیگر شدن ایشان و طاعت و ختن جایگاهها و افتادن
مردم از دستور و سطوح با هم

که بد که هرگاه هر پنج دین باشد در روز و شب و شب و شب
کنایه کاران را بیست تمام بقدر و زمانه و چند کنایه ایشان
اندک بود و حکم مغرب گوید که این وضع یاد مشاهد را این
از جمله علامات رذیه است معلم اهل احکام گویند
چون هر پنج یاد دین در زمانه بود دلایل فتنه و نزاع باشد
و علامات جوار حزب بود دلالت کنند بر

تمامی دیدن حال سلاطین و استولی شدن مستکاران
و حرکت اقوال و جدم یاد مشاهد و بیماری و موت فرماندهان
و قتل و بیدار و عکاست و حکام و معارف از مردم سفله

و معیوب و کثرت در چشم و در انگشت و عضوهای افتاد و مردم از
مستور و بلند و نقصان معادن و کجی آب چشمها و بیماری از
عرج و مسود او آفت در دماغ میآید و مرز بین عراق و فساد و قلف
هوام و نقصان و خسارت و عراق و قوس و بیم بادشاه از مردم
فرزنامه و کم شدن و خست و شکوه ملوک و خست شدن و خست
و بیماری و خوف اکابر و مهتران هر قوم و فساد طوائف
دلائل و **دلائل** کند بر اعتباری و قتل احوال و
و خداید و بد بختی و زان و بیمار و بهادر میان ایشان از میدان
ریش و ابله و اسقاط اجنه و بیرون آمدن زان و ساحق
و اخوت و فساد احوال و اب و امیر و اوقات و قلت فواید این
طایفه و ملاقات و فواید و میان از و اج و کثرت فوق و پیش و
اخر و آن و او و اج و فدا گیر و علت الات و تناسل و نکاحهای
و دلتی مردم و خست شدن آب چشمها و کاسد شدن
بازار و اج و خاصه الماس و نقصان و در خانها و
نیامات و مشکونه و سودا در وقت
دلائل کند بر قوس و بیم و زان و اب و قلم و مقصر و
از جلاف و مسفلکان و عوامی عوام و غلبه کردن ایشان
بوعمال و اهل دیوان و شغولی بند کاف و خوف محتاج
متردد و خستکی هوا در تابستان و بهر و جلید در هر
و قلت فواید کتاب و اهل و قوس و نقصان و عیشت

واهل از ارض ضعف دغوها و خطا در بدوات وافت
 طيور و ظهور اهل نفاق و عناد بكثر تهمت دميم
 وافتادن بيمار ديوانه در ميان آمدن سخنان بيهود
 و بيان و اوتكاف مردم بهر بندگان و نشستن على
 مرفه و اعزاز و تعويدات و هياكل و بسيار و كذب
 و اخبار را و احيى و كفتكوى اهل دنيا و منافقت حكما
 خلاف علماء و سال اعوام حقيقه و بيمار و دوا و جمع جنون
 و حديث شريخ و نام الصليان و كذا و از اهل و زمانه
 ضيلع و نيست و مران **و كذا و كذا** دلالت كنند
 بر سر كودانى غامه و در پيچيده و نشاندن از لطائف
 و سفلگان و مردم ادا و نبيد و ال و بسيار و كودنا
 ايشان و در قيد افتادن ايلچى و توقف ايشان و حديث
 امر اعى در اطفال و وقوع ام الصليان و كفتكوى عوام النبا
 و افتادن از اجيف و فساد ميوه ها در وقت و غم و تهمت و بد
 مسافران و مناظران و تفاوت نوحها و افت جانوران
 زهره دار و كشت در چشم و ديون و كى و عقوبت افتها
 و نوس و بهم كودكان و افتادن از بلنديها **ابو معشر**
 بلخى در كتاب مختصر الاسرار امده كه الكوكبى بار اسباب
 در مقابله شمس نباشد دلالت كنند بر فساد كينند

اعتبار آن بموضع قرار گرفته است براسی یا ذنب در هر ماه دی
موتیه که افتاد در مقابل نه باشد خورشید و این سخن
محل نامت اما حق است که اگر افتاد اب الوقت در مقابل نه باشد
مقتضیات راس منور است خواهد شد مقتضیات
ذنب منور خواهد بود **هو کوکب که در خانه شرف**
خود یا سایر خطوط قوی باشد و محاسد راسی
شود و اثرات در اثرات جید ان مذکور باشد محسوس
بوسیله افق تا کین بود و اگر در هبوط و وبال قبل ان باشد
ان تا اثرات بضعف مذکور بودی بود و در محاسد ذنب
حکم بر خلاف این بود یعنی **الکوکب در خانه شرف و مثل ان**
بود انچه در تا اثرات رذیه ان مکتوب شد باشد بضعف
و زبانی ادا باید نمود و در وبال و هبوط و امثال ان باشد
بمبالغة و تاکید

جهل و کویند کید کوکبیت متوهم که انرا
میریت معلوم در صد و چهل و چهار سال شمسی در روز
تمام کنند و بیوی دو انده سال و درجه در صد و چهل روز
و بعضی گویند کوکب کید موجود است اما هر یک نیست و لهذا
قطب الفضل اعلا می شود از فی در تحفه التاجیه فلك او را
تحت فلك شمسی اثبات کرده است بجای فلك اثبات کرده است
بجای فلك زهره و فلك زهره را فوق فلك شمسی خلافاً للجمهور

۱۷۰
علی کل التقدر بین اهل الاحکام از این جهت اند چنانچه شیطان
فلکتر خوانند **دلائل** کند بر خود و
طاعون و مرگ ستوران و انعام و عول و هر انس مردم و خوراک
بناهای عظیم بحکم سلاطین و حکام جاب و برج و برکات و ارباب
خاندانهای قدیم و مراد پیران و مردم سالخورده و حدود
دلتکی و غم و هم در میان مردم و شکنج عضوهای و سرهای
سخت و دف و امکان طاعون در بعضی بلاد و متعده و خوراک
گذرها و الله اعلم **دلائل** کند بر

گرفتاری مهتران و قتل عظام و وقت اخوه و خواری فقهای
و علماء و سادات و اشکار و اشک و فقر و زنا و خوف و مراد و قضا
و ارباب مناصب شرعی و استیلا و زردان **دلائل** کند بر
دلائل کند بر جمع شدن کثرت و امانت و شدت
نیغها و حرب و قتال و در یختن خون و کشتن و کشتن و قضا
از عظام و برکات و خلاف میانه سلاطین و در غبت و بال
گرفتن قتلها و قتل برکات و عز و زان و اصحاب شرف **دلائل** کند
دلائل کند بر متعوی سلاطین کارهای

عیث و فرو و قتل ملوک و غلبه و غنای مردم و سفله و
بد اعلی و برکات و شرف **دلائل** کند
بر نقصان آب چشمها و افت نباتات در وقت و سرما
سخت در زمستان و بارندگی با فراط و مرگ و زان در

در بهار طوبی که صاعقه افکند و بقتلوی در میان شهر
حادث شود **دلائل** دلت کند بر مرگ جوانان
و درخت غلامان کارگران و مشغول جوانان بقتل و غارت
و بدی حال دیران و متصرفان و مکلفان تعطیل مهمات این
طایفه **دلائل** کند بر حدوث و وقوع خیرهای
در مرغ و قتل مردم عامه و خونریزی و رسولان و لوثان
ایستادن **دلائل** کند بر توصل و مباحه و مله تران
و وقت حجاب و انداختن بزرگسالان اهل سلاح
دلائل کند بر شمشیرها برهنه شود و آشوب
و قتل و خیر و دزدی و فساد و غارت بود و حال ضعف گذر
و گران تمام بود **دلائل** کند بر فساد و غارت بود و حال ضعف گذر

و ان مشتمل است بر
فصل اول از احوال و احوال مستقره محقق نماید مقتضی تحویل است
و انقلاط کوکب از برجی برجی از جمله اعظم ارکان الحاکم
و بر آله تحویل کوکب از برجی برجی بمنزله بمنزله که اهرایمه
در آن شهریان منزل وضعی مجد و حالتی تازه روی نماید
و موافق مقتضی آن روح بسبب آن کوکب از خانه و مشرب
و دیال و هیوط و طبایع و کفیات و همچنین سعادت و نحو
صاحب خانه مناظر و ساقط بودن و منضم بسایران
ضلع از آنچه مذکور شد و خواهد شد **دلائل** کند بر
این وضع از تر حال عظم

شهری است از شهری
شهری یا از شهری

ملک

نه چنانکه از سخن اکابر قدما و محدثین ظاهر می باشد است از
آن جمله حکیم فاضل بر صمد کامل محی الدین میفرماید و اعلم
ان الله ان اشقل رجل من رح الى رح احد ثلث الالاف
في السماء والارض اشهد والزلازل و^{مورد} شتت الاثا
الا زمينة والدول وحدث الحروب والامور اقرب
وابن احكام در هر برج متفانیت باشند صاحب حدث
عجیب و ذهن سلیم داند که چه باید گفت و ایشا حکم انتقال
بلکه علویین را مخصوصه نماید و ادست ایشان که بودی
ظاهر است **دلائل کند بر حرکت بادشا**
بقصد محاربه و تحویل نمودن از موضع بموضع و غزای و غارت
جوانان و فتنه و حرب و غارت و قتال و این انتقال نامیده در
نواحی مشرق و جنوب و کثرت از اجوف و آبیان و حشرات الارض
خاصه می شود و غارت اطعمه و نوافل شبانم و حضرت
بعظما از پاهایان و فوت و فوت در ولایت مردم و غارت
جوهر و ظلم در بلاد و ستم ملوک بر رعایای پاهایان و غارت
و ظلمت و قبا و هوا و نقصان سوما و حد و ث و بارندگی و غیر
حیوانات کوچک و بزرگ و کشت و رزاق و از باب بیوفا
قدیمه و ضعف حال کوه نشینان و سیاهیان و مردم کثیف
و دزد در طرف جنوب بودند شدت بود و کثرت قتل و جلیت

در هر برج متفانیت باشند صاحب حدث

وحدوث غلله امراض **دلائل** دلالت کند بر حث
 فتنه وافت و یکی از فواید هان و هول و هراس در خلایق
 و ضعف بران و مردم سالیخورده و کثرت امراض و غلله در دنیا
 و انتظامی در عالم و بسیاری فقرت و کم نفی زراعت و فساد
 ارتفاعات و کثرت غلات و غرت طعام و غنی معاش مردم و
 توفیق و اضطراب خلایق در مسند و هند و عرک اسب و قلف
 شدن حیوانات و هم شکافته و شربت و لانت و بیماری و فوت
 زلف اکابره و بسیاری بوف و باران متواتر در وقت و قبا و دریا
 و فواید و کشته و افت و زلزله و خرابی بقاع
 و هر کوی و خانه زمین و آلود و در بلیت رابع بود
 منظور بنظر و عداوت عطار و دفتر تا لید امر مدکور کند
 و اگر در طرف شمال بود و حق خراج هوا باشد و هبوب و یاح
 معتدله و اگر در طرف جنوب بود و توفیق مردم باشد و حد
 ریش و حراحت و امکان باد طغیون و اختلاف هوا و خوف
 مردم از کثرت اراجیف **دلائل** دلالت کند بر
 تغییر و لته و خرابی خانه های قدیم و نکبت و زری
 و اشفتگی حال فقبا و نجبا و هیجان فتنه و حدوث
 حوب و مقاتله و وقوع امراض و سیما در جوانان و کودکان
 و قتل و افت و میرها و علت اشجار و افت طوبی و غلله

در

زرغ و عزیزیدن بادها سرد و ناخوش و عزت طعام و تنگی غلات
و حیوانات و حدوث شرف و قیامی سفایین از یادهای محال
و شسته در قلاع و جبال و بناهای کارهای مردم کوه و تنگ
کدورت خاطر و زراعت اهل قلم و عجز در ماندن مردم از
کثرت بیکار و تنگنای و بستگی کارها و وقوع صلح و صلح در
میان بزرگان و مساکین و حرمین و شرفین و مساکین و اما
شرفه و تجدید عمارات مندر رسد و هیجان فتنه و کثر
امراض و مومنه در ولایت هندوستان **و** **الذین** **مصر** **کوبد**
وقوع زلزله در اماکن بعد و اگر در جانب شمال بود بادها
سخت اید و زلزله در اماکن بعد و اگر در جانب شمال بود
بادهای سخت اید و زلزله باشد و هر کوبد در اماکن
بعد از اقلیم بابل حادث شود و یا در یکی از اقلیمت بود
و اگر در طرف جنوب بود هوا سرد شود و باران کثرت اید
و صاعقه و شهاب حادث شود و حاسب مکی کوبد مرگ
از سلاطین بود **و** **الذین** **مصر** **کوبد** **و** **الذین** **مصر** **کوبد**
و نقصان آبها و نیون و کثرت برف و جلیند و سرمای
سخت و زرباب در زمستان و اعتدال هوا در تابستان
و افت خلل از سطح و فتنه در زمین بلخ و کاشغر و فرج
و سمرقند و غارت و تاخت در ارمنیه و اقلیم بابل

فروق کشته ها یافت حیوانات ای بامد و شد عساکر و مسافه
دما و نقصان زراعت محدث سعال و امراض اکثر در میان
و کثرت خوف در آمدن دشمن و تهب و غارت در میان
غریب و بسیاری زنا و افعال فاش است و صحت و سلامتی
ایده ان ملوک و اطاعت رعایا و طیب خاطر و دیوانی عمارت
و منازل حسب الحکم یا دشاه و اطراف و اسعار و بالضره
و غیره بیع و شریعت و غیره دولت اهل شمال و نکبت اکابر
طرف و استلا و قوی و مختار گردد در جانب شمال بود احمد
عبد الجلیل صاحب مکی گویند کار مردم می انتظار و شو
فد در هم شود و قلت کب و تشکی و لغت باشد و اگر در
جنوب بود باران بسیار و اید و زیادتی آب انهار و غیون
و ابار و برون و قاج الدین الکریم علی ابن گفته و هر کسی
حکم در هر دو جهت حکم به یلی هوای قلت انظار و کثر
فقط کرده است **در این کتاب** دلالت کند بر نشا
ز و سیم و بیرون و قی معادن و زحمت اشی کاران و غلبه
سباع ضار و ماسوب فتنه و فساد و بسیاری زرد و خور
و حصول باغی و طغی و خروج مملطان و انواع خورانی
اکثر در اکثر در باب الابواب و دشت قبیان و شرفی
خراسان و تعیین دولت ها و منصب ها و اندیشه ناک شدن

مردم و کدانی نوخیزان کثرت در دانات و قاطعان طریق و قوی
 در دکل و عتبان که بیای عارض شود و حدیث اراضی
 در بنو رکان و فقر بانی و باد قشای و خوف سلاطین و کثرت
 عداوت میان مردم و بنو رکی کردن اجلان و ادانی نظام
 و اکابر و کثرت امطار و اعتدال هوا در تابستان کما انشاء
 الیه بطلیموس و تفرقه اکابر و سرداران و حدیث شعبه
 و یونان و اگر عرض شش شمالی بود بر سر زمین و انکه اهل محرم
 بود و نیاز الدین اکرم گوید در وقت باد مذال و بسیار باشند
 و اگر جنوبی بود باران بسیار آید و در سبب بود و بسیار
 ضرر از ایشان بخلق و نیاز اکرم گوید باران آید و شوی
 کار فرمایان زمان بود و بی قوی کسرها **سوره طه**
بسم الله الرحمن الرحیم دالالت کند بر اوقات غلتهای خاصه کنند و حجت
 اغنیاء و ارباب توقع و اهل طمع و مصادیر توانکوان و قوی
 مشقت در اشراف و رئیس و فساد حال و ضرر او کتاب و قبض
 خاطر اهل قلم و کثرت ارجیف و حدیث و با اکثر در باد
 عرب و بیشتر در میان زنان خاصه دختران و نقصان
 در تجارت و مبادیعات و فتنه در خراسان و فارس
 و ظفر باد شاه بر اعداء انعام یافتن اهل طاعت و عباد
 در اماکن مقدسه و حرکت کاد و کوسفند و از رانی

اسعار در ولایت عراق و کثرت عمارت و غنای مردم سفله
و جهال و محزون حال هوای کویند حد و ثمر و باد در زمستان
نزول بارندگی و کم و زیاد در تابستان و نزول بارندگی و اگر در
شمال بود محزون حال هوای باشد و نباتات را بخور یاده شود
و اگر در جنوبی بود اکثر اهل احکام کویند حکم هدایت بود و نیاز
اکرم کویند باران کم آید و آب چشمها و کار و نه احتیاج شود
دلالت کنند بر کوهانی اطعمه و کمی

محصولات و شکست و شد و خراج سیماد در بلاد میزان و انبار
و فراخی در اقامت و بسیار فقر و حد و ثمر و بیماری از طوبی
منزله و بسیار در در و در و شکم و در بدن بادهای مخالف
محل و ملت آب سرد و خفایا و چشمها و فتنه و گفتگوی در میان
از وراج و شکوه و اندران از آریاب توقع و نقصان و خسران
تجاری و بناشد و عمارات عالی و محکمه و تجر و عظمت
فرماندهان و حد و ثمر و فتنه در زمین و مغرب
و جنوب و فقدان و بزرگی و غنای مردم و حصول
ظفر و نه یاده شد و شرف و حرمت از آریاب و عمارت
و محزون حال و راج و اهل فلاحت و فتنه و از آریاب بیوفات
قد بجه و شرف و سبای و لایب و رسیدن و شرف و بزرگی
و اگر در طرف شمال بود و بادهای مظهر و بزرگی و آب

چشمه کار بر رویه اگر شود معاکرید. طرف جنوب به جهت
در میان مردم سمت ظهور برید بود **حدود خط**
دلاکت کند بر نقصان آنها خط کشتیها
و خاک شدن چشمه و اوقلت حیواناتی و بسیاری
و اهرام و منزه غیر اکثر در مردم سیاه در جوانان و گویند
در نجای و وجع منانه و اسقاط اجنه و حضرت رسید
در اعدا و کثرت برف و باران که در میان و پنج بند در
کشت و زرع و بیماری در مملکت خراسان و صفات
دما و خطر این و در صورتی که مردم و دریدن بادها
خاک و ناخوشی ظهور رخسار و الارض و پشته و زمین
مغرب و قطع کار و آنها و نا امانی و در راه و مسکن
سواد و عراق و اقلیم بابل و سو کردانی و اشد کدیان
توالت در ادر و بایمان و سازند ران و الکوشه ای بودند
کو و کثرت در دجتم بود و اگر جنوبی بود بسیاری باران
و نم باشد و الله اعلم **حدود خط** دلاکت کند
بکثرت احتیاج پادشاه و سلاطین و امداد اعانت
رعایا در دفع اغادی و احوال لغیان و ظهور رفته در
زمین مشرق و موت بنی که در ولایت عراق و قوچ
در دجتم و در سام و نقصان معادن و اسقاط ستر

و تباهی

وقت غلامان بر ما لکان یافت غلها و فساد حال و زبری بوزارت و کلبت
ارباب مناصب دینیه و حدیث امراض طاعون اکثر در زیوکان و کثرت
قتال در ناحیه مشرق و جنگ حصار و این حدود و دود و غم در ریا
سیم اخوان معظه و تلف شدن طویر و ظهور مریح و اعتدال هوا
و سلاقی مسافران و غنما و آمدن سفابن و سلاقی و صلاح حال
مسکان اما این شریفه و مزارات متبرکه و اگر عرض شالی بود با دها
بسیار چید و اگر چیزی بود احوال مردم منقلب و شوریده شود و
در غم باشد **دلائل کذب بر فتنه در زمین هند و**
اشوب و بر غم خوردگی در ولایت کیلان و مریح حیوانات و برف
و جلید و دباب و رشتا و کثرت سرما و یخ بند و مسدود شدن
کوچه ها و درها و راهها که اشارت الیه بطمیم و مریح الحق الطوی
و انت اشجار و انما و راستی و عدل پادشاه و خوشنودی و عایا
و اسایتر و راحت خلق و فراخی نعمت فی الاوقات کار اهل قلاع
و کوشش نشان و ارباب بیوقات قدمه و بسیاری از اجیب
و حدیث زلزله سیم که زحل در برج بود متصل بقمر بنظر غدا
و فساد ارتفاعات و غلات و ظهور جنون و مناخولیا و تسلط
اجلاق بر اشراف و اکابر و غلبه کردن جهالت و استلای عروم
و کثرت جنایت و عذر و دست یافتن غریب بر بعضی بلاد
و فوت حال صحرائشنان و احتشام و دراج بازار استورا

و اگر در مرز جانب شمال بود تاج الروم کوید مزاج هوا با اصلاح آید و
 سرما تخفیف یابد و اگر در مرز جانب جنوب بود سردی هوا نبرد
 و جلید در حد افراط بود و بنزیر کان احکام مثل هر شیء حکم واحد
 عبد الجلیل و این معشر حاسب یکی در هر دو جهت حکم بدتر است
 برف و شدت سرما و افراطی بخند کرده اند **دلیل اول**
 دلالت کند بر فتنه و حریص و فساد امر و افت
 ایشان و نقصان بادشاهی و موت سران سپاه و تزلزل در
 ولایت طبرستان و گروای حیوانات و استیلا و موت احشام و اف
 ار باب خاندانهای قدیم و مرداج بازار و ستور و بسیاری خوف
 از تو اقربا و خروج مردم از عاکن و اوطان و افت ایشان
 و حدوث شر ریا و عاصفه و مخبره و آمدن باران و سیول
 مضرت و وقوع زلزله و آمدن طاعون و این هر دو بوجود می آید
 معتقد علیه بود و فساد حال اعیان و رخ و حوش و مرگ در آن
 بارکش و نقصان غلات و کویند در بعضی جایگاهات تکلی محصور
 بود و اگر جانب شمال بود اکثر بنزیر کان کوید میوه ها تلف شود
 و تاج الدین الروم کوید و در خانه ها و چیم ها نقصان پذیرد
دلیل دوم دلالت کند بر شیوع فتنه و آشوب
 در طبرستان و سوال و نقصان ابها و کویند حدوث
 سیول مخبره بود و خطر ملاطاف و در چیم و بسیاری
 بیماری و مرگ بنزیر کان و نا امانی گفتند و وقوع دنا و

کهان در میان مردم و کثرت نقصان و خرابی باین سبب
و بسیاری کوهها و شدت سرما هر کدام در وقت خود و رعد
و بوق و حد و تاهرا و برای و اسافل بد و مثل غرس
و جمع و ذرات و غرات النادر برای و پیدا الجذام میان مردم
و کثرت اوقات و خوف و هراس و خلق خصوصاً اکابر و اشراف
و دلالت از توانا و اخبار و اجیفا و خوف و الت و در طرف شمال
بود و کثرت هیوب و ریح بود و الت و در طرف جنوب بود و غوا
امطار و قوت آنها و ایاری و در هر سو کوه و کثرت سرما
ایر و کثرت هوا و بسیاری کوه و غبار باشد و تاج الدین
اکرم کوه و کوه بکوه و کوهها و افت و شدت درین تجارت کرده است

دلالة الجبل و بونیکه اهل ملک و اکابر

و خروج جواهر قیمتی از معادن و ثروتها و معدنیات و شادی
ایشان و مردانی کار صباغ زر و سیم و غنای طلا و نقره و سلا
اغنام و حصول برکات و صلاح حال اهل مشرق و طبیب قلوب
ایشان و بده و تاج و کیم و غنم و اندک و ظهور سلطان غظیم
الشان و عباد و سلا و غلات و کثرت غوز و رخ و غوز و پیوند
اشجار و کلم شد و ظلم و ستم و باز آمدن عوانان از قصب
و بسیاری امور و معارف و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
و صلاح در مصالح و خزان دست دهد و کوهها و ایل و قصب و مشا

شدت بود و کثرت خوف و باران در وقت وقوع زلزله
در اقل زمستان ملاحظه شود و بعد از آنکه فراخ الطول
کشیها و علاج میان مردم پیشکش و عوام و از سال تحفه عدا
بیکدیگر و بطلان ارا حیف و خلاصی عوام و کثرت زوال
و تناسل حیوانات و از زانی و میل مردم بدیانت و امانت
و استحکام نهود و موافقت و فرج پادشاه وقت و ظفر یافتن
بر اعدا و بخت و بر این تحبکات گوید چون هر مرد یعنی عسکر
بسیار و یعنی نوراید در زمستان بسیار بسیار باشد
مرد چشم در میان مردم بدید و بیماری برهم رسد و
مکان در زمین نرم بهتر از زمین کوهستان آید و کند
مرا افت و رسد اما میوه انبوه و میوه زیان باشد و مرغها
کم شود و پادشاه بزرگوار هنگام فرا رسد و در بمقرا طلب
گوید و عفو و رنج و اشتداد خوف باشد و مردم در دفع
دشمن بد عافزاری اشتغال نمایند و اگر در جانب
جنوب بود قلت استواء هوا بود و تاج الدین اکرم گوید
باران بسیار بارد و آب چشمها میزند و کور در
دولت کند و خوشی هوا و قوی و بین
درستی مردم و سلامتی اشجار و اثمار و باند و قضاء و انشاء
و سادات علما و بسیاری داد و مستد و شفقت و عطوفت
و امن و سکونت در میان مردم و قوت حال اهل قلم و اعمال

جمله

صدر و کثرت سعال و تشنگی و جوشش در لب و دهان بیکدن
 سلاستی منتگی شود و حصوات نماید عظمه جمعیت اموال در ما
 خزان این بیوقوفات یا دشوار و حواطاعت رعایا و فکلی حال
 مسافران در میان سلاستی کشتیها و جدوت سربای عظیم بکثر
 بوف و کوفهای با فراط و هبوب ریاخ سهموم هر کدام در شت
 اکثر در ناحیه مشرق سلاستی مردم که هستان و در جهل و جنگا
 گوید چون مردم یعنی مشرق بوی خوجنک یعنی سرطان
 آید هنگام زمستان در طرف اثناب فرستند و دستچ
 ان بیشتر از در کونا جنبه ای باشد و قمار یکی هوا نیز
 انب زانند خاتم ایستادند و بونهای به دستند در کشتی
 بسیار و زمین و سلاستی فلما و در بمقراطین که بدینک
 معیشت مردم بود و مرقه باشند و کثرت حواطت و خراج
 شور در لب و دهان عارضه کرد و دوازده جان و احتر
 و احتمال لازم بود الا بقله کوفت ناورد در جانب شمال بود
 سختی بویان بسیار هم سهموم بودند در جانب جنوب
 و خوبی خراج هوا بود و بیاد های معند ان شهر
 دلالت کند بر خوشحالی یا دشوار و سلاطین
 بعضی را غم نازد و در سلاست کثرت نفقه و فکلی حال
 ترانچان و خرابان و سهموم و خرابان و سهموم و خرابان
 و سهموم و خرابان و سهموم و خرابان و سهموم و خرابان

بهر جهت و حرارت در تمام آن موزون و منصفیم و اطمینان
ملوان و شهرهاست دهان اهل آبادت در قمار و خروج در روز
مشرق و بیمار مردم از بولایت مصروفه و حدت شهرهای
باد ناک از گزند و بیماری و دست و پای و موت مردم
صاحب خربت و اشتراک و عیاد های قتل درخت را خراب
کند و مملو میسایح و هزاره و کثرت بارانها و حرکت کودکان
و حدوث و درد شکم و بسیاری کاف و نشسته و کوفته و سفت و سفت
بخت و اعتدال و آن یونجه و این یونجه و آن یونجه و این یونجه
یعنی شری بسوی شیر یعنی اسد و اسد بسوی شیر یعنی اسد
و عیاد های تند و زنجار و درختان از آسیب و ساد و شدت
مانند بهار گذرد از آن زمان که هوا بتر و گوید و آب و برف
کم کنند و بیمار و باده از مصروفه و زکام و باده و باده و باده
کوید کنند کم تر حاصل شود و روز و خون بسیار و باشد و مردم در
خوردن و آشامیدن افراط کنند و غیوس و دانه و باده
نمایند و در ریه و عروق و موت عارض شود و بیداری
اشتها و نمایند نمود اگر در جانب شمال بود و در
کثرت شدت و راج شود و تاج الدین الکرکوب و عد
و بوق حادث شود و اگر در جانب جنوب بود و در
کوید و بوقیت هوا بود و احمد عبد الجلیل و تاج الکرکوب

حکیم بختی و کمی یاران کرد اند **سوره بقره**
و لایست کند بر آستان صفای هوای و تحت خلافت مسلان
کشته ها و مزاج باران ها و حدیث و مدد و صلاح و اندک
اکابر و اعیان مملکت و کثرت شرح و سرور اهل قلم و کتاب
و کثرت اسودگی در مردم و وقوع خیرات و عفت زنان از
معصیات و نسلا و نوزادان و از آنکه است و اضطراب و نوحه ها و بیجا
عمارت و ترقی و طائر و قتل و در وقت و میل مردم بکسب
علوم و دین و نفوذ طالع و اهل قلم و بیعت و حال زنان
حاصل و نفوذ و قتل در طرف جنوب و حدیث و زلزله
با وجود شواهد دیگر و بزرگواران بختگان گوید
که چون هر مرد و زنی شرب و خورده یعنی سینه
اند و در خانه ها و شهر و شهر و بیاری آنها باشند
با آنها و ما دم اند خاصه در بهار و هوا سرد شود
در رختها و میوه ها را آسیب رسد و در فقر اطلس
گویند های قایم آن با کد و زنت هم باشند و زراعت
و از رطوبت هوا و باران و شهر و رسد و باد بسیار
جهل و بیگانه در فصل خزان و آنکه در قنات آید و غروب
و میوند اشجار و نیکو بود و بیگانه و کمتر باشند و اگر در
حالت شمال بود و در کوی طیب و حسن مزاج هوا

بودناحمد عبدالجلیل گوید باران کثیراید متاج الدین
 اگر محکم بود بر باران فکمی بعد بوقت کوز است و اگر
 در جانب جنوب بود امطانا فعه اید و احمد عبدالجلیل
 حکم بفساد هوا کرد **در باران** دلالت
 کند اعمی طرف و شواخ خاصه راههای دیر کثرت
 بادهای قوی و حدیث باران در وقت و فراخی نعمت
 نکاد باز از حایان و انی ظلم ملوک بر رعیت و مایل بحیر
 و طلعت باشند کثرت بخوبی و بخت خشم و غیظ در
 میان مردم و شاید که باران تابستان خواجه در نزد
 اند و مرگ کاتبی و حادث کورده در اقبال زمستان
 و بعد بوقت اید و خلافتان و بندگان هلاک نشوند و
 حال تجارت در دین نیک گذرد و در معاملات فواید
 و منافع یابند و رواج باز از کتابت کاغذ بود و میل
 مردم با هر معرفت فکری و مایل به شریعت و آثار و
 اخبار انبیاء و ائمه بسیار باشند و سفر بسیار کنند و
 بویژه این بختگان گوید که چون هر فرد یعنی مشتری و
 بعضی میزان اند و هوای زمستان ملازم کدر و در تراخی
 از باران اید و در بهار اعتدالی هوا باشند و در
 پس در میان مردم بدید اید و زمان و باران

هرچ رسد اگر در هر جانب شمال باشد هر روز احمد عبد الجلیل
محاسب یکی گوید بادهای خوش آیند بسودمند و شد و نواج
الکرم گوید بادهای قند و بوی آید اگر در جانب جنوب بود
هر روز احمد عبد الجلیل محاسب حکم به بیماری و بیا آورد و اند
محاسب یکی بدرد چشم و زکام و قزلاست و نواج الکرم بکمر
باران **و در این وقت که در وقت نشو**
و جوهر و مستم نوکات و سیلاب را از غوافتان و قطع طرقت و بیا
بادهای قند و بیا و انهای مفید بی نفع و غریب طعام و اقلان
و جلا نشود از غلظت و قوت غریب در قید افتادن لشکریان
و ضرر و مستم در روستا و قبا و التماس خلایق بود از مکاره
و افات و سیلابی و منع خامه کنند و خوبی کنند و استیجار و غریب
و پیوندان و موافقت از نواج و بسیاری غفت زمانه و حرکت
شکری بیکانه در ولایت شام و از زانی در ولایت
مغرب و استراحت ایشان از قتل و فساد و توبه
نمودن از نواحی و حسن ولایت فارس و تبریز
و کجی خشرات الارض و کوران و قطع در ولایت
مطبطه و در اخبار ساره بر ملوک و سیلاب
و امکان زلزله با وجود قرا این دیگر و بوی و جملها
این بختگان گوید که چون هر مرد یعنی شریقی

مملکت

ند

گویم یعنی عفریایان و از نرستان سواد و بون با
 افتاد در باغات و میوه ها و در میان بهار و تابستان
 بسیاری آبرو نم باشد و باران زیان آورند چنان
 زستان نماید و غریب از اسماء و دیاب چشمها الم
 شود و کندم نیکو آید و انکو در بسیار باشد و سواد
 است که مردمان دوری حرکت با نبوی را بدعا و نر
 در آیند و در بعضی طبع عالم گوید و در میان ایشان
 و در میانها طغیان کنند و در فصل غلات و بهار و دست
 دهد اکثر شب اکل و شرب بسیار و قناری غذا و مختلف
 و اکثر در جانب شمال بود و یا در جنوب و از آن جهت
 الجلیل گوید که ما سخت بود و در چشم ما و وضع خلق
 کرد و حاسب مکی گوید شدت سردی و از آن جهت
 جنوب بود و سرد و برف و بکثرت و طوبیت و در آن
 غیب الجلیل گوید غم و غم شایع گردد **ملاحظه فرمایید**
در آن دلالت کند بر جو شدت بزرگان و شر
 خرافات و سلا مت حیوانات و بسیار فقر و شدت
 هوا و رغبت مردم بصلاح و بهیزار کارهای
 خیر و قوت حال و از آن جهت و در آن زمین
 محدودیت در چشم سواد در حرارت و حرکت

خاصه كان و جددت باران و قباي غلبه از كثر تدا
بعدا بادشاه و پياري ايمني خاصه در اقليم چهارم
و خوشي اصحاب قلاحت و رسيدن اخبار خوشي
و انتقال باد عشاء از مكاني مكاني بسبب استماع ان
و كثر تحولات قابستان و كياي ميها و بعضي از
اكابر و عظماء اطاعت عارض بشود و در مراديت هجر
حرب باشند و امكان در مدخل باشند و در چهار اين محكا
كويد و اين هر هر زده و شري پيوي مكان يعني نو سن
اندر حواله و زمان نوزم گذر و سن ها بشكند و آب
و در زمانه ابيار شود و در قابستان بادها و بارانها
اند و در هنگام برف و برفان باد بود و در ميانه ان
هنگام برف گذر و در مردم ها بشوند و در وقت در و
باران غلبه را فناء كند و در ميان نوزم و كوهستان
كند و جو نيكو ايد و در بمقرا طلي كويد و ميها نيكو ايد
و ميوند و خوشي امتحان بخاطر خواه بود و در زمانه
شود و در زمانه مطروب كود و در اخوانستان بادها
سخت ايد چنانكه مردم بلك انيد و در دي عظم الشا
رحلت نمايد و اگر در جانب شمال بود هوا خوشي كند و
و بادهاي نافع ايد و اگر در جانب جنوب بود خير و منفعت

و از امتی باشند و هر کس بگوید انقلاب احوال بود و تاج اکرم
گوید با و آن کم آید **دلائل**
کند بر سلاطین حیوانات و امندان هوا و اندک ساد و
رضاء و فقر او تنگی حال در او سلاطین و انعام مله
وفوت حال هزاران پیران و گشته نشان و تنگی کشت و
ترخ و ختم گرفتگی باد بشاه بر بعضی حمالان هلاک یکی از
معارف و کمی بهار و غلبه سخت و کثرت باد در فصل
بهار و تنگی حال میوه ها و اندکی غلبه و مرگ مسباع کل آب
وجودت طعام و شراب و امکان در این زمان چون دشوار
دیگر و کثرت عمارات و یونزد این ممکن گوید که چوب
هر مرد یعنی بز که همیشگی بسوی یعنی جلد نماید در اقل
زمستان هوای نرم گذرد و در میان سرد شود و در آخر
باد بسیار جهل و دهله جا آب کی کشد و زمین بلور دی
محصول زمین نرم بهتر از کوستان شود و جوهرش
چهار یا بان کمتر باشد و کاویت تر و گرمی پر دوازدهما
نیاید شاید که درختان را زیان رسد و اگر در جانب
شمال بود دلائل کند بر کثرت طوبیت و بسیاری سبیل
فاحمد خدا جلجل تاج اکرم گویند سرما سخت بود و در
البطلان جانب جنوب مثل شمال بود بهر فرد

دلالت کند بر سلامتی و نسکی ظلالی و بارانی و رخسارهای نورانی
 و فتح کارهای بسته و حین صفای هوا و طیب قلوب ملوک
 و سلاطین و ظهور اشیاء مکتوبه نزد ایشان و شفقت
 نمودن بر کائنات و بلند کردن بار ایشان و قضای حاجت
 عظمیاء و تجدد اشیاء مندرجه و ذکر امور منته و تسبیح و ثناء
 در ولایت مصر و فتنه در زمین عراق و بابل و فارس و کاردی
 در میان طایفه عرب و هلاک اشراف و بیماری جوانان و تلف
 و سقوط شدن سیاح و طویر و نقصان کرم و کثرت برف و باران
 در شتاء و هبوب صفادریغ و فساد زرع از کثرت امطار
 و اضطراب اسب و عمار و نسکی هوا و اعرار عیان و خاندانهای قدیم
 و حرکت زیان و فتنه در زمین طبرستان و بوی هر چه این بختگان
 گویند چون هر مرد یعنی مشتری بی دلی و ایدار زانی و راجی
 بودند و زنیها گشاده شود و بیشتر بسیار اقبال و منان
 سرد شود و اخو باد بیان و نرد و بهار و بوی بسیار و خرد و
 تار و یکی هوا مانند زمستان بود و باد صبا بسیار و جود
 باران بسیار و اید چنانکه بوزادی کشد و بمقر اطلی گویند
 هبوب و بیاخ خوبی بسیار بود و با شجر و انبار نقصان
 رساند و کھول و شیبان و ایماری و رسد و افت طویر و جود
 باشد و در بر با حافت و انشوب شود و صاعقه غرر

۱۸۲
بسانند و تقدان یکی از عظمای بود و آلد در طرف جنوبی بود و منع
و کثرت هوا باشد و مرند و برف ~~در این زمان~~
دلالت کنند بر قوت حال سادات و علمای
اشرف و سلامتی کشته ها و کثرت زراعت و تجارت و قوت درستی
مردم و سلامتی مسافر از مریدان و باوانهای نافع و نفع و مسرورها
باد شاهان و نقل و حرکت ایشان با طراف و الیام کردن
در حق عظمای سادات و علمای و قریب این بلادها و عورت
صلوات و مرغ و مصالح در مردم و عفاف و فنان و حسن مزاج
هوا و جنوب و ریح باد در دریا و شدت که باد در سال
و خوش هوا در خزان و کثرت باران و در اقبال و نبات
و بسیاری بادها در وسط آن و حدیث برف در راه خوب
و ظهور و خروج خوار در عراف و نبات در این زمان
و لایمت و شام و قیام و بعضی از بلاد و فزاید و اکثریت او
جانی و با هر موی و خصوصاً آنکه در زمین و قیام در
نیز که در مردم در مذهب و ادیان و امور و این
محمکات گوید که حیات هر فردی و قیام و شام و قیام
خوبت آید و در بیابان و در این زمان که بیرون و در
باد بسیار سرد و در بیابان و باوان و برف آید و در قیام
بار در احوال بد کند و در محقر اطفال و کلام گوید که آنکه

و سائر مویهاست الم باشد و امکان زلزله بود و اگر در طرف
شمال بود جنوب و یاخ مفید بود و قاج الدین اگر م کوبد آب
حمامها و بند خانهها زیاد شود و اگر در طرف جنوب بود
و عدد بوق و باران بسیار آید **فصل در بیان طبع و مزاج**
فصل در بیان طبع و مزاج دلالت کند بر غوث کشتن بان و اهل
جنود و اغیار بجهل و نزاع اهل روم با جماد و خود و مدد
جوهر و ظلم و اذیت و نفع است و از این خواهر نار به و اختلا
در دلالت عرف و غوث است و استغنی و کثرت در دجتم
بقا و دلالت مشرق و میوه و انجلی و باد های قند و نجات
التعویب و کرم و در سوم و ضلالت باد شاه و سلاطین
یا امران بسیار و از رواج کار و انش کازان میما علیه سارا
و غوث طعام و منگی حال مستور و کت سیاه و قفای قیاس
دین و غذا حب و منق کاز و قربان باد شاه و از قفاح
مرات ایشان و تغیر هوا و خروج و از ج بر فرمان دهها
ممالک و حد و ثروت و محبت غیب خصم و عباد و بر سر
و تقویت و خوار و بعضی اعز و کثرت و طاعت طرفت
نمایم و وقوع حریف و طاعت و قنای در رواج مشرق
و جنوب و هموم در بر باد و قنای و اگر در طرف شمال بود
خوارت و بیوست هوا و اگر در جنوب بود هر سر کوبید

۱۸۵
بوند هوا باشد و جانب مکی گوید امتزاج هوا فلت امطار
بود و احمد عبد الجلیل گوید خوشی هوا بود نتاج الدیت الی
گوید و ضد و بون باشد **تجرب** جمیع را گویند جمیع کواکب
در جانب شمال قویتر باشند از جانب جنوب و معلوم اول
ارسطاطالین گوید الامتزاج که برعکس اینست و او معشر در
سب ان گوید که طبیعت مرتجح محرف است موافق طبیعت طرف
جنوب و چون باین جهت انتقال کنند حرارت ان قوی شود و چون
حرارت قوی گردد قوت زیاده شود **در بیان جهت**
دلائل کثیر اند که اهل سلاح بقال در جانب مغرب و شمال
و خلاف در میان مغرب و فقدان شمس و عظیم الشان در کایت
شام اما حیوانات کوچک بسلاست باشند و خانی اهل ان و غار
فقلت طعام و مرغد برف و ذیاب در وقت و شیوخ علت
آمد در میان مردم نامی از کاری ازواج و قصد و صحر در
میان ایشان و مرشد و مل در زمان و اسقاط حمل و لحاج انوار
و سیاهان و فرود ایشان نزد باد شامان و بر رکان و سردار
خود مشکوه نمودن و در کارها کاهی دل روانی کنند و در حدیث
نقصیات نمایند و قسط تطبیه و همدان و بصره و نهاوند و
جور و حقایق را باشد و بهار و بهار و موی در این و لایات وقوع
باید و کثرت گردد و غبار باشد و اگر در جانب شمال بود حصه

و جدری ظاهر شود و نیاز الدین الی کرم گوید با و ان بسیار آید و چون
کسبیه بود و الرضوی بود و هوامتنعین و بد شود و نیاز الدین الی کرم
گوید با دشمال فریدن کیرد **دلیل بر کذب** دلالت کند بر
نوازش یافتن اهل تمیز از سلاطین و حکام و ختم و ستیبه در
میان مردم و خصوصیت و ممتازت و فتنه و مجادله بطلب حق
و دادخواستن از درگاه ملوک و فرماندهان و حاکمان پادشاهی
کرم و در راهها **دلیل بر کذب** شهادت طغیان مفسدان اثنای زمانی الحال
کو قتل شوند و بقتل روند و بسیار بی طعنان و غلبان خون
و کثرت ایت و ذوق حبسه و در کوشش و اطفال و زنان از
سر او صافند و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
و اهل و اقوام و خون مردم خاصه سکان سفایین و ظهور و کوه
در هوا و کثرت خسارت الارض و حدوث شهاب و نیازك خاصه
که در عاقبت بود و نظر عطار در بعد ایت مؤلف این امر باشد و
و الکشف الی الارض بود و زلزله افتد و آتش و اعدا موجود باشد
و نیاز الدین الی کرم گوید با و ان بسیار آید و الرضوی و العرض بود
که محمدی برتری هوا بود و نیاز الدین گوید اب چشمها و سرخاها که نشو
دلیل بر کذب دلالت کند بر حوب و فتنه و
اشوب میان دو طایفه از جانب شرق و مغرب و بسیار از کوه
مقارن و صحرای بسیار بیکدیگر و کمال طاعت ایشان ملوک

رسلا طیر و میل حکام بحیثیته تم و خواست از باد و مصادره
و مسامحه و بیاد شهاد از مکانی بمکانی و ناسازگی سلاطین
و فرمان دهان و کثرت دزدان و قتل اعیان طریقت و بیسویج
مومنی و صد و در جنب و خلق و کثرت شمرت و در موافقتی اکثر
در کوستان و بهاری و تلافی اسبب آن و در این اسباب و در
میتوان شدن و شدن خاها و خوف کشتنها و نقصان اینها و تعوی
خواستند و تاج و اندکی باران و در هر یک در ولایت و در
و کاشف و اگر در جانب شمال بود و اگر در جنوب بود
و تاج الدین اکرم گوید اینچنینها و در خانه آنها کم میشود
بعضیها بخت بود و در وقت و در باغ و در بخت و در
شمال بود و تاج الدین اکرم گوید بخت را از باد افتد و مانند
در وقت **حکایت از تاج الدین اکرم**
دلالت کند بر کثرت خوب و فتنه و آشوب و قتل در بلاد مشرق
و ترکستان و سفل و ماضی ملوک و بر رعیت و خوشحالا
در امران اهل سرحد ها و سپاهیان و اقواک و حضرتان
سباع و دیواب و حجاب ملوک و سلاطین و حواصت هوا
و بادهای کرم و بیس هوا در و از قلع اینها و سرخ و مرک
کو در کان و در دشتکم و هلاک و ستوران و مغرب طعام خلصه
در مشرق و کثرت صفایندم در مراجهای و قوت حال و حرات

اراحیف

و تاج اکرم گوید جتن بادهای دبور و سلاخی کشتهها بود و اگر در
جانب جنوب بود تبااهی هوا بود و هر کس کثرت ریاچ
بود و تاج اکرم گوید که میاستخت بود در وقت **مطالع**
دلاکت کند بر افند و سران سپاه و اهل
و سلاح و تفاوت نرخیها و خنکی هوا و بادهای گرم و ظهور و زرد آ
و کثرت اراجیف و حدود طواعین سیماد در ناحیه جنوب
وقت امطار و کثرت عیوم و ریاچ و **مطالع** و **مطالع** و **مطالع**
فساد و فتنه در میان مردم و بسیاری موت و ظلم حکام
و فوق و خور و اخذ حرام و فاساد و زانیان با سران و اعیان
در زور و غلبه شدن اشیاء مکتوبه و زنیست کبریا
عظما از ملوک و قتل یکی سلاطین و توانگری و وقوع فتنها
و حرارت هوا و جتن بادهای گرم در وقت و **مطالع** و **مطالع**
در لشکریان او و رخص اسعار در شهرهای و بسیاری خوب
و فتنه میان پادشاهان و خروج خوارج در آن حد بود
و سرکشی خداوندان سلاح و تغییر هوا از عفو و **مطالع**
جوان از خون شکم اگر در جانب شمال بود با دجه و **مطالع**
در جانب جنوب بود عفو و **مطالع** و **مطالع**
دلاکت کند بر فتنه حال لشکریان و اهل
خوب و فتنه در آن پیاپیان و حرکت سپاه و قتلها و **مطالع**

و خصوصیت آنرا که بسیار هیبت و کثرت در نزدی و قطع طرف و
 غایت در هر دو ایست و بوی آنی فاطر آن بلاد مشرق و مظهر شراب
 و مکر در عالم و جنگ و جدال و عداوت و ستون در میان مردم
 و جوهر و ستم و بر خایا و بسیار و فوق و محور و در باج بازار اسلحه
 و باز شدت خصوصیت های قدیم و بیماری های دمی و بسیاری
 در دجتم و آید و جوانان و حدیث طاعون و فوت و موت و حیات
 در ناحیه شمال و تنبیه شدن و زراعت و اشجار و شدت و
 عسرت و در خلایق و اعرار و طعام و شراب و موت و زنان حامله
 و استقامت آینه و شدت و بود در بهار و خزان و بارانهای
 قوی و متوقع و خط در بلاد خاصه از فساد زرع و رحمت
 مقعد و شانه و حدیث و حواشی و آبادان شدن بیوفات
 بادشاه و انعام و الرام در حق تشویران و اگر در جانب شمال
 بود خشکی هوا و خط بود و اگر در جانب جنوب بود اعتدال
 هوای مطبوع باشد **در این فصل از کثرت و کمبود** دلالت
 بوقت ابهام خشکی هوا و سها در زمستان فساد اشجار
 و بسیاری ادهان خصوصاً طلب و خواست از رعیت و افت
 اکابر و رنج ستور و قتال و عرک در ولایت مغرب و ارمیه
 و بیماری سرفه و زکام و در دجتم و او جاع و حواش و ان زخم
 و صفر بیشتر در حواصل و متوقع بان در دواب و مظهر مکر

کثرت

و خدیغه در مردم و بد خوئی حکام نسبت بر غیبت و بیدادی
کردن و هرات کو سفندان و کثرت باد و رحمت و نزار از قضا
و تفرقه لشکریان و افت چهار و یان ویدی هوادر بهار اکثر
در سو اهل و غریب استخوان و اگر در جانب شمال بود باد های
سخت و سرد و تاج الدین اکرم گوید هوادر خوش گذرد و اکثر
جانب جنوب بود بسیاری سفر و تغیرات بسیار باشد و تاج
نویسد و منافع بسیار باشد **در باد** و لاله
کند بر اعتدال هوادر غلبه و خنک است و باد های سرد است
الت حوب و محوم و در شوم و افت کوهستان و اکثر از قضا
کشت و زرع و رحمت هزاران و علما از لشکریان و تاج
حال امرا و ارباب شرفیاد در بلاد و در بلاد و تاج
ز زمین هند و عرب و قتال میان اهل مشرق و جنوب و میان
مناجیح و اخراجات یب باد شاه و حکام و برج در دست
و خروج خوارج پرباد شاه و اگر در جانب شمال بود قساده و زلزله
و بد خوئی و برف و آمدن بلخ باشد و عدالت مردم و اگر در
جانب جنوب بود تارکی هوا باشد و بانی احوال مثل جانب شمال
بود **در باد** و لاله **دلیل** کند بر ولایت حکام و شاه
بحال او باشد و کثرت فوق و غریب و در زدی و خیانت و عفو
هوا و ظهور یکی علامات سیاهی با وجود شواهد و بیماری

مزارعان و خاندانهای قدیم و تفرقه صدر ایشان از لشکر و
و اخبار مختلف قتل یا موت بزرگ در بلاد مشرق و کثرت شد
و بلاد ایران طرف بیابان استیلای امراض حار و بختنه
باز من مردم و مسند دهند و کثرت ظلم در ولایت فارس
نظر اهل اقلیم مسایع بر اعدای مسکن دما در بلاد دمنوبه
بدلت و خلت طعام و شراب در سواحل و مواضع در بابان
و کثرت ایشان در سواحل و در میان مینو ها در وقت و کرم
افتادگی و در کرم در میان شمال بود قاجار الدین اکرم کوبد
بیتان ایشان کرم در میان بود در جانب جنوب بود فارس
هوان کثرت ایشان در **در بلاد فارس** دلالت کند بر حروب
میان کار و قتل ایشان در وقت از قتل حکام و بیوت
رفتن ملک از دست دشمنان دهان و زمان کرم و حواری
اکابر و انقطاع عظمای از مراتب خود و عزت و کرامت و ستوران
و در دجتم و موت بزرگان در جانب شمال و نقصان جمعها
و بسیاری زنا و فساد و تغییر حال اهل دیوان و مکر و خدایه و
مرض در معارف و خصوصیت میان امرای و نقصان
ثمار و حبیب و باح و فساد ابها و تفرقه قضاة و اهل شرع
و بیماری از حرارت و در ناحیه جنوب و مغرب و شاید که
انحطاط و رع شیع و باید که در جانب شمال باشد کثرت

رياح نافعه بود و اگر در جانب جنوب بود کثرت امطار و ظهور
ملح باشد اما کم هفتت بود

دلالت بر عدل

راستی ملک و قوت عالم فرماید هاند و اعتدال جوانان افکار
نافع و زیاده بی ایهام و شرح در خدایه و ارا را فی الطعمه و مرغد
و بی و میل یادشاه بیاری و سفر و ملک کبری و توبیت
یافتن امر از لشکریان از یادشاه و مر و دست و قله و جمله سلا
و غلله ذهب و فضه و ظهور و شرف و از و انب و شرف

دلالت کنند بر نادمانان که

طعام و تغییر هوان بسیار عارفان آمدن باوانند و هرگاه
باد و چون با خروج رسد و غلبه یوف و صافیه باشد
محرز و امانت و غلات و سلاخی کانی و کوسند و نگاه
عدل و داد و سکونت مردم با یمنی درها کن و اطمینان
قیمت یافتن دواب و خربا و شرفست ستوران و تنگی
شکونه و الا ان شاء الله و الا ان شاء الله

باز از این بیاموز که در کان از حصه مایه و قوت حال و قوت
حرارت هوا و لمدن باران در هر موضع مستعد و قوت
انها و رفتن دیوانها و گذشتن احکام و امثله سلاطین
و سلاطینی و رقعات و امتحان و کثرت ارسال مکاتبات

و در اسلالت میانه ملوک و غیر ما فتنه ها و نبودن اراجیف
و حدوث اخبار و موجه و بیاری مکر و حیل و غیره و اضع
شرفه **در این است که** دلالت کند بر کثرت عظمت
پادشاه و عزت اشرف و اتفاق سفر پادشاهی و خوشنحالی
ترقیات از آن و فکلی حاله از آن و خروج خواجه بر بعضی
از ملوک بجانب شرف و شمال و سلاطین کشته ها و کوه ها
و کثرت اموال و از آن غلات و بیاری منفعت خادان
و در این کار ایشان **دلالت است که** دلالت
کند بر قوت حال ملوک و عزت پادشاهان و عدل ایشان نسبت
بضعایان شدت کردار و از آن غلات و کمرانی و جهت کثرت
طلای و مس و مذهب و سایر در ولایت و مردم و کساد بازارها
و انداختن در خانه و بیاری و غیرات و غلبه خون در پادان
و قوت حال خراج و خراجمان و از آن طحار و تها و اینقتا
پادشاه از شهری به شهری و صلاح احوال و ادب و خوبی
میهن **دلالت است که** دلالت کند بر از آن
خلایق و مردی و کار و مرد و فضل و فساد خون در پادان
و خلکی و از سلاطین حیوانات و از آن ادب و بیاری
کشت و مرغ و مرغیت مردم یکب علوم و مشغولی علمه و شای
خف و بیم اهل قلم از سلاطین و مرغیت خلایق با اعمال

باشغال سلطان و چون حال بخار و بیماری نزد در سولان
 رسیدن اخبار خوشی بدرگاه پادشاه و عزت کاویدلو
 دلالت کند بر اعتدال هوا

دارنانی نوحها و هراج باز از هوا و ملاک بزرگان و فراخی
 طعام و فواکه و عدل ملوک و بیماری یکی از فرهادها در فضا
 مشرق و تقاضای نوح ایمنه بلبا و قرا و فر و شند و نیک
 حال ساقه و رغبت مردم بزرگان و اهل طرب و بسیار
 میوه و بر با حین و خوشی حال شهر و وقت اهل بازار
 و افتادن کرم در بعضی نباتات

دلالت کند بر کثرت بارندگی و باران

مردم و قوت حال مفدان و تعدادت میان فلابی و
 رفتن بادهای و قوت خصوصیتها و نباتات و شوره
 شدن احوالها و بیماری و حرکت فراوان و کتاب جنتها
 و سودی هوا و بیماری میوهها و شوره و اعدا و
 ساق و قوت حال حکام و جوهر و ستم سلاطین و
 رفتن و بیماریهای ناخوشی و ظهور غیوم و قوت
 امطار و بیماری میاه خلصه که زهره بین درین برج
 بود و رفتن بزرگان و بر باد مغرب

دلالت کند بر جانی و عدل و قوت

و نصیحه و نفاق و اگر با آثار و اعمال آن در میانیم سال قطع نظر
از اسباب بار خیزی بی تفاوت و تفاوت و بیک نهج بودی اما
چون وجود این معانی بشهادت حجت کثرت تحریر مختلف و آن
اختلاف نیز بریاده و نقصان متفاوت است اهل این ضابط
متقن باین شده اند که این متفاوتها بیک شریکه تاسی
کو اکب دیگر است با افتاب درین دلالات چنانکه معلوم
اقل ارسطاطالسی در فصل پنجم از کتاب فیزیک باین معنی
اشارت فرموده و ابوعبیده در شرح فیاضی در فصل ایوان کرد
و این احکام که در باب حلول افتاب بزمین از پنج
ایراد شد بملاحظه تاثیرات افتاب است و بوجوه
از تاثیرات کو اکب دیگر و استخراج آن موقوف بر استیفاء
جودت حدس و محبت **فصل پنجم در بیان حقایق و آثار**
الکون و حقایق و آثار دلالت کند بر آمدن
بارانهای نافع و سلامتی نباتات و حیوانات و اعتدال
هوا و گرمی و سردی و قطب در بعضی مواضع و در بعضی
ریاح و حین خراج هوا و ملائت خوانین و اهل ضرب و نشاط
در امر و لشکریان و بسیاری این و کسایب از اینجه
و اکثر در جانب شمال بود که می هوا باشد و اکثر در جانب

سلفه

جنوب بود سرها سخت باشد
دلائل کنند بر کثرت باران و مرعد و برف و صحت زبان
و عطرها و بسیاری سناخت و موصلیت و سلاهی بناقا
و حیوانات و کویند خروج خواجه بود و تشویق در مردم
نکبت زبان یاد شاه و تقوی و تجرد و در جانب جنوب
بود مشهور بدی و اشتفتگی هوا باشد
دلائل کنند بر کثرت باران و غنای هوا و بادهای معند و
سلاهی اشجار و اغمار و نباتات و در خارج کار دیوانان
و پشته کاران و قوت طالع و اهل بحیم و خوردن شربت
افشای آب و عطرها و کویند اندیشه در میان اغما
قلمها و آب ملاهی و سلاهی سفایند و اگر در جانب شمال
شود بادهای جهل و اگر در جانب جنوب بود و خنکی هوا
برنج پختن بود
دلائل کنند بر ارتفاع
ابوهای پیرو و خنکی هوا و سلاهی کشتهها و آمدن مسافر
در بلاد و مکان باران و در بعضی مواضع افتاد اشجار و زیاد
آبها و بسیاری حیوانات ای و جستن بادهای و اگر در جانب
جنوب بود باشد مثل شمال بود
دلائل
کنند بر کثرت باران و غنای هوا و بادهای معند و
سلاهی اشجار و اغمار و نباتات و در خارج کار دیوانان
و پشته کاران و قوت طالع و اهل بحیم و خوردن شربت
افشای آب و عطرها و کویند اندیشه در میان اغما
قلمها و آب ملاهی و سلاهی سفایند و اگر در جانب شمال
شود بادهای جهل و اگر در جانب جنوب بود و خنکی هوا
برنج پختن بود
دلائل کنند بر ارتفاع
ابوهای پیرو و خنکی هوا و سلاهی کشتهها و آمدن مسافر
در بلاد و مکان باران و در بعضی مواضع افتاد اشجار و زیاد
آبها و بسیاری حیوانات ای و جستن بادهای و اگر در جانب
جنوب بود باشد مثل شمال بود
دلائل

قوت

محدث حدری و کرمی و انصاری که هوای خواجه ابی بنیر را
بازارها و اگر در جانب شمال نکرند ای سخت و جنوب
بود و اگر جانب جنوب بود هر کس که فساد هوا باشد
عبد الجلیل بنیری و خاسب ملک من مزاج هوا گفته اند
نوع دوم در بیان دلالت کنند بر تنگی حال نباتات

تن

بیاری ز طاعت و درستی و فقره زنان و خادمان و کما
بار از طربان و عشرت و نشاط کائنات و نقاشان و
فساد کشتیها و آمدن بادهای متافان و از آنکه
نعمت و اندوه زنان و طربان و اگر در جانب شمال
اعتدال هوا باشد و اگر در جانب جنوب بود همچنان
باشد **نوع سوم در بیان** دلالت کنند بر تنگی حال

تن

و درستی خلایق و رغبت مردم بلباس طربان و محبت زنان و جنبه
و فساد هوا و بدست و بدست و از آن و قوت حال اهل طربان
و خوانین و بیاری و یا حین خوشی و حال معنیان و موت یکی
از اهل عرب یا دشاه و خوشی در میان طایفه عرب و اگر در
جانب شمال بود اعتدال هوا باشد و سحری گوید بادهای خنک
جهنم و هر کس که گوید خنکی هوا بود و اگر در جانب جنوب بود
حکم همان بود و سحری و ملی گویند بیاری و در هر
گوید حصه عارض شود **نوع چهارم در بیان** دلالت

۱۹۵
اینها باشد و بارانها بار و چشمها را مات شد و مکی گوید
کثرت صوم بود **الحول و العجز** دلالت کنند بر وقت
حال خواتین و نار بایطرب و میانه لیاقتش از فانی و اهل انکار
و بارانهای نافع و حرکت کشتهها را فراط و طوبیت و حین مزاج
هوایا که در جانب شمال بود و توان و هبوب و بیاغ باشد و اگر
در جانب جنوب بود باران بسیار آید و محاسب مکی گوید ثلث
فوائد عا که و فشرها باشد **انقلع عطار** از برجی بر بیفتد باعث
تغیر تبدیل کیفیات هواست چنانکه الشریع از اکابر و صوفی
فرموده اند قال هذا امام هذا الصناعة ابو الحسن کباکب
لبان الجلی عطرها و خاصته اذا انتقل من روح الى روح احدت
في الهواء كيت بحسب ذلك الزمان و هو اذا ابطر
كان سماح عما و ظلمت في الحوفان كان عند ذلك
و الزهرف في روح الامطار كان التعر اشده و
الامطار في اوان الادر و اضافة الى الحكم الفاضل
والراوند الكامل محی الدین محی ابن محمد بن شکر المعری
اذا انتقل عطرها من روح الى روح احدت في الهواء
بحسب ذلك الزمان و اذا ابطا في السراج
النفیم و الظلمة في الحوار شد و الامطار

و گفته اند اگر آدم بروج اقطار اسد دلو سرطان و عقرب
و حوت و اقوی اینها اسد باشد باقی بروجیت چنانکه
در تلبیحات تحت اجتماع ناستقامت مقرب مذکور شده **اعلا**
دلائل دلالت کنند بر جهت بادهای هر یک و بروج
و ابوابهای قیوم و اوج متلون و قلت مایهات اکثرت موت
در زمان و کودکات قیومی آنهاست و در ناحیه مغرب و قلت
طعام و شراب و قیومی از این بوده و اسلحه و دواب و مزاج
کارافت کاران و آمد شد و شکران و خوف اهل قلم و اگر در خا
و جنوب بود من مزاج هوا باشد **اول**
دلالت کنند بر اینست که هوا و لذت باد و جهت برف و طلب و حواس
از رغبت و حدیث در درجتم در ولایت مشرق و حرک
اکابر و زهریدن بادها و غلبه آنها و موت در میان اشرا
و حسن مزاج هوا یا بل بکرمی و فساد افشته و حیوانات نیم
شکافته و اگر در جانب شمال خونی هوا باشد و اگر در جانب
جنوب بود هر کسی گوید توتی بشری مردم باشد و سنجری
ملکی گویند اختلاف مزاج هوا باشد **اول**
دلائل دلالت کنند بر اینست که در اینها قوت حال اعمال
و بجان و توحی علمای حکام و اهل تنجیم و آمدن کار و باندنها

نک و کوبند فتنه نبرد و خرد میان اهل خانقاه و مسکات
جانب شمال و هلاکت بعضی از اشراف و حدوث طاعون و قتل
و جراحت ریش و میل هوا بکرمی و اگر در جانب شمال بود جتن
بادهای گرم باشد و محبوب سبایم در بینا با آنها و اگر در جانب
جنوب بود خشکی هوا باشد **مکرمی در کرمی**
دلالت کند بر این باد و باران بی نفع در بعضی مواضع
و حدوث رعد و برق و غلغل و هلاکت و فتنه در
ناحیه شمال و حدوث قوچ و دیامیل اکثر در اطراف انبساط
اطراف و اشربه و فساد درختها و میوهها و فساد در جانب
مغرب و فتنه راهها در آن جانب و اگر در جانب طرف
شمال بود حشرات و کثرت سبایم باشد و اگر در جانب
جنوب بود خشکی هوا بود **مکرمی در کرمی**
کند بر خشکی هوا و حشرات و فساد درخت و میوهها و اندکی
غله و نوازش یافتن اعیان دیوان و شمال و تجارت و اهل
بازار از یاد شاه و حکام و رواج عایدان و خرید و فروش
موصفات و کثرت اسقام و انجاء از سرفه و زحمت
شکم و علت منانه و موت سبایم در جانب مشرق و مرگ
سبایم و سقوط اشراف و غصه از درجه اعتبار و اگر
جانب شمال بود حدوث و باده و خاره شدید باشد

و اگر در جانب جنوب کسی طیب مزاج هوا بود **در جانب جنوب**
دلالت کنند بر قوت حال غلظت و اهل دیار
و عمال و تجار و مردم بازار و عیب ذیقات و کثرت طعام و
نویست یافتن عمال و اهل دیار و توان ملوک و مردن و شجره
و نبتان حد و شایع غایت و وقوع بلا یا بر اهل جنوب
و کثرت کوه و اگر در جانب و اگر در جهت شمال بود بیست
هوا باشد و اگر در جهت جنوب بود اعتدال **در جهت جنوب**
دلالت کنند بر قوت و اهل دیار و غلظت
حکام و مردن و اهل دیار و غلظت و اهل دیار و غلظت
تواندن از در ایشان و کوشه نشینان و کثرت ریا و
مخرب و فروخت در میان اهل دیار و مزاج بازار
افشانه و البته و اگر در جانب شمال بود غریب کوبد کثرت
سحاب و غلظت انظار بود و سبزه و کثرت میاه و ریا
تکلم نموده و موافق است و حساب مکی و اگر در جانب
بود غریب کوبد فساد مزاج هوا و مردم باشد موافقت
با آن جانب مکی و سبزه و اعتدال هوا گفته **در جهت جنوب**
دلالت کنند بر قوت و اهل دیار و غلظت و اهل دیار و غلظت
مخرب و مردم بی انصافی و حساب خلا و غلظت
در جانب مغرب و شمال و مردم و غلظت است و اگر در

شمال بود خنکی هوا باشد و خاص مکی گوید و هر دو اخبار و ریه
 باشد و اگر در طرف جنوب بود طیب هوا باشد **دلیل**
 دلائل کند بر مصلح حال بادشاه فتنه
 میان اهل مغرب و جنوب و کساد باز آن ها شد سر و ما
 و جنین باد های سخت و زیان در معامله ها و حدیث امر او
 مختلفه و تا انصاف خلایق حیانت کردن بایکدیگر و قیل
 مردم بکس عدم و تنزل اهل قلم و عدال و بیع بود و در باب
 و توقع باندگی و امکان خوف و غلات تا اگر در جانب
 شمال بود باد سخت جهت و اگر در جانب شمال جنوب بود
 تیره هوا باشد بحدیث و سبزی گوید و استند کرد **دلیل**
 دلائل کند بر حدیث بوقت باران و
 و باد ها سرد خاصه که راجع و محترف بود و بیماری و وقت کوکبا
 نکرت اطعمه و غلات و قلت عمل و سایر جلالت و عزت و
 محوم و دسوم و فتنه در جانب مشرق و بیع و دواب و حیا
 مزارین و صاحب ثقیان و اگر در جانب شمال بود عا
 حق مزاج هوا باشد هر کسی گوید و تجدید اشیا قدید بود **دلیل**
 دلائل کند بر خنکی هوا و قلت
 طعام و اندک مردم و انقلاب عامه و خرد و فروخت
 ادویه عقاقیر و رسیدن اخبار از هر طرف و جوش

بادهای سوه و کوبندگی باشد و اگر غشی شمالی بود پستی
 هوا بود و اگر جنوبی باشد کثرت سحاب بود **و اگر غشی**
دالالت کنند بر سلاقتی بزرگان و ارباب
 بیان کند کی و فرج و سود مردم و صنعت حال اعمال و مقصران
 و اطباء و خنکی هوا و سردی باد و خنک و کثرت ارجیف و سیاه
 خرد و فریخت اجناس و نفور مرغ و ماهی و سایر حیوانات
 ای و مرآت در آیات جنوب و ظهور جزایر الارض و اگر در
 جانب شمال هبوب ریاخ جنوبیه و اگر در جانب جنوب بود
 امتزاج هوا و کثرت ریاخ شمالیه باشد **و عطان** و بهرج
 که حلول کنند در آن کثر المکث بود و کیفیت متعلقه آن برج
 را در جزایر هوا و حرکت در آن رده و بطهور رسانیده از آن
 غافل نماید بود **سید نجم** لاهیج در کتاب لطایف اللام
 که عکس کوکب دلیل ضعف و سستی مدلولات کوکب است خاصه
 که عکس در مبالغ و هبوط کنند و عکس عظام در قوت مذوبات
 بغایت بدست و بارندگی و کثرت و تغییر هوا و سردی
 و انت سفن و تخریب ملاتحان **و اگر غشی**
دالالت کنند بر خروج باد شاه و ادها
 و سلاقتی زنان حامله و مرسی لان و مسافران و کثرت امطار
 در وقت و مدانها و نقصان طعام و ترسی و بیم مردم و افطار

و چنانکه خصوصیت میان نروام **لایق** دلالت
کند بر اوست غله خاسته جو و کثرت طعام و میوه و بسیاری امنی
و فرج و ارزانی و صحت ابدان از اراضی و کثرت امطار و ثروت
و شدت بود در وقت و بسیاری طعام میوه و بزرگ جتن
خوابیدن **دلالت** کند بر کثرت طاعون
در امکانه متعدد و حدوث امطار در وقت و رواج باران
و کثرت اخبار و افت غله ستاکنند **دلالت**
دلالت کند بر حاکمیت پادشاه و حکام و شادی علقه
و اندکی باران و غلبه دشمنان و افت جزایان و سلاطین
مسافران و ارزانی نرخ و حرکت رز و لان
دلالت کند بر ترقی و خاطر کار و ارزانی پادشاه و تلی
دادن رعایا و انتظام مهمات ایشان و افتلای خدای و کثرت
منافع و نواید عامه و انتقال پادشاه از مکانی بمکانی و بسیاری
موت و فوت در باب **دلالت** کند بر
قوت حال و عاقبت و کشادگی و ارزانی و سلاطین و جویات و بسیاری
ابها و مزاج کب و کار اهل بازار و ارزانی مستور و محال
بجای و کثرت امطار در وقت و نوری طعام میوه **دلالت**
دلالت کند بر عدل پادشاه و عزت زنان و
کثرت موت در رستان و اندوه مردم و فقر و بستی کاره

ساد اطعمه و آشفتگی در الایات و حدوث آب امراض و حزن
و خلایق و طغیان و حشرات الارض و در دجتم از حرارت و طبع
دلائل کند بر عتد کثرت اندک مردم
منارعت و فتنه و بیماری در دزدان و قتل و قتل و قتل
بیماری و کثرت آبها و حدوث بارندگی در وقت و قیام
مقتضی براعت رساند
ند بر تقیر و الاکابر ویدی اوقات زفاف و عتد خلایق و غیر
بوامتجر با دشمنی و بیخ مردم بار و ضعف حال و اب
موت و علما و فطرها و نقصان حیوانات و غیره و وقوع و خلایق
دلائل کند بر عتد و عامه و مجوسی
دم و حشرت و رسولان و سفاران و بیماری و غن
و عتد و طلاق و فراق میان ازواج و کثرت تناسل و عتد
بیماری علف و گیاه در وقت
در بر توقف مهمات و بادهای بی فتنه و ظلمت هوا و بیدید
دن و ملج در وقت و قیام غلبه و وقوع باران در وقت
ملت نواید مردم
رکان و از زانی و بارندگی در وقت و قیام مردم و وقوع
و رها و تب و یوم و امراض و خفیه و سلاهی مردم از ان
بدی و از زانی و رنجه و حدوث باران در وقت و قیام

حالتی که خصوصاً آنچه در آب ممکن دارند

دلالت کند بر قوت اشراق و صنعت طالع عامه و فراوانی طعناً
 نبوت یکی از فرماندهان و تجدید بدی و وقوع کاهای
 نهانی و بسیاری اخبار و غزوت و تفرقه مردم اعیل و غیره
 دلالت کند بر قوت نور کی در جانب شما
 کثرت اختلاف میان مغرب و اهل بادیه و نازانی و بسیاری
 موافقی و نفور کینه **حکام** دلالت کند به بسیاری
 سلاطین و حکام از و با و در میان یکی و رسیدن اوقات
 بایستادن و امکان زلزله بملا خط شما آمدن یکی و ناسا
 میانه رخا یا و حکام و دار قان ملک یکی بهاری و صفای هوا
 و بسیاری بار دختها و نزدیک بادهای معتدل
حکام دلالت کند بر حرکات اعمال سلاطین و حکام بآن
 مجمع نمودن اموال و باز خروج کردن و کثرت سر و برنجاری
 مترددین و بسیاری عمارت و رطوبت هوا و بارانهای
 معتدل در وقت و حد و نیت زیان و کثرت ضیافت و شفق
 و محبت در میان مردم **حکام** دلالت کند بر
 آمدن باران در وقت نازانی طعام و حد و شصت
 و فتنه و بیداری و ظفر پادشاه بر دشمن و نسکی حال و نیت

وقتی درستی پادشاه و کثرت سرور و ظهور ایشان در هر
دلائل آنکه کذب و فساد در رخ و قوت
افتادن کرم در میوه ها و احترام چیزها و تصرف ملک در اربعی
باب و خرابه و آبادان و شجر سلختن و رعیت نمودن و
غیرم خیرات و برکات و سلاطین و غلات و حلال
سر سام در مردم **دلائل آنکه کذب و فساد**
سلطان و برکات و سلاطین و رعیت و مطالب
نامقد و بران مردم و غارت خانه ها و کوبیدن و قطع عضوهای
کندن چترها و بلند کردن رتبان و رعیت پادشاه و سلاطین
با این طایفه کثرت سرور و فرج زبان و صحت خلایق و بلند
قدر یکی از علما **دلائل آنکه کذب و فساد**
فته و غارت در ولایت مغرب و طلب ریاست در مردم سفله
و سفینه و کثرت ظلم و جور و فتنه و ظهور هر ملخ در وقت و بیجا
زیر و پشته و کثرت در وقت کثرت شرح و دعا و عبادت
در پیران و رسوایان و زنان و ظهور و فتنه و فتنه در
عیان مغرب **دلائل آنکه کذب و فساد**
عرب بر زبان و فتنه و فتنه و کثرت و کثرت و کثرت
سایر چهار زبان و بارکتی که بکنک و حروب اند و حرا
هوا در وقت و انتقال پادشاه از درجه اعتبار و تنگی

از مکانی حکامانی و سقوط
عضی از مقربان پادشاه

طلب علم و افتاد ان اتق در خیمها سوختن از الاتحوب و
اشوب در ولایت اصفهان و بغداد **دلائل از کتب**
دلائل بدایت احوال منکی کتبا در وقت و شادی بر رگها
نخاندانهای قدم و بلندى کار ایشان و منکی کشت و مرغ
منکبت بد اصیلان و ناکسان و عزت اهل دانش و ارتفاع اسکا
دلائل از کتب و اول دلائل کند بر منکی حال عوالتان و مهابا
مخوشی معنت خلایق و بیاری خف ریاضت و ترقی ایشان و منکی
نفسا و خداوندان ضیاع و عقار و سلاطین ابدان و سران
و قضاة و اهل دین و فقر **دلائل از کتب و اول** دلائل کند
بر کثرت امطار نافع و استیلاى اشرف و توفی صنف در مرتبه خود
و جمع شدن اموال و خرابی و بیعتات و مخالفت سپاهیان و سران
فتح راهها و جرات کشته ها و فوت موت عبادان و بیاری مای
و عزت انی و شادی مادشاهان **دلائل از کتب و اول** دلائل کند
دلائل از کتب و اول دلائل کند
بد اضطراب سلاطین و کثرت سیاست و زیان رعیت از وادشا
و غلبه سفاکان و عرك شدن و کوسفند و فساد معادن و نقصان
و نسیم شدن در مهابای قلب و خلاف کردن خلایق و محبت
شدت فقر در میان عوام **دلائل از کتب و اول** دلائل کند
کند بر بد حالی مردم و فریدن باد کرم در وقت و افت میوه ها

و بسیاری حرکت مسافران بر جانب کوهستان و قلت خجسته در
قلوب خلایق و کمی نواید مسافران بر جانب شهر و ضیق معاش
مردم و عرائک و انوشتران و نقصان نباتات و بیم زلزله و زلزله
رسانیدن تلخ **مورد از کوهستان** دلالت کند بر بیم قحط
و جمع و فرغ و هلاک مردم و خروج اجلاف و سلاطین و حکام
خونریختن و امکان زلزله با وجود شواهد و آمدن بادهای سخت
چنانکه بدیده و آشکار و قنوات ضرر رساند و بیماری و جوی را
قطع دستها **مورد از کوهستان** دلالت کند بر قیمت
و گران شدن مرغ و ماهی و غرق کشتیها و مرگ حیوانات این یافت
نکبت مردم و عرائک بسیار و خبرهای در مرغ و مرغ داد و عدل و
شیوع جوی و مستم و افکار و خرابیها و مغلل جزا و نکبت دیوار
و اهل قلم ضرر مردم از آب و کثرت نشستن و غرق و غرق و تحویل بادش
و سلاطین از جای بجای **مورد از کوهستان** دلالت کند بر
اضطراب حال پادشاهان و فتنه بعضی از ایشان و بدین آمدن
فره و مایگان و کثرت غوغا و طغیان ایشان و قبا و میوه ها و نقصان
کشت و مرغ و امکان زلزله با آمدن شواهد و بدو نقصان
و خوش یافت سیاه و تیراک کلاب و فکود **مورد از کوهستان**
دلالت کند بر مرگ چهار یا یان و جنگلی و سلا
و سختی نهان اندکی محصولات و ارتفاعات و سوختن کشت

منع و حجب میان دو کس و خدا و میان مردم و غارت کلین با احد
تخلفها و کثرت ناخت و اسیر کردن و تعجب در دین و فقه و عیب
و هر آنچه از یافان و تنگی **باز میماند** دلالت کند
بر فتنه و اراقه و فساد و بیماریهای صعب و واجعا و عظمه و عسر
چهار یایان و نقصان زراعت از یکدک در وقت و خوف
از سعال و بوسام و بادهای سرد و بادهای گرم و طوائف
و هر چه ستم سلاطین و توانگران **میرود**
دلالت کند بر در کوره و فساد و بخل و مذاکیر و غیر الیل
و عکس زبانت از غیبت و وضع حرا و بسیاری بار و دگر و فساد
از سیر و فساد و فتنه و فساد حیوانات از سیر و فساد
و ستم و فساد و فتنه و فساد و فساد و فساد و فساد
پادشاه و سلاطین از کج فساد و فساد در بادیه عرب و فساد
بجار و طمع و طمع و طمع و فساد و فساد و فساد و فساد
نهایی فکری باشد **تاج الدین** اگر مکر و مکر و مکر و مکر
که اگر زحل درین برج بدنب رسد فتنه عام گردد و سوما
ببار و فساد و فساد بسیار باشد در وقت حرام که التوی
از چهار یایان هلاک و سقوط شوند و فتنه و فتنه و فتنه
رسد و طول حیر و فتنه شود و همه نایاب گردد و مردم از
سوما مضرت بیند اما حال احوال و فتنه و فتنه از مواضع

دیگر باشد **دلائل و دلالت** دلالت کند بر این

شاهزاده ملوک بنو عباس و حواریان و شاهان و جمع کردن
اموال و گران و لایست فارس و حرک چهار پادشاهان و اندکی
بار در ختای و غزای بعضی از اهل قلم و تحویل شدن ایشان
و تربیت یافتن در زمان و قوت بندهکان و حرک در وقتها و
داشته اند **دلائل و دلالت** دلالت کند بر

دیگر باشد **دلائل و دلالت** دلالت کند بر
میرا و وقوع زلزله و خرابی بقیاع و آیدند و قتل و سختی
میرا در وقت و **دلائل و دلالت** دلالت کند بر مردم **دلائل و دلالت**

دلائل و دلالت دلالت کند بر کثرت طلب پادشاهان
از دنیا یا بغیر واجب و اضطرار بحال عسل و طبع و
فوت مکان و متوهم شدن افت از مار و سبب گوشت
و کثرت قتل و آشوب **دلائل و دلالت** دلالت کند

بر غرق گشتنها و بسیاری برف در وقت و خرابی خانهها
و فساد غله و حرک ماهیان و خروج لشکر از سرداران
خود و تسلط ایشان و او بر کی فرمان دهان از محلات

و دودال شدن چاکران و ملایمان و منافقانه در
مذهب و ظهور مذهب و تفوق مردم و خلاف چهار
پادشاهان **دلائل و دلالت** دلالت کند بر
نشره و نشر کنند بلا افعال و روان و رسیدن لیل کردن

اگر نوزل بغیر کند قتال و شغب در زمین عراق بودی
 نماید و اگر نوزل بچو کند مرگ کا و حیوانات و حتی باشد
 و اگر بجلو بین با کلیل و قلب مشوله نوزل کنند در شرق
 و مغرب عالم طاعون و موت لاحق مردم شود و قتال
 نیز واقع شود و بلا و حلا عام باشد و ملک و عظمای موت
 رسند و موت مردم قوت گیرد و ببلند قدر شود و اگر
 محسن بطریق نوزل کنند کو سوزن و آتش را خمر رسد
 و نرغان حامله افت بپسند و اگر نوزل اسطوخودوس کنند یادشا
 و دوستان و اهل ایمان خود در کنند و قباغ یادشا
 را این شهر رسد و اگر نوزل نوزل بدو کنند ملک و
 عظمای شهر رسد و اگر نوزل بدو آید کنند جبال را آتش عظیم
 لاحق گردد و باران آید و مسباح و عویش را موت آید
 رسد و مردم بهم خور رساند و اگر نوزل بلسه کنند
 نسل انسان و جان متواید گردد و اگر نوزل بطرفه کنند
 اهل شرق را خمر رسد و اگر نوزل ایچها کند یادشایان
 خمر رسد و اگر نوزل بر روی آتش خمر بود و اگر نوزل
 بضره کنند بعلی خمر رسد و اگر نوزل بسمان کنند حلق
 امطار نافع باشد و اگر نوزل بر بانا کنند کثرت ریح
 تلوح کنند در وقت و اگر نوزل بقلب کنند بکان سواحل

بران

کرد و در هر هر که منوالد شود ضرر و آفت ببلند و در هر شایسته
سواحل را نجات رسد **و این کتاب در هر کس که بخواند و در هر کس که**

و این کتاب در هر کس که بخواند و در هر کس که و این کتاب در هر کس که بخواند و در هر کس که

احراق

بدترین کتب بالآلات کوب را بعد از آن
رجعت است چنانچه هر حکیم در کتاب هشتاد و پنج باب
فرموده که کل کوب اذا کان برزخا کانت دلالة فی سائر الامور الذی
بداوله وان کان مستغنی و لاله
مهیج و ایضا ابو معتز در کتاب مختار الاسرار آمده که اگر کسی
اذا کان مقیما دل علی سائر الامور الذی
عن راجع دل علی نقصه و انما ن مقیما دل علی تقاضیه
و در موضع دیگر از این کتاب میفرماید که اگر کسی
و هبت تصف لونه و انما ابو الحامد غزنوی در
کتاب کنایة التعلیم گوید که کوب در حال رجعت بمنزله
بیماری کوفته اند مضطرب با بجران و چنانکه بیماری
با بجران را پنج وقت و اقل اوقات وقت اقامت
بجهت رجعت چون وقت بیماری پس وقت رجعت اولیت
چون وقت زاید بیماری و وقت میان رجعت چون وقت
انتهای بیماری و وقت رجعت دومیت چون وقت

اهل مناصب و بزرگان **در بیان** دلالت
 کند بر خنکی و انقباض اینها خامه در قناده و عیون
 عرض دیدن پادشاه و اسباب جز این نبوت است
 کردن و بولندیان و مستحسان **در بیان**
 دلالت کند بر موت مردی بر او زیاده شدن اجها و ادها
 و نقصان آب چشمها و پادها و سخت و بیاری باران
 کدورت یکی از فرماندهان **در بیان**
 دلالت کند بر موت بهائم و بیماری سفلیکان و آن
 بویان فساد هوا و جتن باد و صوم و جوارب هوا در وقت
 فساد میوهها **در بیان** دلالت کند بر نقص
 وندانت میان حکام و ولایه مملکت و در میان مرشد پادشاه
 جانب جنوب بولایت دیگر و جو منظم فرماندهان **در بیان**
 دلالت کند بر اراضی منطاقه سیما
 در دل شکوشتی و مرکب کنیزان و بندکان و منع مخرج
 نقل استوار ابدان و بیماری خنم و خون **در بیان**
 دلالت کند بر کثرت راجف و اضطراب شاه
 صعوبت کارها و غضب پادشاه و بت شدن کارها
 نبوت هوا و دشواری مرغان و بیماری اراضی
 نظامی و در ولایت دارالمرز و جرحان **در بیان**

هان

دهان

...

Handwritten text in Arabic script, likely a library stamp or signature, oriented vertically. The text is written in black ink on aged paper. A red circular stamp is visible in the lower right corner of the page.

و بکوز عذر و غوغا کشتنهای و مسکنی و دشواری در اهل کلب و
 خطی مردم از طغیان آب **دلیل پنجم**
 دلالت کند بر موت شخصی عظم الشان و خون پادشاه
 از آن و کدورت عامه و اندوه مردم **دلیل ششم**
 دلالت کند بر سفر پادشاه عظم الشان و کثرت اراجف
 و تشویش **دلیل هفتم** دلالت کند بر نقصان
 مزارعان و فساد زراعت و هلاک یکی از شهرهای کتاب
 سیال باران و طیب و اعتدال هوا و بحری کوبیدن خشکی
 بود **دلیل هشتم** دلالت کند بر نکاح کردن
 پادشاه زنی را که غیر حجب **دلیل نهم** حکم طلاق داده باشند و
 از آن زن بیزار شود و ملوک بود و افتادن غل و سر را
 و سلاطین و فرماندهان **دلیل دهم** دلالت
 کند بر قلت باران و کثرت بادهای سخت آلوده در جانب
 شمال **دلیل یازدهم** دلالت کند بر کساد و خرابی
 مبادی استادن مردم از قحط و غضب و تشادی و خوشنودی
 رغبت از عدل و تشادی و بیاری و کثرت باران
دلیل بیستم دلالت کند بر تشویش پادشاه و جلائی
 و کثرت و فراوانی کتاب و اهل انشاء و برون خویشی و عایا
 و عوام الناس **دلیل بیست و یکم** دلالت کند بر حاکم

موض در ابدان بعضی از ملوک و سلاطین و فرمایند
و معطل شدن عضو یکی از پادشاهان و هرگز و سختی
در میان مردم **دلائل تشدید بر کثرت**
ضرب و بیماری در میان مردم و علت در امانی ابدان و خلا
و فساد در اکثر امور و کارها و هر یک بعضی از اکابر احکام
در صورت تشدید بر کثرت و جهت عریض مطلقا دلائل تشدید
بفرمایند که اگر از سران سپاه و از باب صلاح و گرفتاری
در داند و راه زبانی که سازد باز از اسلحه و ستور اطالت
تشدیدان و پراکنده و جدائی رطب الثانی و هوائی در میان
انرا **دلائل تشدید بر کثرت** دلائل تشدید بر طبع
و حضرت از آن و تشدید بر و حزن و مصیبت مردم و قلت کسب
و گواهی و اسعاف و بکار رسید سود او علت در سر و کمر
بدیداید و افت نبه و سایر حیوانات کوچک **دلائل تشدید بر کثرت**
دلائل تشدید بر کثرت دلائل تشدید بر تلف و سقوط شدن و
و بهایم و بیماری حیوانات و کودکان و بدی حال انرا و سیلها
دلائل تشدید بر کثرت دلائل تشدید بر تشدید بر تشدید
در اطفال و جوانان و جمع و تفیع در دستها و کمرها و قیاح الد
اکرم گوید بود اغب گشتهها و استخفاف کنند **دلائل تشدید بر کثرت**
دلائل تشدید بر کثرت هر چه حکیم گوید موت بر هر یک از اشیان

و معارف پادشاه بود و بجزی و بخری و اگر گویند هوای اکریم و
و نزد و تاج اکریم گویند فساد استکارا شود و مردم بپلیدند
چو و ظلم و تعدی کنند و رای امر و حکام فاسد گردد
دلائل کذب بر حدیث فتنه در زمان
روم و حد و شفقت و اضطراب در میان مردم و تاج
اگر گویند بیمار چها محترف و مهلك حادث گردد و فتنه و
اشوب باشد فاسد است در مملکت و زمان
دلائل کذب بر حدیث فتنه در پادشاه
و مملکتی هوای تاج اکریم گویند مشایخ این زمان
دلائل کذب بر حدیث فتنه در مملکت
و ممکن بجا باشد و در میان الان و یزید و تاج احاد
گردد **دلائل کذب بر حدیث فتنه در مملکت**
در پادشاه و مشایخ و مملکت چنانکه خوف تلف باشد
نبد و بحال و مائنان بود و مردم بصدقات اشتعال نمایند
در بعضی کتب از جاما سب حکیم چندین نقل کرده اند و ترجمه
سفر باین نوع آورده که صاحب دفتر القریکان من العرب
الافران الذی وقع فی یوم العرب و این حکم و قهر و فتنه
اندر پیغمبرها علی الله علیه و اله در حق قرآن علویان
در مروج قلب اسلام آورفته اند و ابوالحسن علی ابن احمد

جانشینان و صاحب مالاید منه فی النجوم نقل کنند
 بنمایان اهل احکام که حالی باشد اندر تائید این امر
 که بنان حکم کنند و نگاه بایند داشتن و آن رجوع و رجعت
 در برج عقرب که روح دلیل املت اسلامت که در
 ما محمد علی الله علیه و اله در آن وقت بدید آمد که
 قرآن و عقرب افتاد بر هر آن بسیار که در برج عقرب
 و این مثنوی را ما مسلمانان احاطه نمیشود و اندر مکه و
 عرب است و خلافت و اضطراب بدید آمد و عالیشان
 و فقیران را بیمار و عمارت افتد و عبادتخانهها و مسجد ها
 دیواران شود و در زمین اسلام خالی افتد و خطبه و
 مراتب تقوی و یابی و در بعضی مثنوی که شیخ را بنی
 مضمون منظر رسید و محمد بن تحجب الطوسی محی الدین انا
 بن مضقات خود درین باب اشارت نمود و با الجملة بنی
 منوات یافته اند و حکم برین جاری ساخته که در هر سال
 که مریخ در برج عقرب راجع شود یکی از مذاهب و خواه
 که از خوف اسلامیه بفرقه فاجیه و الیاسی اسکند را بنی
 و ما شاء الله مصری و دیگر حکما روایت کرده اند که در زمان
 خلافت اسد الله الغالب امیر المؤمنین علی ابن طالب علیه
 الله علیه مریخ در برج عقرب راجع شد و در همان سال

تاریخ شهر ۱۱۹۳ هجری قمری
 محرم الحرام در روز شنبه
 غفریم و تریز کبریا و الله اعلم

الحزن

انحضرت وقت و در باب الحبه گفته مسا الشبهات بخط ابی قیس
شناخت و بنامیه وقت گرفته بربلا د اسلام مسلط شد
در زمان هشام بن عبدالملک و همچنین در عهد مروان بن
ابن عبدالکله از خلفای بنی امیه بودند و اهل انقباض را که
انعام و حای اسلام دانستند و شرح در مروج معقب راجع
شده بود که همان سال در المصیر انتقال کرد و یهود
یهود و نصاری قوت گرفته دیار اسلام را بی طاعت تصرف
در اوردند و ضربت القبر کردند و این در بیان جوانان قوی و
دادار موده و آنچه در ایام سیدت از قریه این دیون مجیبین
با اصلاح او رده بود باز حو و آنچه در ادا و دین و دنیا
منو کما عیاسی بنو شرح در مروج معقب راجع شد و این
که باخواهی دوستی ضربت قح ایدار و ایدار و این است
و در مروج معقب از شش ماه از عقب بدین زمانه شد کفار
و قذازان خالی بسیار در بلاد اسلام کردند و آنچه
در زمان مروان بن الحکام دادان بود که در حوالی سنه نه هجده
داد و دین و حو و در مروج معقب راجع داد این
کینه بسج اکابر و اصاغر و اسان و مسانید که در مروج
تعیین و ممکن است اتفاقا قبل از ان مدت بدو ماه عند
خان اندک لشکر و اسان کشید و مرا و اصاغر

نمود و بعد از آنکه ماه بر قلعه دست یافته بقتل عام مشغول
 داد و مردم آن مذهب امامیه بیرون آمدند در عبادات و
 معاملات اعتقادات و تقیه عمای مذهب ابر حقیقت نمودند
 و بعد از آن بر سر مشهور مقدس و انعامه گردانند در
 اندک فرصتی قلعه را گرفته و قتل و تهاول و تهاول
 بسیاری از علما و فقها و فضلا در آن قصه بقتل رسیدند
 و در میان کشته شدگان سی و هجده نفر از مرتجع در پنج عقب
 راجع شد بعد از آنکه مقتدران از آن ضعف و نپای حال
 شد و از آن وقت تا آنکه رسیدند رسیدند و شخصی از علما
 فوت شد که از آن و بعضی مذهب را یاد و چون افضل
 اگر آنکه آن زمان شیخ بهاء المله و الدین العاقلی رحمه
 بود عن این فقیر غائب شده که جناب شیخ الاسلام
 رخت حیره از منزل فانی به عالم باقی خواهد کشید لاجرم
 در قضیه اشرف که از مضائق و لایات مانعند است
 این قضیه را بجمع پادشاه ظل الله رسایندم و گفتم که
 در این باب در غنچه بحر المراسن بنرسد که طالع ایند
 قولیت و نوعی دیگر نمی تواند شد بعد از آنکه حضرت هوجا
 الیه عرض شد در عرض ملکفته رجعت ایندی و اصل
 و در همان سال شیخ محمد بنبره شیخ زین الدین که در حال

چهار

و بعد علم برد جماعتی کثیر اجتهاد افسار در مذهب امامیه قبول
و از محاکمات نموده بودند در ولایت تجار از سوای محاکم عالم
حقیقت انتقال نمودند و چون همان سال ششم در مملکت سلطان عثمان
اشکدریس و فونکیان کشید و در آن وقت از خزان این غوث محبت
در اینان انتشار یافت بعضی از مشرفان رسانیدند که فونکیان
عالم خواهند شد اتفاقاً در آن غرض شکست یافتند و
مکتوب مراجعت نمود **استاد** ابوبکر عیاضی و فی از
براهمه نقل کرده است که هرگاه افتاب بنقطه حمل و اصل شود
و قمر در همانا زمره باشد یعنی بطریق و در آن و عوار
احینه در آن سال اگر میان اهل اسلام فتنه باشد
جنگی افتد مشرکان با یقین غالب آیند و جمع سالها صد
دلائل کند به کثرت بلا و غم و روزه
و کتاب و عرو و قمر و فساد و راهبها و وقوع سرفقه و در سنا
دلائل کند به عدم استواء کانهای
مردم و فساد و احوال و عمارت و غم و غم و غم و در خلافت و شرک
اشراف و سیاهان و فساد حیوانات و جنت با دسمه
از رعایا به پادشاه را از آن نیکو و نعم دهد و مبرهات
از باد عمر و بسد **دلائل** کند
بر خورن پادشاه و کند و مرث و اعطای خلافت و نقل بدو

از یاد شاهان از مکانی بمکانی و اما من بالضروره وجدانشید
بنا امید مردم و تاج اکرم کویده صنعت مردم بود و تن درستی
حکیم و اصل در اصل کاما فی الدین مغرب فرمود
رجوع بکنه علوی در وقت واحد دلالت کند بر غیر دولت
مقوت ملوک و در سنده عز از هشت هجده این اصناف
دست داد چون نظام مملکت بلخ و ولایت مره ملوک حکیم
دیران وقت منور شده بود بعضی یاد شاه ظل الله و شاه
که در این دو ولایت تغییر دولت مملکت است اتفاقا در
انجمن نوم خاندان خلا افتاد و مرید که از قدم الا
امام ابانید و الی مرید از خوف عبد الله خان پناه
بدگاه معرفت اشتباه آورده بتاید این دولت ابد پیوند
ماند در دارانی ملک مرملق یافته دم از عصیان زد و قضا
عالم پناه متوفی حضرت اله لشکر بوسران محمد و کسید
با و نرا بدست در آورد و با اهل و عیال اطراف ولایت
و در فرستاد و مملکت مرید مضافات آن داخل ممالک
محمده شاه شاهی شد و کالم بلخ ابراهیم خان بعد از آن
زمانی بموضع جدید جهان فانی زاید اع کورد و باقی سلطان
والی ولایت مامور النهر فرصت یافته بلخ و مضافات آنرا
تصرف نمود **الحکیم** **ابن** **الکلی** **رحمت**

زهره مطلقا دلالت کند بر تباها و حال خوانین و بیرون
 رفتن زنان و مطربان و خواجیه سرایان و اهل ساز و طرب
 و ساده و نجاران و حدوث مرض در میان این طایفه و قلت
 فواید و منافع ایشان و حدوث سرپا در وقت رجعت
 زهره در برج حمل دلالت کند بر حدوث رعد و برق
 و سرپا و کثرت از اجیبت زهره در برج ثور دلالت کند
 بر سوتش و اضطراب در میان مردم و ناسازگاری خلایق
 و ظلم بعضی بر بعضی سیما در اصحاب بلا و آذوقه ایشان
 و حکام و قلت بر دو کثرت رعد و برق و فاسلگی
 حکم بر صعوبت برد کرده است رجعت زهره در برج
 جوزا دلالت کند بر خوارت و بیبوست هوا و اضطراب
 و ناشکیبائی مردم رجعت زهره در برج سرطان دلالت کند
 بر بیبوست یکی از اهل حرم پادشاه یا یکی از خدمه حرم و
 نامطاعت مامقده و راز رعایا رجعت زهره در برج
 اسد دلالت کند الله اعلم بر وقوع احزان و ضرر پادشاه

و فرمان دهان و زبان ایشان را آفت و علت باشد و جهت
زهره در برج سنبله دلالت کند بر بیماری و رنج مردم
خصوصاً زبان ملوک رجعت زهره در برج میزان
دلالت کند بر تشوشت یکی از خواستین معظه خاصه از
مشوینان یا دشمن رجعت زهره در برج عقرب دلالت
کند بر اضطراب و بی همخوردگی مردم و بی باکی زاساد
کارها و کثرت از اجنب رجعت زهره در برج ثور
دلالت کند الله اعلم بر حدوث امراض سیماد جمال
و هلاک بعضی از اشراف رجعت زهره در برج
جدی دلالت کند بر تشوشت مردم و بیماری غم و
واحد و کثرت امراض و علی در میزان و قوس
موت و مرگ ایشان رجعت زهره در برج دلو
دلالت کند بر حدوث غم و هم بر زبان و آریاب
عنا و هلاک و عروض امراض در مردم از طوبی
و بیماری در دشمن و قی کردن و کثرت باد و باران

وگویند آرمیدگی هوا و سلامتی مضاف بر آن بود در جهت هر
در بجه حوت دلالت کند بر کثرت اراجیف و اضطراب
و تشویش در میان مردم و حدوث بیماری و جنح و
فرغ **از جهت نهم** در جهت عطا و مطلقا
دلالت کند بر ضعف حال الهیاء و منجنان و تبار و عمال و کساد
بازارها و اختلاف هوا و هر از مردم و سبب و در
معالجات امراض و احکام نجوم و خاری کتاب و علم
قلم و تحلیله ازان و ارتفاع غبار و در زمان و کثرت بار و
که ورت فضل و ارباب اسواق و تنظیم رعایا و جهت
عطا و در بجه حمل دلالت کند بر ایزا کتاب و امداد
اسباب ایشان و ضایع شدن و حدوث مرض و حقه
و حدوثی اکثر در اطفال و بیماری اراجیف و جهت
عطا و در بجه **فرد** دلالت کند بر صحت و استوار
هوا و صلاح حال کتاب پادشاه و خوانین و خدم
سلطان و هول و دلتنگی مردم و بیماری چهار پایان

رجعت عطار در درج جوزا دلالت کند بر خوف و اضطراب
اهل سیاق و بسیاری غم و هم در میان ایشان و این بابی
و حدوت کرما و تقیر رسوم و امور و ناشکیبائی مردم
رجعت عطار در درج سرطان دلالت کند بر هلاک
و تلف رجال از اشراف و اعیان و طلب خراجها و نشد
و صعق هوا و مسموم رجعت عطار در درج اسد
دلالت کند بر ازان و تشویش در ملوک و ظهور حسد و
در ولایت روم و تخطیطات امور و بدی حال مردم
و آفت زمان خوار اربابان ملوک رجعت عطار در درج
رجح سنبه دلالت کند بر کثرت اراجیف از معطم بلاد
و اضطراب در کار ملوک و سلاطین و امور ملکی و بها
در خوانین معطمه و خشکی هوا رجعت عطار در درج
میزان دلالت کند بر منفعت عامه و عزت ایشان
در پیش پادشاه و بیماری زبان و تباهی حال هوا و اضطراب
در اهل ملاهی رجعت عطار در درج عقرب دلالت کند
بر تشویش لشکر و سپاه و اندوه اکابر و انقلا
اموال اعیان رجعت عطار در درج قوس دلالت کند

بحدوث امراض در حال درستی و هلاک بعضی
 از اشراف و نزول بلامداد محکمها و قلعهها رجعت عطار
 در برج جدی دلالت کند بر تشویش مردم و احزان و
 هموم در عاقبت و موت در زبان اشراف و سلامتی
 اهل سفایین و بلاد و رخت اهل جبال و قلاع و بیماری
 مرگ پیران رجعت عطار در برج دلو دلالت کند بر حدوث
 امراض چارپایان و بسیاری حزن و غم و قتل سفو مردم اما
 آنچه دست دهد با نفع بود رجعت عطار در برج حوت
 دلالت کند بر آفت بزرگی که معروف و مشهور بود در
 اهل شرف و بسیاری حزن و اندوه و کثرت بیمار و غم
 عظمای و نزول باران و رعد و برق و اندوه مقربان
 و بسیاری ارا حیف و سخنان دروغ و تشویش و غم
~~شبه اکرم است که در این وقت در این وقت چنانکه استقامت~~
 زحل مطلقا دلالت احوال مشایخ و دهاقین و فقرا
 و انبیا داران و کرانی زخما و کثرت اهل فلاح و فرح
 بندگان و طایفه بزرگان و پیران استقامت مشتری
 دلالت کند بر فرح قضات و اکابر و رخص طعام و
 رسل و سایلمیان و ملوک و عظمای و اظهار محبت از طرفین

و قوت و زرا و اعیان و رونق ابواب البر و خیرات
و طاعات استقامت مربخ مطلقا دلالت کند بر صلاح
لشکریان و کثرت فواید ایشان و شدت حاجت پادشاه
بشکر و حشم و عزت صنایع و آلت اسلحه حرب و سعادت
حال امرا و پیران سپاه و قوت ریود و او باشد شفا
زهره دلالت کند بر رونق زبان و خواجہ سرایان
و اصحاب طرب و آریاب مزامیر و او تار و سادہ
رخان و فرج در مردم دوای و در و رشد و ترقی
خوانین معظمه استقامت عطار دلالت کند بر قوت
حال تجار و عمال و محترفات اطباء و اهل تخیم و رونق
بازارها و کثرت اخبارینک و تغییر هوا و آمدن
باران در وقت و طفت قلوب عوام ضلال و م
در این نقطه کواکب تقی مواد از خفائی کواکب
در اول در آمدن اوست در تحت الشعاع آفتاب
مخفی بوده باشد لیکن مخفی نماند که ظهور و خفائی
کواکب مختلف باشد بسبب عرض بلاد و از موضع
واحد نیز مختلف می شود بسبب کثرت و قلت بعضی
و بسبب اختلاف شمالی و جنوبی و بسبب سود بعضی

و بسبب کثرت مطالع و مغارب اجزاء و وجوها
براین اهل احکام مقداری معین در هر کوکب منظور
داشته اند که از درجاسوآل چون میانه آفتاب
و آن کوکب آنقدر ارسد کوکب در تحت الشعاع
و قبل از احتراق یا بعد از آن و مدار احکام بر آن
نموده اند خواه کوکب مرتب باشد و خواه مختل
منظور و ملحوظ اهل حسابداری حاشیه تقویم اول
رویه باشد و زمین مخصوص این باشد از آنکه
عرض زیاده بر هفت درجه باشد چنانکه احتراق
و تضمین بر او اطلاق نمیکند تحت الشعاع نیز اطلاق
و وجه آن ظاهر است و حد تحت الشعاع در سفلیین
دوازده درجه مقدس کرده اند و در علویین
پانزده درجه و در مریخ هجده درجه و در این
مقادیر در تحت الشعاع باشند و اهل احکام تحت الشعاع

دلیل ضعف و حبس و مرض گرفته و داشته چنانکه گویند
چون کوب بشتاع آفتاب در آمد بمنزله شخصی بود که
داخل رند ان کرد و یا مریض شود و چون با حراق
رسد بمنزله شخصی بود که بملاکت رسد و چون از
احتراق خلاص شود استاد ابو ریحان گوید که بمنزله
شخصی وندانی یا متواری باشد که بیرون آمدن را
می بینی یعنی اراده خروج نماید ^{خفای} ~~از قول هر مس خفای رحل~~
در بروج اثنا مطلقا دلالت کند بر خسارت مشایخ
و راسا و اهل قلاع و سگان جبال و کثرت سیلاب
و کدورت و ظلمت هوا و آمدن باران در وقت
وحدوث غم و هم در خلائی و بطالت رعایا و
اهل حرث خفای رحل در بروج رحل در ثلث اول
دلالت کند بر ضعف و بطور اشیا و در ثلث ثانی
دلالت کند بر فلت امطار و باسئوائی هوا و قل
در ثلث ثالث دلالت کند بر جوع و وبا خفای رحل

در برج ثور در ثلث اول دلالت کند بر زیادتی آنها
و تشویش مردم و شروانند در اکثر انواع و بسیاری
از اجیف و در ثلث ثانی دلالت کند بر توسط امور و
ثلث ثالث دلالت کند بر نهب و غارت و دزدی و
امراض و جدوری سمت ظهور یا مدخضای زحل در
برج جوزا در ثلث اول دلالت کند بر یکی از ملوک
مرض طاری شود و حال زبان بگوید و ستماء
مقدس و در ثلث ثانی دلالت کند بر صلاح و
رواج اسواق و کثرت پسر و شرا و در ثلث ثالث
دلالت کند بر موت یکی از فرماندهان ماکرین
او از وطن خضای زحل در برج سرطان در
اول شفق ^{هل} آخرت در باب زراعت باشد و در
ثانی در در چشم در کام و بر لادن شایع گردد و در
موت زبان بود خضای زحل در برج اسد در
اول مرض عارض شود و در ثلث ثانی زبان ملوک

پیمارشوند و در ثلث ثالث ربع عارض شود خفای زحل
در برج سنبله در ثلث اول بلا لاحق یکی از پادشاهان
بود و در ثلث ثانی موت عجایز بود و در ثلث ثالث دلا
کند بر کثرت سخنان دروغ میانه وزراء و کتاب خفا
زحل در برج میزان در ثلث اول دلالت کند بر بیست
هوا و قتل امطار و در ثلث ثانی دلالت کند بر سرما
خشک و در ثلث ثالث چنان خفای زحل در برج عقرب
در ثلث اول دلالت کند بر جهل کردن اشکریان و قلب
سکون ایشان و در ثلث ثانی دلالت کند که پادشاه را
پیماری دست دهد و در ثلث ثالث چنان باشد خفا
زحل در برج قوس در ثلث اول بلا در خراسان لاحق
مردم شود و در ثلث ثانی ضعف و بطور امور باشد
و در ثلث ثالث گرانی طعام باشد خفای زحل در برج
جدی در ثلث اول قوه عد و بر هم خوردن مردم
باشد و در ثلث ثانی و ثالث صعوبت محرم و کثرت
امواج باشد خفای زحل در برج دلو در ثلث اول

کثرت ظهور بلا و در ثلث ثانی موت پیران و در ثلث
ثالث مضرت عالم از کثرت رطوبت خفای زحل در برج
حوت در ثلث اول این برج حدوث مرض از زکام و
نزله و در ثلث ثانی کثرت صحت و مجلسی شدن و در ثلث
ثالث حزن و هم خلایق و پادشاه عظیم الشانی بود حکام
خفا مشترک در برج ثانی خفای مشترک و سلطانان و دلا
کند بر بستگی کار خدایان و اندان درین و ناموس و اندوه
و حزن ترسایان و عیسویان و خطیبان و ازین کی در وقت
و کند و غبار و حدوث مرض بود خفای مشترک
در برج حمل در ثلث اول در برج میزان نشئه از رتبه
عارضی شود و در ثلث ثانی موت یکی از خوانین مملکت
اتفاق افتد و در ثلث ثالث موت مرد اصغر کبر
دست دهد خفای مشتری در برج ثور در ثلث اول
حدوث امراض از رطوبت اتفاق افتد و در ثلث
ثانی موت یکی از اهل حرم پادشاه بود و در ثلث
ثالث موت بزرگ حادث گردد خفای مشتری در برج
جوزا در ثلث اول ضعف حال اشیا و تلف آن باشد

و در نیک ثانی باد بسیار جهد و کدورت هوا و بسیار
کرد و غبار بود و در نیک ثالث جور باد شاه و حکام
بر رعیت واقع شود خفای مشتری سلطان در نیک
اول باد شاه از شهری ب شهری نقل کند و در نیک ثانی
تبدیل احوال و اموال باد شاه واقع شود و در نیک ثالث
تشویش عامه بود و اضطراب و کثرت اراجیف خفای
مشتری در برج اسد در نیک اول غم و خزون لاجن
باد شاه گردد و در نیک ثانی و ثالث موت مردم
مردی شریف ذوی القدر دهد و خفای
مشتری در برج سنبله اول باد شاه را مرضی
عارض شود و ضعف بسیار رود دهد و در نیک
ثانی حزن و هم بر وزیری رسد و منکوب گردد
و ایذا جمعی از توابع و لواحق او راه باید و در نیک
ثالث اهل سفارت و سواحل را غم رسد خفای مشتری
در برج میزان در نیک اول برج قنطاریون
هوا باشد و در نیک ثانی بر فودت هوا و در نیک

ثالث اهل سفاین و سوا اهل را غم و کد و رت رسد
خفائی مشتری در برج عقرب در ثلث اول فراغت
و راحت عساکر و صلاح اموری ایشان بود و در ثلث
ثانی و ثالث مدت زمان پادشاه اتفاق افتد خفائی
مشتری در برج قوس در ثلث اول اخبار ناخوش
بسمع پادشاه رسد که از آن که در رت رسد و
و رساء مقوم و محزون شوند و در ثلث ثانیه
ثالث موت مردی شریف دست در میان از اهل ثلث
خفائی مشتری در برج جدی در ثلث اول اهل
میان مردم حادث شود و انتقام دمان
باطل کنند و حجت های بی موجد آورند و
ثلث ثانی ارا حیف اند و مردم بر خوردند شوند
و در ثلث وزیر از وزراء پادشاه پمارد شوند
خفائی مشتری در برج دلو در ثلث اول اهل
عارض یکی از اهل حرم پادشاه کی دد و در ثلث

ثالث کی باران باشد خفای مشتری در برج حوت در ثلث
 اول برج سرما و برف و چلید حادث گردد و در ثلث
 ثانی حرکت ملوک بود بموضع غریب و در ثلث ثالث
 لشکرها از اطراف مملکت حرکت کنند آهنا خفای مریخ
 در برج اثنا عشر خفای مریخ مطلقا دلالت کند
 بر خسارت لشکریان و از آنکه ایشان و کدورت امراء
 و قتل بعضی از سپاهیان و اهل فساد و گرفتاری ایشان
 و قتل اهل طریقت خفای مریخ در برج حمل در ثلث
 اول این برج خزان بادشاه اصال کند و پسران
 برداخته شود و در ثلث ثانی فرج و نشاط لشکریان
 نشر و مصاحب و مقرب بادشاه شوند و در ثلث
 ثالث ریاخ عاصفه حیالی شود و کثرت اسقاط اهل
 بود خفای مریخ در برج ثور در ثلث اول برج
 امراض نسا بود و در ثلث ثانی اسقاط اهل زنان بود
 و در ثلث ثالث فساد انکور و زیستون باشد خفای
 مریخ در برج جوزا در ثلث اول موت مردی بزرگ

حادث گردد و در ثلث ثانی آتش در منازل و شهرها
 افتد و شاید که اموال بسیار بسبب آتش ضایع شود و خوف
 کتاب از آن بیشتر باشد و در ثلث ثالث زلزله باد شده
 و صاحب بستر شود خفای مریخ در برج سرطان در ثلث
 اول امراض لایق مردم شود خاصه زوایا و در ثلث
 ثانی مردم از حرارت بیمار گویند و در ثلث ثالث
 همان باشد خفای مریخ در برج اسد و در ثلث اول
 که و دت و حزن پادشاه بود و در ثلث ثانی و ثالث
 آفتد و بیم بود از امور مکتوبه در پادشاه و چون ^{کننده} کینه
 و حکومت شدیده و جدوت عرب با خفای مریخ
 در برج سنبله در ثلث اول حزن و غم لایق کتاب
 و اصحاب دوا این و دفاق شود و در ثلث ثانی
 اسقاط جمالی شده و در ثلث ثالث مرض خواندن و
 آفت الیکن شود خفای مریخ در برج میزان

در نلک اول بیوست هوا خزان و قلت باران بود
ثلث ثانی مرض و رنجی عارض پیران شود و در نلک ثالث
فرح لشکریان و راحت ایشان بود خفای مریخ در برج ^{عقرب}
در نلک اول راحت لشکریان و سکون ایشان بود و در
ثلث ثانی در چشم و جلالت عارض ابدان گردد
از کثرت و غلبان خوف و در نلک ثالث کثرت امر
باشد خفای مریخ در برج قوس در نلک اول مصاد
و عداوت در میان مردم حادث گردد و خاصه در
امهات بلادی و در نلک ثالث اسقاط حمل و بسیار
غم و باران و قلت ضیائی هوا و در نلک ثالث غصب
پادشاه بر یکی از رسا کتاب واقع شود خفای مریخ
در برج جدی در نلک اول موت یکی از عظاما بود
و در نلک ثانی اراجیف میان لشکریان پادشاه افتد
معموم و مملوم گردند و در نلک ثالث کثرت امر
و ابر باشد خفای مریخ در برج دلو و در نلک اول
مضرت و خوف لاحق آو میان شود سیما از نان

جامله در ثلث ثانی شد بت لاجق اهل صفاین شود
 و قرق کشتیها و در ثلث ثالث یکی از اهل حرم بادشاه را
 و آفت فراز شد خنای مریخ در برج حوت در ثلث اول
 برج تلف جانوران ابی بود و در ثلث ثانی امراض
 صعب عارض مردم گردد و در ثلث ثالث کثرت باران
 باشد تنبیه چون آفتاب از مقابل که که علی منصف
 بود لبیب سرعت روز در و در ایشان که در جمیع
 و شام ایشان را در افق غیب برفت و اما آنکه در
 حوالی افق بخت الشعاع آفتاب در آید بخت
 ایشان قبل از احتراق در جانب مشرق باشد

ولا تخلف احکام خنای زهره در برج اثنا عشر
 خنای زهره مطلقا دلالت کند بر بارندگی و باد و برودت
 و طلاق و فراق از و اج و مرگ و آفت زنان و مطرنا
 و خسارت ایشان و بد حالی خوانین معظمه خنای
 زهره در برج حمل اگر در ثلث اول شبت بود و در
 و کثرت مطالب باشد و اگر در آخر شبت بود کثرت

اراجیف و در هم خوردگی مردم باشد خفای زهره در
برج ثور اگر در اول شب باشد بقدری اشراف باشد
با نقل ایشان از مکان بمکان و اگر در آخر شب بود شخصی
با پادشاه بسبب طمع ملک نزاع کند و از آن پادشاه
اندوه کین شود خفای زهره در برج جوزا اگر
در ثلث اول شب باشد فرح و خوشحالی لامر مردم
شود و اگر در آخر شب باشد حزن و اندوه مردم
و خفای زهره در برج سرطان اگر در اول
شب باشد حزن و غم اصاب و لایات و محال
بود و سیلاب و طغیان ایشان خفای زهره در برج
اسد اگر در اول شب باشد مراد و غلظت
هوا باشد و اگر در آخر شب بود فساد هوا باشد
خفای زهره در برج سنبله اگر در اول شب باشد
امراض حارّه عارض مردم باشد و اگر در آخر شب
باشد نیز علل غلیظه عارض مردم شود خفای زهره
در برج میزان اگر در اول شب باشد منازعت مردم

و در آخر شب باشد بیماری زبان بود خفای زهر
 در برج عقرب اگر در اول شب باشد کشف اشیاء ممکن
 باشد و اضطراب مردم و کثرت اراجیف باشد و اگر آخر
 شب باشد فکر و شایسته خفای زهره در برج قوس اگر در
 اول شب باشد موت یکی از اکابر و عظمای باشد و اگر
 آخر شب باشد حکم همان بود خفای زهره در برج جد
 اگر در اول شب باشد عروض علی و در آخر شب در روز
 سیماء در مردان نیز و زبان بادشاه و اگر در آخر باشد
 حکم همان باشد خفای زهره در برج دلو مگر در برج
 قنبر و ریح باشد و اگر آخر شب باشد حکم خفای زهره
 در برج حوت اگر در اول شب باشد امراض عارض
 گردد و آخر شب حکم همان باشد احکام خفای عطارد
 در برج انشاعش خفای عطارد مطلقا لا ینک
 یباد و باران و نقصان کتاب و ارباب دیوان و متصرفان
 و تحویلداران و وزراء و ارباب اسواق خفای عطارد
 در برج حمل اگر در اول شب باشد امراض در میان مردم
 از حرارت حادث شود و آخر شب بیماری انقطاع

از مردم و وقوع آن درد و آب خفای عطار در برج
ثور اگر در اول شب و اگر در آخر شب امراض در بیمار
عارض شود خفای عطار در برج جوزا اول شب
خفت امراض بود و آخر شب گرمای سخت خفای عطار
در برج سرطان اول شب اضطراب از حزن عاید
و در آخر شب حرارت هوا باشد خفای عطار در
در برج اسد اگر اول شب باشد فساد هوا و کثرت
غم و حزن و در آخر شب میانه باد شام و ملائمت
و کار داران که ورت و گفتگو شود و سفری سخت
روی نماید خفای عطار در برج سنبله اول
شب بیماری عارض پادشاه شود و آخر شب بیمار
عارض یکی از اهل حم پادشاه گردد و یازدهم
خفای عطار در برج میزان در اول شب امراض
لاحق مردم گردد و آخر شب که ورت هوا باشد
خفای عطار در برج عقرب اول شب احزان
و اضطراب پادشاه و عمال و جلای فراد باشد و خ
شب مثله خفای عطار در برج قوس اول

سکون و نواد باشد لشکریان را و در آخر شب نفع کتاف
 بود بدون ضرر خفای عطارد در برج جدی اول شب
 فراغ و راحت لشکریان بود و در آخر شب مثلاً خفای
 عطارد در برج دلو اول شب سکون در استیاد
 و آخر شب نفع در امور مکتوبه باشد خفای عطارد
 در برج حوت اول شب کثرت باران و غم باشد و دخل
 و آخر شب کثرت رعد و برق و بادهای غبارناک
 بود تنبیه چون مرکبند و پر سفیدین و اینها تقریباً
 مقابل آفتاب باشد بعد از آنکه در اوجی تدویر این دو
 کوکب محذوق گردند از جانب مغرب نمایان میشوند
 بر باط اعظم برهند و از آنجا با سافل تدویر میل کرده در
 روز مقابل شوند تا در افق غری به تحت الشعاع آفتاب
 در آمده مخفی شوند و بعد از آن از آفتاب که در شمس
 جانب مشرق نمایان گردند پس بر باط اعظم رسند تا
 میل با آفتاب کنند تا در حوالی افق شرقی به تحت الشعاع
 آفتاب در آمده مخفی شوند پس ازین بیان ظاهر شد

که سفلیین را خفا هم در طرف مشرق دست تواند داد
و هم در طرف مغرب این اهرس کوید احکامهای ایشان
در هر طرف علیمده بیان نموده اند احکام ظهور
کواکب متخیره در برج اثنا عشر ظهور زحل مطلقاً
کنند بر غلواقبال رشا و مشایخ و اهل فلاح و غلامان
و طبیب قلوب اهل خیال و قلاع و خاندانهای قدیم و
خوشحالی پیران و مردم سالخورده و قوت بدن ایشان
و معتقن طوبی علیه الرحمة میفرماید که زحل
در خیال مثل کلب است که از خوف و بلا گریخته
و اگر احدی را در یابد بید کند و او را ببرد ظهور
زحل در برج حمل دلالت کند بر کثرت حروب
و فتن در زمین مشرق و قلت طعام در نوای
مغرب و جنوب و کثرت مرگ مردم بر فساد و جرا
بیاد متطاوول دزد و حرامی و کثرت حرارت
در هوا در وقت و قوت صبا و همسر که در اول

شب از جانب مشرق ظهور کند و جنون لاحق
 پادشاه گردد و این سبب اراجیف در میان اعیان
 هم رسیده تنبیه مراد ازین ظهور ظهورات سابق است
 بلکه عبارت است از زویت کواکب در اوایل شب هنگام
 طلوع بشرط آنکه در طلوع سابق از غلبه نور آفتاب مری نبوده باشد
 و ازین کواکب ستاره مخصوص طلویه است ظاهر زحل و زحل
 دلالت کند بر کثرت باد و باران و فساد طعام در نواحی
 مغرب و سرمای عظیم در نواحی مشرق و مغرب و نواحی
 و افرو و مرک کاه و شتر و قبا فی غلظت در جانب مغرب
 و نقصان میوه ها و هوس کوبد که اگر در اوایل از جانب مشرق
 ظهور کند دلالت بر بارانهای مضر و زلزله و ظهور
 زحل در برج جوزا دلالت کند بر کثرت باد و باران و زلزله
 میاه و امكان سرما و فساد طعام و وقوع وبا و موت در
 نواحی شمال هوس کوبد اگر در اوایل شب از جانب مشرق
 ظهور کند دلالت که مری لاحق لاحق پادشاه گردد و
 کم بارد و تفاوت اسعار بود ظهور زحل در برج سرطان
 دلالت کند بر کثرت میاه و شدت بود و تفاوت برزخها

و فساد مطعومات و عطر و زینت و حدوث حروب
و کثرت خوارج و غارت و خون ریختن در جهه مشرق
و حدوث بیماری عام اکثری از سرفه و درد سینه و
گوید که اگر در جانب در اول شب طاهر گردد کثرت
باران باشد و در مواضع مستعد ظاهر شود در
استدلال که در حدوث حیات و موت و نفی
و حروب و باد های تند و اشتهای کما و هموم و
مقدمات از حشرات گزنده ستماحیات و هر مسکین
که اگر در جانب شرق در اول شب ظاهر شود ریاری
آب در رود و غایب و چشمه ها باشد ظهور زحل در
سند دلالت کند بر حدوث حیات حاره و موت
و قتال میان مغرب و جنوب و بعضی بجانب شمال
گفته اند و فوکت هوا و طالع کائنات اسلامی و غیر
که اگر در وقت زهره با او بود مرکب زبان را بیاید و
سهماد و شیرکان و اگر مریخ با او بود حدوث حروب
و اگر عطارد با او باشد تکه رها بود و حدوث راجع
عاصف باشد و اگر مشتری با او باشد قلت مرگ و مرض

و آفت غلات و مضرت از ملاح و هرس گوید که اگر در
جانب مشرق در اول شب ظهور کند آب رودخانه
زیاده شود و باران آید و رعد و برق باشد در
مواقع مستعدّه ظهور زحل در برج میزان دلالت
کند بر قتل طعام و شدت آشوب و وزیدن بادهای سخت و
گرما و جاسب یکی گویم که اگر مریخ در آن وقت بالا باشد شدت
فتنه بود و فرغ خلایق و وقوع وحشت و اگر مشتک یا ادویه
قتل یا باطل گردد و با عارض مردم شود و مرگ باشد رکعت
امراغ عین و ظلمت هوا و قتل عظمی و زوت بود و هرس گوید
که اگر در جانب مشرق در اول شب ظهور کند زهره یا املالم
رسد و مرگ باشد و امراغ خلایق که در از زینتی و فرغ و
بعد از آن از زانی شود ظهور زحل در برج عقرب دلالت
کند بر سفاک دماء در جانب مغرب و شمال و مرگ اطفال
و عجز از مراب علل و امراض حادث و در دجتم و کوشش
و سنك مشابه حادث گردد و در بعضی از مواضع بر ف شود
و اگر مریخ قریب باو بود کی باد و بیاری صفائی هوا باشد
و در دجتم با کند و هرس گوید که اگر در اول شب از جانب

مشرق ظهور کند اعدا خروج نموده ببادشاه بیرون آیند
وبالضرورة از مکان خود اشغال کند ظهور زحل در برج
قوس دلالت کند بر مرگ علما و حرب در زمین مغرب
وحاسب گوید یکی که اگر مریخ و زهره قریب باو باشد
قلت موت اما مرض و امراض عارض گردد و از درج چشم
و دار الحسب حیات و در دپای و مرگ ظهور و قلت
عطر و زیت بود و هر کس گوید که اگر در اول شب از
جانب مشرق ظهور کند او جاع و حیات مختلف عارض
مردم گوید ظاهر زحل در برج جدی دلالت کند
بر حد و ثبات باران و وزیدن بادهای سخت و کثرت
خوف و ترس در مردم و وقوع حرب در جانب مشرق
و آفتاب در عالم و بسیاری عصار و تشویش باشد ظهور زحل
در برج دلو دلالت کند بر رفع درد عالم و کثرت قتل
در اکثر اقلیم و خلاف رعیت نسبت ببادشاه و با
و موت در زنان و جوانان و مخالفت از واج و حاسب
یکی گوید که اگر نبتین با و نزدیک باشد قلت زیت بود
و اراجیف شایع گردد و آب طغیان کند و نقصان غلات باشد

وهرمس گوید که اگر از جانب مشرق در اول شب ظهور کند
غم و احزان مردم رسد ظهور زحل در برج حوت ^{دلت}
کند برحدوث تشویش و جزام و بقیع و کثرت آبهما و وقوع
سرمایه و ورسیاها و اگر مریخ و زهره مقارب یا مقابل ^{شد}
یا قریب یا طریفاً باشد حاسب یکی گوید در چشم شیوع باید
و قلت طعام و امطار و سلامتی اشجار و کثرت اغراب ^{بود}
ستمازیتون احکام ظهور مشتری در برج الثور ^{ظهور}
مشتری مطلقاً دلت کند بر صلح حال تنه و فقها و
ارباب ناموس و حسن حال رعیت و فی الحال باران و بار
و عکس و زرا و رئیس الحقیقین تصیر الاله و المیتین و قیام
سره میفرماید که مشتری درین حال مثل مردی فاضل
که در بئر دیگر بسیار بر سر او کشته باشد و بزرخت و ^{فت}
او سمت تناید پذیرفته بلند قدر و معتبر می باشد ظهور ^{مشتری}
در برج حمل دلت کند بر قلت امراض و اگر چنانچه واقع
شود در دسر و روی باشد و سلامتی غلات ^{مما}
در زمینی های نرم و وقوع زکام اکثر در میان اطفال

وادیماقات و بسیاری باران و هیبت ریاخ شمالیه بود
و حدوث پرف خاصه در مواضع سرد سید و کوهستانها
و نقصان علف زارها و چراگاهها و قلت طیور و بسیاری
تصدیق و استکانت باشد هر مس کوید اگر از جانب مشرق
در اول شب ظهور کند کثرت سرما و باران و غم باشد
ظهور مشتری در برج ثور دلالت بر مرگ بعضی از علما
کبار و بسیاری سرما و باران و باد و نقصان میوهها
و غم و مرگ کوید اگر در جانب مشرق باشد هنگام شام
کثرت طار و انوا بود و مشتری در برج جوزا دلالت
کند بر مرگ زان و پیمان و حیوانات و سایر مردم و
اشجار و اوجاع عین خاصه در زمان درختان حیوانات
و قلت آب چشمها و علل کودکان و مرگ کوید اگر
در جانب مشرق هنگام شام ظهور کند کثرت باران باشد
در ولایت مشرق و بسیاری رطوبت و کثرت
هوا باشد ظهور مشتری در برج سرطان دلالت کند

برحدوث امراض خاصه در فصل بهار و جو شش و ج
ودهان و از زانی غلات و حدوث باران و رعد و برق
و برآمدن باد شمال و طغیان آنها و هر مس کوبید اگر در
اول شب از جانب مشرق ظهور کند کثرت امطار و
دائرا بود و اعتدال هوا باشد ظهور مشرقی در برج سنبله
دلالت کند بر حدوث مرض و اسیر و نزله و سرفه
و حسن حال غلات و اشجار و نقصان و آفت ذوا
و موت اشراف بود و بیماری بعضی از اولاد و ویرانی
بادها و نقصان آنها و هر مس کوبید اگر در جانب مشرق
در اول شب ظهور کند بارانهای نافع و از زانی بیا
و حسن سیرت مردم و کمی بغض و حسد و اعتدال
مزاجها باشد ظهور مشرقی در برج سنبله دلالت کند
بر فساد در خندها و بیماری آنکور و امراض راس و دندان
و در غنچهستان سرنا و برف و یخ نیز و رعد و برق و
تابستان و مریض سیول و هر مس کوبید اگر در جانب

مشرق در اقل شب ظهور کند قلت باران و غم باشد ظهور
مشتی در برج سرطان دلالت کند بر بیماری در
و بیماری زنان حامله و طیب هوای بیمار و کثرت باران
در زمستان و هبوب ^{صوب} بیاغ کثرت و بیماری اعشاب صنف
و هر مس کوید اگر در جانب مشرق در اقل شب
ظهور کند در چشم و زکام و نزله بسیار بود ظهور
مشتی در برج عقرب دلالت کند بر کثرت اوجاع
مخاطه خامه در زبان و هلاک کاهها و خوبی
کردم و توسط ذریع و کثرت امطار و بوق خامه
در زمستان و بیماری در دزد و نقصان چشمها
و انباشته شدن ابار و آفت کشتهها و سلامتی درخت
زیتون و فوت هر مس کوید اگر در جانب مشرق
هنگام شام ظهور کند در دهها بهم رسد خامه
در چشم در میان مردم شاع گردد ظهور ^{مشتی}
در برج قوس دلالت کند بر مرگ مردی عظیم ^{لقود}

اذا اهل مشرق وکويند جلای وطن نمايد و اوقات
 کتاب و کثرت تماشای دواب و اعتدال هوای ^{مشتی}
 و حدوث باران و باد و باران و فصل بهار و بسیاری
 خرید و فروخت میوها و کثرت گیاهها و آفت سیل و
 کرب و مصیبت که در این مشرق اول شب ظهور کند
 در چشم عارض مردم گردد ظهور مشرق در برج جد
 دلالت کند بر هیبت در چشم مردم و دلالت میسر
 جلالت و سیادت و جود و کثرت باران و کثرت آبها
 و در میان مردم و مصیبت که در این مشرق
 مشرق اول شب ظهور کند غم و در عارض مردم شود
 و جمع و رک و در چشم نیز میوه عارض ظهور مشرق
 در برج دلالت کند بر اراض و عارضه کلیه
 در مردم و غرق کشتیها و دلالت اهل دیار و هویت
 و یاخ نافع بزرگ و کثرت باران و رک در میان
 عظمای مشهور و کويند از مساکین و اوطان حرکت
 نمایند و دلالت میورد و دواب بسبب و گیاهها

از برق و یخ تپاه شود و هر مس کوید که اگر در جانب شرق
در اقل شب ظهور کند کثرت کرب و بلا در عالم و قلت
ریاح باشد ظهور مشتری در برج حوت دلالت کند بر
خوشدلی اهل عالم و حسن احوال ایشان و از زانی
و از زانی نوحه ها و سلامتی غلات و تباقی میوه ها و
زنان و کودکان بسیار در فصل بهار و آفت جهانی و شد
کرب و مشورت و غلات و کوهستان و
ریاح شمالی و سردی و زستان و بیم زلزله و تری مردم
و آفت کوهستان و هر مس کوید که اگر در جانب شرق
در اقل شب ظهور کند کثرت باران و غم باشد احوال
ظهور مریخ در برج اشعر ظهور مریخ مطلقا
دلالت کند بر حسن لشکریان و اهل اوسه سالاران
و سلامتی ایشان و کثرت فواید و منافع این طبقه و
فوج و خوشحالی و سلامتی و شد رستی آتش کاران
و قصایان و سلطان المحققین علامه طوسی و
میفرماید که مریخ در این حال مثل شمشیر در کرم ^{غلاف}

که اصلا کار نفور موده اند و کنی با و راه نیافته باشد
 ظهور مریخ در برج حمل دلالت کند بر کوی هوا و ^{سموم} حشرات
 در بادیه عرب و حذر زرع و عروض مرض بسبب حرارت
 و در دجتم و حرب در نوای مشرق و شدت باد و نا
 خوشی ^{حاله} میوه ها و غله ها و بیماری زنیان ظهور مریخ در
 برج ثور دلالت کند بر حسن حال زرع و نباتات
 و مرض در میان چهار پایان خاصه ^{ان} کاروان و کوسه
 و کمی باران و تفاوت نوحه های آفت خلیق
 حرب میان اهل مشرق و مغرب و شمار و برون
 اهل شام و کثرت در دجتم و هر دو سر کرب و آلام
 جانب مشرق هنگام شام ظهور کند لطایف کرده
 و امتناع باشد ظهور مریخ در برج جوزا دلالت کند
 بر ضرر در سیر اموال راهب ^و قلم و حسن نباتات
 و اشعار و خوشی عامه و کثرت باد و قلت آب و
 دزدان و مرک و قتل در طرف شمال و سای
 حریق پس اگر نیرین قریب مان باشد خرابی ^{جای}

بظهور و در چشم باشد سیما دختران ظهور در رخ
در پیچ سلطان دلالت کند بر حرکت عساکر و کثرت
حرب ظهور قاطعان طریق وحدوث غارت و آ^{مرض}
حادثه در مردم اکثریت ربيع و آفت اعضا و در^{سینه}
و کلو و تفاوت نرخیها و میل مردم با کل حرام و
دواب و ظهور حشرات الارض و هر من گوید اگر
در جانب مشرق ^{در} شام ظاهر کند غلظت و کثرت
هوا بود و زوال غم و هم خواطر ظاهر در رخ درج
آسمان دلالت کند بر فوت ملوک و کثرت ظلم و ستم
سباع در راهها و گران معدنیات و ارباب
جویات و سلاقی ذراعات و قوه کرما وحدوث
امراض حادثه منجمه وحدوث در شکم خانه
در اطفال و موت یکی از عظام و هر من گوید اگر
در جانب مشرق در اقل شام ظهور کند باران
اندر آید نزول قطرات ظهور در رخ درج
سنبله دلالت کند بر سموم در بیابانها و سید

آفت بزراعت و حد و ث حرارت در مزارع مردم و
جوششی اعضا و در چشم و جستن بادهای تند
حاسب یکی حکم بقلبت باد کرده است و اگر قریب به
باشد در ناحیه جنوب فتنه و آشوب بود و در
کوید اگر در جانب مشرق وقت شام ظهور کند مرک
پادشاهی باشد یا مرک شخص عظیم الشان از اعیان
ظهور مریخ در برج میزان دلالت کند بر کشتن موت
و بیماری دزدان و قلع آدمیان و زلزله باران و قحط میوه
و تباه انگور و زیتون و حرکت اسفند و سبزه اگر از جهت
مشرق در اول شب ظهور کند باران بسیار باشد و در
بعد و برق و صاعقه بود ظهور مریخ در برج میزان
کند برینکی حال امراء و لشکریان و حروب در زمان
مشرق و مرض در آدمیان و کثرت باران و آبها و نقصان
مزارع و خسرات الارض و موت زنان خاصه عجایز و غو
دزدان در شام و کثرت او جاع از پروردت و مضرت سودا
و بسیاری خون و حیرت و شیوع درد کوش و چشم اگر بجا
در صورت بود باران و مرک بود و بسیار آید و از امتزاج

کی مرگ و موت و امتزاج و حل مرکب عام و کثرت باران
گوید اگر در جانب مشرق هنگام شام ظهور کند امتزاج باران
و کثرت خنکی هوا باشد ظهور مریخ در برج قوس دلالت کند
بر حدوث حرب در جانب مغرب و کثرت قیط در انظار
و دوزخها و خوبی زرع و خوشحالی عامه و امراض حاد
و کثرت موت خاصه در سلاطین و حکام و حدوث بقیان
و در چشم و بسیار رخ و تباهی میوهها و مریس گوید اگر در
جانب مشرق اول شب ظهور کند نبرد بسیار رساند و غلظت
هوا باشد و بیروت آن وقت در آن وقت در آن وقت
بعد از آن ظاهر مریخ در برج جدی دلالت کند بر صلاح
حال لشکریان و خوشی زراعت و ارتفاعات و ظهور موت
در جوانان و تودکان و غرب در میان اهل مشرق و خوب
و مریس گوید اگر در جانب مشرق در اول شب ظهور کند
فساد کثرت باشد و تلف حیوانات و دواب الارض ظهور
مریخ در برج دلالت کند بر حرکت هوا و کثرت مطر
و ریاخ و خوبی زرع و نباتات و ازرائی نرغها و بسیار
اراجیف و فساد میوهها و کثرت باران و عرما کولات و

در زمین شمال و بسیاری وجع هر مس کوید اگر در جانب
مشرق در اوّل شب ظهور کند کثرت حرب و فحش باشد
بمکن آخر بخیر کند و ظهور متوخی در برج حوت دلائل ^{شیر}
بر خمول عظماء و قلت حرب در جانب جنوب و کثرت در
چشم و وفور طعام و اتضاع منازل عظماء و امور ^{طین}
و جانب یکی کوید اگر زهره در اینحال با او کثرت شدت
حرب و حدوث رعد و برق و هرگز ^{شیر} اگر در
مشرق هنگام شام ظهور کند بقی شام گردد از عظماء
و رطوبت ممرحه کوید تنبیه چو کراکب ^{شیر} در شرق
گردند و آفتاب بحرکت توّالی بسبب ^{شیر} در اینحال
گیرد و مقداری شود از ایشان هنگام صبح در جهت شرق
بنظر در آیند پس ظهور ایشان بقید احتراق دایم دارد
جانب مشرق بود بلا خلاف احکام ظهور زهره در
اشناعش ظهور زهره مطلقاً دلائل کند بر وقت ^{شیر}
فرج خواتین و مطربان و طیب قلوب رعیت و کثرت
باد و محقق اعظم خاصه نصیر المله و الدین میفرماید که
زهره در اینحال مثل زنی ضعیف و بیچاره که بلیات و مکار

او گذشته باشد و مدت مدید از غایت ضعف دل و بدن
و سستی طبیعت نفس او بحالت اصلی نیامده باشد ظاهر
زهره در برج حمل دلالت بر استقامت و فرمان برداری
لشکریان و کثرت فراغت مردم و ظهور حذر عالم و حسن
حال تماشای و اشعار و اعتدال هوا و سرور عطا و شرف
و بسیاری منافع و فواید و کثرت باران و غم و زیاده شدن
آبها و صلاح حال اصلی دریا ظهور زهره در برج ثور دلالت
کند بر حسن حال و غنای و اشعار و فراغت مردم و کثرت
فرخ و سرور و فراخی سال و خوبی کثرت مردم و باغات
و بسیاری باران ظهور زهره در برج جوزا دلالت کند
بر سلامتی و خیر و خوشی هوا و بسیاری حیوان و کثرت
باد و بسیاری فوق و فجور و تناسل طیور و حیوانات
ظهور زهره در برج سرطان دلالت کند بر کثرت
مرض جلدی و سلامتی غلات و میوه ها و بودن
باران و زیاده شدن آبها و صلاح زمان ظهور
زهره در برج اسد دلالت کند بر سلامتی ریح
و غلات و اثمار و اردانی و زخها و زیادتی آبها

و وقوع آشوب در جانب مشرق و قوت حال پادشاه
پادشاه و ظهور و حوش موزید و سباع ضاره و بارها
صعب در دریاها و کثرت اخبار ظهور زهره در برج
سنبلكه دلالت کند بر وفور اعراض و امراض در میان
زنان و کثرت رضائی ایشان از شوهران و فوائد و
منافع تجارت و سلامتی زرع و نباتات و ایشانات عرب
طعام ظهور زهره در برج میزان دلالت کند بر رسیدن
مردم از امراض و عوارض و از زان و زحای و ظواهر
فرح و سرور در عالم و آمدن باران و باران و خرب
کشت و زرع و کثرت ظهور زهره در برج میزان
دلالت کند بر ظهور سرما و حدوث امراض در خوانین و سایر
زنان و صلاح نباتات و آمدن باران و کثرت آب ظهور زهره
در برج قوس دلالت کند بر کثرت فرح و سرور در عالم و میل
ملوک و سلاطین و عظمای زبان و صلاح حال دواب و مواشی
و وزیدن باده و بسیار و رسوائی و بدنامی زهاد و اهل ریاض
ظهور زهره در برج جدی دلالت کند بر چرخن حال دنیا
سالم و زنده و پیران و کثرت سرمای و زردستان و عصا
زنان از شوهران و قلت سرو و ایشان و از زان و زحای

و نافع از کاری شرکاء و کثرت تزویج مشایخ ظهور زهره در
برج دلو دلالت کند بر کثرت غنیم و زیاب و نزول حلیه
و نور امطار اسعار و بادهای تند و حدوث امراض
بلغی ظهور زهره در برج هوت دلالت کند بر صلاح
حال زنان عابد و طبع ایشان و بسیاری بارانهای
نافع و کثرت حیوانات آبی و نور ماهیان اعظام ظهور
عطار در برج اثنا عشر مطلقا دلالت کند بر فرج
و زراء و کتاب و طیب قلوب اهل دهر و قلم و خوشی
اعمال و ارباب و کثرت ابرها و بارانهای کامل بهمان
محقق طریقت در شهر میفرماید که عطار در دشتال
مثل افکار و خفته شود و فعل گیرد و صالح الحال گردد
پس اگر در بیوقت مفارک سعد شود عطار در
سعادت دهد بقدر جوهر آن سعد و اگر مفارک
تمویل شود مضرت او اشتداد کند در انهای
و شد قوی گردد ظهور عطار در برج حمل دلالت
کند بر شدت میاه و کثرت ریاح و قلت قنای غنایم

و بسیاری موت در زمین عراق و کرانی طعام اگر در وقت
 ممازج زهره باشد و سده متی جانوران بود و از ممازج
 میخ فتنه آورد و از ممازجیت زحل فساد از کثرت آب و
 از ممازجیت قمر کثرت عمارت بود ظهور عطاء در برج ثور
 دلالت کند بر قتال در نواحی مشرق و مغرب و موت
 عظام و کثرت آبها و عرق ندوع و فساد زمین و سیل
 رعد خاصه در طرف مشرق اگر بارش مشرق باشد
 باز هم صحت و سلامتی مردم این وقت را که اگر
 کثرت زیتون و اگر زحل با او بود از کثرت و طایفه آب
 ضرر رسد و اگر میخ با او بود عرق و فتنه باشد و لو
 عطارد در برج جوزا دلالت کند بر حرب و فتنه
 در نواحی مشرق و کثرت موت و قتل در نواحی شمال
 و شدت طعام و بسیاری حلاوت و کثرت و جمع
 از قروح و جراحات و حصه ظهور عطارد در
 سرطان دلالت کند بر فتنه و حرب در آنجا
 و اطراف و کثرت حزن و غم در معظم عالم و غرت طعام

و اگر زهره و مریخ با او بود بر دکان مغرب را خوف و مر
رسد و اگر قمر با او بود مرک و موت در اکثر نواحی باشد
خاصه در جانب مغرب و قلت طعام بود ظهور عطارد
در برج اسد دلالت کند بر شدت و کثرت کوما و قلت
و بلند می زخما و حسن حال میوها و باد در نواحی مشرق
و اگر زهره با او باشد کثرت در اشعاس باشد و اگر عط
بر خورشید باشد دلالت کند بر قلت و خط عمل و شکر طهور
عطارد در برج سنبله دلالت کند بر عوی و فتنه در
زمین عجاز و حدوت این افضل شر و درد چشم و وجع طهر
و دنیا و شر و نملات و اگر مریخ با او بود در جانب مغرب
خوب افتد ظهور عطارد در برج میزان دلالت کند بر شدت
ریاح و کثرت مطر و حسن حال مردم و اگر مقارن مریخ
بود یا زحل در دجشم و هلاک ستوران باشد و موت
در جانب مغرب و اگر ظهور او از جانب مغرب باشد
احمد عبد الجلیل گوید در اعضا از کثرت برودت
عارض شود و در دگوش شایع گردد و از سرما امکوار
نقص رسد و اگر زحل در بنحال با او بود موت بسیار باشد
و کثرت باران بود ظهور عطارد در برج عقرب دلالت کند

برکثرت آنها و انداختن زخمها و قتل در نواحی جنوب اهد
عبد الحلیل گوید حرب و قتل و ریاحیت شمال باشد و حد
امراض بارده سیمادرد گویی و چشم و امراض مشابه و نزول
باران و قلت زرع و خط در مغرب و اگر زحل با او باشد
مرك عام بود و باران بسیار در جانب مغرب و اگر زحل
با او باشد باران اندک آید و برف بسیار و اگر قمر با او
بود قلت موت و مرك باشد ظهور در برج قوس
دلالت کند بر مشقت ریاح و غرور و غایت و آفت
قاصبان طریق و میل مردم و بیا و حوام و ارتفاع
و اکابر و کتاب و کثرت در درجه ششم و کوفت و برف
هو و قلت باران و کثرت ظهور در بار و در برج
جدی دلالت کند بر حد و مشقت و آفت در
از حرارت و حسن حال زرع و نباتات و مویشی و ازانی
حیوانات و حد و مشقت زلزله در جفت الاغ و در
اماکن متعلقه به برج جدی و فتنه در جانب
مشرق و مرك اطفال و عواری و کمی عمل و
و از عقاربته نخل بدی زیاده شود و از عقاربته

مشتري بعكس واگر مریخ با او بود قلت امطار بود سیمای
در ناحیه مشرق ظهور عطار در برج دلو دلالت
کند بر قلت باران و حرکت عساکر بنواحی مغرب
و تفاوت نوحه با و وقوع خوف و حدوث
یرقان و ترس و فرغ و تلف طيور بود و اگر
زحل با او بود زیان در اکثر بارندگی رسد و اگر
زهره با او بود علامات آسمانی ظاهر گردد و
حمیات عارضه خلق شود ظهور عطار در برج
حوت دلالت کند بر بسیاری آبهادر و زلزله
بادها و آشوبی مرک در طرف جنوب و وبا
در مردم بزرگ و شریف و فساد در اعمال و
اهل قلم و مشتری با شمس بود فواخی طعام و
رغبت مردم بخیرات تنبیه چون سفلیان
در ذروه تدویر مشرق شوند بحکمت توالی
از آفتاب بگریزند از جانب مغرب و در اغلب

۲۳۹
احوال نمایان شوند هر چند بر آید از آفتاب و
شوند تا بر باط اعظم رسند و از اینجا بار با آفتاب
تقریب جویند تا در حوالی افق مغرب نماید شوند
و چون از آفتاب بعد از احتراق بگذرند و اغلب
اوقات از جانب مشرق ظاهر گردند پس معلوم شد
که سخیلین و ابطریق خفا ظهور هم از جانب مغرب
باشند هنگام شام و هم از جانب مشرق هنگام
صبح تبلیه چون عطارد و اینها در حوالی آفتاب
و زیاد از بیست و هفت درجه منافی است
بطریق ویرات از آفتاب دور میشود و قریب از
اوقات از زیر شعاع او خارج است و قایل
رؤیت نیست و اهل خیرت گفته اند که هر کس
او را بنظر در آورد کفی از علم یا مال یابد و
با اعتقاد منجیات عبارت از کوکب عطارد است
و متعلم اقل او را کوکب روحانی گفته اند

ودر آنوقت ویراد عائی است مخصوص که در
 مواجه او میخوانند و آن بطریق نظم سه بیت است
 برین پنج غلار دایم الله طال تر قبی صباغ مساء
 کی آراک فاعنما فها انا فامخنی قوی الی الی
 ودرک العارم الغامضات تکرر با و انت کفی
 المظنون والشرکله بان ملک الخالق الارض
 والسماء واین ابیات را در نسخ مختلف است
 و در بعضی نسخ لغت صباغ و مساء اغناء
 صبا و اقهاست و در بعضی نسخات فامخی
 فاندولی مذکور است و بجای الی الی
 و بجای درک العارم بماء العلوم و بعضی
 مردم گویند که این سه بیت از جمله ابیات مدینه
 علم نبی اعنی علی ولی علیه السلام و چون صحیح
 اعراف و حروف و الفاظ وی غیر
 مواضع موافق عربی از جمله شروط است

صباغاً

بانر

واجب غود و بیان آن بر سبیل اختصار مخرج
از دبل بر مانت و سبع دایل در حاشیه بر این وجه عطا
نظم و آل مهمل ایم الله بفتح هـ من سکون یاء
تحتانی و فتم میم و کسرها و الطاء بفتح طاء مهمل
وسکون الف و فتح لام تر قبی بفتح قاء و فقیانی
وراء مهمل و فتم قاف مشدده و کسرها و حذو
وسکون ماء تحتانی صا حاء فتم صا حاء و یاء
موحدة و سکون الف و فتح ما و مهمل و سکون
میم و سین مهمل ساکنه و یاء و فتم سین
کح کاف و سکون یاء تحتانی اداک بفتح اء
وراء مهمل و سکون الف ساکنه و کاف
مفتوحه فاعی فتح فا و همزة و سکون عین
مجمعه و فتح نون و میم و سکون الف اشباع
فها بفتح فا و صا و سکون الف اما فتح همزة
و نون فامنی بفتح فاء و استعاط الف بعد از

در دج و سکون میم و فتح نون و سکون حاء
مهمله و کسی نون تختانی نوی لطم قاف و فتح و
او منویه ایلخ بفتح همزه و سکون باء و حاء و
سکون و ضم لام و جر عقی و بحی المنی مصور بالفاء و
لام و ضم میم و فتح نون و سکون مای تختانی
و در کتب بفتح طاف و دال مهمله و سکون باء
مهمله و فتح کاف تختانی العاوم مفر بالفاء لام
و ضم نین امله و سکون و او کسی میم الغامضا
مصوّر بالفاء لام و فتح عین معجم و لام و سکون
الف کسی میم و فتح ضاد معجم و سکون الف و کل
تاء فوقانی ملکیا و بفتح ناء و کاف و ضم راء
مهمله مشدد دده و باء مصدر منسوب بر حاء
مرد و متکفی بفتح و او عطف و ضم نون و سکون
نون و فتح تاء فوقانی و سکون کاف و کیر
و فتح مای تختانی و این محل ماول مصدر است

کتابخانه

مخطوطات

و عطف بكلمه فوالخضور مصور بالف لام بفتح ميم وسكون
حاء معجمه وضم طاء مهملة وسكون واو وفتح راء مهملة واللام
بفتح واو عطف بكلمه وبعد ازان الف لام وفتح شين
معجمه وراء مشددة وكلمه بضم كاف وفتح لام مشددة
وضم هاء باء بكسر باء موحد وفتح همزة وسكون ميم وكسر
مهملة ملك بفتح ميم وكسر لام وسكون باء كنعاني
وكسر كاف متون خالق بفتح خاء معجمه وكسر لام وكسر
قاف الارض مصور بالف وفتح لام وفتح النون وسكون
راء مهملة وكسر ضاد معجمه واللام بفتح واو وفتح
بعد ازان الف لام وفتح سين مهملة مشددة وفتح
ميم وسكون الف وكسر همزة وبنابر نسخة وكسوف ابدي
قوت ادراك امي بفتح فاء وكسر دال وكسر راء مهملة
و فتح كاف بماء العلوم العامضات بكسر ناء بكسر واو
وثاني در دفتر معلوم پس معنی بار نسخه اول چنین باشد
که ای عطا زد سرکنند بخدا که ذرا رشد انتظار من

در صبح و شام تا به بینم ترا و غنیمت یابم اینک من ضایع
این عطا کن مرا قوتهای که بر رسم ارز و هار او در کتب
علمهای پوشیده و در غول را از روی تکریم یا آنکه کفایت
کن مرا مشرف شده بر هلاک و شر را بالتمام حق
پادشاهی که آفریننده آسمان و زمین است و بنا
بر دین خود دیگر آنکه من حاضر بر روده مرا قوتهای که
دیده ایم از دوزخ و آفات قوتها و علمهای مشکل دور
خود را و حاصل منی با سلوب کلام فارسی است
کرای عطا ده بخند اسو کنیز که انتظار کشیده که تو
به بینم و غنیمت یابم و الحال حاضر شده ام قوتها
همین ده که طیب ارز و هائی خود کنم و غول
علوم را عطا کن من و بسیاری مسرف بر هلاک را
و شر را بالتمام از من دور گردان بحق پادشاهی

که آسمان و زمین است فصل سیم در احکام شرق
و اقرب که اگر کسی متحیر چون که اگر کسی
آفتاب درون آید ایشان را در آن حال شرقی خوانند
و فرسیان کناره رومی و لایزال مبدعوت ^{صفت}
باشد تا بعد ایشان از آفتاب شصت درجه ^{شد}
و این کمال شرقی بود و از آن جهت که ایشان را
و بعد از آن مقابله آفتاب قریب بود پس در
روز نزدیک شوند که بعد ایشان از آفتاب
درجه آید و در آن حال ایشان را مغرب و غلایا ^{کمال}
شی و لایزال باین صفت موصوف باشند
ما در جوابی افق مغرب تحت الشعاع آفتاب آید
و این نیز از صفت ایشان را باین کرد و بعضی ^{کنند}
حد شرقی و اقرب در علویه بود درجه است

و این بقیاس اقرب است لیکن جمیع و شق اولی آن
اعتبار کرده اند و استاد ابو رحمان پیردلی گوید که
بعد از خروج الشعاع چون بعد ایشان از آفتاب
سی درجه شود و تجاوز نماید ایشان را ضعیف
و تشعیر خوانند تا که به نود درجه رسد و تجاوز
نماید بعد از آن نام تشعیر از ایشان برخورد
اما چون به بیست و این تحت الشعاع خارج شوند
و در طرف مشرق کنار زمین باشد و طرف
مغرب و مغرب کنار شبی باشند درین حالت
مکان از ایشان زایل بشود تا متصف بصف
تحت الشعاع شود و قایده تشعیر و تغیر
در این دو کتب بلا خلاف رباط اعم باشد
و نهایت آن در هر چهار جهت در هر

عطا در بیت و هفت درجه باشد و چهارم گویند
کواکب علویه در شرق قوی باشند و در تغرب
ضعیف لهذا الشرق را بمنزله سنّ منبأب گویند
و تغرب را بمنزله سنّ شیوخیت اما سفلیان ^{عکس}
این باشند در تغرب قوی الحال اند و در شرق
ضعیف و معلوم اول ارسطاطالیسی گویند
کواکب در شرق صاحب قوت باشند و در تغرب
صاحب ضعف الاقرن بر آنه فرار خصم نیست است
که دیگرانرا نیست و وجه خط بیت در کمال او
مفهوم و معلوم است که مبدی ماید که مبداء ^{مفهوم}
جهت مغرب است که اصل پرورد است موافق
طبیعت قمر و مبداء خفائی از جهت مشرق که اصل
حرارت است بر قمر را با مشرق مخالفت
باشد و با مغرب کمال موافقت و لهذا ^{اختیار}

و قوع او را در طالع از جمله مجربات دانسته اند و از
کلام یعقوب ابن اسحق کندی چنین مفهوم ^{میکرد}
رکوه سفلیان در شرق است چنانکه علویه الا
انکه در تغریب و در سفلیان قلیل الضر است حکما
تشریف و تشریف زحل در برج اثنا عشر یعقوب
این کندی گوید که تشریف زحل مطلقا دلیل است
بر اول شیخوخت و دعاوست در هر حال و صفا
میان و بعد غور و کدورت اعمال دقیقه و
تحصین شدن و تحصیل اموال در اشیاء
محصنه و تغریب زحل مطلقا دلالت کند بر
اواخر شیخوخت و تنگی معاش و خاست
اعمال و حیدر کارها و پستی و پند و خج و خج
دیدن در عمل قنات و ابا و تشریف

و تقزيب زحل در برج حمل در تشریق دلالهت كند
بر حزن و فكر ياد شاهانست اخبار اراحيه و ^{تقريب} تقزيب
دلالهت كند بر قتال شد يد و ربا و جوع و امتناع
باران و قلت استواء در مزاج هواي تشریق و تقزيب
زحل در برج قوثر در تشریق دلالهت كند بر قتل
قل در نواح مشرق و كثرت باران و قوت مردم در
آنها و در تقزيب پادشاهي بر حيت ستم كند و در
سرما باشد بر نواحي مختلفه و غارت و در زدي مارت
كرد و مريض حدي شيعه يا بد و اخذ خلاف و او ^و
امطار كثير و هبوب رياح باشد و بسياري اراحيه
تقريب كويد اگر در ثلث اول برج در مغرب باشد ترايد
مياه كرد و تشويش و شر در ميان مردم و ارحاف
شد يده و اگر در ثلث ثاني بود دلالهت كند بر قتل
امور و در ثلث ثالث بود دلالهت كند بر زهر و غارت
و امراض جدري تشریق و تقزيب زحل در برج قوثر

در تشریق دلالت کند بر بیماری پادشاه و بزرگان و آفت
اینان و در تغریب غلظت هوا و قلت باران باشد و در
گوید اگر در ثلث اول باشد امراض لاحق پادشاه شود
و بدی حال زنان و در اماکن مقدسه و از ثلث ثانی ضلالت
حال آدمیان و کثرت بیع و شرا و در ثلث سیم موت
پادشاهی یا کربختن او باشد تشریق و تغریب زحل در
درج سرطان در تشریق دلالت کند بر کثرت امطار و تغیر
هوا و حدوث زلزله و کثرت میاه و در تغریب ضعف
حال در میان و کثرت ارزان باشد و بیماری در حرم
و زکام و نزلات و مرگ زنان باشد و هر مس گوید
اگر در ثلث اول مغرب بود منفعت اهل ذریع و حرث
باشد و در ثلث ثانی درد چشم و زکام و در ثلث
ثالث مرگ زنان باشد تشریق و تغریب زحل در برج
اسد در تشریق دلالت کند بر زیاده شدن آبها
و بسیاری فیض خواطر و در تغریب حدوث تب

در باران

ربع بود و بیماری در حرم پادشاه و سایر زنان نیز
بی مصیبت نباشند هر مس کوید اگر چه ثلث اول شود مرض
بیماری باشد و در ثلث ثانی مرض حرم پادشاه بود و ثلث
سیم قیام ربع عارض گردد تغزیت و تغریب زحل در ربع
سنبله در تشریق دلالت کند بر کثرت باران در بلاد
و برق و طغیان انهار و در تغریب پادشاه و امت
بیمار گردد و در مردم در دجشم و زکام بهر سبب
و کئی باران باشد و هر مس کوید در ثلث اول ربع مغرب
باشد مرض پادشاه بود و در ثلث ثانی قیام زحل و
وحدوث زکام و در دجشم بود و در ثلث سیم قیام
نم و باران باشد تشریق و تغریب زحل در ربع سنبله
در تشریق و تغریب دلالت کند بر فتنه و حدیث
مردم از بیماری و غزبان و ارزانی بعد از گزانی و
در تغریب سردی و خشکی هوا و قلت باران باشد و
هر مس کوید اگر در ثلث اول ربع مغرب شود و حدیث
هوا و قلت امطار بود و در ثلث ثانی باران

وسرما بود و در ثلث ثالث مثلث باشد تشریق و تغریب
زحل در برج عقرب در تشریق دلالت کند بر منارعت
میان ملوک و غم و هم ایشان بسبب آن در تغریب
پادشاه و حرم او باشد و ایرای لشکریان و میل ایشان
براحت و کاملی در حرکت و کمی اطاعت و فرمان برداری
هرس کویید اگر در ثلث اول برج مغرب شود چند
وقت ثبات اختیار بود و در ثلث ثانی علی عارض باشد
کرد و در ثلث ثالث مثلث ثانی بود تشریق و تغریب زحل
در برج قوس در تشریق دلالت کند بر بیماری عام
و امتناع حال مران و مردم سالخورده و حسن مزاج
هوا و در تغریب بلا و احزان بود هوا معتدل
کرد و هرس کویید اگر در ثلث اول برج مغرب شود
امتناع بلا و احزان در میان مردم باشد و در ثلث
ثانی بطوأمور و ضعف آن در ثلث ثالث غلاء
طعام بود تشریق و تغریب زحل در برج جدی
در تشریق دلالت کند بر قوه زنان و در تغریب

ظهور اعداء و مواسی بصورت سفود یا باشد اضطرار
و ناسازگاری در میان مردم و هر مس کوبد اگر در ثلث
اول برج مغرب شود قوت اعداء و در ثلث ثانی موت
بح و کثرت امواج بود تشریق و تغریب رمل در برج دلو
در تشریق دلالت کند بر عرصه موم و اعران در ملک
و قلت امطار و کثرت قحط و توسط مزاج هوا و در تغریب
سخن یا بود در میان مردم و غنا و مزاجها و مرکب در
مناخورد و کثرت رطوبت و هر مس کوبد اگر در
ثلث اول برج مغرب شود ظهور اعداء و در ثلث ثانی
مرکب شیوخ و در ثلث ثالث حد و ثلث مغرب کثرت
آب احکام تشریق و تغریب رمل در برج حوت
در تشریق دلالت کند بر قلت امطار و کثرت قحط
و توسط مزاج هوا و در تغریب عم و کد و در تغریب
بود و برب حرکت اعداء و بیماری از تولد و داء
الجنین و سوال عارض شود و اگر در ثلث اول برج

بودن زله در کام به رسید و در ثلث ثانی مزاکرو می
قایم گردد و در ثلث ثالث پادشاهی غلام الثانی را فکرو
اندیشه دست دهد احکام تشریق و تغزیب ^{مطلق} مشتری
در برج اشاعش یعقوب ابن اسحق کندی گوید که
تشریق مشتری دلالت بر اول کهولت و اول سنین ^{ستون} و
مردمان و هم ^{در} پاک طینی و خاموشی در کارها
دین و قضاء و زدا و قوی و مال بسیار و نام نیکو و
کثرت اراده و تغزیب و طالق دلالت کند بر اخذ
کهولت و دین داری و زاهدی و سبای بجهت ^تها
دین و مال جمع کردن و توسط در کارها و خصوصت کردن
بجهت احقاق و نوشتن قصص و اخبار و بحث علوم ^{تشریق}
و تغزیب مشتری در برج حمل در ثلث اول دلالت کند بر
کثرت طوبیت سیار در فصل خزان و نیکی حال عیت
از ترهم پادشاه خاقه خاندانهای قدیم و ^{در} ملک
و صحت بدن پادشاه و اشغال او بسبب منافع و قهر ^ا اعدا

و در تقزيب كثرت باران و غم بود و ملوك و سلاطين
 اهل بيت و عمال خود را انعام و اكرام نمايند و هر مسكن
 اگر در ثلث اول اين برج مغرب شود امر اهل كثير از ثلث
 عارض گردد و در ثلث ثاني مرك يكي از اهل حرم پادشاه
 و در ثلث ثالث مرك مردی شريف صاحب عزت افتاد
 اشد تشريق و تقزيب مشرقی در برج جوزا در ثلث اول
 کند بر كثرت امطار و در تقزيب مرك زنان ملوك و پادشاهان
 باشد و اقار طوبت در هوا و در مس كويد اگر در ثلث
 اول برج باشد مغرب شود امر اهل كثر از ثلث
 شود و در ثلث ثاني موت يكي از زنان پادشاه يا زني شريف
 معروف و در ثلث ثالث موت مردی كثير اهل باشد
 و تقزيب مشرقی در برج جوزا در تشريق دلالت کند
 كثرت اندام طار و در تقزيب حزن ملوك و پادشاه
 حال اخبار بود و هر مس كويد اگر در ثلث اول جوزا
 بود مغرب شود ضعف و ضايع شدن امثليات باشد و در ثلث
 ثاني باد و غبار و كدورت هوا بود و در ثلث جوزا پادشاه بود

و کثرت پادشاه آزاد رعیت تشریق و تغریب مشتری در
برج سرطان دالالت کند بر کثرت امطار و شدت برف
و احمد عبد الحامیل گوید در تابستان شدت گرما و در
زمستان شدت سرما باشد و در تغریب پادشاه را
مقتضای اقتد و مال صرف لشکر و سپاه کند و کثرت ^{حیف} ارا
بود و امطار و تشییع در مردم و در من گوید اگر
در ثلث اول این برج مغرب شود تحویل و انتقال
پادشاه بود و در ثلث دوم تدبیر اموال کند و در
ثلث سوم تشییع عامه و کثرت اضطراب و ارجاس
بود تشییع و تغریب مشتری در برج اسد تشییع
دالالت کند بر کثرت امطار و نافع و حسن مزاج هوا
در زمستان و در تغریب ملوک راه دور و احزان
رسد و دست دهد و شاید که مرضی عارض شود
و موت اشراف بود و در من گوید اگر در ثلث اول
برج مغرب بود غم و احزان عم پادشاه باشد خاصه

در ثلث دوم و ثلث سیم مرکب مردی شریف است
دهد تشریف و تغریب مشتری در برج سنبله در شرق
دلالت کند الله یعلم بر نزله و زکام و در دجتم و قلت
باران بود و در تغریب کثرت هموم و اخزان بود و بی
خبری مردم و امراض سلاطین و حکام و نقصان
لحوم و وسوم و هموم کوید اگر ثلث اول برج
باشد مغرب شود عارضه یا دشمنی یا بدم و ضعف
روئی نماید و در ثلث ثانی غم و حزین و غم و غم
از و زایل شود و جمعی بدین سبب متفکر اند که در
ایرانیان رسد و در ثلث ثالث مردم را غم و کدورت
باشد تشریف و تغریب مشتری در برج میزان در شرق
دلالت کند بر حد و ثامراض عین و نزله و زکام
و کثرت ریا و زرایع و در تغریب حد و ثامراض
بود در ملوک و فرماندهان باشد و قلت امطار
و بیوست و برودت هوا هموم کوید اگر
ثلث اول برج مغرب شود قلت امطار بود و بیوست

هوا و در ثلث ثانی برودت هوا و در ثلث
 ثالث عارضه پادشاه را روی نماید تشریف و تعزیه
 مشرق در برج مغرب در شرق دلاوت کند
 بر فاد و اضطراب در میان رتبه و در تعزیه
 امراض عارضه ملوک گردد و یکی از اقوام پادشاه
 پیمای گردد و وقت حرکت لشکر باشد و وقت
 گریه اگر ثلث اول برج مغرب شود فراغت اکثر
 و راست ایشان باشد و صلاح امور ایشان بود
 و در ثلث ثان و ثالث موت یکی از حرم پادشاه
 باشد یا یکی از زبان شریف از خواشی پادشاه
 تشریف و تعزیه مشرق در برج قوس در شرق
 دلاوت کند بر عرض او جاع عین و سایر علل
 و در تعزیه هموم و احزان ملوک و پادشاه
 و موت بزرگی روی نماید و موت کسی که در
 ثلث اول برج مغرب شود اخبار خوفه دارد

بر پادشاه و از آن غلین گردد و کدورت رسا باشد
 و در ثلث ثانی و ثالث مرک مردی شریف از اهل مملکت عاقل
 گردد و تشریف و تغریب مشتری در برج جدی در تشریف
 دلالت کند بر کثرت اوجاع در میان مردم و بیماریها سخت
 وقوع آید و در تغریب راسا را بیماری آید و از اجیف میان
 مردم شیوع یابد و شوریدگی پادشاه و رعایا باشد
 و هرمس گوید اگر در ثلث اول این رجب مغرب شود و در ثلث
 مردم بود و حدوث دعا و عیال و در ثلث ثانی این
 مردم بود و در ثلث سیم وزیر عاقل شود و تشریف مشتری
 در برج دل و در تشریف دلالت کند بر اوقات طاری و طاری
 در تغریب امراض مردم پادشاه بود و حدوث رسالت
 امطار باشد و هرمس گوید اگر در ثلث اول مغرب شود
 مرض عارض زایل پادشاه و اشراف شود و در ثلث ثانی
 کمی باران بود و تشریف و تغریب مشتری در برج حوت
 در تشریف دلالت کند بر شکم عاقل مردم و گوانی
 و کمی باران و در تغریب اشغال ملوک و سلاطین و
 لشکرها و کمی باران و اشتداد سرما و برف باشد و هرمس

اگر در ثلث اول برج مغرب شود سرما و برف بسیار باشد و
در ثلث ثانی حرکت پادشاه بود از موضعی بموضعی
در ثلث ثالث لشکرها با اطراف مملکت روند احکام شرعی
و تغریب در برج اشاعره یعقوب ابن اسحق کند
گوید که شریک متیخ مطلقا دلالت کند بر مبارزی
و دادی و نایماری و سری کردن اندر کارهای عظیم
و بیشتر است بر سر قهر کردن و تغریب شر مطلقا دلالت
کند بر عیاری و دزدی و دروغ در کارهای مردم
فرموده این سلاطین و حاکمان و کار آتش و آهن و
قصای و بلای و شر و تغریب متیخ در برج حمل
در شریک دلالت کند بر حد و ثا اعدا آن در مردم
و تنگی و از رده کی و در تغریب کثرت بخشش اموال
ملوک و قلت حرکت چپوش باشد و اسقاط اجنبه بود
و هر صی کوید اگر در ثلث اول برج تغریب شود
غزاین پادشاه کم شود و در ثلث ثانی فوج لشکریان
و نشاط ایشان باشد و در ثلث ثالث کثرت اسقاط
حمل بود و مرضهای رنجش عارض شود زنان را شریک

و تعزيب مریخ در برج ثور در تشریق دلالت کند بر
قلت باران و کثرت امطار و در تعزيب حدوث
امراض در زنان حامله و وقوع اسقاط حمل و فساد
و استجار سیمیا افکور و زیتون و هر مس کوی که اگر در
اول برج مغرب شود بیماری زبان بود و در ثلث ثانی
اسقاط حیالی باشد و در ثلث سیم فساد مال و در ثلث
چهارم باشد تشریق و تعزيب مریخ در برج جوزا
در تشریق دلالت کند بر اضطراب مردم از بد سلاکی حکام
و در تعزيب موت عطا بود و مرگین و در حرم پادشاه و قتل
یابد و حریق در بعضی مواضع و هر یک کوی که اگر در اول
برج مغرب شود مرکب مردی شریف اتفاق افتد و در ثلث
دویم آتش در شهرها افتد در بعضی منازل کباب
و اصل قلم بادریست المال و در ثلث سیم امراض در حرم
پادشاه دست دهد تشریق و تعزيب مریخ در برج سرطان
در تشریق دلالت کند بر بیبوست هوا و کثرت هوا
و امراض در طبایع و وفور بخارات بی باران و در ثلث
امراض عاده در مردم حادث گردد و بدی حال حکام

واسقاط اجنبه باشد و شاید که از کثرت حرکت بود و اگر
در ثلث اول برج بود امراض لاجق خلق گردد و ستماری
و در ثلث سیم مرض در میان مردم شایع گردد و تشریف
و تغریب مریخ در برج اسد در تشریف دلالت کند بر
باران و در تغریب دلتکی پادشاه و قتل نشاط و ط
امید از بعضی امور و کثرت ظهور اعدا بود و وزیر
پادشاه در بیابان و هراس گوید اگر در ثلث اول
برج مغرب شود که ورت پادشاه و سلاطین بود
در ثلث ثانی و ثالث از امور پادشاه و ناامیدی
دست و ظهور و خروج اعداء و حدوث حرکت و
حرب شد و تشریف و تغریب مریخ در برج سنبل
در تشریف دلالت کند بر مرگ یکی از فرماندهان
و در تغریب حزن کتاب و اصل قلم و سقوط اجنبه
و تب مرا رعان باشد و هراس گوید اگر در ثلث
اول این برج مغرب شود غم و حزن کتاب و آراء
و این بود و در ثلث ثانی اسقاط جالی و در ثلث
ثالث مرض خویشتن بود و تشریف و تغریب مریخ در برج

ق
 در تشریق دلالت کند بر حدوث امطار و رعود و
 و صواعق در تغریب خشکی هوا بود و در فصل خزان
 و ذلت باران و مرض و پیران از کثرت باد و فرج
 لنگریان و راحت سیاهیان و هر مس کوید اگر در
 اول برج مغرب شود بیوست خریف بود و در ثلث
 ثانی در پیران مرض حادث گردد و در ثلث سیم لنگریان
 فرج و راحت رسد تشریق و تغریب مریخ در برج
 دلالت کند در تشریق بر قلت باران و در تغریب
 بمایم و در دجیم و اسقاط میل و سکون لنگریان
 هر مس کوید در ثلث اول برج مغرب شود ثلث
 و سکون لنگریان بود و در ثلث ثانی و ثالث اوج
 و هیول و طغیان خون بود و در آبدان هیما
 حرارت بود تشریق و تغریب مریخ در برج
 در تشریق دلالت کند بر کثرت و شدت و حرارت
 و در تغریب حرارت لا حق شود مردم را از
 پادشاه مابعضی رسا بعضی و ستیزه کند و کثرت

استقامت حاصل باشد و هر کسی که در ثلث اول این
برج مغرب شود مخالفت اهل طرب و ارباب بلاهی
و در ثلث ثانی استقامت وضع محل و باران و غم باشد
و کثرت ابرها و قلت صفای هوا بود و در ثلث سیم
غضب ملوک بر سلاطین و کتاب اتفاق افتد شرین
و تغزیب ^{تبع} در برج دلو در شرین دلالت
کند بر فساد کثرت و استقامت مواشی و در تغزیب
بسیار است و کثرت از حیث و هم و آخر آن
بود ستماء لشکریان و قلت باران و هر کسی
که در ثلث اول برج مغرب شود مرکب مردی
بزرگ بود و اگر در ثلث ثانی بود حزن ^{خل} در
لشکریان پادشاه شود از حیث در میان ایشان
بسیار بود و در ثلث سیم کثرت باران و طوبی
باشد شرین و تغزیب ^{تبع} در دلو در شرین دلالت
کند بر قتال در میان یمن و ارض حمار و غرق
سفایین و مرکب زنان ملوک و ضرر حوامل و شدت

که ما باشد در وقت و میوت شرفا بود و در وقت
 مثلث و هر مس کوید اگر در مثلث اول این برج مغرب
 شود مضرت و خوف لاحق مردم گردد و سختی زبان
 حامله باشد و در مثلث دوم شدت لاحق اهل
 سفاین شود و در مثلث سیم موت زبان پادشاه
 باشد ثری و تغریب متیخ در برج حوت در شرق
 دلالت کند بر حیات مختلفه اکثری ربع بود و در
 فساد حال لشکریان و فوج ایشان بود و استراطاج اکثر
 بدو چلید و رخ مسدود و قیامه آریشیا و بل و
 مغربی و من مع ایشان کوید اگر در وقت غروب
 آفتاب بر طایف مرجع در مثلث باشد تابستان گرم
 گذاردن به اگر متیخ و مشتری بر تاد در شرق باشد
 کند بر تعدی سلطان و فرمان دهان بر اهل ملک
 و از باب عبادت و علم و انصاف و اگر اتفاق افتد
 و زحل به تربیع ایشان بود حکم بدی بدی مای بود
 ام تریق و تغریب زهره در برج اشاعت
 یعقوب این است و کندی کوید زهره در شرق و وقت
 دلالت کند بر حسن و جمال و عشق و فوج و

و لذت و نجات دهد لا و جهد در اینها و عمل ^{صفت} ^{نفس}
تزامین و تشیع دیبا و اقمه تنفیس تشیق و تغزیب ^{نفس}
در حمل در تشیق دلالت کند بر حرکت کتکرها و در ^{تغذیه}
رعد و برق و سرما بود و اگر در ریاضا اعظم بود کتکها
بجست آید تشیق و تغزیب زهره در نور در تشیق
دلالت کند بر خوشی هوا و در تغزیب دلالت کند
بر سرمای آن و در رعد و برق و اگر در ریاضا ^{عظم}
بود و توح و سرد و در کتکها و و لاه باشد و سعت ^{نفس}
ایشان و خروج و در دو مخالفه طرق و بیاری غم
باران و حرکت کتکها تشیق و تغزیب زهره در حور
در تشیق دلالت کند بر حرکت پیران و رنج ایشان
و در تغزیب گرمی و خشکی هوا بود و اگر در ریاضا
اعظم باشد نکات و هوم عارض کتاب گردد و
هر مس کوید آفت لاحق یکی از اعمال پادشاه کرد
که معروض و مقرب باشد و بعضی از مرآت خود
بیفتد و بنقص و عیب مشاوری شوند تشیق و ^{تغذیه}
زهره در سرطان در تشیق زهره دلالت کند
بر نکبت ملوک و اشراف و عساکر و در تغزیب
رنج اهل حرم پادشاه بود و احمد عبد الحلیل گوید

پادشاه را باین سبب که ورت رسد و اگر در بیاطا^{عظم}
 مکت عارض ملوک و عطاء شود و هر دی بزرگ پهلای^{کت}
 رسد و حرکت لشکر بود لشرف و تغزيب زهره در^{است}
 در شرف دلالت کند بر بخت پادشاهی و بخت و ای^ت
 و مرک زبان او در تغزيب دلشکی ملوک برود^{حدود}
 سوم و اگر در بیاطا اعظم بود زبان را بچ رسد^{مس}
 گوید غم و اندوه پادشاه بود بسبب اهل^{منفعت}
 جوای و خوف و خطر پادشاه بود لشرف و تغزيب
 زهره در سبب دلالت کند بر بیماری
 و موت بعضی از اکابر و اشرف و در تغزيب^{باید}
 زبان بود خاصه در فصل جوان و اگر در بیاطا^{عظم}
 باشد بیماری مردم از موت دوم باشد و موت
 اشرف بود لشرف و تغزيب زهره در میزان در
 لشرف دلالت کند بر بیماری اکابر و اهل^{السلطان}
 گوید بعضی از اهل حرم پادشاه و امریک رسد و اگر^{حرف}
 در میان مردم شایع گردد و در تغزيب^{بخت}
 اکابر و علت مردم و اگر در بیاطا اعظم بود زبان
 پادشاه و سلاطین را مرک رسد و هر^{مس} گوید

اضطراب بود کثرت اراجیف تشرقی و تغریب زهر
در تغریب در تشرقی دلالت کند بر بکیت و رنج ملوک
و اشراف دما و خواری اشراف و در تغریب اراجیف
بود میان عوام و جنک و محبت و تقدیر و تسبیح کیا
باشد و اگر در رباط اعظم باشد بکیات لاحق نساء اکابر
و اشراف شود و خونریزی بود و هر چه سر کوبند
موت ببرد اتفاق افتد که تدیر ملوک و حیوان
تشرقی و تغریب زهر در تشرقی دلالت کند
بر بیماری اشراف و در تغریب حقد و حسد و
میزان بود و اگر در رباط اعظم باشد امراض
عارضه ملوک شود شاید که بکیت بعضی دست دهد
تشرقی و تغریب زهر در جدی در تشرقی دلالت
کند بر رنج و بکیت اکابر و تسلط فر و ماکهان و اهل
بازار و در تغریب اندوه مردم اتفاق افتد
اگر در رباط اعظم باشد بارندگی بسیار شود و بعضی
اشیاف و اکبت رسد خصوصاً مردم سال خورد
و مردمان ضعیف عزیز و محترم شوند و هر

و زیر پادشاه بایک از اعمال او و وقت فرارسد
 تشریف و تغریب زهره در دگر و تشریف دلائل کند
 بر بیماریها از رطوبت زیادتی آنها و غرق کشتهای
 در تغریب بیماری افتد از رطوبت و سلامتی
 مسافران و آرمیدگی هوا باشد و اگر در رباطا
 باشد کثرت بد و وقیع عیون و غرق سفایند
 تشریف و تغریب زهره در رحمت در تشریف دلائل
 کند بر وقوع بلا و رحمت از سر کشتهای و تشریف
 و کثرت از اجیف در میان مردم و در تشریف
 حدوث بیماری و آشوب بود و اگر در رباطا
 اعظم بود نکبت اشراف و امراء باشد تنبیه
 تغریب زهره در اوان مطربان را و اگر در
 برج مازان بود منظور بنظر کوب مازان حکم
 مذکور در حد کمال بود و اگر شواهد مکتب باشد

نظر بحکم باید کرد تنبیه تشریح زهره و زحل با هم
منظور بنظر صریح دلالت کند بر حد و ث غم و غم
و تفکر در ملوک مشرق تشریح زهره و مشتری
در وقت واحد دلالت کند بر سرت و خوشی
مردم کند سیاه ملوک طرف مشرق و اگر تربع
باشد حوت و فرج ایشان بایکدیگر آمیخته باشد تنبیه
تشریح زهره و مریخ دلالت کند بر خط مصادف
اجساد قبل ایشان نزد پادشاه کثرت سرور و ^{نظم}
و اگر تربع زحل باشد حکم مزبور بفساد آید
و حرکت عساکر باشد بطرف مشرق و وقت
انرا که تشریح و تغریب عطارد در برج
اشنا عشر یعقوب ابن اسحق کند یگوید
که تشریح و تغریب عطارد دلالت کند بر عقل

و شطوق و بعد غور و اشتباط حکم و شعری و بلاغت
 کتاب و دقایق و علم طب و نجوم و منطق و تجارت
 تشریف و تغزیب عطار در درج اول در تشریف دلائل
 کند بر حد و ث حبیه و آیه و خصوصیت و خون
 ریختن و مرکب اکابر و در تغزیب بسیاری
 باران و اگر در رباط اعظم بود کثرت و تالیف
 غلبه اعدا باشد در اکثر مواضع و مرکب اثرات
 و تغزیب عطار در درجه تشریف دلائل کند
 بر مرکب کاوان و در تغزیب کثرت باران و اگر
 در رباط اعظم بود تلف کاروان باشد تشریف
 و تغزیب عطار در درجه تشریف دلائل کند
 کند بر مرکب وزراء و دیران و حد و ث باد
 و در تغزیب رفاهیت و خیر بود و اگر در رباط

اعظم بود مرک و زراء و کتاب بود و توقع امر
حصد و اضطراب مردم و کثرت اراجیف باشد
تشریف و تغریب عطار در سلطان در تشریف
دلالت کند بر کثرت اراجیف و در تغریب مرک
یکی از سلاطین و فرمان دهان بود و مردم ^{لشکر}
و اندوه و در ^{بیمهات} و اگر در باط اعظم بود
کثرت اراجیف و اضطراب مردم باشد و از موصی
بعید خردی پادشاه در تشریف و تغریب عطار
در آسد در تشریف و دلالت کند بر کمائی عظام و
نباهی درخت کشت و کمی غلات و مرک یکی از
بزرگان و در تغریب شوریدگی کار فرمان
دهان و اگر در باط اعظم بود مرک عارض
یکی از سلاطین گردد مای از معارف ملوک
تشریف و تغریب عطار در ^{سند} در تشریف

دلالت کند به بیماری و رنج مردم و مرکب
 بزرگی و در تغریب بیماری اراجیف و شنا
 پهاوده باشد و اگر در رباط اعظم باشد غلط
 و رنج مردم و سقط مذلت بعضی از اثر اف
 تشویق و تغریب عطار در میزان در شرق
 دلالت کند بر شوریدگی و بیماری
 جنوب و اضطراب هوا و در تغریب بیماری
 مردم و تغییر هوا و اگر در رباط اعظم باشد
 و اضطراب و تشویق و اگر در رباط اعظم باشد
 معنی باعث نفع بعضی مردم باشد تشویق
 و تغریب عطار در شرح غریب در شرق
 کند بر خبر اراجیف محوف و قال و قبل او
 تغریب مردم دخل در کارهای بسیار
 کنند و شوریدگی کارها بود و اگر در رباط

اعظم بود کثرت اخبار منوره کاذبه بود قشری
 و تغریب در توس در قشری دلالت کند بر حقی
 حال ملوک و اکابر و در تغریب رنج اکابر بود
 و اگر در رباط اعظم ملوک و پسر سالاران غنیمت
 بهم ملاک ^{مظلم} قشری و تغریب در حقی قشری
 دلالت کند بر ^{مظلم} قشری و با و مرک صدی بود
 و در تغریب ^{مظلم} قشری حال اعیان و این بود و اگر
 در رباط اعظم بود و در ^{مظلم} قشری بعضی از اشرف
 بود سیما پیران سالان و در و در و در و در و در
 اتفاق افتد قشری و تغریب در و در و در و در و در
 دلالت کند بر مرک پیران از نواب و پادشاه و در
 تغریب در و در و در و در و در و در و در و در و در
 اعظم باشد کثرت در و در و در و در و در و در و در
 بود و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 عطار در و در و در و در و در و در و در و در و در

از این قشری
 ۱۳۲۱

22.

19.
41
41
41

